

ПЕТРО СОДОЛЬ

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА
АРМІЯ,
1943-49

ПОВІСНИК 6

Петро Содоль

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ, 1943-49
Довідник другий

БІБЛІОТЕКА ПРОЛОГУ І СУЧАСНОСТІ ч. 195.1

На обкладинці: святкування Великодня
в Карпатах коло Дрогобича (1945 або 1946);
див. стор. 262 (чч. 8 до 14), стор. 267 (чч. 99 до 101).

Технічна редакція Юрія Маївського

Petro R. Sodol
UKRAINIAN INSURGENT ARMY, 1943-49
Second Book of Reference

PROLOH - 1995

All rights reserved.

Copyright © 1995 Proloh, Petro R. Sodol

ISBN 0-9628724-3-1

Library of Congress Catalog Card Number: 95-72650

Published by: Prolog Research and Publishing Corp., New York, NY, USA

Printed by Lileya Inc. (Тернопіль, Ukraine)

З друкарні «Лілея» (Тернопіль)

У пам'ять 50-річчя героїської смерти —

*Дмитра Маївського-“Тараса”,
заступника голови Бюро проводу ОУН,
19 грудня 1945 та*

*Дмитра Гриця-“Перебийноса”,
шефа Головного військового штабу УПА,
22 грудня 1945,*

Присвячуємо

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Наше найновіше видання становить доповнення до публікації *Українська повстанча армія, 1943-49. Довідник* (Пролог, 1994). Пускаємо в світ наші довідники як підготову до запланованої малої енциклопедії про боротьбу УПА та її учасників, при чому на-світлюватимемо незаперечну ролю, яку відіграли в ній члени як і Організації українських націоналістів (ОУН), так і політичного керівництва Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Проте, в центрі уваги стоїть далі УПА, отже все, що пов'язане в суті речі з армією – її військо та командири, її бойові частини тощо.

Наші довідники з'явилися малими накладами, вони не призначені для ширшого користування. Та коли взяти під увагу брак підручників із історії УПА, маємо надію, що довідники, хай ще й в “сирому” стані, якоюсь мірою допоможуть студентам чи учителям історії, викладачам при військових установах, заступникам командирів із виховної роботи (при бойових частинах Збройних Сил України), дослідникам того періоду, як і всім зацікавленим запізнатися з фактами боротьби армії. Проте просимо не забувати, що вміщений матеріал ще треба уточнити та доповнити, а вже тоді пустимо його до запланованого нами видання “УПА: Енциклопедичний довідник” (провізорична назва).

Довідник другий групує п'ять розділів: “Керівництво воюючої України”, “Реєстр – старшин УПА, провідних членів ОУН, членів УГВР”, “Бойові частини”, “Список публікацій. Автори та редактори”, “Пошуки. Ідентифікація”. Як поширення до першого *Довідника* (1994) пускаємо тут два перші розділи. “Розділ 3” накреслює структуру територіальних з'єднань армії, дає частинно списки її тактичних відділів та, як приклад, кілька оглядів її бойових частин. У ньому в суті речі лише загальний огляд теми до майбутнього видання-завершення, а потрібний для нього матеріал – ще далі вибираємо. “Розділ 4” гуртує чи не повний список публікацій ОУН, УПА та УГВР із періоду 1942-53, чим і заходить дещо поза засяг років, що стоять у титулі нашої публікації; плянуємо пустити його в світ окремою брошурою-бібліографією, поширеною ілюстраціями-факсиміле титульних сторі-

нок тощо, але вже після всіх виправлень і доповнень. “Розділ 5” дає фотографії і незіденфікованих осіб і знімки тих, про яких члени родини хочуть одержати якінебудь вістки.

Щиро дякуємо всім особам в Україні та поза нею, які допомогли зібрати матеріал і знімки чи уточнити інформацію, що в довідниках. Таких активних співробітників нараховуємо вже коло сотні, а серед авторів листів-нарисів – ветерани УПА, члени ОУН, ветерани інших формацій, рідні з родини членів підпілля, редактори, журналісти, письменники, дослідники, учителі народніх шкіл, викладачі університетів, працівники архівів, керівники установ, депутати Верховної Ради України. Плянусмо назвати всіх по-іменно в дійсно “нашому” – разом із вами, дорогі дописувачі – майбутньому енциклопедичному довіднику.

Шановний читачу! До тебе наше велике прохання, повторюємо його ще раз: допоможи в найголовнішому – спростувати всі помилки чи неточності, які сюди потрапили! Далі: треба конечно доповнити всі біографії правильними даними та чіткими фотографіями, якщо їх тут на сторінках нема. А також: надсилай, читачу, точні життєписи про командирів УПА, провідників ОУН, Збройного підпілля, описи важніших боїв, короткі історії бойових сотень і куренів чи підпільних осередків, індивідуальні чи групові (зіденфіковані) знімки тощо. Тільки при твоїй допомозі зможемо завершити наш задум – дати в руки зацікавленого повний та точний енциклопедичний довідник Української повстанчої армії.

Петро Соголь

Адреси для кореспонденцій:

Адреса в США –

**TO: PETRO R. SODOL
218-09 38TH AVENUE
BAYSIDE NY 11361-2216
USA**

Адреса в Україні –

**290016 м. Львів
вул. Шептицьких, 16
ПЛАСТ, для Петра Содоля**

КЕРІВНИЦТВО ВОЮЮЧОЇ УКРАЇНИ

Розділ доповнює та веде далі скорочені сигнальні біографії, початок яких у нашому Довіднику (1994; див. стор. 63-136). Біографії-гасла (за азбукою, псевдоніми пускаємо курсивом) містять дані про старшин УПА середнього рівня (в основному – командири старшинських чи підстаршинських шкіл, куренів, загонів, бригад, тактичних відтінків, воєнних округ, або – члени вищих штабів), про членів вищих проводів теренової сітки ОУН, відзначених Хрестами. Деякі з них мали өвійти до Довідника (1994), але були пропущені з різних причин; те саме стосується й до цього видання: сюди ще не өвійшли өсі члени керівництва вищого й середнього рівня.

Знак запиту в дужках (?) і без них өказує, що дані про особу є лише почасти точні, приблизні, неустійнені або й невідомі, а (ф?) при кінці гасла – що не маємо чіткої фотографії. Для өвигоди читача місце народження й смерти даємо за сучасним (1995) адміністративно-територіяльним поділом України; поширений “Список скорочень і пояснень” див. при кінці книжки.

Аніченко (псевдонім), членка ШВО. Ширший її життєпис, особисті дані невідомі. В 1943-44 вона – медичний шеф ВО “Богун” УПА-Північ. Доля невідома; (ф?).

Антонюк Порфир (Сосенко, Кліщ), командир загону; нар. 19 вересня 1909 в с. Висикупачі Володимир-Волинського р-ну Волинської області – заг. 7 березня 1944 в (?) тієї таки області. Селянин, неповна середня освіта, одружений, православний. Від березня 1943 в УПА, організує та командує першою сотнею УПА “імени І. Мазепи” в своєму районі, організатор і керівник бази УПА “Січ”, від літа 1943 шеф Штабу 3-ього загону “імени Богуна” ВО “Турів”, від листопада командир загону, в якому три курені, нараховуючи понад тисячу вояків. 5 січня 1944 перебирає команду куреня “імени Святослава”. У кінці січня 1944 курінь розбила дивізія ЧП імени С. Ковпака. Втрата куреня

стала, мабуть, початковою причиною слідства, яке закінчилося польовим судом УПА з присудом кари смерти за переговори з нацистами ще в грудні 1943 для одержання зброї. Про ці переговори згадує перше офіційне звернення режиму УРСР *До учасників так званих "УПА" та "УНРА"*, підписане Микитою Хрущовим 12 лютого 1944, в якому Антонюк поіменно ідентифікований. Розстріляний; (ф?).

Архип (псевдонім), політвиховник ВО. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, закінчив гімназію, служив у Польській армії перед 1939. Член ОУН, у 1943-44 член Бережанського окружного проводу ОУН. Від травня 1944 член ШВО "Лисоня", організатор, начальник політвиховного відділу, політвиховник Групи "Лисоня". В червні-липні організатор, керівник вишкільного курсу політвиховників для відділів УПА. Від серпня до жовтня постійно в боях при відділах, що в рейді. Пише детальні, змістовні звіти. Мабуть, із кінцем року його призначають до КВШ УПА-Захід; у 1945, мабуть, заступник начальника політвиховного відділу КВШ. Відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за мужність у бою 28 серпня 1945; мабуть, загинув того дня; (ф?).

Базильків Ольга (Шуминка), член КП ОУН; нар. (?) 1914 в Стрию Львівської області – заг. (?) травня 1943 в (?) Житомирської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член Юнацтва ОУН від 1929, крайова провідниця Жіноцтва ОУН ОСУЗ. Загинула з рук нацистів; (ф?).

Балабан (псевдонім), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі; офіцер однієї з окупаційних армій. Літом 1943 командир підстаршинської школи ВО "Енея"; восени інструктор (польова служба, організація війська, бій на багнетах) у Старшинській школі "Лісові чорти" на Поліссі, мав звання поручника. Весною 1944 командує куренем у боях у районі Березне Рівенської області. Доля невідома; (ф?).

Бахмач, Дністер? (псевдоніми), мабуть, Михайло, командир куреня; нар. (?) 1910? в (?) – заг. 19 січня 1945 в с. Млини Ярославського повіту (нині Польща). Життєпис,

особисті дані невідомі. Його описують так: високий, пристійний брюнет, усе погідного настрою, рішучий в небезпеці, перший в акції. Студював у Львові, в 1943-44 офіцер у Дивізії "Галичина"; мабуть, командир сотні важких скорострільів і мінометів у битві під Бродами. Від початку серпня 1944 в УПА, командир сотні та рівночасно куреня "Переяслави" на Яворівщині; поранений в великому бою з військами НКВД 28 серпня. Для лікування відійшов на Ярославщину; від листопада 1944 військовий референт 1-ого району Любачівської округи ОУН. Заскочений в хаті, мабуть, вояками ЧА, смертельно поранений під час святкування Щедрого вечора. В 1946 командир ВО "Сян" подав його на підвищення до сотника, рішення КВШ, ГВШ невідомі; (ф?).

Бескид (псевдонім), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Від серпня 1943 командир куреня на "Січі" загону "імени Богуна" ВО "Турів", у вересні командир Підстаршинської школи "Світляна". Від жовтня 1943 до січня 1944 командир куреня "імени Святослава", чисельний стан якого в середньому – 480 вояків. Доля невідома; (ф?).

Білинський Ярослав (*Бистрий*), командир ВО; нар. (?) 1921 в с. Товстенке Чортківського р-ну Тернопільської області – заг. 24 квітня 1946 в Чорткові? тієї таки області. В 1941 закінчив педагогічну школу в Чорткові, працював учителем у Лановецькому р-ні. Від літа 1941 член референтури пропаганди ОУН у північних районах Хмельницької області; мабуть, весною 1942 заарештований Гестапом (Gestapo), втікає з концентраційного табору к. Рівного при кінці року. Від лютого 1943 в УПА, в травні успішно кінчає підстаршинську школу, важко поранений в бою з німцями. Після виздоровлення призначений чотвим, від жовтня сотенний командир у курені під командою Кропиви, бере участь у рейді та боях на Житомирщині. З кінця листопада призначений командиром новоствореного куреня ВО "Богун", відряджений в рейд, проводить

бойові акції проти німців у Вінницькій області, в березні 1944 повертається з частиною куреня на північну Тернопільщину. В квітні-травні організує новий курінь на теренах східньої Тернопільщини, але під час маршу на північ курінь був розбитий після цілоденного бою з полком ЧА. Мабуть, у липні призначений обласним оргкомом Кам'янець-Подільщини та командиром цієї ВО УПА-Південь; у серпні-вересні організує новий курінь, рейдує вздовж Збруча, зводить низку важких боїв із військами НКВД. 7 січня 1945 важко поранений в бою, живим потрапив у полон, у лікарні ампутували йому ногу. Під час слідства заломився, їздив із агітаційною групою по Чортківщині, виступав із промовами проти визвольної боротьби. Після використання ворогом засуджений 12 лютого 1946 на кару смерті, розстріляний; (ф?).

Біліченко Федір (псевдонім неустійнений), обласний військовик; нар. (?) 1907? в м. Немирів Вінницької області – заг. (?) квітня? 1943 в Вінниці. Ширший життєпис невідомий; колишній капітан ЧА. Активний учасник дій ОУН від 1941, обласний військовий референт Проводу ОУН Вінничини від 1942, організатор військових вишколів, підготовки кадрів до збройної боротьби. Заарештований серед неустійнених обставин, приведений до будинку Гестапа (Gestapo) в Вінниці, в коридорі якого вмілим маневром здобуває пістоль в гестапівця; його стріляє та втікає. Під час погоні прошитий кулями к. Великого театру. Місце поховання невідоме; (ф?).

Бобанич Михайло (*Трясило, Галайга*), командир куреня; нар. 1 квітня 1910 в с. Синевідсько Вижне Сколівського р-ну Львівської області – заг. 19 березня 1946 к. с. Кам'янка Сколівського р-ну тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. Член ОУН, підстаршина в Польській армії. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Мабуть, від весни 1943 в УПА на ПЗУЗ, у 1943-44 чотовий, заступник сотенного в Рівенській області. Мабуть, літом 1944 знов у рідних сторонах, восени організує

та очолює сотню "Бойки" в Сколівсь-кому р-ні. Зимою 1944-45 сотня розрослася в курінь "Бойки" під його командою; одержав звання хорунжого. Літом 1945 веде курінь у рейд на Закарпаття, восени його розформовує на самостійні сотні, чоти. Загинув під час зимової блокади; підвищений ГВШ до сотника з датою смерти. Фотографія з публікації *Шлях перемоги*.

Богдан див. Щит

Брись Олексій (Остан, Аркас), командир куреня; нар. 15 грудня 1921 в с. Рачин Горохівського р-ну Волинської області. В 1941 студент медицини в Львові, спортсвець-змагун у бігу. Член ОУН, у 1941-42 перекладач у німецькій установі в Горохові, 12 вересня 1942 втікає в підпілля перед арештом. У січні 1943 організує, очолює першу сотню УПА в Горохівському р-ні. Весною 1943 веде низку успішних наскоків на німецькі гарнізони, визволяє в'язнів. Від липня начальник розвідки ШВО "Турів", від жовтня командир куреня "імени Сагайдачного" в 3-ьому загоні "імени Богуна" ВО "Турів". Після розбиття загону в січні лютому 1944 вичікує в Горохівському р-ні на перехід фронту; несподівано схоплений підрозділом ЧП, переданий в квітні 1944 через фронт у руки відділу СМЕРШ 389-ої стрілецької дивізії ЧА. Засуджений, покарання відбув на Воркуті (нині Російська Федерація), де й живе. Фото Л-УПА.

Бугько (псевдонім), окружний провідник. Ширший житєпис, особисті дані невідомі; уродженець Ковельського р-ну Волинської області. Мабуть, від 1945 окружний провідник

ОУН Житомирщини (терен цілої Житомирської області); його підпис стоїть під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (1949, жовтень). Літом 1950 призначений окружним провідником ОУН на Київщину; доля невідома; (ф?).

Буря (псевдонім), командир куреня (бригади); нар. (?) в (?) – заг. 23 листопада 1944 к. с. Кухітська Воля Зарічненського р-ну Рівенської області. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1943 ад'ютант командира і шеф Штабу куреня “Буг” ВО “Турів”. Від квітня 1944 шеф Штабу загону “імени Богуна” ВО “Турів” у ранзі старшого булавного, бере участь у рейді на Холмщину, в боях із польськими відділами, охороняючи українське населення від терору, в липні – в боях із німецькими фронтовими частинами, що відступають, у серпні діє на Поліссі. В вересні призначений командиром новоствореної бригади “Холмська” ВО “Завихост”, яку формує з решток загону “імени Богуна” та місцевих боївків із районів Маневичі, Любешів, Зарічне. Загинув разом із своїм штабом у бою з військами НКВД; (ф?).

В..? Василь див. *Мрія*

Вагим, Золотаренко (псевдоніми), член Проводу ОУН ПЗУЗ; нар. (?) в (?) – заг. 13 грудня 1945 к. с. Романів Луцького р-ну Волинської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, діяльність у 1942-43 невідома; мабуть, працював при осередках пропаганди на ПЗУЗ. У 1944 знаний вже як один із політичних керівників на ПЗУЗ. У березні-квітні 1945 веде інспекцію сітки ОУН на Холмщині, на керівні пости призначає місцевих, а персонал родом із волинського терену забирає з собою на ПЗУЗ. Член Проводу ОУН ПЗУЗ, його референт пропаганди; загинув у бою; (ф?).

Вацик Павло (*Прут*), командир куреня; нар. 17 липня 1917 в с. Зарічча Надвірнянського р-ну Івано-Франківської області – заг. 1 березня 1946 к. с. Пациків к. Івано-Франківська. Селянин, закінчив 6 клас, тесляр, організатор “Дитячої бібліотеки” в рідному селі, член Лугу. На почат-

ку 1939 покликаний до Польської армії, учасник нім.-пол. війни в артилерійській частині. В 1939-41 в рідному селі; одружився. Літом 1941 активний в організації української адміністрації й міліції, від березня 1942 до осені 1943 служив у допомогівій поліції. Від листопада 1943 в УПА: ройовий в сотні "Змії" під командою Різуна, від квітня 1944 – чотовий в ранзі булавного, від листопада – командир сотні "Змії" в курені "Скажені" під командою Різуна; підвищений до старшого булавного; надзвичайно відважний, талановитий командир. 7

січня 1945 перебирає обов'язки курінного командира, сам курінь згодом переіменують на "Підкарпатський". Впродовж зими 1944-45 і весни 1945 рейдує по області, зводить бої з військами НКВД; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Від травня до листопада з куренем у рейді по теренах Дрогобиччини, Лемківщини, Перемищини, Словаччини й Закарпаття. Підвищений до поручника, мабуть, у листопаді 1945. Під час важкої зими 1945-46, жорстокої бльокади курінь до криївок не заходить, веде багато сутичок і боїв. Загинув під час сутички. НКВД взяло його тіло до Івано-Франківська, там на ратуші впродовж одного тижня повісили з написом: "Командир банд", після чого волокли тіло вулицями міста; місце поховання невідоме. В 1946 спершу підвищений ГВШ до сотника, пізніше УГВР підвищила його до майора з датою смерті. В серпні 1946 по смертно відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої класи – за хоробрість та вміле командування куренем у боях. Фотографія від Л-УПА.

Великан, Міша (псевдоніми), командир куреня. Широкий життєпис, особисті дані невідомі. Восени 1943 командир сотні ВО "Богун" УПА-Північ. Командир куреня в УПА-

Південь від лютого 1944, знаний з боїв на південній Рівенщині, Кременеччині, з рейдів у центральні області. Доля невідома; (ф?).

Вільшинський Богдан (*Орел, Яструб*), обласний військовик; нар. 12 липня 1910 в Сколе Львівської області – заг. 21 грудня 1944 к. с. Юшківці Жидачівського району Львівської області. Син ремісника, навчався в Стрийській гімназії, Ярославській архітектурній школі. Член ОУН; політичний в'язень польських тюрем у 1930, 1933-35, 1939; в 1939-41 за кордоном. У 1942-44 обласний військовий референт ОУН Дрогобицької області, організатор відділів УНС, командир сотні УПА. Загинув у сутичці з військами НКВД.

Вітовський Ярослав (*Андриєнко, Зміюка*), командир ТВ; нар. 7 липня 1919 в с. Брошнів Долинського р-ну Івано-Франківської області – заг. 29 квітня 1947 в Києві. Син полковника УГА Дмитра Вітовського. Одружений в 1940 з Галиною Голобродською. В 1938 закінчив гімназію в Вільні (Литва), вступив на Географічний факультет Львівського у-ту. Влітку 1940 змобілізований до ЧА, успішно закінчив летунську школу в Ростові-на-Дону (нині Російська Федерація), одержав звання молодшого лейтенанта, в червні 1941 вдома на відпустці, до ЧА не повернувся. В 1941-43 працював лісничим у лісах Митрополита Андрія Шептицького на Львівщині, опісля на Калущині. Від лютого 1944 інструктор, від квітня ад'ютант командира Старшинської школи "Олені" в Карпатах. Від серпня? 1944 шеф ВПЖ ВО "Го-

верля“, від травня 1945 командир 24-ого [Дрогобицького] ТВ “Маківка“ в ранзі поручника. 21 вересня в старшинському почті під час свята “Присяги вояка Української повстанчої армії“ УГВР куренем “Олені-2“. Енергійний, бойовий командир, організує, керує першим рейдом відділів УПА на Словаччину в серпні-вересні 1945. Під час зимової бльокади в Сколівському р-ні загазований в криївці, при спробі застрілитися поранив себе важко в голову, потрапив у полон МВД; в лікарні зробив спробу себе задушити. Засуджений на кару смерти, страчений. КВШ УПА-Захід подав його на підвищення до сотника, рішення ГВШ невідоме. Фотографія з родинного архіву.

Влаган (псевдонім), окружний провідник. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1946-49 окружний референт пропаганди ОУН Дрогобиччини (терен тодішньої Дрогобицької області), в 1949-50 окружний провідник ОУН там таки. Його підпис стоїть під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (1949, жовтень). У серпні 1950 призначений в Станіславівську область; мабуть, окружний провідник Калушини. Доля невідома; (ф?).

Власюк Петро (*Ворон, Максим Ворон*), командир куреня; нар. (?) в с. Озютичі? Локачинського р-ну Волинської області – заг. (?) червня 1945 в (?). Ширший життєпис невідомий. Закінчив 7 клас, торговельну школу, в 1937 – школу підхорунжих Польської армії, одержав рангу капрала. В УПА, мабуть, від літа 1943; від 5 вересня організатор і командир сотні кавалерії в загоні “імени Богуна“ ВО “Турів“, підвищений командиром ВО до старшого десятника (від 1944 це булавний). З невідомих причин звільнений і залишений в сотні як інструктор. Мабуть, від літа 1944 командир куреня в околиці Горохівського району Волинської області. В листопаді потрапив у полон; на слідстві заломився, пішов на активну співпрацю з НКВД, одержав псевдонім – Чайка, очолив спецгрупу НКВД, яка діяла під маскою УПА: підступно вбивала або захоплювала членів

ОУН, УПА. 10 березня 1945 рекомендований генерал-лейтенантом НКВД Тимофієм Строкачем на одержання ордену "Красное Знамя" за свою юдину службу; обставини смерті невідомі; (ф?).

В'юн (псевдонім), член КВШ. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, офіцер легіону. Від літа 1943 військовий інспектор КВШ УНС (опісля УПА-Захід) у ранзі хорунжого. Підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 26 січня 1944, призначений до УПА-Північ; доля невідома; (ф?).

Галицька Артемізія (*Мотря*), обласний провідник; нар. (?) в Садгорі Чернівецької області. Ширший її життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН від 1937, учителька, активна в підпільній боротьбі проти режиму Румунії. В 1942 організує успішну втечу провідника ОУН із в'язниці в Ясах. Мабуть, із початком 1944 її призначають обласним провідником Буковини; в березні допомагає в організації переговорів РЗЗ ОУН із румунською владою. Після реорганізації терену діє від листопада 1944, мабуть, як окружна провідниця жіноцтва ОУН Буковини. 27 грудня серед неустійнених обставин заарештована НКВД, поранила себе в голову при спробі покінчити з життям. У лікарні знову старалася покінчити з собою, але НКВД, маскуючися під спецбоївку СБ, "визволив" її з лікарні; під час лікування по "таємних квартирах" від неї підступно одержали інформацію про підпілля ОУН. У квітні 1945 її відзначив ГВШ (мабуть, була вістка про смерть) Бронзовим Хрестом заслуги – за видатні заслуги в національно-визвольній боротьбі Українського народу проти окупантів. Доля невідома; (ф?).

Галібей Роман (*Охрім, Ернест*), співробітник ГВШ; нар. 7 вересня 1919 в с. Побережжя Галицького р-ну Івано-Франківської області. Одружений з Любов'ю Котик. У 1938 закінчив гімназію в Станиславові, від березня 1939 на студіях у Данцігу. Член ОУН, учасник її спецвишколів. Студент Політехніки в Львові від осені 1939, член глибо-

ко законспірованого звена ОУН, літом 1941 учасник військового вишколу ОУН. Від 1941 провідник ОУН у Політехніці, від 1942 провідник її студентського сектора в Львові, член Обласного проводу Львів-місто. Від березня 1944 член відділу технічного зв'язку ГВШ, організатор вишколів радистів; у травні призначений старшиною для окремих доручень, виконує інспекційну поїздку до вишкільного табору Дивізії "Галичина", відповідальний за технічно-господарську підготовку Великого збору УГВР. При кінці липня призначений до групи ГСЗС УГВР, виїжджає з завданнями на Захід. Від 1945 в Австрії, опісля член теренового Проводу ЗЧ ОУН в Західній Німеччині. Від 1947 далі студіював, у 1948 отримав диплом інженера, в 1949 емігрував до США. Після вивчення англійської працював у низці інженерних фірм, став співвласником, віцепрезидентом інженерної фірми в Нью-Йорку (штат Нью-Йорк). У громадському житті активний в Товаристві укр. інженерів у США, його голова в 1955-56, його представник у Президії УККА; довголітній член Середовища УГВР / Середовища УГВР - Незалежність і демократія, його Президії від 1994. Живе в штаті Нью-Джерзі (New Jersey), США. Фотографія з родинного архіву.

Галів Тимотей (Чорнобиль, Скалюк, Богдан, Білий), обласний СБ; нар. (?) 1916? в с. Белеїв Долинського р-ну Івано-Франківської області - заг. 1 листопада 1944 в Чорному лісі к. Івано-Франківська. Життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, у 1941-43 обласний референт СБ Станіславівської області. Від літа 1943 член Крайової референтури СБ при Проводі ОУН ЗУЗ, керівник протибільшовицького сектора. Загинув під час облави в бою з військами НКВД; (ф?).

Гальо Михайло див. *Коник*

Гамалія, Дяченко (псевдоніми), командир куреня (бригади). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Від жовтня 1943 командир сотні ВО “Заграва”, в квітні 1944 відзначається в боях як сотенний в загоні “імени Хмельницького”, від серпня командир загону “Прилуцький” ВО “Тютюнник”, діє головно в районі Березне Рівенської області. Доля невідома; (ф?).

Гануцак Юлія (Галичанка), обласна УЧХ; нар. (?) 1920 в с. ~~Доботів~~ Калуського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис невідомий. Член Юнацтва ОУН у гімназії, вчителька, в 1940-41 в підпіллі. Від 1941 окружна провідниця Жіноцтва ОУН Калущини, від 1944 обласна провідниця УЧХ Дрогобиччини, в квітні 1945 відзначена ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги – за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів. Заарештована НКВД в 1946, засуджена, відбула покарання, повернулася в Україну. Живе, ~~мабуть~~, у ~~рідному~~ селі;

Гасин Юрко (Строюк), командир ТВ; нар. (?) 1918? в с. Конюхів Стрийського р-ну Львівської області – заг. 1 березня 1946 в (?). Життєпис, особисті дані невідомі; брат Олекси Гасина. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Весною 1943 призначений окружним військовим референтом Стрийщини, відповідальний за мобілізацію до УНС та постачання в його терені. В 1944 член ШВО “Маківка” в ранзі старшого булавного; мабуть, від лютого до травня 1945 командир 24-ого [Дрогобицького] ТВ “Маківка”, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Літом 1945 призначений надрайоновим провідником ОУН Стрийщини. Обставини смерті ~~неустігнені~~; посмертно підвищений ГВШ до поручника; (ф?).

Гах Дмитро (Скуба), командир куреня; нар. (?) 1919? в с. Хриплин Івано-Франківського р-ну Івано-Франківської області – заг. 27 вересня 1945 к. Коломиї тієї таки області. Ширший життєпис невідомий; в 1939-41 за кордоном, від

квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Літом 1943 одним із перших вступає до УНС, від липня чотовий командир у вишкільному курені “Чорні чорти”, відомий з успішних боїв проти німців та ЧП. Зимомою 1943-44 організує, очолює сотню УПА “Сурма”, веде безпощадну боротьбу з німецькими частинами. В жовтні 1944 призначений командиром куреня “Гайдамаки”, підвищений до старшого булавного. Зимомою 1944-45 часто рейдує, бере участь у всіх боях за Космач, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945 та відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за героїзм та вміле командування куренем у боях. Загинув під час наскоку на Коломию, похований в с. Трач Косівського р-ну. В 1946 спершу підвищений ГВШ до сотника, опісля УГВР – до майора з датою смерти. Фото з книжки: Михайло Андрусак, *Грані болю*. Коломия, 1994.

Гачкевич Михайло (*Вартовий, Карий*), командир куреня; нар. (?) в с. Теребеж Буського р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; служив, мабуть, у Польській армії. Під час німецької окупації працював керівником ресторану в Олеську, підпільно – в. о. окружного військового референта ОУН Золочівщини, опісля оргмоба під псевдонімом Карий. Бере участь у організації військових вишколів та відділів УНС, опісля УПА. В серпні 1944 призначений організувати новий курінь, який очолює під псевдонімом Вартовий; курінь із 2-3 сотень під назвою “Романовичі” діє головно в Золочівському р-ні. В жовтні 1944 захворів, поїхав додому на лікування, де потрапив живим у руки НКВД; під час слідства зізнавав. У грудні 1945 з’явився в рідних сторонах, заарештований СБ. Доля невідома; (ф?).

Гвоздецький Богдан (*Кора, Емір, Бей, Тонір*), співробіт-

ник КВШ; нар. (?) 1911 у Львові – заг. 16 травня 1945 к. с. Суха Воля Ярославського повіту (нині Польща). Син адвоката, член куреня Пласту “Чорноморці”, спортивного клубу “Черник”, закінчив студії права, знавець чужих мов. Один із чотирьох українців на дипломатичній службі Польщі, її виконував у Італії. В 1939-40 служив у Чужинецькому легіоні Франції (Légion étrangère), учасник боїв проти збройних сил Третього Райху, в’язень німецьких концентраційних таборів в окупованій Франції, уповноважений на Західню Європу Української філії Міжнародного Червоного Хреста. Від 1943 в Дивізії “Галичина”, закінчив старшинську школу, учасник боїв під Бродами. Від серпня 1944 в УПА, 25 вересня Наказом КВШ УПА-Захід йому признано рангу поручника; мабуть, призначений старшиною для окремих доручень КВШ. Співробітник редакційних колегій видань *Повстанець*, *За українську державу*, *Щоденні вісті* та ін.; редагував радіовісті. В квітні 1945 призначений членом делегації для переговорів із АК на Закарпатті; загинув у сутичці з військами НКВД, охороняючи поранену зв’язкову.

Гірчиця (псевдонім), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Весною 1944 командир куреня в загоні під командою Ясена в УПА-Південь, учасник боїв із військами НКВД на південній Рівненщині. Доля невідома; (ф?).

Голояд Галина Савицька- (*Марта, Марта Гай, Ярина*), член ГОСПу; нар. 22 червня 1922 в Львові. Донька учителів, закінчила гімназію в Польщі. Одружена з Мироном Голоядом. Член ОУН від 1939, в 1941-44 в Львові, від 1943 зв’язкова Крайового проводу УЧХ, в 1945 окружна референтка УЧХ Перемищини. Діяльність у 1946-48 неустійнена. В 1948-50 в ГОСП ОУН, автор збірки поезій *До зорі*

(1950), оповідань *Люди підлілля* (1950). 6 травня 1950 заарештована НКВД у Львові в дорозі з Карпат від П. Федуня-“Полтави” до Р. Шухевича; засуджена на 25? років каторги, звільнена в 196?. Живе в Бурштині Рогатинського р-ну; (ф?).

Голояд Мирон (*Влогко, Роман*), член головної СБ; нар. (?) 1910 в с. Теклівка Скалатського р-ну Тернопільської області – заг. 1 листопада 1944 в Чорному лісі к. Івано-Франківська. Ширший життєпис невідомий. Селянин, одружений з Галиною Савицькою. Мабуть, закінчив гімназію в Тернополі; член ОУН, політв'язень польських тюрем (1930, 1932, 1933), концентраційного табору Береза Картузька в 1939? (Вегеца Kartuzka, нині: Бяроза, Білорусь). У 1939-41 за кордоном, від літа 1941 нелегально в Львові; член Головної референтури СБ при Проводі ОУН, у 1944 один із заступників головного референта СБ. Загинув у бою під час облави військ НКВД; (ф?).

Голуб (псевдонім), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Літом-восени 1943 командир куреня в загоні “імени Богуна” ВО “Турів” УПА-Північ. Діє головно в околиці Володимир-Волинського р-ну Волинської області. Доля невідома; (ф?).

Голубенко, Загній (псевдоніми), шеф ШВО. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Колишній майор генерального штабу ЧА. Літом 1943 шеф Штабу ВО “Енея”; встановивши зв'язки з ЧП, доносив інформацію про УПА та, мабуть, організував атентати на її командирів. Засуджений польовим судом УПА на кару смерти, розстріляний; (ф?).

Голуб'як Зенон чи Остап (*Борис, Голуб, Богдан*), обласний провідник; нар. (?) 1919? в с. Тустань Галицького р-ну Івано-Франківської області – заг. 27 березня 1945 к. с. Бишки Бережанського р-ну Тернопільської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Навчався в гімназії в Станиславові, матуру здав 1940 в Ярославі. Літом 1941 в похідних групах ОУН; мабуть, залишається в центральних областях. У 1944 обласний провідник ОУН Кам'янець-По-

дільської області. Після реорганізації теренів у листопаді 1944 призначений окружним провідником цієї області, терен якої стає округою в складі Подільського краю. Обставини смерти невідомі; (ф?).

Горняткевич чи Григорович Дмитро (*Книш, Ратай*), командир куреня; нар. (?) 1909 в смт. Букачівці Рогатинського р-ну Івано-Франківської області – заг. 31 жовтня чи 2 листопада 1946 в с. Космач Косівського р-ну цієї області. Життєпис невідомий; в 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. В 1943-44 член окружного проводу ОУН Коломийщини, мабуть, оргмоб. Весною 1944 командир сотні, яку в червні змушений розформувати через обставини в прифронтовій смузі. Від жовтня 1944 командир куреня “Гуцульський” ВО “Говерля” в ранзі старшого булавного. Зимом 1944-45 зводить завзяті бої з військами НКВД, підвищений до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. В 1946 член ШТВ21 “Гуцульщина”, підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 22 січня 1946. Обставини смерти невідомі; (ф?).

Грацюк Григорій (*Верховинець*), командир куреня (бригади). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1943,

мабуть, курсант Юнацької школи “Дружинники”, підвищений до хорунжого з датою старшинства від 6 грудня 1943. Мабуть, від січня 1944 командир сотні в курені під командою Назара ВО “Турів”; весною та літом успішно діє в прифронтовій смузі в околиці Цуманських лісів; від листопада командир бригади “Помста Крут”, яка діє в ВО “Завихост” у північних районах Волинської області та районах Кобринь і Дивин. У 1947, мабуть, про нього згадується як про заступника крайового провідника Західного краю ПЗУЗ. Доля невідома. Фотографія від Л-УПА.

Григорович див. Горняткевич Дмитро

Гринішак Лука (*Довбуш-1*), командир куреня; нар. (?) 1917 в с. Зелена Надвірнянського р-ну Івано-Франківської області – заг. 30 травня 1956 в Івано-Франківському?. Ширший життєпис невідомий; мабуть, служив у Польській армії. В 1942-44 працював секретарем сільської управи в селі Зелена. Від весни 1944 командир сотні, бере участь у боях із ЧП та угорцями, одержує звання старшого булавного. Восени зводить бої з військами НКВД, зимою 1944-45 організує другу сотню, творить курінь “Бескид”, який входить у 22-ий [Станиславівський] ТВ “Чорний ліс”; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Впродовж 1945-46 командує куренем “Бескид”, який діє в основному в гірських теренах Надвірнянського р-ну. Відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях; підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946. Мабуть, у 1947 переходить до сітки на пост надрайонового референта СБ Надвірнянщини. 15 вересня 1951 підступно схоплений “бойкою” МГБ, в 1952 втікає та бере далі участь у Збройному підпіллі, без функції. 12 травня 1954 знову потрапив у руки МГБ, засуджений на кару смерти, страчений.

Грицина Михайло (*Чайчук, Хозар*), командир ТВ; нар. (?) 1914 в с. Корні (нині Польща) – заг. 19 грудня 1945 в с. Бесіда Жовківського р-ну Львівської області. Закінчив гімназію в Рогатині, член ОУН, політичний в’язень пол. тюрем (1933, 1938), диригент сільського хору, студіював у Львові. В 1940-41 повітовий провідник ОУН у Томашеві (нині Польща), від квітня 1941 до грудня 1942 підстаршина в легіоні. В 1943-44 працює волосним секретарем і рівночасно в. о. окружного оргмоба ОУН Рава-Руської, має

ступінь булавного. 29 серпня 1944 поранений в великому бою к. с. Карів; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944; призначений військовим інспектором ШВО “Буг”. У вересні 1945 призначений командиром 11-ого [Золочівського] ТВ “Пліснисько”. Загинув під час повороту з відпустки до рідного села, посмертно відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях. У 1946 поданий КВШ на підвищення до сотника, рішення ГВШ невідоме; (ф?).

Гуль Володимир (Чугайстер, Зенко, Глухий), командир куреня; нар. (?) 1924 в Любачеві (нині Польща) – заг. (?) березня 1947 в Львові. Неповна середня освіта, працював адвокатським писарем у Любачеві. В 1940 заарештований НКВД, під час слідства важко тортурований, звільнений. В 1942 проходить військовий вишкіл при Вермахт-і, опісля в відділі охорони військових об’єктів у Львові та околиці міста. Від літа 1943 керівник таємної військової сітки ОУН між українцями у відділах Вермахт-у в Львові, таємно організує викрадення зброї, виряду для підпілля ОУН, роззброює ворожі підвідділи; поранений в сутичці з нацистами. Від березня 1944 заступник командира вишкільного відділу УПА “Чорна сотня” ВО1 “Башта”, від травня командир відділу. Від липня командир сотні “Холодноріччя-1”, воює з нацистами, що відступали, опісля з військами НКВД; підвищений КВШ до старшого булавного з датою старшинства від 15 квітня 1945. Весною рейдує з своєю сотнею на Закарпаття, від вересня командир спецбоївки ОУН, 17 грудня учасник бравурного нічного рейду по вулицях Львова на захоплених автомашинах. Від 10 лютого 1946 командир куреня “Холодноріччя”, заступник командира 13-ого [Львівського] ТВ “Розточчя”, літом керує розформуванням куреня. В 1946 або 1947 підвищений ГВШ до хорунжого, відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої класи – за хоробрість у боях. Загинув через зраду зв’язкової; (ф?).

Гусяк Дарія (Дарка?), зв’язкова Проводу ОУН; нар. (?)

1924 в Трускавці Львівської області. Донька селян, неповна середня освіта. Ширший життєпис невідомий. Член ОУН, від 1945 виконувала обов'язки зв'язкової, в 1947-48 відповідальна за конспіративну квартиру Романа Шухевича на Самбірщині зв'язкова Проводу ОУН. З березня 1950 заарештована МВД в Львові, жорстоко мучена слідчими, засуджена на 25 років; відбула повний термін ув'язнення - 19 років тюрем плюс шість років у таборі суворого режиму в Мордовії (нині Російська Федерація); звільнена в 1975. Від 1990 активна в громадському житті: почесний член Головної бурави Братства УПА, член Проводу Конференції українських націоналістів, голова Ліги українських жінок. Живе в Волочиську Хмельницької області. Фотографія з публікації.

Голяш Степан (Мар), обласний Юнацтва; нар. 26 грудня 1919 в с. Бишки Бережанського р-ну Тернопільської області. Син селян, брат Григорія. Одружений в 1949 з Надією Партикевич-"Марійкою", колишньою районною УЧХ. Від 1934 навчався в Бережанській гімназії, член Юнацтва ОУН, у 1940 закінчив середню освіту. Восени 1940 змушений йти в підпілля; повітовий військовий референт Бережанщини, секретар при Крайовому проводі ОУН; у містечку Козова в липні 1941 проголошує "Акт 30 червня". Від 1941 окружний референт Юнацтва ОУН Бережанщини, в 1943-44 студент Політехніки в Львові, обласний референт Юнацтва ОУН Львівської області. В червні 1944 організує, очолює юнацьку сотню кандидатів до старшинської школи, веде її в Кар-

пати на вишкіл, опісля її політвиховник. У серпні призначений політвиховником сотні "Сурма" ВО "Маківка", з якою при кінці вересня успішно переходить фронт; рейдує по Самбірщині, Лемківщині та Закарпатті. В травні 1945 призначений референтом пропаганди Лемківського надрайону, від листопада його надрайоновий провідник. У 1945-47 розбудовує, керує сіткою ОУН Лемківщини, організує оборону укр. населення від пол. насилля. Після brutального депортування укр. населення з терену Закарпаття в серпні 1947 організує рейд кадрів надрайону ОУН групами (по п'ять до сім осіб у кожній) на Захід, під час якого був поранений та єдиний з своєї групи, який добивається до Західньої Німеччини. В 1948-49 працював референтом Юнацтва при Проводі ЗЧ ОУН, від 1949 далі студіював, одержав диплом інженера в 1951; емігрував до США. Важко працював на різних роботах, рівночасно студіював мікробіологію, одержав постійну працю при Службі здоров'я штату Ілліной (Illinois). Активний в громадському житті; організатор, довголітній голова СУМ-А в Чикаго (Chicago), організатор, довголітній голова станиці Товариства кол. вояків УПА, довголітній учитель історії та географії при Школі українознавства, довголітній член дирекції банку "Певність" там таки. Від 1976 член торонтського Видавничого комітету "Літопис УПА", його фінансовий референт від 1979, зібрав для нього пожертв на суму 268 тисяч доларів. Активно збирає матеріали до історії визвольної боротьби; живе в Чикаго, штат Ілліной, США. Фотографія з родинного архіву.

Гонта Іван (Гамалія), командир куреня; нар. (?) 1913 в с. Збора Калуського р-ну Івано-Франківської області - заг. 1 листопада 1944 в Чорному лісі тієї таки області. Ширший життєпис невідомий; мабуть, служив у Польській армії. Восени 1943 чотовий в вишкільному курені УНС "Гайдамаки" в Долинському р-ні, надзвичайно активний та ініціативний старшина. В вільний від зайнять час підготвляв різні жартівливі сцени-скетчі при ватрі для розваги

вожків. У лютому 1944 йому доручили зорганізувати й очолити нову сотню в Чорному лісі; одержав ступінь старшого булавного. Сотня діє в складі куреня “Скажені” під командою Різуна, в вересні сотня переформувалася в курінь “Довбуш”. На чолі нового куреня зводить бої з військами НКВД. Уможливаючи безпечний відступ групі осіб із Головної референтури СБ, був важко поранений, застрілився пістолем. В 1945 підвищений ГВШ до поручника з датою смерті; мабуть, у 1946 чи 1947 підвищений до сотника.

Гуштак Михайло (Євген), командир куреня; нар. 20 березня 1918 в с. Дуліби Стрийського р-ну Львівської області – заг. 14 вересня 1947 там таки.

Син селян, закінчив народну школу, працював помічником сільського коваля. В 1939 виїхав на Захід, діяльність у 1939-43 невідома. В 1943-44, мабуть, ройовий чи чотовий в Шуцманншафт-і. В липні 1944 разом із частиною свого відділу дезертує, з власної ініціативи організує сотню УПА в околиці с. Вислок на Лемківщині. В серпні вона стає першою сотнею Лемківського куреня ВО “Сян”, а він – адьютантом курінного командира. В вересні організує й очолює нову сотню, яку прилучують до Лемківського загону. Після переходу фронту 1 жовтня 1944 призначений командиром куреня, який мав повертатися на територію ВО “Сян” в Перемищину. На початку рейду курінь виконує 7 жовтня 1944 неуспішний нічний наскок на райцентр Сколе, зводить низку сутичок із ворогом і приходять окремими сотнями до мети, де всіх здемобілі-

зовано або призначено до СКВ. Його діяльність у 1945-47 невідома. Мабуть, був увесь час у сітці ОУН на Закарпатті, де 11 вересня 1947 його НКВД в Мукачеві заарештувало, привезло до рідного села; вбитий при спробі втечі. Фотографія з публікації *Шлях перемоги*.

Данилюк Назар (*Перебийніс, Л-54*), командир куреня; нар. (?) 1915 в (?) Чернівецької області – заг. 31 жовтня 1951 (?) на кордоні з Румунією. Життєпис невідомий; вища освіта, адвокат, вільно володів румунською. Офіцер, мабуть, Румунської армії. Від вересня? 1944 командир Буковинського куреня УПА в ранзі поручника, активний в усіх боях на Буковині. Дуже інтелігентна й талановита особа. Відходить, мабуть, у 1946 до сітки, працює на різних постах у ділянці пропаганди. Літом 1949 головний пропагандист під час рейду по українських селах у Румунії, окружний реф. пропаганди Коломийщини. Загинув у сутичці з органами безпеки Румунії під час переходу кордону; (ф?).

Дністер див. *Бахмач*

Довбенко (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. 9 серпня 1944 к. с. Хорів Острозького р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Весною 1944 командир куреня “225” УПА-Південь на південній Рівенщині. Одержав похвалу в Наказі ВО “Богун” за геройське виконання завдання 9 квітня 1944, коли протинаступами відбив наступ двох батальйонів НКВД на село Обгів. Учасник великого Гурбенського бою 24 квітня 1944, учасник запеклих боїв із прикордонними військами НКВД в районі Березно в травні 1944. Загинув у сутичці під час несподіваного наскоку ворога на постій; (ф?).

Довбуш (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. (?) червня 1944 в (?) Вінницької області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1943 командир сотні ВО “Богун”, у 1944 командир куреня УПА-Південь. Відомий із завзятих боїв проти нацистських і більшовицьких частин на теренах Волині, Вінничини й Кам’янець-По-

дільщини (нині Хмельницька область). Загинув у сутичці під час рейду; (ф?).

Довженко (псевдонім), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1944 командир куреня ВО “Богун” на південній Рівенщині; в 1945 член Штабу ЗГ “44” в ранзі поручника. Загинув, мабуть, 18 липня 1945 в Березнянському р-ні; (ф?).

Дольницький, також **Кисіль Андрій** (*Голубенко, Немо*), член ШВО; нар. 27 серпня 1912 в Здолбунові Рівенської області – пом. 6 липня 1982 в Монреалі (Montréal), провінція Квебек, Канада. Одружений з Олександрою Миколивіч. Член ОУН, політичний в'язень пол. тюрем, концентраційного табору в Березі Картузькій (Bereza Kartuzka, нині Бяроза, Білорусь), абсолювент Високої торговельної школи, мабуть, у Подєбрадах (нині Словаччина). В 1939-41 за кордоном, від червня 1941 перекладач при Німецькій армії, від квітня 1942 керівник філії повітової “контори” в Здолбунові, від грудня заступник директора обласної кооперативи? (“контори”) в Рівному. Від червня 1943 в УПА, начальник розвідки ШВО “Богун”. У листопаді організатор перших контактів і таємних переговорів із Угорським військом на Волині, які довели до двостороннього порозуміння. Від січня 1944 призначений головним зв'язковим до угорців, одержав право користуватися званням сотника, від жовтня на Угорщині при формаціях повстанських відділів “Копяш” (Kopjas). Від 1945 в Західній Німеччині, провідний член ЗЧ ОУН; емігрував до Канади в 1948. Активний член організацій Українського визвольного фронту; довголітній член Головної управи Товариства кол. вояків УПА, торонтського Видавничого комітету “Літопис УПА” від 1976, голова його Контрольної комісії; активіст православної громади в Монреалі, організатор місцевих укр. кредитівок.

Драч Богдан див. Трач Богдан

Друль Григорій (*Славко, Луговий*), член ЦВО; нар. 9 вересня 1921 в с. Постолівка Гусятинського р-ну Тернопільської області. Син селян; член

Юнацтва ОУН від 1937, навчався в гімназії в Терєбовлі до 1938. Від 1939 член ОУН, у 1940 закінчив лицей в Тернополі. Організатор сітки ОУН у рідному селі, в районі; від грудня 1940 в підпіллі, організатор районових проводів; надрайоновий провідник ОУН (Копичинці). Літом 1941 учасник Підстаршинської школи в Поморянах; у вересні заарештований Гестапом (Gestapo), ув'язнений в тюрмі до грудня. Від березня 1942 студент Медичного інституту в Львові, організатор і провідник ОУН студентів медицини. Голова секції Об'єднання праці укр. студентів. Від березня 1944 в підпіллі, організатор аптек, медичних вишколів УЧХ, член його Крайового проводу; від лютого 1945 шеф Медичної служби ВО "Лисоня". 2 травня через зраду в непритомному стані потрапив живим у руки НКВД; засуджений під чужим прізвищем на 15 років каторги, від 1946 на Воркуті (нині Російська Федерація), звільнений в 1955. Від 1957 до 1959 під слідством МГБ в Ухті (нині Комі Республіка, Російська Федерація); від 1960 в Тернопільській області. Закінчивши політехнічний інститут, йому не дозволили займатися своїм фахом, працював майстром до пенсії в 1986; реабілітований в 1991. Голова Тернопільської спілки політичних в'язнів і репресованих, член Проводу Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих. Живе в Тернополі. Фотографія з родинного архіву.

Дудар Ярослав (*Верес, Чавун, Чугайстер*), крайовий провідник ОУН; нар. 20 березня 1915 в с. Карашинці Гусятинського р-ну Тернопільської області – заг. 13 грудня 1945 к.

с. Романів Луцького р-ну Волинської області. Син селян, член Юнацтва ОУН від 1931, закінчив польську гімназію в Тернополі в 1935. В 1935-39 студент Львівської політехніки, студентський активіст. 20 березня 1939 під час студентського з'їзду заарештований, ув'язнений в Бригідках (Львів), звільнився в вересні 1939. В 1939-40 на Лемківщині, в 1940-41 обласний провідник ОУН Холмщини. Літом 1941 в похідних групах ОУН під Києвом, працює на провідних постах ОУН в областях Житомир і Вінниця. З початком 1942 призначений обласним провідником Кам'янець-Подільського (нині Хмельницький), в квітні заарештований Гестапом (Gestapo). По довших допитах і тортурах його перевозили до головної тюрми в Рівному, з якої після шістьмісячного ув'язнення організує успішну втечу. Від весни 1943 знову працює в сітці ОУН, в 1943-44 організаційний референт Проводу ОСУЗ. Від літа 1944 крайовий провідник, мабуть, ОСУЗ, у 1945 покликаний в члени Проводу ОУН ПЗУЗ. Загинув у бою; (ф?).

Дутко Микола (*Осип, Соловій*), обласний СБ; нар. (?) в с. Цвітова Калуського р-ну Івано-Франківської області – заг. 19 жовтня 1944 к. с. Лопушанка Турківського р-ну Львівської області. Ширший життєпис невідомий. Одружений, член ОУН. У 1943-44 працює в дирекції Маслосоюзу в Перемишлі, від 1943 обласний референт СБ Перемищини, уживає псевдонім Соловій. В серпні-вересні 1944 об'єднує боївки СБ в регулярну сотню УПА, стає командиром сотні, міняє псевдонім на Осип. Від 15 вересня в загоні “Лемківщина” під командою Рена, бере участь у Карпатському рейді, переході фронту. Від 1 жовтня в Перемиському курені під командою Євгена, йде в поворотному рейді зі Станиславщини на Перемищину, бере участь у боях, сутичках. Загинув під час сутички з військами НКВД; посмертно відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за героїзм та вміле командування в боях; (ф?).

Дяченко див. Гамалія

Ждан Ярослав (*Острий*), командир куреня (загону); нар. (?) 1922 в с. Чесанів Любачівського повіту (нині Польща) – заг. 10 квітня 1944 в лісах к. сіл Берестовець–Жильжа Костопільського р-ну Рівенської області. Життєпис невідомий; неповна середня освіта; член ОУН. У 1939-41 за кордоном; літом 1941 з похідними групами ОУН на Рівенщині, діяльність у 1941-43 невідома. Від лютого 1943 чотовий в першій сотні УПА на Поліссі, від травня член Штабу Першої групи УПА; літом організує, очолює сотню на Костопільщині. В листопаді призначений командиром загону “імени Б. Хмельницького” ВО “Заграва”. Після переходу фронту в лютому 1944 поширює загін від двох до п’яти сотень, постійно діє проти військ НКВД. Загинув у одному з більших боїв, після чого його загін носив назву “імени Острога”; (ф?).

Журавель (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в с. Кальна Долинського р-ну Івано-Франківської області – заг. 21 січня 1946 к. с. Бряза Долинського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; його описують: високий ростом, ясний блондин. У 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Від літа 1943, мабуть, в УНС, чотовий в вишкільному курені УНС “Гайдамаки”; в лютому 1944 організує, очолює сотню “Журавлі” в Долинському р-ні. Воює проти німецьких, угорських частин, після переходу фронту стає командиром куреня “Промінь”; одержав ступінь старшого булавного. Весною 1945 під час рейду в Дрогобицьку область важко поранений і, мабуть, там залишився на лікування; відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої класи – за хоробрість та вміле командування куренем у боях; підвищений до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Літом призначений заступником командира 24-ого [Дрогобицького] ТВ “Маківка”. Загинув у невідомих обставинах; підвищений ГВШ до сотника з датою смерті; (ф?).

Заблоцький Василь (*Ярич, Шершень*), член ШВО; нар. (?) 1911? в (?) – заг. 17 січня 1946 к. с. Добросин Жовківсь-

кого р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член Штабу ВО2 "Буг", начальник відділу постачання, організатор господарських звен УПА на Львівщині, мав звання старшого булавного. Загинув у криївці, розірвавшись гранатою, оточений оперативною групою НКВД; (ф?).

Загній див. Голубенко

Затовканюк Сильвестр (*Пташка*), командант запілля ВО; нар. (?) в (?) Кременецького р-ну Тернопільської області – заг. 25 лютого 1944 в (?) Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, член ОУН; переслідуваний пол. режимом, пішов у підпілля, мабуть, у 1938, жив нелегально до червня 1941. Літом при творенні української адміністрації на Волині; заарештований Гестапом (Gestapo) 15 вересня, ув'язнений в Кракові до серпня 1942. Вернувшись в рідні сторони стає учасником боротьби проти нацистів. Від весни 1943 в УПА, коротко член ШВО "Заграва", поранений в бою. Від вересня командант запілля ВО "Богун". Загинув у сутичці з німецькими частинами; (ф?).

Заячівська Олена Галя (*Уляна*), член КП Юнацтва; нар. 23 червня 1924 в м. Надвірна Івано-Франківської області – заг. 26 лютого 1944 в (?) Тернопільської області. Від 1938 член Юнацтва ОУН, його організатор у Ярославському повіті в 1941, виконує обов'язки зв'язкової при КП Юнацтва ОУН ЗУЗ. У 1942 закінчила гімназію в Львові; літом 1942 учасниця спецвишколу під керівництвом Івана Климова-"Легенди". З похідною групою ОУН їде на підпільну працю до Харкова, де після арештів Гестапом (Gestapo) з усіх 28 членів групи тільки двоє залишаються на волі. З початком 1943 знов у Львові, організує, провадить вишколи, член КП Юнацтва ОУН ЗУЗ. У вересні для прикриття підпільної роботи стає

студенткою Агрономічного інституту, веде перевірку діяльності юнацької сітки в гімназіях ЗУЗ. Загинула трагічно через необережність із зброєю.

Зінчук Тихон (*Кубік, Ромб*), командир куреня (бригади); нар. (?) 1909 в с. Несухойже Ковельського р-ну Волинської області – заг. (?) квітня 1946 в (?). Ширший життєпис невідомий. В 1942-43 командант поліційної станиці в рідному селі; від березня 1943 командир сотні загону “Озеро” ВО “Турів”, псевдонім – Кубік. Особливо відзначається хоробрістю та вмiлим командуванням 8 і 9 вересня в боях із німецькими частинами під Радовичами. Восени поранений в боях із ЧП, в грудні учасник старшинського вишколу. Весною й літом 1944 діє в прифронтівій смузі в Маневицькому р-ні. Від вересня 1944 командир бригади “Соборна Україна” ВО “Завихост”, псевдонім – Ромб. У 1945 переведений до сітки на пост крайового шефа зв’язку Проводу Західного краю ПЗУЗ. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Золотаренко див. Вагим

Ірка, Пік (псевдоніми), шеф ШВО. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Походив; мабуть, із колишнього Добромильського повіту. Від червня? 1944 заступник командира та шеф Штабу ВОБ “Сян”; за наказом КВШ від 25 листопада мав перейти в розпорядження ШВО2 “Буг”, не з’явився. Доля невідома; (ф?).

Іскра (псевдонім), командир куреня; нар. (?) 1916? в (?) Сколівського р-ну Львівської області – заг. 8 жовтня 1946 в с. Манява Богородчанського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; правдиве прізвище, можливо, Юрцуняк. У 1938-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 підстаршина в легіоні. Літом 1943 командир вишкільної сотні УНС у Долинському р-ні, в 1943-44 вишкільник на різних військових вишколах, від літа 1944 командир сотні в Надвірнянському р-ні; підвищений КВШ до старшого булавного. Зимою 1944-45 організує другу сотню, творить курінь “Сивуля”, який входить до 22-ого [Станіславівського] ТВ “Чорний ліс”. На чолі свого

куреня зводять сутички й бої з військами НКВД на терені Карпат; відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. В 1946 підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946 та відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та вміле командування куренем у боях. Місце постою видав зрадник, в оточенні загинув героїською смертю; (ф?).

Кайгаш, К-13, ППШ (псевдоніми), крайовий СБ. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, походив із Самбірського р-ну Львівської області, повітовий там провідник Юнацтва ОУН, опісля – в СБ під час німецької окупації. Від 1945 референт СБ Тернопільської округи, від 1947 окружний провідник північної Тернопільщини, її референт СБ, від 1949 крайовий референт СБ ПЗУЗ. Відраджений на схід, мабуть, у серпні 1951 потрапив у руки МВД на Київщині; доля невідома; (ф?).

Калиновський Олександр див. *Птах*

Калинюк ..? (*Ярок, Ярко*), командир куреня (бригади); нар. (?) в с. Михалківці Острозького р-ну Рівенської області – заг. 12 лютого 1945 к. с. Трипутня Дубровицького р-ну тієї таки області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Від квітня 1943 командир чоти в УПА, пізніше заступник сотенного на південній Рівенщині. 1 червня перебирає команду сотні, яка в липні на північній Рівенщині входить до куреня в рейді під командою Бористена. Від 20 вересня заступник командира і шеф Штабу загону “імени Колодзінського” ВО “Заграва”, від березня 1944 командир загону. В серпні загін переформовується в бригаду “Пам’ять Базару” ВО “Завихост”. Загинув у запеклому бою з частинами 16-ої бригади ВВ НКВД; (ф?).

Капало Іван (Бродяга), командир куреня; нар. 7 липня 1910 в с. Синевідсько Нижнє Сколівського р-ну Львівської області – заг. 24 січня 1945 в Дрогобичі. Син хліборобів, неповна середня освіта; плутоновий в Польській армії. Від 1933 в ОУН, станичний в 1933-35, районний в 1935-39. В 1939-41 за кордоном; від квітня 1941 до грудня 1942 підстар-

шина легіону. В 1943, мабуть, спершу призначений повітовим оргмобом Сколівщини, від серпня в курені УНС "Гайдамаки" на Долинщині. Чотовий в сотні "Трембіта", 27 вересня відзначається як командир героїчного бою з нацистами, від того часу призначений командиром сотні, мав рангу вістуна. В листопаді веде дві сотні з куреня на терен ВО "Буг"; в грудні керує розформуванням сотні "Трембіта" на чоти, рої, з яких творять нові відділи УПА на західній та північній Львівщині; сам організує, очолює сотню "Пролом". Весною та літом 1944 воює на протипольському фронті в повітах Грубешів і Рава-Руська; в липні звільнений через туберкульозу, пішов у рідні сторони на лікування. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944. Діяльність у серпні-грудні неустійнена; восени, мабуть, часово виконує обов'язки командира (неустійненого) куреня ВО "Говерля", опісля, можливо, при КВШ чи ГВШ. 21 грудня під час сутички з підрозділом ЧА важко поранений в ноги, 27 грудня ворогом зловлений, на допитах у райцентрі Нові Стрілища, опісля в тюрмі в Дрогобичі; замордований під час слідства. Посмертно відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси - за хоробрість та вміле керівництво в боях; (ф?).

Качинський Сергій (*Остан*), організатор УПА; нар. (?) 1912? в с. Піддубці Луцького р-ну Волинської області -

заг. 11 березня 1943 в с. Оржів Рівенського р-ну Рівенської області. Син сільських музикантів, член ОУН від 1931?, служив у Польській армії. В 1939-41 в підпіллі ОУН у Рівенській області, літом 1941 член Штабу вишкільного полку "імени Холодного Яру" під командою полковника Леоніда Ступницького в Рівному. В 1941-43, мабуть, обласний військовий референт ОУН Рівенської області. В жовтні 1942 організує перші військо-

ві відділи на Поліссі, які “Постановою” УГВР у 1947 визначено формальним початком дії УПА, командир перших відділів УПА. Загинув у бою за фабрику, сам один роззброюючи 4-ьох німців. Фотографія Л-УПА.

Кедюлич Іван (Довбня, Чубчик), командир ТВ; нар. 12 грудня 1912 в м. Перечин Закарпатської області – заг. 1 серпня 1945 к. с. Лісники Бережанського р-ну Тернопільської області. Закінчив торговельну академію в Мукачеві, член Пласту, учитель. Одружений. Закінчив офіцерську школу Чехо-Словацької армії, одержав звання підпоручника. Член ОУН, член Проводу ОУН на Закарпатті, в 1938-39 член Штабу Карпатської Січі (Карпатська Україна). В 1939-41 учителював на Лемківщині, член ОУН полковника А. Мельника. Літом 1941 у похідних групах ОУНм на Житомирщині, Київщині; восени, мабуть, при відділах “Поліської Січі” Тараса Боровця-“Бульби”, в 1942-44 військовий референт Проводу ОУНм на ЗУЗ. У вересні 1944 за посередництвом М. Лебеда голоситься до УПА, діє коротко при Старшинській школі “Олені-2”, в жовтні відходить на Тернопільщину. Мабуть, у січні 1945 в ранзі поручника призначений командиром 19-ого [Кам’янець-Подільського] ТВ (ВО “Лисоня”), а в липні 1945 ГВШ призначає його командиром 25-ого [Закарпатського] ТВ (ВО “Говерля”) з додатковим завданням – розбудувати зв’язкову лінію через Чехо-Словаччину на Захід. Під час передання обов’язків потрапив у засідку, мабуть, місцевих “стрибків”, загинув. По смертно відзначений Вирізненням у Наказі КВШ УПА-Захід. Фотографія з публікації.

Кисіль Андрій див. Дольницький Андрій

Кисіль Іван (Гор), командир куреня (бригади); нар. (?) 1918 в с. Забороль Луцького р-ну Волинської області – заг.

9 липня 1946 в (?) Волинської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1943 командир сотні в загоні "імени Богуна" ВО "Турів". У 1944 сотенний в бригаді "Пилявці" ВО "Завихост", від грудня 1944 командир цієї бригади. В 1945 призначений надрайоновим провідником, мабуть, Луцького надрайону. Загинув у бою з оперативною групою МВД; (ф?).

Клименко (псевдонім), заступник командира ТВ; нар. (?) в (?) – заг. 23 січня 1946 в лісі к. с. Лужки Долинського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, офіцер однієї з окупаційних армій. В УПА мав звання хорунжого. Літом 1944 під час переходу фронту командир неустійненого відтинка в Турківському р-ні в Карпатах. У 1945 призначений заступником командира 23-ього [Калуського] ТВ "Магура", відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 31 серпня 1945. 6-8 січня 1946 переводить святочні зустрічі з сотнями "Вітрогони", "Хорти" й "Опришки". Загинув у обороні лісового шпиталю разом із доктором Кумом; підвищений ГВШ до сотника з датою смерти; (ф?).

Климишин Іван (*Крук*), командир загону. Життєпис невідомий; мабуть, уродженець с. Ванжулів Лановецького р-ну Тернопільської області. В 1939-41 за кордоном; весною 1941 повернувся через Закарпаття з групою радистів. У 1942-43 повітовий військовий референт ОУН Кременеччини, організує військові вишколи, формує боївки, завзято веде бої проти німців, розбиває в'язниці, визволяє заарештованих. Один із найбойовіших командирів під час нацистської окупації, перший організатор бойових відділів на південній Волині. Весною 1943 очолює Кременецький курінь УПА, постійно воює проти нацистів, рейдує на схід. 26 липня на чолі загону (два курені) здобуває базу загону ЧП "імени Михайлова" під командою А. З. Одухи в Шумському районі. Від осені очолює курінь, який діє в постійних

рейдах на ОСУЗ в складі загону “Кодак”. У січні 1944 під час рейду на схід його курінь був розбитий в затяжних боях із німецькими фронтовими частинами; заочно суджений польовим судом УПА за невиконання наказів і непродумані рішення. Засуджений на кару смерти, але з огляду на заслуги для УПА присуд замінено на право реабілітації. Доля невідома. В 1948 УГВР признала, мабуть, йому Золотий Хрест бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та особливо вміле командування бойовими частинами; мав звання поручника; (ф?).

Климук? ..? (*Назар, Крига*), командир куреня (бригади); нар. (?) в (?) – заг. 12 вересня 1944 в оклиці с. Велика Глуша Любешівського р-ну Волинської області. Життєпис невідомий. В 1941-42, мабуть, інструктор у старшинській школі Шуцманншафт-у в Матієві (нині Луків) Волинської області, в 1942-43 командир відділу Шуцманншафт-у в Писках (Білорусь). У липні 1943 кидає німецьку службу, бере з собою всю зброю і відділ 40 добровільців, пробивається до УПА на Поліссі. По дорозі розбиває загін ЧП, командири якого намагалися відділ роззброїти. В УПА має псевдонім Назар, призначений командиром куреня в загоні “Озеро” ВО “Турів”, 19 серпня виконує успішний наскок на ворога в Камінь-Коширському. В 1943-44 один із найбільш бойових курінних у ВО “Турів”. Після переходу фронту міняє псевдонім на Крига, від серпня 1944 командир бригади “Помста Крут” ВО “Завихост”. Загинув у бою, після якого його бригада носила назву “імени Назара”; (ф?).

Климчак Іван (*Лисий, Степан Павлюк, Пашкевич*), командир куреня (бригади); нар. (?) 1915 в с. Тартаків Сокальського р-ну Львівської області – заг. (?) грудня 1944 к. с. Шацьк Любомльського р-ну Волинської області. Ширший життєпис невідомий. В 1942-43 заступник команданта старшинської школи Шуцманншафт-у в Матієві (нині Луків) Волинської області; в ночі 25 березня 1943 веде 186 юнаків із повним озброєнням до УПА. Призначений ко-

мандиром сотні, від літа 1943 командир 2-ого куреня “Буг” у 1-ому загоні “Озеро” ВО “Турів”. Весною й літом 1944 діє по німецькому боці фронту в околиці Шацьких озер; від серпня 1944 командир бригади “Пилявці” ВО “Завихост”, мав звання хорунжого. Загинув у бою з військами НКВД; ворог тіло повісив на шибениці в Шацьку; його бригада почала називатися “імени Лисого”; (ф?).

Кобилинець ..? (*Козак*), шеф ШВО; нар. (?) 1914? в с. Бряза Долинського р-ну Івано-Франківської області – заг. 24 листопада 1944 в с. Красне Рожнятівського р-ну тієї таки області. Життєпис невідомий; можливо, підстаршина чи офіцер легіону. В 1943-44, мабуть, окружний оргмоб ОУН Калущини, організатор відділів УПА. Від березня 1944 командир усіх бойових частин на терені Калуської округи. Весною й літом 1944 командир Калуського куреня “Промінь”, воює проти німецьких, угорських частин. Від серпня 1944 начальник IV-ого відділу ШВО4 “Говерля”, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944; коротко також шеф штабу. Загинув у перестрілці з заставою військ НКВД; підвищений ГВШ до поручника з датою смерти; (ф?).

Коваль Степан (*Рубашенко, Юрій, Юрій Рубашенко*), командир загону; нар. 3 січня 1914 в с. Корчині Радехівського

го р-ну Львівської області. Син селянина. Одружений з Ольгою Косяк в 1942; з Дарією Боднарівською від 1948. Закінчивши 7 клас, учився на дяка від 1930, член Юнацтва ОУН, диригент хору. В 1935-38 підстаршина в Польській армії, в 1938 заарештований і засуджений на 10 років тюрми, звільнився в вересні 1939. В 1939-41 за кордоном, літом 1941 з похідними групами ОУН у Луцькому, призначений заступником

командира вишкільного куреня, опісля реорганізова-

ного в сільськогосподарську школу з військовою структурою куреня. 20 березня 1943 організує перехід цілого куреня (320 осіб) із озброєнням до УПА, призначений командиром куреня; в травні здобуває Колки, де творить "Повстанську республіку". Мабуть, від вересня 1943 командир 2-ого загону "Котловина" ВО "Турів" із базою в Колках. У березні 1944 після переходу фронту його загін підпорядковується ВО "Заграва", але, опинившись у центрі прифронтової зони, поступово був, мабуть, розбитий. Від літа 1944 в почті командира Дубового. В березні 1945 під час кінного рейду по південній Волині його відділ був цілком розбитий. Втративши зв'язок, повернувся на Сокальщину, злегалізувався під фіктивним прізвиськом у Станиславові. В 1945-54 розвивав мистецьку діяльність, артист Гуцульського ансамблю, викладач музики й співу в педагогічному інституті. 24 квітня 1954 заарештований МВД, перевезений до Луцького, засуджений на 10 років, відбував покарання в шахтах Інти (нині Російська Федерація). В 1956 звільнений під час амністії, повернувся до Івано-Франківська, працював диригентом і вчителем. Від 1970 періодично переслідований режимом як "неблагонадійний". Від 1985 на пенсії, живе в Івано-Франківському. Фотографія з родинного архіву.

Ковальський Юліян (Гарпун), член КВШ; нар. (?) 1918 в (?) – заг. 13 травня 1943 к. с. Черниж Маневецького р-ну Волинської області. Життєпис невідомий; студент Правничого факультету Львівського у-ту. Член ОУН, у 1939-41 за кордоном; літом 1940 учасник Старшинського курсу ОУН у Тудурковичах на Холмщині, опісля керівник військових вишколів молоді на Львівщині. Від квітня 1941 вояк у легіоні "Нахтігаль", учасник боїв під Вінницею в липні, від жовтня командир чоти в легіоні "імени Коновальця", воював на Біло-

русі. Мабуть, у жовтні 1942, під час відпустки, на доручення М. Лебеда виконує спільно з В. Сидором на вулиці в Києві успішний атентат на гестапівця, який в липні застрілив Дмитра Мирона-“Орлика“, крайового провідника ОУН на СУЗ. 8 січня 1943 разом із іншими старшинами легіону заарештований Гестапом (Gestapo) в Львові за відмову залишитися на службі в легіоні, мав звання поручника. Після умовного звільнення з тюрми зникає в підпілля. В лютому відходить на ПЗУЗ для організації УПА; мабуть, заступник крайового військового референта чи шефа КВШ УПА на ПЗУЗ. Загинув у бою з німецьким підрозділом; у 1944 підвищений ГВШ до сотника з датою смерті. Його згадують як особу високих моральних і патріотичних чеснот, сумлінним виконавцем усіх доручень. Фотографія з книжки: *Дружини українських націоналістів у 1941-1942 роках* [Збірка спогадів] (Б. м. в., 1953).

Ковтонюк Микола див. Якимчук Микола

Козак Ірина див. Савицька Ірина

Козак Ірина (Лага), обласна УЧХ; нар. 2 лютого 1919 в с. Трибоківці Жидачівського р-ну Львівської області -

пом. 27 березня 1992 в Черкасах. Донька священика УГКЦ, закінчила гімназію Сестер Василянок у Львові, провідниця звена Юнацтва ОУН у гімназії, студентка Політехніки у Львові, заступниця голови Кружка студенток імени Лесі Українки. Політичний в'язень пол. тюрми в 1939, в 1939-41 на чужині в Кракові, секретарка при проводах ОУН, учасниця різних вишколів. Літом 1941 провідниця жіночих відділів “Січ“

на Львівщині, в 1941 призначена обласною провідницею Жіноцтва ОУН Львівщини, від 1943 керівник УЧХ Львівщини. В квітні 1945 відзначена ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги - за видатні заслуги для національно-визвольної

боротьби Українського народу проти окупантів. 9 травня 1945 заарештована НКВД, тортурами в слідчих тюрмах Львова й Києва фізично скалічена, засуджена на 10 років табору плюс 5 років заслання. Покарання відбувала в Комі (нині Російська Федерація); на засланні одружилася з В'ячеславом Коровіним, у 1968 переїхала в Україну.

Коник (псевдонім; можливо, це Гальо Михайло з Хирова), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. 7 січня 1946 в Бірчі (нині Польща). Життєпис невідомий; в 1939-41, мабуть, за кордоном; від квітня 1941 до грудня 1942 вояк легіону. Мабуть, від липня 1943 в сотні УНС “Трембіта” в Карпатах, спочатку як звичайний стрілець, скоро авансує на ройового. В боях із німцями був холонокровний, зрівноважений і відважний. Своім запалом пориває стрільців за собою, в боях виходить переможцем. У жовтні 1943 призначений командиром чоти в курені “Гайдамаки”, де вирізняється активністю, батьківською опікою стрільців. Від лютого 1944 в Старшинській школі “Олені” як інструктор і сотенний командир першого й другого випуску. Дуже солідно підготовляється до викладів, а в бойових акціях завжди спереду; підвищений ГВШ до хорунжого, мабуть, із датою старшинства від 25 вересня 1944. Від березня 1945 надрайоновий оргмоб Перемищини, підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 15 квітня. Організує СКВ, веде військові вишколи, організує, опікується першою підстаршинською школою на Закерзонні (липень-вересень); від жовтня керує мобілізацією, творенням нових сотень УПА на Перемищині. В листопаді призначений заступником командира новоствореного 26-ого [Лемківського] ТВ “Лемко” ВО “Сян”, формально стає командиром Перемиського куреня. Протягом наступних двох місяців веде далі

надзвичайно активну бойову діяльність, остаточно закінчує кадрове оформлення чотирьох бойових сотень. Загинув, будучи в авангарді нічного наскоку Перемиського куреня на ворожі об'єкти в містечку Бірча. УГВР спершу іменувала його майором із датою смерти, але опісля, на вимогу крайового провідника ОУН, вирішила підвищити до підполковника. Друга підстаршинська школа на Закерзонні (травень-червень 1946) носила назву "імени полковника Коники".

Корбан, Орест (псевдоніми), член ШВО. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1939-41 за кордоном; від квітня 1941 до грудня 1942 підстаршина в легіоні. Весною і літом 1943 командир Підстар.-інструкторської школи "Вовки" на Поліссі, від травня 1943 начальник вишкільного відділу Штабу Першої групи УПА, опісля ВО "Заграва"; мабуть, мав ступінь підхорунжого. В 1944 псевдонім – Орест; від серпня начальник вишкільного відділу Штабу ЗГ "44". Доля невідома; (ф?).

Корейчук Д.? (Ткач), командир куреня (бригади). Ширший життєпис невідомий. В 1943, мабуть, курсант Юнацької школи "Дружинники" на Поліссі, одержав звання хорунжого з датою старшинства від 6 грудня 1943. В 1944 командир сотні ВО "Турів", опісля ВО "Завихост". Від листопада 1944 командир бригади "Холмська". Доля невідома; (ф?).

Коренюк Василь (Палій, Могест), член Проводу ПЗУЗ; нар. (?) 1919 в с. Уїздці Здолбунівського р-ну Рівенської області – заг. 12 грудня 1945 к. с. Романів Луцького р-ну Волинської області. Син священика УАПЦ, закінчив гімназію в Рівному, член Юнацтва ОУН. У 1938 закінчив студії православної теології в Варшаві, від 1939 працював директором неповносередньої школи в с. Кунин Здолбунівського р-ну. З початком 1941 його змобілізували до ЧА, воював на фронті проти німців, потрапив у полон, мабуть, у 1942. В 1943

виринається на волю, йде в підпілля; мабуть, спочатку керівник СБ на Кременеччині, літом переходить до УПА, заступник начальника відділу розвідки ШВО "Богун", від грудня начальник відділу розвідки. В 1944 переходить до політвиховного відділу КВШ УПА-Південь, рівночасно в контррозвідці СБ. В кінці 1944 переходить до СБ при Проводі ОУН ПЗУЗ, у 1945 член Проводу ОУН ПЗУЗ. Загинув у бою.

Коровіна Ірина див. Козак Ірина (1919-1992)

Королюк Федір (Колчак), член ШВО; нар. (?) 1922 в с. Жовнівка Бережанського р-ну Тернопільської області – заг. 7 квітня 1945 в с. Бринь Галицького р-ну Івано-Франківської області. Закінчив гімназію в Бережанах, активний член Юнацтва ОУН, студент Політехніки у Львові. Літом 1941 учасник підстаршинської школи в Поморянах, заарештований Гестапом (Gestapo), після звільнення в 1942 йде в підпілля, з початком 1943 переходить на ПЗУЗ. Від серпня до грудня, мабуть, курсант Юнацької школи "Дружинники" на Поліссі, одержав звання хорунжого з датою старшинства від 6 грудня 1943. Від грудня інструктор впорядку в Старшинській школі "Лісові чорти"; в лютому 1944 важко хворий, йде в рідні сторони на лікування. Мабуть, від травня чотовий в Старшинській школі "Олені-1", від липня – в "Олені-2". В вересні призначений до ШВО4 "Говерля"; весною 1945, можливо, коротко в. о. командира 23-ього [Калуського] ТВ "Магура". Обставини смерті невідомі. Фотографія від Стефанії Щур.

Котельницький Григорій (Шугай), командир ТВ; нар. (?) 1907 в с. Підгірці Бродівського р-ну Львівської області – заг. 26 січня 1946 к. с. Кривня Рогатинського р-ну Івано-Франківської області. Селянин, закінчив народню школу,

активний в читальні “Просвіта”, часто вибраний її головою. Член драматичного гуртка, організатор і диригент

духової оркестри, співав у церковному хорі. Член ОУН від 1930?, провідник звена ОУН на селі. Служив у Польській армії, одержав підстаршинське звання. Від 1942 повітовий оргмоб Золочівщини, організує військові вишколи, підстаршинську школу. В 1943-44 організує вишкільні і перші бойові відділи УПА, одержав ступінь вістуна. Мабуть, весною 1944 об'єднує сотні в курінь “Дружинники”, який після битви під Бродами в

липні поповнився колишніми вояками Дивізії “Галичина”. В серпні на доручення ГВШ успішно рейдує з однією сотнею на Волинь для відновлення зв'язків із УПА-Північ; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944. В 1944-45 має майже під своєю постійною опікою Підстаршинську школу ВО “Буг”. У лютому 1945 після реорганізації УПА-Захід призначений командиром 11-ого [Золочівського] ТВ “Пліснисько” ВО “Буг”, в склад якого входять курені “Дружинники” та “Романовичі”. Відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої класи – за хоробрість і вміле командування бойовими діями; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 15 квітня 1945. Мабуть, у вересні одержує пост командира 15-ого [Рогатинського] ТВ “Яструб”, який також у ВО “Буг”. Цей терен важливий тим, що тут перехрещувалися зв'язкові лінії, були місця постою керівних осіб, часто відбувалися наради, конференції керівництва воюючої України. Для забезпечення терену йому дозволено в листопаді перевести в Рогатинщину першу сотню “Дружинники”. Загинув у криївці під час зимової бльокади. По смертно поданий КВШ на підвищення до сотника, рішення ГВШ невідоме. Фотографія з публікації *Голос відродження*.

Крисоватий ..? (*Горинь*), командир школи; нар. (?) в (?), мабуть, Бродівського р-ну Львівської області - заг. 1 грудня 1945 в (?) на схід від Львова. Ширший життєпис невідомий. Мабуть, абсолювент однієї зі старшинських шкіл УПА-Північ у 1943-44. Літом 1944 командир Підстаршинської школи "Лісові чорти" ВО2 "Буг" на терені Золочівщини й в Бібрецьких лісах, мав звання хорунжого. Весною 1945 коротко командує куренем і рівночасно керує підстаршинською школою в околиці на схід від Львова. Мабуть, від літа 1945 адьютант крайового провідника ОУН ЗУЗ, відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги - за хоробрість у боях; підвищений ГВШ до поручника. Посмертно відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої класи - за хоробрість та вміле командування бойовими відділами; підвищений до сотника з датою смерті; (ф?).

Крисько Левко (*Горинь, Кріс*), командир школи; нар. (?) 1908? в (?) Закарпатської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, офіцер Чеської армії. Одружений. В 1938-39 при Штабі Карпатської Січі (Карпатська Україна) в ранзі чотаря. Літом 1941 адьютант полковника Л. Ступницького в вишкільному полку "імени Холодного Яру" в Рівному, мав звання поручника, псевдонім Кріс. У 1942 заарештований Гестапом (Gestapo), після кількох місяців ув'язнення його звільнили, йде в підпілля, вживає псевдонім Горинь. Літом 1943 інструктор Підстаршинської школи ВО "Заграва", від серпня командир Юнацької школи "Дружинники" на Поліссі. Мабуть, від листопада інструктор (стрілецький вишкіл, внутрішня служба, зв'язок, газознавство) Юнацької школи "Лісові чорти" на Поліссі. Доля невідома; (ф?).

Крутіж (псевдонім), заступник командира ТВ; нар. (?) в (?) - заг. 28 червня 1945 к. с. Тершаків Городоцького р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, один із кращих абсолювентів Старшинської школи "Олені-2", одержав звання старшого булавно-

го з датою старшинства від 22 жовтня 1944. Командир чи сотні чи цілого куреня "Жубри" ВО2 "Буг" від лютого 1945, відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях. Мабуть, коротко командир 14-ого [Городоцького] ТВ "Асфальт" ВО "Буг", опісля заступник КВ. Загинув героїчно, прикриваючи відступ сотні "Жубри-1" під час бою із 210 батальйоном ВВ НКВД. Посмертно відзначений УГВР Золотим Хрестом бойової заслуги 2-ої класи – за хоробрість та вміле командування боями; підвищений ГВШ до поручника з датою смерти. В наказах головного командира УПА та підпільних виданнях його представляють як прикладного командира; (ф?).

Кузьма, також Кузьменко Степан (*Кузьменко, Професор, Степовий*), член ГОСП; нар. (?) 1911 в Козятині? Вінницької області – заг. 29 вересня 1948 в (?) в Чехо-Словаччині. Ширший життєпис невідомий, особисті дані неустійнені (*див. далі*). Син селянина, закінчив вищу освіту, член СУМу; журналіст і, мабуть, викладач чи професор університету в Києві або Одесі до 1941. Член ОУН від 1941, псевдонім – Кузьменко; провідник району, опісля надрайону чи округи в Козятині; від грудня 1943 в Галичині. В 1944-45 член

Обласного осередку пропаганди ОУН Дрогобицької області; в 1945-48 член ГОСП, псевдоніми – Професор, Степовий; редактор підпільних видань; автор збірки гуморесок *Двигнем* (1947). В липні 1948 йде з кур'єрською групою на Захід; оточений чеською жандармерією, застрілив себе.

ЗАВВАГА: якщо це дійсно він загинув у 1948, загадкою лишається підпис – "редактор підпільних видань проф. С. Кузьменко", який стоїть під документом Звернення Воюючої України до всієї української еміграції (1949, жовтень). Поміщена фотографія, що з неустійненої публікації, мабуть, Кузьму

не фіксує, хоча представлений на знімку – дуже подібний до того, який був членом ГОСПу.

Кузьменко Степан див. Кузьма Степан

Куліцький див. Птах

Левицький Микола (Макаренко, Славута, Мікадо), шеф ШВО; нар. (?) травня 1914 в с. Серафинці Городенківського р-ну Івано-Франківської області – заг. 8 серпня 1944 в (?) Самбірського р-ну Львівської області. Ширший життєпис невідомий; член ОУН, мабуть, служив у Польській армії. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 командир чоти в легіоні, одержав звання поручника. 8 січня 1943 разом із іншими старшинами легіону заарештований Гестапом (Gestapo) в Львові, після умовного звільнення від ув'язнення йде в підпілля. Мабуть, у березні 1943 призначений до УПА на ПЗУЗ, від травня начальник оперативного відділу в Штабі Першої групи УПА на північній Рівенщині, від липня шеф ШВО “Заграва”. 15 вересня, мабуть, покликаний до КВШ УПА на ПЗУЗ як військовий інспектор. Літом 1944 з невідомих причин опинився в Карпатах, загинув у сутичці з німецькою фронтовою частиною під час спроби переходу лінії фронту. Підвищений УГВР до майора з датою смерті.

Левко (псевдонім), командир ТВ. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1944-45 командир сотні “Риболовці” ВО “Лисоня” з рангою старшого булавного. Весною 1945 призначений командиром Бережанського куреня, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Від 15 липня старшина для спеціальних доручень при окружному провідникові Бережанщини й, мабуть, командир 17-ого [Бережанського] ТВ. Доля невідома; (ф?).

Левко (псевдонім), обласний провідник. Ширший

життєпис, особисті дані невідомі; уродженець Лемківщини. Від серпня 1942 обласний провідник Вінниччини, в листопаді заарештований Гестапом (Gestapo) в Києві; розстріляний в січні? 1943; (ф?).

Левочко Василь (Юрченко, Макаренко), командир куреня; нар. (?) в с. Себечів (нині Красносілля) Сокальського р-ну Львівської області – заг. 28 серпня 1945 к. с. Варяж Грубешівського повіту (нині Польща). Особисті дані невідомі. В 1944 повітовий оргмоб ОУН Грубешівщини, весною 1944 бере активну участь у боях на т. зв. протипольському фронті, коротко командує куренем. Після переходу фронту в серпні 1944 організує новий курінь “Гайдамаки”, з початком вересня йде на Волинь із трьома сотнями (дві з них – новобранці), щоб там перевести бойовий вишкіл і повернутися. На терені Волинської області протягом кількох днів цей невишколений ще курінь цілковито розбили війська НКВД, його рештки малими групами повертаються на Грубешівщину. Приблизно під кінець вересня сам повертається і, мабуть, здає звіт про події, але ШВО “Буг” заряджує слідство, його до себе викликає. В дорозі до ШВО він зник, пізніше виявилось, що 12 грудня 1944 сам зголосився до НКВД на Волині. Ворогові розказав усе, що тільки знав, погодився на співпрацю, одержав агентурний псевдонім – Соколенко. З початком лютого 1945 в провокативній групі, водив ворога по всіх постоях, до відомих йому квартир, криївок, спричинив у сітці ОУН Холмщини дуже великих втрат. Наприклад, тільки в першій його акції при НКВД, проведеній від 7 до 21 лютого, втрати були: 60 убитих, 506 задержаних та заарештованих, серед них – 107 членів ОУН чи вояків УПА. Пізніше очолив ворожу спецгрупу, брав далі активну участь в облавах, наїздах НКВД на села Холмщини. Остаточо вбитий в засідці, яку з націлом на нього зорганізував курінний Ягода з добірними вояками з куреня “Вовки”; (ф?).

Лемеха Віра (Рогніда), обласна УЧХ; нар. 26 березня 1923 в Станиславові (нині Івано-Франківське). Донька служ-

бовця суду. Член Юнацтва ОУН, у 1940 закінчила лицей в Станиславові, студентка Медичного факультету Львівського у-ту. Літом 1941 в похідних групах ОУН, у 1941-42 в підпіллі на ОСУЗ; діяльність у 1943 неустійнена; в 1944-45 обласна провідниця УЧХ Перемищини. В 1946 заарештована НКВД, засуджена на кару смерти, що замінено на 25 років каторги. Звільнена в 1956?, повернулася в Україну. Закінчила студії фармацевтики заочно в 1968?, працювала за фахом до пенсії. Член Товариства політв'язнів, диригент жіночого хору політв'язнів. Живе в Львові. Фотографія від Осипа Левицького.

Летун (псевдонім), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Під час війни служив, мабуть, при неустійненій німецькій військовій частині, добре володів німецькою. Від літа 1944 командир сотні "Летуни" в Калуському курені під командою Ромка ВО "Говерля", мав ступінь старшого булавного. Добрий майстер засідок на ворога в Карпатах: надівши на себе уніформу німецького офіцера, затримував колони в марші, роззброював. Мабуть, із кінцем 1944 перебирає команду куреня від пораненого Ромка, в лютому 1945 організує нову сотню "Бистриця", прилучує до куреня; підвищений ГВШ до хорунжого з дадою старшинства від 15 квітня 1945. Весною під час одного рейду важко поранений в ногу; доля невідома; (ф?).

Литвиненко Іван (*Євшан*), член КВШ. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; уродженець, мабуть, СУЗ або ОСУЗ; офіцер Царської армії Російської імперії під час Першої світової війни; в 1917-21 в Армії УНР, одержав рангу підполковника. В 1939-41 за кордоном у Холмі, в 1941-43 директор млина в с. Межиріч Острівського р-ну на Рівненщині. В 1943 початково, мабуть, у штабі Тараса Боровця-"Бульби" на Поліссі; від вересня в УПА, начальник від-

ділу розвідки КВШ УПА-Північ, інструктор Старшинської школи "Дружинники". Мабуть, із кінцем 1943 звільнений з активної служби через здоров'я. Доля невідома; (ф?).

Лихо (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. 19 серпня 1944 в (?) на південній Рівенщині. Широкий життєпис невідомий; учитель. В 1942-43 провідник Здолбунівського надрайону, в січні 1944 призначений командантом самооборони надрайону, в березні об'єднує більшість боївок надрайону в курінь, його очолює. Командир куреня в УПА-Південь у великому бою під Гурбами 24 квітня. Весною й літом його курінь несе великі втрати і з цього приводу, мабуть, його підозрівають як агента. Вбитий одним із його чотових під час сутички з НКВД; (ф?).

Лича, Сотник, Яр (псевдоніми), крайовий СБ; нар. (?) в (?) – заг. 13 грудня 1945 к. с. Романів Луцького р-ну Волинської області. Життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, офіцер Армії УНР. В 1943-44 заступник командира, шеф Штабу загону "Котловина" ВО "Турів", псевдонім – Яр, опісля – Сотник. У 1944-45 член Крайової референтури СБ Східного краю "Одеса" ПЗУЗ, від літа 1945 крайовий референт СБ, псевдоніми – Лича, майор Лича; (ф?).

Лівар (псевдонім), командир загону. Широкий життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, ветеран легіону. Літом 1943, можливо, окружний оргмоб на півдні Волинської області. Від серпня до листопада командир 3-ього загону "імени Богуна" ВО "Турів", який складався з трьох куренів із чисельним станом понад 1.000 вояків. 18 листопада звільнений з обов'язків, нове призначення неустійнене. Доля невідома; (ф?).

Лісовий (псевдонім), командир куреня; нар. (?) 1918? в (?) Чернігівської області – пом. (?) квітня 1945 в с. Баня Березівська. Косівського р-ну Івано-Франківської області. Широкий життєпис невідомий; під час війни офіцер ЧА, мабуть, коротко в німецькому полоні. З початком 1944 в рядах УПА, від квітня до жовтня інструктор в Юнацькій школі "Грегит" на Гуцульщині, від жовтня перший ко-

мандир новоствореного куреня “Карпатський”, мав ступінь поручника. Зимою 1944-45 його курінь рейдує по Буковині й Коломиїщині, зводить низку запеклих боїв із військами НКВД. Помер на тиф; (ф?).

Лозинський Роман (*Бомба*), крайовий СБ; нар. (?) в (?) – заг. 22 січня 1952 в с. Лани Пустомитівського р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Крайовий референт СБ Львівського краю від 1950. Загинув у криївці під час наскоку оперативної групи МГБ; (ф?).

Луговий Василь (*Луговий*), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; учитель, капітан резерви Румунської армії. В 1941-43, мабуть, служив при одній з німецьких допоміжних частин на східньому фронті чи при Шуцманншафт-і; мабуть, член ОУНм. Весною 1944 організує, очолює перший курінь УПА на Буковині в околиці Путивельського р-ну. З приходом фронту йде з двома сотнями на німецький бік фронту, де без дозволу Командування УПА включився в німецьку лінію оборони, назвавши свою частину – “Буковинська укр. самооборонна армія”. З кінцем літа, коли лінія фронту рушилася на захід, відступив разом із німцями, з початком 1945 ввійшов у ряди Дивізії “Галичина”. Після Другої світової війни в таборах біженців у Західній Німеччині; емігрував до Канади, живе, мабуть, у Монреалі (Montréal), провінція Квебек, Канада. Фотографія з видання: *Буковина* (Париж, 1956).

Лукаевич Мар’ян (*Ягода, Черник*), командир ТВ; нар. 22 червня 1922 в Перемишлі – заг. 17 вересня 1945 в с. Жнятичі Грубешівського повіту (нині Польща). Син професора гімназії, талановитий спортсмен, закінчив гімназію в Тернополі. В 1942 змобілізований, мабуть, до Шуцманншафт-у; закінчив підстаршинську школу, виконував функції ройового командира; мабуть, у листопаді 1943 ки-

нув німецьку службу; йде в підпілля до відділу самооборони в околиці Грубешова; стає ройовим, обороняє населення від наскоків польської партизанки та німецьких поліційних частин, пізніше командир цього відділу. Мабуть, у березні його відділ самооборони змушений відступити на Волинь, там доповнюється втікачами з Холмщини, з доручення Командування УПА-Північ перетворюється в 1-у Холмську сотню УПА "Вовки" під його команду, проходить регулярний військовий вишкіл.

У квітні повертається з сотнею на Холмщину, входить у ВО "Буг", бере участь у всіх боях проти АК, німецьких поліційних та військових частин. У боях, зокрема під час зміни лінії фронту в липні сотня зазнає великих втрат у бою к. містечка Нароль проти німецької танкової дивізії, яку сотня не хотіла "пропустити". Від серпня сотня майже в постійному рейді по Холмщині, часто веде сутички з військами НКВД, з пол. комуністичною поліцією, з військом режиму; сам старається доповнити сотню новою силою; одержав звання хорунжого. Захопивши ворожі ракетні стрільні, замагазиноує їх, використовує пізніше для розбиття укріплених будинків. У березні 1945 призначений командиром Холмського ТВ ВО "Буг" із дорученням організувати нові сотні, творить сотню "Вовки-2". 28 серпня успішно виконує засідку на спецгрупі провокатора Василя Левочка-"Юрченка", колишнього командира куреня УПА. В вересні захворів на малярію; загинув у санітарній криївці під час пожежі, спричиненої ворожим військом під час облави. Крайовий командир УПА-Захід відзначив його Бронзовим Хрестом бойової заслуги - за хоробрість і мужність у боях; у 1946 ГВШ підвищив його до сотника з датою смерти, опісля УГВР по-смертно іменувала його майором.

Луцюк Іван (*Рудящий*), політвиховник ВО; нар. (?) в (?) на Волині – заг. 2 серпня 1943 в с. Бугрин Гощанського р-ну Рівенської області. Життєпис, особисті дані невідомі; учитель. Член ОУН, районний провідник, політичний в'язень пол. тюрми. В 1939-41 в підпіллі на Волині. 19 липня 1941 стає членом похідних груп ОУН, відходить до Дніпропетровського. Весною й літом 1943 начальник виховного відділу Штабу Першої групи УПА на Поліссі. Жакливо замордований нацистами; (ф?).

Лютиний Ілярій (*Чугайстер*), член ШВО; (?) 1912 в с. Ремезівка Золочівського р-ну Львівської області – заг. 24 січня 1945 к. с. Козівка Тернопільського р-ну Тернопільської області. Ширший життєпис невідомий. Служив у Польській армії перед 1939, мабуть, у ЧА в 1940-41. Від 1941 районний провідник Перемишлянщини (Львівська область), від 1942 повітовий військовий референт Зборівщини (Тернопільська область), від 1943 обласний військовий референт Тернопільщини і, мабуть, перший її обласний командир УНС; бере активну участь в організації відділів УНС, опісля УПА. Мабуть, із початком 1944 член ШВО “Лисоня”, начальник персонального відділу в ранзі старшого булавного; восени призначений командиром куреня. Обставини смерті невідомі, посмертно підвищений ГВШ до хорунжого; (ф?).

Маговський Олександр (*Граг, Максим Граг*), командир ТВ; нар. 12 березня 1915 в Львові – заг. 28 вересня 1945 в лісі к. Жовкви Львівської області. Ширший життєпис невідомий; в червні 1933 закінчив гімназію на філії в Львові. Одержав звання підхорунжого в Польській армії, в 1943-44 в Дивізії “Галичина”, учасник бою під Бродами в липні 1944, офіцер і, мабуть, командир сотні. Від кінця липня переходить в Львові, голоситься до УПА. 9 серпня призначений командиром куреня “Холодноярці” ВО1 “Башта”, в жовтні переходить із куренем у підпорядкування ШВО2 “Буг”, йому признано звання хорунжого. Після реорганізації УПА-Захід, мабуть, у березні 1945 одержує додаткову

відповідальність командира 13-ого [Львівського] ТВ “Розточчя”, терен якого охоплює т. зв. полігон і райони на схід від Львова та, мабуть, саме місто. Під його командою курені “Холодноярці”, “Переяслави” та одна сотня з куреня “Жубри”. В квітні-травні-червні рейдує з сотнями “Холодноярців” через Дрогобиччину, частину Лемківщини на Закарпаття. В поворотній дорозі вояцтво заразилося тифом, усі три сотні втратили майже половину своєї сили. Літом звільнений з обов’язків командира куреня. Загинув під час облави, похований в с. Поляни Жовківського р-ну (режим пізніше заборонив усіх мешканців села на Сибір, а будинки – зрівняв із землею). Посмертно відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях. У 1946 номінований КВШ на підвищення до поручника, рішення ГВШ невідоме; (ф?).

Масвський Анатолій (*Уліян, Іліян*), заступник провідника ОУН ПЗУЗ. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; уродженець Рівенщини. В період пол. окупації студент Політехніки в Познані (Польща), в 1942-44 член СБ на південній Рівенщині. Мабуть, від 1945 окружний провідник ОУН терену південної Рівенщини та північної Тернопільщини. Його підпис стоїть під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (1949, жовтень). Від 1952 також заступник провідника ОУН ПЗУЗ, нагороджений УГВР в 1952 Золотим Хрестом заслуги – за довголітню діяльність у підпіллі на керівних постах; діє ще літом 1953; доля невідома; (ф?).

Мазуркевич Зиновій (*Нечипір, Влогко*), член ШВО; нар. (?) 1918? в с. Стоянів Радехівського р-ну Львівської області – заг. 7 жовтня 1944 в (?) тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні, писар у сотні Р. Шухевича. Від літа 1943 в УНС, бунчужний сотні “Трембіта” куреня “Гайдамаки”. В січні-лютому 1944 активний в організації перших бойових відділів на північній Львівщині, звертає на себе увагу фаховим знанням, організаційними здібностями. Від

березня другий заступник командира куреня на протипольському фронті, від травня? начальник оргмоб відділу в ШВО “Буг”; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944. Загинув у бою з військами НКВД. Підвищений ГВШ до поручника з датою смерті; (ф?).

Максимчук Петро (*Чутка, Мамон*), член ШВО; нар. (?) 1919 в (?) Полтавської області – заг. 4 листопада 1944 в (?) Ковельського р-ну Волинської області. Ширший життєпис невідомий; старший лейтенант ЧА. Член ОУН від 1942, від березня 1943 інструктор у підстаршинській школі, від червня командир сотні, від жовтня начальник вишкільного відділу ШВО “Турів”, мав ступінь хорунжого. В грудні організує, веде двотижневий старшинський дошкіл для сотенних і курінних командирів ВО “Турів”; керує іспитовими комісіями підстаршинських шкіл; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 26 січня 1944. Від серпня 1944 начальник вишкільного відділу ШВО “Завихост” та З’єднаних груп “33”. Загинув у бою з військами НКВД. З наказу командира ВО в його пам’ять висипали могилу в оперативному терені бригади “Холмська” при участі по одній чоті від кожної бригади; (ф?).

Манів (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. 21 березня 1946 к. с. Ключів Коломийського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис невідомий. Від липня до листопада 1943 в вишкільному курені УНС “Чорні чорти” на Гуцульщині. З початком 1944 ройовий, опісля чотовий в сотні “Сурма”, одержав ступінь старшого булавного. Восени сотенний в курені “Гайдамаки”, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Мабуть, від травня 1945 командир куреня “Карпатський”. Загинув у криївці під час облоги; (ф?).

Матвіїв Юліян (*Негобитий*), командир куреня; нар. (?) 1914? в Бродах? Львівської області – заг. 9 квітня 1953 в Івано-Франківському. Ширший життєпис невідомий. Мабуть, служив у Польській армії, магістер права, адвокат, член ОУН. До 1939 в Бродах, у 1939-41 за кордоном, член

Повітового проводу ОУН у Грубешові. Від 1941 секретар окружної допомогової поліції в Коломиї, опісля командант районної поліції в Кутах. У березні 1944, стріляючи німецьких наставників, переходить до УПА, бере з собою поліцаїв-українців та всю зброю. Організатор, перший командир сотні "імени Богуна" в Косівському р-ні, яка пізніше входить до куреня "Гайдамаки". Весною й літом воює проти німецьких та угорських частин та загонів ЧП, що в рейді; одержує звання старшого булавного. Після зміни лінії фронту рейдує по

східній частині області, зводить бої з військами НКВД. 17 січня 1945 призначений командиром куреня "Перемога", веде завзяті бої з військами НКВД на Гуцульщині, Буковині; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945; мабуть, пізніше одержав підвищення до поручника. В 1946 переходить до сітки, діє як окружний військовий референт Буковини. Від жовтня 1950 окружний провідник ОУН Буковини, в червні 1952 його в неприємному стані НКВД витягнуло з криївки; зашуджений, розстріляний. Фото від Михайла Білінчука.

Матвійчук Федір (*Гук, Морозенко*), командир куреня; нар. (?) 1918? в с. Великі Дедеркали Шумського р-ну Тернопільської області – заг. (?) листопада 1944 в (?) Кременецького р-ну тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. В 1941-43 районний провідник ОУН, у 1943 командир сотні ВО "Богуна", у 1944 командир куреня в УПА-Південь. В 1948 УГВР відзначила, мабуть, його Золотим Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та особливо вміле командування в боях; мав звання поручника; (ф?).

Мельник Макар (*Кора, Кузьма*), командир куреня (загону). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1941-43, мабуть, військовий референт або тереновий провідник

ОУН на Поліссі в околиці Володимирця на північній Рівненщині. Літом 1943 організатор і командир сотні, від вересня командир загону "імени Коновальця" ВО "Заграва". Після реорганізації в серпні 1944 далі командир загону, переіменованого на "Стародубський", підпорядкованого З'єднаним групам "44". Діє ще в 1945; доля невідома; (Ф?)

Мельник Петро (Хмара-1), командир ТВ; нар. 10 жовтня 1910 в с. Камінна Надвірнянського р-ну Івано-Франківської області - заг. 27 квітня 1953 к.

с. Лосва там таки. Селянин, навчався в гімназії в Станиславові, вивчив німецьку; член Пласту, ОУН. Служив у кавалерії в Польській армії, в 1939 на пол.-нім. війні, поранений. В 1939-41 за кордоном, від травня 1941 в легіоні "Ролянд", від жовтня 1941 до грудня 1942 підстаршина в злученому легіоні, воював на Білорусі. Від 1943 в УНС, виконує функції вишкільника-інструктора в відділі командира Різуна в Чорному лісі. Від червня 1944 організатор і перший командир сотні "Стріла" в курені "Скажені", мав звання старшого булавного. В березні 1945 призначений першим командиром куреня "Дзвони" 22-ого [Станиславівського] ТВ "Чорний ліс", відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги - за хоробрість у боях; поранений під час рейду 6 квітня; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Часто рейдує по області, веде успішні бої з військами НКВД, одержує звання поручника. 21 грудня звільнений з обов'язків курінного, від січня 1946 командир 21-ого [Коломийського] ТВ "Гуцульщина"; підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946, відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси - за хоробрість та вміле командування в боях. Керує діями УПА на Гуцульщині до 1949, літом того року успішно рейдує в Ру-

мунію; демобілізує останній відділ на своєму терені. Переходить до сітки ОУН на пост надрайонового провідника Надвірни. 15 серпня 1951 підступно зловлений провокативною бойкою МГБ, 27 квітня 1952 втікає з-під варти, укривається по рідних сторонах. Важко поранений під час сутички з оперативною групою МВД, прикриває відступ друзів до останньої кулі; дострілювся. Фотографія від Василя Бойчука.

Мельничук Василь (Чумак), обласний провідник; нар. (?) 1914 в (?) – заг. 27 листопада 1942 к. с. Стара Ягольниця Чортківського району Тернопільської області. Ширший життєпис невідомий. Закінчив юридичні студії, одержав науковий ступінь магістра права, член ОУН. Мабуть, від грудня 1940 за кордоном у Кракові, учасник вишкільних курсів ОУН, учасник II-ого ВЗ ОУН. У квітні 1941 повернувся нелегально в Україну; обласний провідник Станиславівської області, літом організує проголошення “Акту 30 червня” та встановлення укр. адміністрації. Від вересня 1941 організує підпільну боротьбу проти нацистів, у лютому 1942 заарештований Гестапом (Gestapo), розстріляний в групі 52-ох. Мабуть, у 1943 ОУН пустила в світ поштового формату пропам’ятні картки-знімки – з фотографією Мельничука (див. стор. 63), іншу – з видом на спільну могилу та зі списком усіх 52-ох, розстріляних нацистами (див. стор. 64-65).

Миколенко Петро, також Савченко Микола (*Байда*, 377), командир куреня; нар. 20 лютого 1921 в с. Березова Лука Гадяцького р-ну Полтавської області – пом. 1 січня 1979 в Детройті (Detroit), штат Мішіген, США. На чужині залегалізувався під ім’ям Петро Миколенко. Одружений з Вірою Присяжнюк. Нащадок запорізьких козаків, син селян, закінчив десятирічку, керамічний технікум у Миргороді. В ЧА одержав звання лейтенанта в 1941; під час відступу ЧА залишився на Полтав-

МЕЛЬНИЧУК ВАСИЛЬ-ЧУМАК
ОБЛАСНИЙ ПРОВІДНИК ОУН

Спр. розстріляний німецькими окупаційними властями 21.11.542.

Спільна могила 52-ох українських політв'язнів членів і нечленів ОУН розстріляних німецькими опричниками дня 27 листопада 1942 р. на полі Чортків - Стара Ягольниця.

Ї висипав народ з пошани до Героїв. Після п'яти днів зруйнована злочинними німецькими руками.

Спочили в ній слідуючі Герої:

1. Бабак І.	27. Мудрий В.
2. Бідованець Т.	28. Немерівський О.
3. Борис І.	29. Немерівський С.
4. Борис С.	30. Панчшин Ю.
5. Бурьо М.	31. Парасюк М.
6. Васишак І.	32. Патик м.
7. о. Витвицький	33. Печерський М.
8. Гамаровський	34. інж. Попель В.
9. Гарга І.	35. Пришлюга І.
10. Гіряк	36. Ревуцький О.
11. Григорович	37. Ревуцький Т.
12. Жовнірчук М.	38. Сатурський Р.
13. Закшевський С.	39. Сельський Р.
14. Змисловий П.	40. Сілецький М.
15. Кобелецький І.	41. Содорук В.
16. Копач М.	42. Сорук Н.
17. др. Коссак О.	43. Сорока Б.
18. Кушнірик П.	44. Сливка Ю.
19. Левицький В.	45. Станіславів М.
20. Ліцовський Б.	46. Терлицький С.
21. Магур В.	47. Тихович В.
22. Магур В.	48. Тулівський С.
23. Мельникович О.	49. Ходорівський
24. Мельникович Т.	50. Чайка О.
25. мгр. Мельничук	51. Шопт М.
26. мгр. Миськів І.	52. Юрах В.

*Список 52-ох, розстріляних нацистами 27 листопада 1942
(зворотна сторона картки; див. стор. 64; див. теж стор. 63)*

щині, перебував у рідному селі; мабуть, у 1942 змобілізований до допоміжної частини Вермахту. З кінцем 1943 голоситься до УПА в Карпатах, призначений командиром підрозділу ВО "Маківка" на Дрогобиччині, частини охорони ВЗ УГВР у липні 1944. В серпні очолює сотню "Східняки", в якій служать колишні червоноармійці, уродженці центральних і східніх областей. 15 вересня його сотня входить до Лемківського загону ВО "Сян", після зміни лінії фронту залишається в Лемківському курені, впродовж жовтня-листопада рейдує по Станиславівщині, Дрогобиччині. В поворотному рейді на Лемківщину його сотня зводить 17 листопада завзятий оборонний бій в околиці с. Сторонна Дрогобицького р-ну; сотня, хоч із великими втратами, відбиває кожну атаку ворога. Мабуть, у січні 1945 сотню посилають на північно-східню Тернопільщину без нього; важко хорував на запалення нирок, лікувався на Лемківщині. Восени покликаний на курінного ад'ютанта, підвищений до старшого булавного з датою старшинства від 1 січня 1946. В лютому 1946 призначений заступником командира 26-ого [Лемківського] ТВ "Лемко" та командиром Перемиського куреня. Від весни з сотнями на Перемищині; підвищений до хорунжого з датою старшинства від 22 січня 1946. В серпні 1947 успішно йде рейдом на Захід. У 1948 Старшинським збором вибраний командиром частин, що рейдували, призначений заступником шефа Місії УПА за кордоном, членом ЗП УГВР у 1948-50; підвищений ЗП УГВР до майора з датою старшинства від 1 липня 1949. Емігрував у 1950 до США, де закінчив студії механічного інженерства, працював за фахом. Активний в УАПЦ, громадському житті, комбатантських організаціях. Один із ініціаторів створення Об'єднання колишніх вояків УПА в США, вибраний кілька разів його головою; в 1973 один із ініціаторів створення торонтського Видавничого комітету "Літопис УПА", його засновник-член, співробітник. Фотографія з публікації *Сучасність* (Мюнхен) 1979, 9.

Мичковський Антін (Осин), командир куреня; нар. (?) 1912 в с. Новий Тік Млинівського р-ну Рівенської області – заг. 26 липня 1943 к. с. Сураж Шумського р-ну Тернопільської області. Ширший життєпис невідомий; мабуть, служив у Польській армії. Під час німецької окупації член ОУН полк. А. Мельника. Від весни 1943 в Дубенському курені ВО “Богун”, спершу командир сотні, в липні призначений курінним командиром. Загинув у бою з загonom ЧП “імени Михайлова”; похований з військовими почестями на цвинтарі с. Антонівка Шумського р-ну; (ф?).

Мізерний Василь (Мартин?) (Рен, 477, 27. 7. 44), командир ТВ; нар. 25 лютого 1910 в с. Вербів Підгаєцького р-ну Тернопільської області – заг. 24 серпня 1949 в лісі к. с. Либохора Турківського р-ну Львівської області. Син селян, закінчив гімназію в Рогатині, служив у Польській армії, політичний в'язень пол. тюрми в 1931-34?. Після тюрми за кордоном, студіював у Празі. Член ОУН від 1937, командир чоти в Карпатській Січі (Карпатська Україна) в 1939. На доручення ОУН іде на службу в допоміжній поліції в 1940, пізніше окружний командант поліції в Сяноку на Лемківщині. Заарештований Гестапом (Gestapo) за зв'язки з ОУН, мабуть, у лютому 1944; засуджений на кару смерті. Втікає під час транспорту в'язнів 27 липня, після кількох днів входить до відділу УПА на Лемківщині (дата втечі – один із його псевдонімів). Від 7 серпня командир першого куреня ВОБ “Сян” в ранзі хорунжого, від 18 серпня базує курінь на полонині Букове Бердо, проводить військовий вишкіл. Від 15 до 30 вересня командує загonom (10 сотень, 1.811 вояків разом) у період пересунення лінії фронту. В жовтні-листопаді рейдує з Лемківським куренем по Станіславівщині, Дрогобиччині, з кінцем листопада знову на Лемківщині; підви-

щений до поручника з датою старшинства від 11 грудня 1944. Зимою 1944-45 поодинокі сотні його куреня ведуть сутички й бої; багато з-серед вояків хорують на тиф; довше тривалі постої використовує на вишкіл. Під час розформування сотень весною-літом 1945 далі виконує обов'язки курінного, хоч уже літом залишається сам без ніякого відділу. Восени керує мобілізацією та оформленням сотень на Лемківщині, від листопада призначений командиром 26-ого [Лемківського] ТВ "Лемко" ВО "Сян", далі діє командиром Лемківського куреня. ТВ "Лемко" під його командує це вісім бойових сотень (кожна з криптонімом - "Ударник"), зорганізовані в два курені - Лемківський та Перемиський, з загальною чисельністю до 950 вояків у 1946. З його терену в серпні 1945 та квітні 1946 йдуть рейди на Словаччину, під його опікою організується, проходить друга Підстаршинська школа ВО "Сян" в травні-червні. Ще в січні 1946 командир ВО "Сян" рекомендував підвищити його до майора, а в травні, не чекаючи на відповідь, подав його на підвищення до підполковника, проте ГВШ в серпні остаточно признав йому ступінь сотника з датою старшинства від від 22 січня 1946. В березні 1947 одна з його сотень вбиває генерала Кароля Свєрчевського (Karol Swierczewski), на що польський режим zareagував 28 квітня горезвісною "Акцією Висла" (Akcja Wisla). На терені ТВ "Лемко" впродовж травня-червня йдуть найзапекліші бої з Польською армією та бойовими відділами безпеки. Дві його сотні ворог розбиває, три - йдуть рейдом на Захід, а ще три - в боях перегинають кордон до УРСР, де входять до ВО "Говерля". Восени 1947 сам також переходить кордон до УРСР; діяльність у 1947-49 неустійнена. Літом 1948 учасник спецвишколу СБ на Дрогобиччині, рік пізніше на доручення ГВШ йде на Захід із матеріялами та інформаціями для ЗП УГВР. Під час оформлення кур'єрської групи важко поранений в несподіваній сутичці з підрозділом НКВД; дострілюється, щоб не потрапити живим у руки ворога. Мабуть, підвищений УГВР до майора з да-

тою смерті. В 1994 перепохований в с. Яблунів Турківського р-ну.

Міша див. *Великан*

Мончаківський ..? див. *Ромко*

Мороз Антін (Зубатий), член КВШ. Життєпис, особисті дані невідомі; в 1919-20 шеф відділу кооператив у Міністерстві господарки УНР. У 1942-43 керівник обласної кооперативи? ("контори") в Рівному. Весною 1943, втікаючи від арешту Гестапом (Gestapo), йде до УПА, заступник інтенданта в ШВО "Заграда", від серпня інтендант ВО. Мабуть, від вересня заступник інтенданта в КВШ УПА-Північ, опісля інтендант. Мабуть, у другій половині 1944 захворів на тиф; схоплений НКВД. Доля невідома.

Мрія (псевдонім), правдиве – В..? Василь, заступник командира ТВ; нар. (?) 1921 в (?) Івано-Франківській області – заг. (?) 1947 в (?) Львівській області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; неповна середня освіта. Мабуть, у 1942 насильно змобілізований до Німецької армії, служив у Шуцманншафт-і в Білорусі; 21 липня 1943 його частина, роззброївши своїх німецьких офіцерів, організовано рейдує в Волинську область до УПА. Ройовий, опісля чотовий в курені під командою Назара ВО "Турів"; за "виявлення бойової ініціативи і краще виконання обов'язків" підвищений ШВО до підхорунжого (ранга в УПА-Північ у 1943; від 1944 це старший булавний) з датою старшинства від 9 грудня 1943; поранений. Від липня до листопада 1944

курсант і ройовий другої тури Старшинської школи “Олені”, одержав першу льокату (першун серед курсантів) у своїй сотні, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 грудня, призначений військовим інструктором ВО “Буг”. Від вересня 1945 командир сотні “Холодноярці-1”, від липня 1946 начальник вишкільного відділу, 2-ий заступник командира ТВ “Розточчя”, від серпня до грудня командир Підстаршинської школи “Переяслави”, вишкіл веде на терені ТВ “Бастіон” на Закерзонні. Двічі номінований на підвищення до поручника, рішення ГВШ невідоме. В грудні 1946 переходить кордон на схід у свій терен і, мабуть, ще тієї зими серед невідомих обставин загинув.

Никитюк Григорій (*Вир*), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1944-45 командир куреня УПА-Південь на південній Рівенщині. Доля невідома; (ф?).

Ніновський Микола, також Сколоздра Василь (*Грабенко*), командир ТВ; нар. 13 листопада 1919 в с. Веринь Миколаївського р-ну Львівської області - пом. 3 листопада 1987 в Торонті (Toronto), провінція Онтаріо, Канада. Одружений в 1959 з Людмилою Степаненко. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Весною 1943 відряджений до УПА на ПЗУЗ; у червні-липні інструктор Підстаршинської школи “Вовки” ВО “Заграва”, від вересня командир сотні в загоні “імени Хмельницького” ВО “Заграва”. Діяльність у 1944-45 неустійнена. Літом 1945 призначений командиром 14-ого [Городоцького] ТВ “Асфальт” ВО “Буг” у ранзі старшого булавного; в червні 1946 рекомендований КВШ на підвищення до хорунжого, рішення ГВШ невідоме. Літом 1948 відходить із кур’єрською групою на Захід. Від 1949 в Мюнхені (Західня Німеччина), член ЗЧ ОУН, їх Відділу крайового зв’язку, особистої охорони Степана Бандери. В 1960 емігрував до Канади; активний в Товаристві кол. вояків УПА; (ф?).

Оберишин Ілля (*Стецько, Кобзар, Охрім, Р-5*), надрайоновий провідник; нар. 11 березня 1921 в с. Потік Рогатинсь-

кого р-ну Івано-Франківської області. Член Юнацтва ОУН від 1938; навчався в гімназії в Рогатині, опісля в ліцею "Рідна школа"; в 1940-41 учителював, Літом 1941 бере участь у політично-виховній праці серед населення. В 1941-42 працював при повітовому комітеті в Рогатині. Від квітня 1942 студент Медичного інституту в Львові. Від квітня 1944 в підпіллі, член референтури СБ Тернопільської області. Від жовтня 1944 член Окружного проводу ОУН Тернопільщини, керівник медичної служби, веде санітарні курси. Від вересня 1947 надрайоновий провідник ОУН Збаражчини, рівночасно в. о. окружного вишкільника й надрайонового СБ. В 1951 тратить зв'язок із вищим керівництвом, діє далі самостійно. Вижив на нелегальному становищі вище 40 (сорок) років без ніякого, навіть фальшивого внутрішнього пашпорту УРСР. Після референдуму в грудні 1991 вийшов із підпілля, в 1992 залегалізувався. Голова тернопільського "Меморіялу", активний в збиранні історичних матеріалів до визвольної боротьби; живе в Тернополі. Фотографія з родинного архіву.

Олеськів Сергій (Нерус), командир куреня; нар. (?) 1918 в с. Назавіззя (нині Назавизів) Надвірнянського р-ну Івано-Франківської області - заг. 17 жовтня 1943 к. с. Бараші Ємільчинського р-ну Житомирської області. Син офіцера УГА. Абсолювент гімназії в Станиславові, член Юнацтва ОУН; політичний в'язень пол. тюрми. Закінчив однорічний торговельний курс у Станиславові. Від 1939 учитель народної школи в сс. Хотін, Глибока Долина на півд. Рівенщині. В 1941 змобілізований до ЧА, звільнений. В 1941-42 командант станиці Шуцманншафт-у. В УПА від березня 1943, політвиховник сотні, бунчужний сотні, від липня командир сотні в Дубенському курені ВО "Богун". Надзви-

чайно талановитий командир, у вересні призначений командиром куреня в рейді на схід у Житомирську область, веде завзяті бої з нацистами. Загинув у бою; (ф?).

Омелько див. Старогуб

Онишкевич Тарас (Галайда), командир куреня; нар. (?) 1913 в с. Угнів Сокальського р-ну Львівської області – заг. 9 квітня 1944 в (?) тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. Заслужений член ОУН, довголітній політичний в'язень пол. тюрем. В 1939-41 один із організаторів підпілля на ЗУЗ, зв'язковий між ЗУЗ і Проводом ОУН за кордоном, учасник II ВЗ ОУН у Кракові. Літом 1941 учасник похідних груп ОУН на Схід, заарештований Гестапом (Gestapo) 1941 в Житомирі, втікає з транспорту до Райху. В 1941-42 організатор підпілля на Київщині, Сумщині, Житомирщині, Дніпропетровщині. Відчайдушно відважний, добрий організатор, усе виходить із важких ситуацій. В 1943-44 член Обласного проводу ОУН Львівщини, організатор і керівник боївок СБ. У лютому 1944 більшість боївок північної Львівщини бере на військовий вишкіл, реорганізує їх у регулярну сотню, її очолює, з кінцем березня призначений командиром першого куреня УПА північної Львівщини. 31 березня 1944 смертельно поранений в акції проти польських підпільних відділів. Помер від ран, похований з військовими почеснями в рідному селі. Посмертно ГВШ іменував його хорунжим із датою смерті, а його сотню назвали “Галайда”; (ф?).

Орел (псевдонім), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, від літа 1943 командир сотні “Пімста” в загоні “Котловина” ВО “Турів”; 12 жовтня призначений командиром новоствореного куреня “імени Б. Хмельницького” в загоні “Котловина”. Доля невідома; (ф?).

Павлюк Степан див. Климчак Іван

Палідович Михайло (Карпатський, Херсонець, Моряк, Денис, Західний), член Проводу ЗУЗ; нар. (?) 1914 в м. Миколаїв Львівської області – заг. 26 травня 1944 к. м. Миколаїв там таки. Син міщан, батько загинув у 1916 на італійсь-

кому фронті. Учень гімназії в Стрию, член Юнацтва ОУН, у 1933-34 політичний в'язень пол. тюрми; в 1934 виключений з гімназії, закінчив середню освіту в Малій семінарії у Львові в 1935; в 1936-37 закінчив однорічний торговельний курс "Рідної школи" в Львові; член різних студентських товариств, член управи товариства "Торговельник", управи студентського товариства "Рідна школа" та студентського ідеологічного Товариства імени митрополита Петра Могили; в 1938-39 студент Політехніки в Данцігу; заарештований 20 березня 1939 в Львові, визволився з пол. тюрми 21 вересня. В 1939-41 в Відні, студент Економічно-політичного факультету, член Проводу ОУН на терен Третього Райху, крайовий референт пропаганди. Від травня 1941 в легіоні "Ролянд", від серпня в Львові, 15 вересня під час спроби арешту втікає з рук Гестапа (Gestapo), йде в підпілля. Від жовтня 1941 член Крайового проводу ОУН ЗУЗ, крайовий референт пропаганди, редактор пресового органу *Бюлетень*. У серпні 1943 учасник і секретар Президії ІІІ НВЗ ОУН, весною 1944 призначений редактором органу-журналу Проводу ОУН *Ідея і чин*. Загинув трагічно в дорозі до друкарні ОУН для завершення праці над сьомим числом журналу.

Паньків Іван (*Явір*), лицар ЗХБЗ; нар. (?) 1913? в (?) Миколаївського р-ну Львівської області - заг. 3 травня 1950 в (?) Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. 15 березня 1936 засуджений польським режимом на вісім років в'язниці за приналежність до ОУН; визволився в вересні 1939. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Від весни 1943 в УПА, діяльність неустійнена, одержав рангу старшого булавного. В 1944-46 командир сотні, опісля підвідділу в околиці Миколаївського р-ну, підвищений ГВШ до хорунжого з да-

тою старшинства від 15 квітня 1945, відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість і вміле командування боями. Літом 1946 підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 22 січня 1946 і, мабуть, тоді призначений до ГВШ, старшина для окремих доручень. Ви-сланий Романом Шухевичем літом 1948 як кур'єр на Захід, успішно пе-ретинає Чехо-Словаччину, в жовтні – в Західній Німеччині, голоситься до ЗП УГВР. У вересні 1949 парашутує в Україну з “поштою” від ЗП УГВР і ЗЧ ОУН, звітує Шухевичеві; відначений

УГВР Золотим Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість. Місце, обставини смерти невідомі.

Панько (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) Ду-бенському р-ні Рівенської області – заг. 15 листопада 1944 к. с. Гриньки Лановецького р-ну Тернопільської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Учасник великого бою під Гурбами 24 квітня 1944, командир куреня в УПА-Південь. Знаний з багатьох успішних боїв на Волині, Вінничині, Кам'янець-Подільщині, з імпозантних рейдів у запілля ворога. Загинув у бою з військами НКВД; (ф?).

Пелип Дмитро (*Євшан, Ем, М-22*), командир куреня; нар. (?) 1910 в с. Голо-Равське (нині Равське) Жовківського р-ну Львівської області – заг. 7 листопада 1944 к. с. Яструбичі Ра-дехівського р-ну тієї таки області. Син селян, середня освіта, вчитель. Одружений. Член ОУН, служив у Польській армії. Заарештований польською владою в 1936, засуджений на п'ять років тюрми, визволився в вересні 1939. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 ройовий в легіоні, мав ступінь десятника. Відомий в 1943 під псевдонімами – М-22 або Ем; в околиці Рава-Руської організатор і командир бойки, яка в скорому часі завдала нацистам багато втрат. Ха-рактеристичний такий епізод: “[Х]ату, в якій він квартирував,

окурила група німецької шуцполіції в числі до двох десятків. Євшан гранатою і пістолетом і зброєю, добутою в тому ж таки бою, розбиває окруження, вбиває трьох німців, інших раниць і приневолює до панічної втечі“ (*Стрілецькі вісті* 1945, 2-3). В лютому 1944 його боївка входить із іншими боївками північної Львівщини в регулярну сотню для проведення військового вишколу; в сотні одержує функцію командира першої чоти й заступника сотенного, в квітні перебирає обов'язки сотенного командира сотні, яка прийняла назву “Галайда” в пам'ять першого сотенного. Під його командою сотня, мабуть, найкраща бойова одиниця ВО2 “Буг”. Після зміни лінії фронту в серпні чисельний стан сотні перевищує 200 вояків, її перетворюють у курінь під його командою; сам діє під новим псевдонімом – Євшан; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944. Впродовж осені веде майже безперервні бої з військами НКВД; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 15 жовтня 1944. Важко поранений в бою 4 листопада, помер від ран; у 1992 перепохований в рідному селі. В 1945 один із перших посмертно нагороджених УГВР найвищим військовим відзначенням УПА Золотим Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість та особливо вміле керівництво бойовими діями; (Ф?).

Перегіняк Гриць (*Коробка, Довбешка*), командир першої сотні УПА; нар. (?) 1910 в с. Угринів Горішній к. Станиславова (нині Івано-Франківське) – заг. 22 лютого 1943 к. с. Висоцьке Дубровицького р-ну Рівенської області. Син служниці, працював наймитом, опісля опанував фах коваля, неграмотний. Член ОУН, у жовтні 1935 засуджений пол. судом за застрілення солтиса (який співпрацював із режимом) на досмертне ув'язнення. Співв'язень у келії зі Ст. Бандерою й М. Лебедем у тюрмі Świątý Krzyż (Святий Хрест, Келецьке

воєвідство); Лебедь zorganizував для нього і інших лекції (вчили ін. співв'язні), в результаті яких досягнув рівень неповносередньої освіти. Визволився в вересні 1939; в 1939-41 за кордоном, учасник військових вишколів. Літом 1941 йде з похідними групами ОУН на ПЗУЗ; у 1941-42, мабуть, служив у Шуцманншафт-і. Вояк у перших військових відділах ОУН на Поліссі в 1942, поступово одержує щораз більше обов'язків, від грудня 1942 командир першої сотні УПА. 7 лютого 1943 розбиває ворожий гарнізон у містечку Володимирець Рівенської обл., чим реєструє першу військову дію УПА проти нацистів. Із посмертної згадки: "Командир першої сотні УПА, вояк-революціонер з крові і кості. Виріс в діях УПА. Швидко вибився завдяки своїм здібностям і став командиром сотні. Відважний, енергійний. Він був душею сотні. ... Він завжди був перший в бою. У трудних моментах вливав віру й завзяття іншим друзям. Під його командуванням сотня нераз розбивала кілька разів сильнішого ворога" (До зброї 1943, 1). Загинув у бою з нацистами. В 1944-45 одна з сотень загону "Дорош" ВО "44" носила назву "імени Коробки".

Петречко Ярослав (*Гроб*), крайовий СБ. Життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, уродженець Львова. Провідний член ОУН, у 1942-43 член Крайового проводу ОУН ПівдСУЗ у Дніпропетровському, крайовий референт СБ. 14 жовтня 1943 під час подорожі до Холодного яру, де організували відділи УПА-Південь, його заарештували нацисти в Олександрівці (Кіровоградська область), замордували; (ф?).

Пік див. Ірка

Погінний див. Хмурий

Прокопів Богдан (*Степан*), крайовий СБ; нар. (?) 1915? в с. Дуліби Жидачівського р-ну Львівської області – заг. 9

листопада 1948 в (?) тієї таки області. Ширший життєпис невідомий; довголітній працівник СБ ОУН. Заступник обласного референта СБ Львівщини в 1944-47, крайовий референт СБ ЛК в 1947-48. Обставини смерті невідомі,

Процюк Василь (Кропива), шеф КВШ; нар. (?) 1914 в с. Городиловичі (нині Трудолюбівка) Сокальського р-ну Львівської області - заг. 13 травня 1944 в с. Кордишів Шумського р-ну Тернопільської області. Син селян. Одружений в 1935 з Параскевією Литвинчук. Активний в "Просвіті", керівник аматорського гуртка; кап-рал Польської армії; член ОУН. У 1939 змобілізований до Польської армії на пол.-нім. війну, потрапив у нім. полон, у січні 1941 втік із полону, в дорозі додому через замерзлу ріку Буг його заарештував НКВД, в'язень його в тюрмі в Луцьку; в червні "чудом" врятувався від розстрілу, залишився на Волині. Весною 1943 командир сотні в місцевому кременецькому курені, в липні часово перебирає команду куреня на час акції проти загону ЧП, яким командував А. Одуха. Від серпня постійно очолює бойові рейди, зокрема в Кам'янець-Подільську, Житомирську області, завзято воюючи проти німецьких частин і загонів ЧП; в жовтні важко поранений в бою з нацистами під час рейду в Баранівський р-н Житомирської області. Після лікування призначений в листопаді начальником вишкільного відділу ШВО "Богун", організує підстаршинську та інші школи; в грудні відповідальний за охорону групи угорських делегатів. У лютому 1944 перебирає команду над Групою "Схід" УПА-Південь; мабуть, у березні призначений заступником командира та шефом КВШ УПА-Південь, член Крайового проводу ОУН ОСУЗ. Учасник великого бою на Гурбах 24 квітня; загинув у бою з підрозділом ВВ НКВД. Інша дата його смерті: в серпні 1944. Посмертно, мабуть, підвищений УГВР до майора.

Птах, Хмара (псевдоніми), мабуть, Куліцький або Калиновський Олександр; командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. Літом 1943 чотовий в Дубенському ку-

рені, від лютого 1944 командир куреня ВО "Богун" із тереном дії в Дубенському надрайоні Рівенщини; загинув 10 червня 1944; (ф?).

Пушка Петро (*Андрій, Жук*), член КП Юнацтва; нар. 20 грудня 1920 в с. Лиса Підгасцького р-ну Тернопільської

області – заг. 4 березня 1944 в Львові. Неповна середня освіта; працював у сільських крамницях, член Юнацтва ОУН. У січні 1940 втікає з рук НКВД під час арешту, йде в підпілля; в 1941 більшовицький режим запроторив його родину на Сибір. У 1942-44 організаційний референт Крайового проводу Юнацтва ОУН ЗУЗ. Людина залізної волі, користується повагою й любов'ю друзів, навіть у критичних ситуаціях

усе в доброму настрої, чим позитивно впливає на інших; прекрасний організатор, виховник, ентузіаст праці серед молоді. Загинув у рукопашному бою на Стрийській вулиці при перевірці документів, вбиваючи трьох німців раптовою серією з автомата. В 1945 ГВШ посмертно відзначив його Бронзовим Хрестом заслуги – за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів. Фотографія від Юрія Скасківа.

Рачок Ілько (*Вільха, Липей*), командир куреня; нар. (?) 1917? в (?) Закарпатській області – заг. 24 червня 1944 в (?) Стрийського р-ну Львівської області. Ширший життєпис невідомий; підстаршина Чехо-Словацької армії. Учасник боротьби Карпатської Січі (Карпатська Україна) в березні 1939. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 бунчужний сотні в легіоні, при розформуванні одержав звання хорунжого. Від липня до листопада 1943 командир вишкільного куреня УНС "Чорні чорти" на Гуцульщині, керує боями з німцями та загонами ЧП під командою генерала С. Ковпака; звільнений з командування

через шорсткі відносини з комскладом. Від березня 1944 організатор і командир куреня "Леви" в лісах коло Львова. Загинув у бою з нацистами; (ф?).

Решетило Григорій (Галайда), командир куреня (бригади). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Весною 1943 командир сотні в околиці м. Колки Волинської області, восени командир сотні в загоні під командою Острога на Костопільщині, в квітні 1944 перебирає команду загону "імени Хмельницького" ВО "Заграва"; в серпні загін переформовують у бригаду "Жовті води", підпорядковану ВО "Завихост"; у листопаді назву бригади змінили на "імени Острога". 24 лютого 1945 серед невідомих обставин під час бою з військами НКВД потрапив живим у полон. Доля невідома; (ф?).

Рибак (псевдонім), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, від літа 1943 командир сотні "Очайдух" у загоні "Котловина" ВО "Турів"; 12 жовтня призначений командиром новоствореного куреня "імени Є. Коновальця" в загоні "Котловина". Доля невідома; (ф?).

Роман (псевдонім), член ШВО. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, закінчив гімназію, служив у Польській армії перед 1939. Літом бере участь в організації підстаршинської школи в Помор'ях (Львівська область). Діяльність у 1941-43 неустійнена. Мабуть, із початком 1944 член ШВО "Лисоня", начальник оперативного відділу; в червні-липні командир підстаршинської школи ВО, в серпні-вересні командир Рогатинського куреня, поранений в бою. Загинув, дата й місце смерті невідомі; (ф?).

Ромко (псевдонім), командир куреня; нар. (?) 1918? в (?) – заг. 16 червня 1945 в с. Верхня Калуського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис невідомий; можливо, називався Мончаківський ..?. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Мабуть, літом 1943 вступає до УНС, чотовий в вишкільному курені "Гайдамаки" в Долинському районі. Весною 1944 організатор і перший командир сотні "Заграва" на Калущині, зво-

дить бої з німцями й угорцями. Мабуть, від вересня 1944 командир куреня на Калущині, мав звання старшого булавного; важко поранений в бою з військами НКВД в листопаді. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Загинув у криївці під час облоги. Підвищений ГВШ до поручника з датою смерти; (ф?).

Рудак Данило (*Чорний*), командир куреня; нар. (?) 1916 в с. Назавіз'я (нині Назавизів) Надвірнянського р-ну Івано-Франківської області – заг. 16 серпня 1948 в с. Остриня Тлумацького р-ну тієї таки області. Неповна середня освіта, закінчив механічні курси, професійний шофер; у 1938-39 підстаршина в Польській армії. В 1939-41 за кордоном, член ОУН, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. В 1943-44 на доручення ОУН служить при допомогівій поліції в Галичі, весною 1944 переходить до УПА. В сотні “Дружинники” куреня “Скажені” виконує функції ройового розвідників, бунчужного сотні, пізніше чотового в рейді до Перемищини. Після зміни лінії фронту в серпні командир сотні “Дружинники-2”, 22 жовтня командир великого бою в Ліщавій Горішній. Після повороту до Чорного лісу в листопаді його сотню переіменують на “Звірі”, яка входить до куреня “Смертоносці”, бере участь у важких боях зимою 1944-45; одержав ступінь хорунжого. В квітні 1945 призначений командиром куреня “Смертоносці”, часто рейдує по області та на Тернопільщину; відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях. В січні-лютому 1946 під час Зимової блокади зводить завзяті бої в Чорному лісі; в серпні підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946 та відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та вміле керівництво відділами в боях. Мабуть, восени 1946 призначений до сітки на пост організаційного референта надрайону Тлумач. Загинув серед невідомих обставин; (ф?).

Рудаков Володимир (*Святославич*), шеф ШВО; нар. 1920 в с. Решуцьке Рівенського р-ну Рівенської області. Шир-

ший життєпис, особисті дані невідомі. Від квітня до липня 1944 шеф Штабу ВО "Заграва", від серпня політвиховник ЗГ "44" УПА-Північ. Доля невідома; (ф?).

Савицька Галина див. Голояд Галина

Савицька Ірина Козак- (*Бистра*), заступниця крайової УЧХ; нар. 30 жовтня 1925 в Львові. Дочка лікаря. Одружена з Володимиром Козаком у Західній Німеччині. Член Юнацтва ОУН від 1939, учасниця підпілля в 1940-41, закінчила гімназію у Львові в 1943, студентка Медичного факультету Львівського у-ту. В 1942-43 вишкільниця в Крайовому осередку Юнацтва ОУН ЗУЗ. У 1943-46 заступник крайової провідниці УЧХ ЗУЗ, організаційний референт УЧХ. Від травня 1944 до липня організатор і командантка жіночої Школи кадрів Юнацтва ОУН ЗУЗ на Калущині.

В квітні 1945 відзначена ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги - за видатні заслуги в національно-визвольній революційній боротьбі Українського народу проти окупантів. Літом 1946 йде на Захід як спецкур'єр від Романа Шухевича, успішно йде через Закерзоння, Чехо-Словаччину до Західньої Німеччини. Член ЗЧ ОУН, опісля ОУНз, її Політичної ради від 1955, фракції ОУНз в Українській національній раді в 1966-68, керівництва Конгресу української політичної думки; співробітник жур. *Український самостійник* (Мюнхен); член Середовища УГВР/Середовища УГВР - Незалежність і демократія, довголітній член його Президії. Член Пласту, довголітня голова Крайової пластової ради в Західній Німеччині; живе в Мюнхені, Федеральна Республіка Німеччини.

Савка Богдан Теодор (*Софрон*), крайовий лікар; нар. (?) 1904 в с. Річиця (нині Польща) - пом. 18 листопада 1980 в Гайсині Вінницької області. Син землевласника. Одруже-

ний з Вірою Грабовенською. Закінчив гімназію в Сокалі; в 1929 абсолювент Медичного факультету Ягайлонського у-ту (Краків).

Вів медичну практику в містечку Кристинопіль (нині Червоноград), один день у тижні приймав бідних безплатно. В 1943-44 керівник медичних курсів для членів ОУН Сокальської округи. В 1944-45 начальник лікар УПА-Захід, керівник вишкочів санітарів для відділів УПА, керівник хірургічних курсів УЧХ. В 1946 залегалізувався під іншим ім'ям, працював фельдшером до дня арешту в грудні 1947. Три роки ув'язнений в тюрмі "на Лонцького" (Львів), засуджений на 25 років таборів суворого режиму, покарання відбував у Омську (нині Російська Федерація), звільнений в 1956 з заборонаю жити в західних областях України. Після звільнення працював лікарем на селі в Вінничині; помер, бо відмовили йому в потрібних лікарствах. Фотографія від Віри Медицької.

Савчак Василь (Сталь, Сокіл), окружний провідник; нар. (?) 1922? в с. Ямниця Івано-Франківського р-ну тієї таки області – заг. 20 жовтня 1950 в лісах к. с. Шешори Косівського р-ну тієї таки області. В Станиславові учень гімназії, член Юнацтва ОУН; у 1939-41 там таки учень десятирічки, секретар комсомолу школи та рівночасно – провідник Юнацтва ОУН. Літом 1941 провідник чоти на виховно-вишкільному таборі молоді к. Станиславова, провідник підпільного Пласту в рідному селі. В 1941-43 кінчав науку в гімназії, обласний провідник Юнацтва ОУН Станиславівщини. Від літа 1943 в підпіллі; мабуть, коротко

82 КЕРІВНИЦТВО

82 КЕРІВНИЦТВО

повітовий чи окружний референт СБ Коломийщини, в січні 1944 поранений в сутичці з нацистами. В 1944-45 окружний провідник ОУН Коломийщини, 19 січня 1945 проводить "Присягу воюка Української повстанчої армії" УГВР для відділів у с. Космач. Мабуть, від березня 1945 окружний провідник ОУН Буковини (терен Чернівецької області), в квітні 1945 відзначений ГВШ Бронзовим Хрестом за заслуги – за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів. У 1948 відзначений УГВР Срібним Хрестом за заслуги – за зразкову діяльність на Буковині; його підпис стоїть під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (1949, жовтень). Загинув у сутичці з військами МВД під час облави.

Савченко Микола див. Миколенко Петро

Савчин Сигір (псевдонім), крайовий лікар. Життєпис, особисті дані невідомі. Начальний лікар УПА на ПЗУЗ у жовтні 1943. Доля невідома; (ф?).

Савчук Степан (*Наливайко*), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; в 1942-43 офіцер Шуцманншафт-у в Вінниці, опісля в Білорусі. З кінцем 1943 переходить із своєю частиною до УПА на південній Рівенщині. Мабуть, початково сотенний ВО "Богун", а в січні 1944 призначений командиром куреня в УПА-Південь. Весною опиняється по нацистському боці фронту, направлений з однією сотнею в підпорядкування ВО "Буг" на протипольський фронт на Холмщині. Літом знову на чолі сотні на Рівенщині, рейдує на схід. Доля невідома; (ф?).

Салло або Сало Іван (*Мамай*), командир куреня; нар. (?) в (?) Полтавської області – заг. 25 квітня 1944 к. (?) Здолбунівського р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Під час війни в ЧА, командир важких бльоко-кулеметів, мабуть, у званні лейтенанта. Від 28 березня 1943 в УПА на південній Рівенщині, виконує обов'язки чотового, заступника сотенного та сотенного в частинах ВО "Богун" УПА-Північ. Відомий з рейдів у центральні області та боїв із нацистами на Рівенщині. Мабуть,

у лютому 1944 призначений командиром куреня в УПА-Південь, на його чолі бере участь у великому бою з військами НКВД під Гурбами 24 квітня 1944; загинув у завзятому бою під час прориву з оточення; (ф?).

Саляк Юліян див. *Тиміш*

Світонюк Василь (*Чернець*), командир куреня; нар. 24 вересня 1918 в с. Залізниця Корецького р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Закінчив 6 клас, столяр. В 1941-43 в Німецькій армії, командир роя. Від 18 серпня 1943 в УПА, командир чоти в сотнях ВО "Богун"; у 1944 командир сотні, яка часто діє в околиці районів Кременець і Червоноармійське; від вересня командир куреня УПА-Південь. Діє ще в 1945; доля невідома; (ф?).

Семчишин Іван (*Чорний*), командир ТВ; (?) 1919 в с. Лісники Бережанського р-ну Тернопільської області – заг. (?) липня 1946 к. с. Стегниківці Тернопільського р-ну тієї області. Ширший життєпис невідомий. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Мабуть, від вересня 1943 організатор і перший командир сотні "Бурлаки" ВО "Лисоня", під час 1944 на чолі сотні в численних боях та рейдах, одержав ступінь старшого булавного. 21 січня 1945 організує та робить успішний наскок на райцентр Великий Глибочок, підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Мабуть, від липня виконує обов'язки командира 16-ого [Тернопільського] ТВ та старшини для доручень при окружному провідникові ОУН. У червні 1946 рекомендований КВШ на підвищення до поручника, але рішення ГВШ невідоме. Загинув у засідці, мабуть, через зраду; (ф?).

Семчишин Тиміш (*Річка*), член Проводу ПівдСУЗ; нар. (?) 1915 в с. Кульчиці Самбірського р-ну Львівської області – заг. (?) 1945? в Одесі?. Життєпис, особисті дані невідомі. Студент у Львові, активний в студентських організаціях, член ОУН. 20 березня 1939 заарештований пол. поліцією під час Конгресу українського студентства, визволився в вересні. В 1939-41 за кордоном, літом 1941 фактич-

ний провідник III-ьої (південної) похідної групи ОУН. У 1941-42 член Крайового проводу ОУН на ПівдСУЗ у Дніпропетровському; від березня 1942 до березня 1943 в тюрмі нацистів, врятувався успішною втечею. В 1943-44 провідник ОУН в Трансністрії, що під румунською окупацією, в березні 1944 як член української делегації бере участь у таємних переговорах із румунською владою з метою звільнення українських політичних в'язнів. Мабуть, у 1945 заарештований поліцією Румунії, переданий НКВД в Одесі; мабуть, страчений.

Сененко Іван (*Яр*), крайовий СБ; нар. (?) 1921? в с. Дорогів Галицького р-ну Івано-Франківської області – заг. (?) серпня 1948 в (?) Тернопільської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1941 учасник вишкочів ОУН, у 1941-42 районний референт СБ Галича, 1942-43 член окружної референтури СБ Станиславова, від жовтня 1943 окружний референт СБ Станиславова. Мабуть, від 1946 заступник крайового референта СБ Подільського краю, від літа 1947 крайовий референт СБ. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Сенюк Василь (*Летун*), командир куреня; нар. (?) 1922 в с. Шеп'ятин Томашівського повіту (нині Польща) – заг. 11 лютого 1945 там таки. В 1942-44 служив у вартівничих частинах Німецької армії, командир чоти. В травні 1944 під час відпустки вступає до УПА, чотовий в сотні "Перебийніс". Літом заступник командира сотні "Перебийніс", базованої в Кам'яно-Бузькому р-ні на північній Львівщині. Від 3 вересня командир цієї сотні з дорученням приєднати її до нового куреня на Любачівщині під командою Залізняка; мав ступінь старшого булавного. Через велике скупчення частин ЧА на терені часто входить в сутички, долучитися до курінного йому не вдається. В ре-

зультаті з початком жовтня ШВО “Буг” тимчасово призначає його курінним командиром двох сотень, із якими він дуже оперативно й успішно діє до свого важкого поранення 27 жовтня; в 1945 відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість та вміле командування в боях; підвищений до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945, – про його смерть у ГВШ, мабуть, ще не було відомо. Загинув під час відпустки, в нерівному бою боровся до кінця; (ф?).

Симоненко Микола (*Берега*), визначний інструктор-автор; нар. (?) 1910? чи в Києві чи в (?) Київської області. Ширший життєпис невідомий. Перед війною, мабуть, доцент Київського лісо-технічного інституту, опісля інструктор офіцерської школи ЧА в званні старшого лейтенанта. Від весни 1943 в УПА, від серпня 1943 інструктор тактики, мінування, зривної роботи в Юнацькій школі “Дружинники”, мав звання поручника. В січні 1944 йде із старшинською кадрою в Карпати, від квітня інструктор тактики в Старшинській школі “Олені”. В листопаді-грудні свої виклади оформив у підручник *Бойовий правильник партизанки* (1946). В грудні 1944 підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 1 листопада 1944. 25 грудня під час облави на Золочівщині важко поранений в сутичці, потрапляє живим у полон НКВД; засуджений, відбував покарання на Воркуті (нині Російська Федерація). В квітні 1945 відзначений ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги – за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів. Доля невідома; (ф?).

Скабівна Славка (*Волинянка, Ярина, Івга*), обласна УЧХ; нар. (?) 1923? в с. Улазів к. Чесанів (нині Польща) – заг. 11 березня 1945 в Цуманському лісі Волинської області. Ширший життєпис невідомий. Літом 1941 йде на Рівенщину з похідними групами ОУН. У 1942-43 провідниця жіночої сітки ОУН надрайону Костопіль, від літа 1943 шеф УЧХ ВО “Заграва”, від літа 1944 шеф УЧХ ВО “Тютюнник”, опісля З’єднаних груп “44”. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Сказінський Ілярій (*Крига*), політвиховник ВО; нар. (?) 1921 в с. Мшана Зборівського р-ну Тернопільської області – заг. 28? жовтня 1951 в Чорткові тієї таки області. Селянин. Одружений. Закінчив учительську семінарію, від 1940 працював учителем, член ОУН. Від 1942 повітовий референт пропаганди Зборівщини, від 1943 окружний референт пропаганди Бережанщини. Літом 1944 покликаний до УПА; від серпня курінний політвиховник Рогатинського куреня, інструктор у Підстаршинській школі ВО “Лисоня”. Мабуть, із кінцем 1944 призначений політвиховником ВО “Лисоня” та начальником політвиховного відділу ШВО, мав рангу старшого булавного-виховника; підвищений ГВШ до хорунжого-виховника з датою старшинства від 15 квітня 1945, відзначений Вирізненням за бойові заслуги в Наказі КВШ від 1 січня 1946. В червні 1946 рекомендований КВШ на підвищення до поручника-виховника, рішення ГВШ невідоме. Діяльність у 1947-51 неустійнена. В квітні 1950 серед невідомих обставин заарештований МВД, 28 жовтня після показового процесу засуджений Військовим трибуналом на кару смерти через повішення на шибениці в Чорткові; присуд остаточної, апеляції не підлягав. Фотографія від Л-УПА.

Скиба Павло (*Мирон*), командир куреня; нар. (?) 1918 в с. Квасів Горохівського р-ну Волинської області – заг. (?) 1948 в (?) Радехівського р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В серпні-вересні 1943 командир куреня на Горохівщині в загоні “імени Богуна” ВО “Турів”; опісля, мабуть, призначений до сітки або змінив псевдонім; (ф?).

Сколоздра Василь див. Ніновський Микола

Скорупський Максим (*Макс*), член ШВО; нар. 12 серпня 1915 в с. Антонівці Шумського р-ну Тернопільської облас-

ти - пом. 30 грудня 1981 в Трентоні (Trenton), штат Нью-Джерзі, США. Син старости села, закінчив ремісничу шко-

лу в Вишнівцях, Агрономічно-лісову школу в Білокриниці. Одружений з Броніславою Мозолевською (прізвище від 1945: Маківська) в 1948. Член ОУН, працював агрономом до 1939. В 1939-41 за кордоном, пройшов військовий вишкіл у Веркшущ-і, член ОУН полк. А. Мельника. В липні 1941 знов у рідних сторонах, 1941-42 районний провідник ОУНм у Вишнівцях, із кінцем 1942 змушений укриватися від арешту Гестапом (Ge-

stapo) на Поліссі, від січня 1943 силою обставин служив у ЧП. В квітні знов у рідних сторонах, від 1 травня в Кременецькому відділі УПА ОУНм, командир чоти. Після роззброєння відділу ОУНм 6 липня призначений чотовим у Дубенському курені ВО "Богун", від 26 липня командир сотні. В вересні його сотня в курені, що під командою Негуса, опісля переходить у тимчасове розпорядження ВО "Тютюнник"; керує рейдом сотні на схід; командир куреня від 17 жовтня. 8 січня 1944 призначений командиром Підстаршинської школи ВО "Богун", від лютого начальник вишкільного відділу ШВО, в березні призначений командиром куреня в УПА-Південь. У квітні, не маючи змоги пробитися, залишається з однією сотнею по німецькому боці фронту на Золочівщині, 15 травня формально передає командування іншому, подається на Захід. На чужині в Західній Німеччині, емігрує до США в 1950. Активний в церковному, громадському, ветеранському й політичному житті, голова Організації державного відродження України, тереновий провідник ОУНм у США, член ПУН. Автор споминів *У наступах і відступах* (Чикаго, 1961) і їх передруків у *Туди, де бій за волю* (Париж, 1989), також у зміненому виданні (Київ, 1992). Фотографія з родинного архіву.

Скуба Микита (*Лайдака*), командир куреня (загону); нар. (?) в с. Бичаль Костопільського р-ну Рівенської області – заг. 11 березня 1944 к. с. Білаші Дубровицького р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Літом 1943 на Поліссі, мабуть, військовий референт одного з повітів Сарненської округи ОУН. У серпні призначений командиром двох сотень у рейдуєчій Бойовій групі під командою Бористена. Від вересня командир загону “імени Колодзінського” ВО “Заграва”, який діє головно на терені нинішнього Дубровицького району. Після зміни фронтової лінії зводить завзяті бої з військами НКВД. Загинув у бою з 16-ою стрілецькою бригадою ВВ НКВД. Бойовий звіт нотує про нього: “[Б]удучи раненим у ліве рамя, стріляв ще одною рукою з коліна і командував боєм, доки не впав із другої кулі”. Похований на цвинтарі в с. Литвиця. Його загін носить від осені 1944 назву “імени Лайдаки”; (ф?).

Снядецький Семен (*Сірко*), член КВШ; нар. (?) в смт. Журавно Жидачівського р-ну Львівської області – заг. 13 травня 1943 к. с. Черниж Манєвицького р-ну Волинської області. Життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, “Просвіти”; в 1939-41 за кордоном, проходив військовий вишкіл у вартівничих сотнях, від квітня 1941 до кінця грудня 1942 підстаршина в легіоні, при розформуванні одержав звання хорунжого. Весною 1943 йде до УПА на Волині, член КВШ УПА на ПЗУЗ, добрий військовик-організатор. Загинув у бою з німецьким підрозділом; в 1944 посмертно підвищений ГВШ до поручника з датою смерті; (ф?).

Сокіл див. Тиміш

Сорочак Володимир (*Беркут, Ворон*), командир ТВ; нар. 22 лютого 1922 в с. Явірник Руський к. Бірчі (нині Польща). Син селянина. Одружений з Євгенією Макаренко в США. В 1942 закінчив гімназію в Ярославі (нині Польща), членом ОУН не був, у 1942-43 студент Медичного факультету Львівського у-ту; в 1943-44 служив рік примусово в Бав-

дінст-і. Від травня до липня 1944 учасник Школи кадрів Юнацтва ОУН на Долинщині, від липня курсант Старшинської школи УПА "Олені-2"; підвищений до вістуна з датою старшинства від 20 вересня; школу кінчає 20 листопада як один із перших, одержав ступінь булавного. Від листопада 1944 до травня 1945 командир охоронного роя скелету-кадри старшинської школи; підвищений до старшого булавного, призначений до ВО "Сян". Від червня до вересня інструктор партизанської тактики підстаршинської школи УПА на Перемищині;

від жовтня організатор і командир сотні; від квітня 1946 до жовтня військовий інструктор на Ярославщині. 1 листопада призначений командиром 28-ого [Холмського] ТВ "Данилів" і командиром куреня "Вовки"; номінований на підвищення до хорунжого. 9 червня 1947 поранений в обі ноги під час "Акції Висла" (Akcja Wisla). Після розформування відділів УПА в вересні одержує доручення йти на Захід, від 30 вересня до 19 січня 1948 рейдує через Польщу, Чехо-Словаччину до Західньої Німеччини. Член Місії УПА в 1948-55; підвищений ЗП УГВР до сотника з датою старшинства від 1 липня 1949; член редакційної колегії журналу *До зброї* (Мюнхен). В 1955 емігрував до США, займався комерцією; один із засновників Об'єднання кол. вояків УПА, торонтського Видавничого комітету "Літопис УПА"; живе в Чикаго (Chicago), штат Ілліной, США.

Сотник див. Лича

Стародуб, Омелько (псевдоніми), член КВШ; нар. (?) в (?) – заг. (?) лютого 1945 в (?) Сарненського р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, член Головного осередку СБ; від грудня 1943 в Крайовому осередку СБ ПЗУЗ; мабуть, начальник ВПЖ в

КВШ УПА-Північ; діє при загонах ВО “Тютюнник”; загинув у бою; (ф?).

Степаненко Петро, Орел, Бистрий (псевдоніми), політвиховник ВО. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Студював право в Відні (Австрія). Мабуть, від літа 1943 політвиховник ВО “Тютюнник” УПА-Північ. Доля невідома; (ф?).

Степовий (псевдонім), командир куреня; нар. (?) 1918? в (?) Дніпропетровської області – заг. 20 квітня 1945 в с. Снідавка Косівського р-ну Івано-Франківської області. Життєпис, особисті дані невідомі; під час війни офіцер ЧА. Від початку 1944 в УПА, від квітня до серпня інструктор у Юнацькій школі “Грегіт” на Гуцульщині. Мабуть, у жовтні призначений командиром новоствореного куреня “Перемога”, воює на його чолі до 17 січня 1945. В січні-лютому, мабуть, керує підстаршинською школою на Гуцульщині. Загинув у кривіці під час облави; (ф?).

Стефанович або **Степанович Федір** (*Кропива*), командир школи; нар., мабуть, 1893. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Абсолювент Віденської військової академії, офіцер кавалерії Австро-Угорської армії під час Першої світової війни, офіцер УГА 1918-20. Від початку 1944 в УПА, де його титулували – полковником. Від квітня до серпня командир Юнацької школи “Грегіт” на Гуцульщині; бере участь у переговорах із Угорським військовим командуванням у Карпатах. Мабуть, у квітні 1945 серед невідомих обставин потрапив живим у полон НКВД; доля невідома; (ф?).

Сторчан (псевдонім), командир куреня; нар. (?) в (?) – заг. 24 квітня 1944 к. с. Гурби Здолбунівського р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. З початком 1944 командир сотні в курені Ясена ВО “Богун” УПА-Північ на південній Рівенщині, зводить завзяті бої з нацистами. Мабуть, від лютого 1944 командир куреня в УПА-Південь, учасник запеклих боїв із військами НКВД: Герой Гурбенського бою 24 квітня: під час бою одна частина оборонного кола була змушена відступити, не витри-

муючи натиску військ НКВД при допомозі танків; курінь Сторчана несподівано потрапляє в оточення ворога. Із опису бою: "Большевики почали безперервно атакувати оточений курінь. Але всі ці атаки повстанці відбили й перейшли в контратаку. Три сотні, забравши гармати, прорвалися з большевицького оточення, а коло 60 повстанців з командиром Сторчаном большевики окружили. Розгорілась страшна, нерівна боротьба між 60-ти повстанцями та безчисленними бандами большевиків. Геройсько боронились повстанці до години 11-ої. Хто не згинув від ворожої кулі, той останнім набоем стрілявся сам. Ніхто не здався живим. Всі згинули по героїськи" (*Юні грузи 1950, 3*); (ф?).

Струтинський Ярослав (*Яспар, Новий*), член ШВО; нар. 26 серпня 1922 в с. Блюдники Галицького р-ну Івано-Франківської області. Одружений з Євстахією Берень. Член Юнацтва ОУН від 1939; у 1941 закінчив середню освіту в Станиславові. Літом 1941 учасник Старшинської школи ОУН у Мостах на Львівщині, в 1941-43 член обласної військової референтури ОУН Станиславівщини. Від листопада 1943 член Штабу ВО "Говерля", ад'ютант командира ВО, псевдонім - Новий. Організатор безпеки для групи старшин Королівського

війська Голляндії після втечі з ним. полону, їх конвою на Угорщину та повернення до західніх альянтів. У квітні 1944 організатор, перший командир сотні "Дружинники" в Галицькому районі. Від травня заступник головного зв'язкового УПА до Угорської армії; від жовтня в Угорщині при формаціях повстанських відділів "Копяш" (Korjas), псевдонім - Яспар. Від 1945 в Західній Німеччині, член Місії УПА 1945-47; підвищений ЗП УГВР до сотника з датою старшинства від 1 липня 1949. В 1950 емігрував до США, закінчив технічні студії, працював будівельним ін-

Група старшин Королівського війська Голляндії під опікою УПА після втечі з нім. полону в січні 1944 (фото, мабуть, із лютого 1944)

женером до відходу на пенсію. Член торонтського Видавничого комітету "Літопис УПА", кількакратний голова Об'єднання кол. вояків УПА, член Товариства укр. інженерів у США та довголітній голова його місцевого відділу; живе в Чікаго (Chicago), штат Ілліной, США.

Твердохліб Іван (Гордієнко), член ШВО; нар. (?) 1915? в Бережанах? Тернопільської області – заг. 1 серпня 1945 к. с. Лісники Бережанського р-ну тієї таки області. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, закінчив гімназію, служив у Польській армії перед 1939. Діяльність до 1943 неустійнена. В УПА від 1943; член ШВО "Лисоня", начальник відділу розвідки в ранзі старшого булавного. Літом 1944 виконує обов'язки командира Чортківського куреня, рейдує вздовж Дністра. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Загинув у засідці, мабуть, місцевих "стрибків". Посмертно відзначений Вирізненням за бойові заслуги в Наказі КВШ від 1 січня

1946. В червні 1946 рекомендований КВШ на підвищення до сотника, рішення ГВШ невідоме; (ф?).

Тиміш, Сокіл (псевдоніми; можливо, це Саяк Юліян із Львова), командир ТВ; нар. (?) в (?) – заг. 22 січня 1946 в с. Зарудці Жовківського р-ну Львівської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Його описують так: низького росту, шатин, стрункий, просякаючий зір; характеристика з архівних документів: впертий, видержливий, працьовитий, веселий в товаристві. В 1943 уживає псевдонім – Сокіл, військовий референт сітки ОУН у службі Бавдінст-у в Львові, підміських околицях; від листопада 1943 перший заступник командира і шеф Штабу 1-ої ВО “Башта” в УПА-Захід, мав ступінь старшого вістуна. Мабуть, від вересня 1944 окружний оргмоб неустійненої округи на Львівщині, міняє псевдонім на Тиміш; підвищений КВШ до булавного з датою старшинства від 15 квітня 1945. Від липня 1945 командир куреня “Холодноярці” та командир 13-ого [Львівського] ТВ “Розточчя” ВО “Буг”; підвищений КВШ до старшого булавного з датою старшинства від 1 січня 1946. В 1946 КВШ його рекомендував підвищити до хорунжого з датою смерти, рішення ГВШ невідоме; (ф?).

Ткачук Ілько (Олег), командир куреня. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; уродженець, мабуть, містечка Кременець (нині Тернопільської області); закінчив гімназію, студіював. Член ОУН, Штабу Карпатської Січі (Карпатська Україна) в 1938-39. В 1939-41 за кордоном, проходив військовий вишкіл, літом 1941 в похідних групах ОУН. Мабуть, від літа 1943 командир відділу ВО “Богун”; восени командир куреня в загоні “Кодак”, у 1943-44 в постійних рейдах по Вінницькій, Кам’янець-Подільській областях. Можливо, якийсь час оргмоб ВО або КВШ. Доля невідома; (ф?).

Токар Матвій (Босота), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі, мабуть, уродженець с. Боремель

Млинівського р-ну Рівенської області. В 1943 командир сотні ВО "Богун" на південній Рівенщині; літом 1944 командир куреня УПА-Південь у Млинівському р-ні. Доля невідома; (ф?).

Трач чи Драч Богдан (*Дунай, Богьо, Юра, Воля*), командир ТВ; нар. (?) 1923 в (?) тернопільської області – заг. 23 листопада 1950 або 7 жовтня 1951 в с. Острів Галицького р-ну Івано-Франківської області. Син священика, середня освіта, член ОУН. У 1942-43 служив у т. зв. українській допомогівій поліції. В УПА від 1943, мабуть, учасник Старшинської школи "Олені-1" в 1944, восени 1944 командир сотні в ранзі старшого булавного. Весною 1945 призначений адьютантом командира ВО "Говерля", підвищений ГВШ до хорунжо-го з датою старшинства від 15 квітня 1945. В 1946 відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 22 січня 1946. Від серпня командир 22-ого [Станиславівського] ТВ "Чорний ліс", у 1949 перенесений до сітки на пост окружного провідника ОУН Станиславівщини. Обставини, дата смерті не устійнені.

Трачук Андрій (*Бувалий*), командир куреня; нар. (?) в с. Рогози Млинівського р-ну Рівенської області; ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1938-39 в Польській армії, потрапив у німецький полон. 1942-43 заступник командира української поліції в Демидівці, добре володів німецькою. В УПА, мабуть, від весни 1943, призначення невідоме. Командир куреня в УПА-Південь під час великого Гурбенського бою 24 квітня 1944 на південній Рівенщині. Доля невідома; (ф?).

Трейко Іван (*полк: Дибов*), член ШВО; нар. (?) 1893? в (?) Київської області – заг. 18 липня 1945 к. с. Сторожів

Корецького р-ну Рівенської області. Ширший життєпис невідомий; офіцер Царської армії Російської імперії. Ветеран Армії УНР 1917-21, мабуть, мав звання полковника або підполковника. В 1920-21 командир повстанського загону, який діяв у центральних областях проти червоних, які склали про нього пісню. В міжвоєнний період активний член Гетьманського руху. В 1943 коротко член штабу Тараса Боровця-“Бульби“; від серпня 1943 в УПА, начальник відділу розвідки ШВО “Тютюнник“ УПА-Північ; від серпня 1944 заступник шефа штабу й начальник розвідки З'єднаних груп “44“ УПА-Північ. У 1944-45 постійно рейдує по Рівенщині з кінним почтом 40 вояків. Загинув у бою; (ф?).

Трохимчук ..? (*Неголя*), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі. Літом 1943 командир сотні самооборони в Тучинському р-ні Рівенської області в терені ВО “Богун“, від вересня командир куреня теренових сотень у Рівенському надрайоні. 16 березня 1944 після частинного розбиття ворогом курінь переходить до ВО “Тютюнник“, а він потрапив у полон НКВД; доля невідома; (ф?).

Угринович (псевдонім), командир ТВ. Життєпис, особисті дані невідомі. Мабуть, від літа 1945 командир куреня “Переяслави“ на Яворівщині (Львівська область) у ранзі булавного; підвищений КВШ до старшого булавного з датою старшинства від 1 січня 1946. 10 лютого 1946 призначений командиром 13-ого [Львівського] ТВ “Розточчя“ ВО “Буг“. У червні 1946 рекомендований КВШ на підвищення до хорунжого, рішення ГВШ невідоме. В липні розформує всі шість активні бойові підвідділи, призначаючи демобілізованих до теренової сітки, однак, вибраних залишає в окремій сотні, яку відряджує на Закерзоння для проведення підстаршинського вишколу. Доля невідома; (ф?).

Федик Богдан (*Крук*), командир ТВ; нар. 12 лютого 1919 в с. Мечиців Бережанського р-ну Тернопільської області - заг. 7 травня 1945 к. с. Сосулівка Чортківського р-ну тієї же області. Ширший життєпис невідомий. Закінчив 7 клас народньої школи, навчався на слюсаря в Бережанах.

В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Мабуть, від вересня 1943 командир сотні "Холодноряці" ВО "Лисоня" на Бережанщині, важко поранений в боях загону Остапа 27 вересня 1944 в Зборівському районі, одержав звання старшого булавного. Добрий, хоч вимогливий командир. Мабуть, від січня 1945 командир сотні "Лісовики", командир Бережанського куреня. В квітні відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси - за хоробрість і вмиле керування відділами в боях; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Мабуть, із кінцем квітня призначений командиром 18-ого [Чортківського] ТВ ВО "Лисоня". Загинув у бою.

Федоришин Михайло (Стефаник), член КП Юнацтва; нар. (?) 1922? в (?) - заг. (?) в (?). Ширший життєпис невідомий. Активний до матури в 1942 член Юнацтва ОУН у гімназії в Львові; опісля, мабуть, студент там таки. В 1943-44 заступник крайового провідника Юнацтва ОУН ЗУЗ. Весною й літом 1944 зайнятий підготовою та веденням Школи кадрів Юнацтва ОУН у Долинському районі в Карпатах, опісля, мабуть, керує ідеологічними вишколами чи курсами політвиховників. У квітні 1945 відзначений ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги - за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів. Доля невідома; мабуть, загинув 1945; (ф?).

Федюшка Петро (Брюс, Комар), член КП; нар. (?) 1914 в с. Войнилів Калуського р-ну Івано-Франківської області - заг. 16? вересня 1949 в околиці с. Солотвин Богородчанського р-ну Івано-Франківської області. Одружений з Мартою Дурбак. Закінчив гімназію в Станиславові, член ОУН, активіст "Просвіти", працівник Союзу кооператив; заарештований пол. режимом у 1939, вийшов на волю в вересні.

В 1939-41 працював у народній торгівлі, від 1941 директор "Народньої торгівлі" (Долина), рівночасно член підпільного проводу ОУН Калуської округи, її господарський референт, псевдонім – Комар; від 1943 відповідає за харчування, одяг для старшинської школи, відділів УПА. Весною 1945 призначений окружним провідником ОУН Калущини; мабуть, від 1947 крайовий організаційний референт Карпатського краю, псевдонім – Брюс; обставини смерті невідомі (ф?).

Фесенко (псевдонім), лікар. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (1949, жовтень) стоїть як останній підпис: "лікар УПА І. Фесенко". Мабуть, найвищий тоді рангою лікар у підпіллі; (ф?).

Фолібота Михайло (*Лис*), командир ТВ; нар. (?) 1920? в с. Реклинець Сокальського р-ну Львівської області – заг. (?) в (?). Ширший життєпис, особисті дані невідомі; мабуть, ветеран однієї з окупаційних армій. Весною 1944 організатор і перший командир сотні "Перебийніс" у Кам'янку-Бузькому районі, бере участь у боях на т. зв. протипольському фронті на Холмщині, в вересні звільнений з обов'язків командира через хворобу; одержав ступінь старшого булавного. Мабуть, у лютому 1945 призначений командиром 12-ого [Сокальського] ТВ "Климів" ВО "Буг", відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої класи – за хоробрість та вміле керівництво відділами в боях; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945. Весною 1945 інструктор зброєзнавства в Підстаршинській школі "Лісові чорти" в Бібрецьких лісах. У червні з невідомих причин звільнений з обов'язків КВ і призначений командиром сотні "Тигри". Доля невідома; (ф?).

Футала Лев (*Легідний*), лицар ЗХБЗ; нар. 23 січня 1922 в с. Береги Самбірського р-ну Львівської області. Син селян, член ОУН від 1939, в 1942 закінчив гімназію в Дрогобичі, студював ветеринарію в Львові. Одружений з Оленою Доберчак у 1950. Від липня 1944 в УПА, член Штабу

куреня “Лемківщина”, від грудня в почті сотні під командою Бурлаки, від червня 1945 політвиховник сотні (відомої пізніше як “Ударник-2”, “95”) під командою Громенка. Відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за героїзм у боях; підвищений КВШ до булавного-виховника з датою старшинства від 1 січня 1946. В 1946 відзначений УГВР найвищою військовою нагородою Золотим Хрестом бойової заслуги 1-ої класи – за мужність та героїзм. Від грудня 1946 заступник сотенного командира, літом 1947 бере участь у рейді на Захід через Чехо-Словаччину, під час рейду командує чотою. Від 11 вересня в Західній Німеччині, інтернований військом США. Після звільнення в таборах біженців далі студіював ветеринарію, член ЗЧ ОУН. Підвищений ЗП УГВР до поручника з датою старшинства від 1 липня 1949. Емігрував до США в 1949, активний в громадському житті: голова Спілки української молоді в Америці в 1964-66, голова Кредитової кооперативи в Йонкерсі (Yonkers, штат Нью-Йорк) від 1972, член торонтського Видавничого комітету “Літопис УПА” від 1976, голова Головної управи Оборони чотирьох свобод України в 1980-83, голова Світової управи Товариства кол. вояків УПА від 1983, заступник голови УККА від 1992, заступник голови Українського державницького фронту від 1993. Від 1995 почесний член Головної бурави Всеукраїнського братства ОУН-УПА; живе в Йонкерсі, США. Фотографія з родинного архіву.

Хамчук Петро (*Бистрий*), командир ТВ; нар. 16/26? липня 1919 в с. Чорнокінці Великі Чортківського р-ну Тернопільської області – заг. 21 січня 1947 к. с. Діброва Вістрянська Монастириського р-ну тієї таки області. В 1933 закінчив 7 клас, учень школи механіки в Чорткові, член Юнацтва ОУН, член духової оркестри, грав на гітарі, доб-

рий співак, спортсвець. У 1939, мабуть, змобілізований до Польської армії; в 1940-41 служив у ЧА; в 1942-43 в Шуцманншафт-і на Поліссі. Від листопада 1943 організатор і перший командир сотні "Сірі вовки" ВО "Лисоня", вже 16 грудня зводить жорстокий бій з нацистами в Монастириському р-ні, особисто веде контратаку. Весною 1944 інструктор Підстаршинської школи ВО, 25 червня веде найбільший бій з нацистами в Підгаєцькому р-ні; після переходу фронту рейдус, веде бої з військами НКВД в районах Чортків, Гусятин. У листопаді призначений командиром Чортківського куреня з тереном дії на південній Тернопільщині, мав ступінь старшого булавного. Часто рейдує вздовж Дністра, 28-29 листопада успішно рейдує по Буковині. В 1945 призначений командиром 18-ого [Чортківського] ТВ, літом 1945 рейдує з чотою кінноти по своєму терені. Відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість у боях. Підвищення його військового звання стримав ГВШ у 1945 через "неполітичні протипольські акції" з квітня. В червні 1946 номінований КВШ на підвищення до поручника, рішення ГВШ невідоме. Мабуть, від літа організаційний референт Окружного проводу ОУН Чортківщини. Загинув у бою; 12 червня 1994 перепохований з великими почестями в рідному селі при участі тисячів. Фотографія Л-УПА.

Харків Віктор (Хмара), командир ВО; нар. 8 серпня 1918 в с. Н..? Радехівського? р-ну Львівської області – пом. (?) 1985? в Львові. Син селян, батько на праці в США. Одружений з Любов'ю Сторко, зв'язковою ОУН у 1944. В 1937 закінчив 7 клас у Радехові, в 1938 рільничу школу в Львові з дипломом огородника, відбував практику в с. Крилоск. Галича, член ОУН від 1938. В 1939-41 на чужині в Кра-

кові, діє в СБ, в військовій референтурі ОУН; від травня 1941 до грудня 1942 в 3-ій сотні легіону. Від травня 1943 студент Рільничого ліцею в Львові, його абсолювент у лютому 1944. Від липня 1943 обласний військовий референт ОУН Львова, від листопада командир 1-ої ВО "Башта" УПА-Захід, мав військовий ступінь булавного. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 26 січня 1944; в лютому 1944 організує перший вишкільний табір для ВО "Башта", в травні веде всіх військовиків із Львова "в ліс", формує перший бойовий відділ, у липні об'єднує відділи в курінь "Холодноярці". В вересні після розформування ВО "Башта" призначений першим військовим інспектором у ШВО "Буг". Мабуть, у 1946, серед невідомих обставин заарештований НКВД; засуджений, відбував покарання в Норильську (нині Російська Федерація). Після звільнення 1956 жив у Львові; (ф?).

Хіменець Олекса (*Благий, Олесь Nagraga*), командир куреня; нар. (?) 1912 в с. Саджава Богородчанського р-ну Івано-Франківської області – заг. 21 березня 1945 к. с. Саджава там таки. Селянин, закінчив народну школу, служив у Польській армії, керівник харчівні в Богородчанах. Член ОУН від 1939, в 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Від липня 1943 в рядах УНС, чотовий в вишкільному курені "Чорні чорти" на Гуцульщині, від листопада чотовий сотні "Змії" під командою Різуна в Чорному лісі. В березні 1944 організатор і перший командир сотні "Месники" в курені "Скажені" ВО "Говерля", бере участь у боях проти ЧП, нацистів в околицях Чорного лісу, одержав ступінь старшого булавного. В курені "Скажені" бере участь у бою проти нацистів на горі Лопата 8 липня 1944, в рейді по Дрогобиччині. 6 серпня його сотня однією з перших дає "Присягу вояка Української повстанчої армії" УГВР. Мабуть, у вересні стає командиром новоствореного куреня "Смертоносці", веде низку боїв із військами НКВД. 21 січня 1945 к. с. Саджава командує одним із найзапекліших боїв, у якому противник втратив к. 150

вбитими, пошкоджено літак ворога. Відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість та вміле командування куренем у боях; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня 1945 (про його смерть у ГВШ тоді ще не знали). Щільно оточений військами НКВД загинув у жорстокому бою, в якому полягло 110 повстанців. У 1946 підвищений ГВШ до сотника з датою смерти; (ф?).

Хмара див. Птах

Хмурий, Погідний (псевдоніми), політвиховник ВО; нар., мабуть, 1893. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1941-43 вчитель фізики й математики в Володимир-Волинському (Волинська область). Від літа 1943 в рядах УПА ВО “Турів”, політвиховник сотні, уживає псевдонім – “Хмурий”; від вересня член ШВО, начальник політвиховного відділу, політвиховник Групи. Від серпня 1944 член ШВО “Завихост”, начальник політвиховного відділу; політвиховник ЗГ “33”, псевдонім – Погідний. Доля невідома; (ф?).

Хома Іван (Богдан, Ігор, Каргаш, Орест), лицар ЗХБЗ; нар. 21 грудня 1920 в с. Малковичі Городецького р-ну

Львівської області – пом. 27 червня 1975 в Нью-Йорку, США. Син селян-ремісників. Одружений в 1952 з ..? Неповна середня освіта. Від 1938 член Юнацтва ОУН, учень авто-механічних курсів у Львові. В 1940 врятувався від арешту НКВД, йде в підпілля, член ОУН. У 1941-44 на доручення ОУН працює при порядковій поліції в Львові та околиці. Від квітня 1944 при штабі окружного оргмоба на Самбірщині. В 1945-48 ре-

ферент СБ Самбірського р-ну, літом 1948 учасник її спецвишколу в Карпатах, призначений її референтом надрайону, іменованій поручником СБ. Восени 1949 заступник провідника кур’єрської групи УГВР на Захід, яка вже в

листопаді в Західній Німеччині, передає “пошту” ЗП УГВР. У травні 1950 парашутує в Україну з “поштою” від ЗП УГВР до УГВР та Проводу ОУН на Українських землях, її успішно доставляє; відзначений УГВР Золотим Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси – за хоробрість. У серпні знову висланий Петром Федунюк “Полтавою” як кур’єр на Захід, успішно перетинає чотири кордони, в жовтні доставляє “пошту”, підпільну літературу, три тисячі доларів США для ЗП УГВР у Західній Німеччині. В 1954 емігрував до США, працював у ресторанах, крамницях; став керівником фірми гуртового розпродажу імпортованих харчових продуктів. Активний в Об’єднанні кол. вояків УПА.

Хомин Василь (*Борис, Єфрем*), член ОП ОУН; нар. (?) 1922 в с. Загір’я Княгининецьке Рогатинського р-ну Івано-Франківської області – заг. 13 лютого 1944 к. с. Липівка там таки. Син селян, член Юнацтва ОУН, закінчив гімназію в Рогатині в 1939, член ОУН від 1940. Літом 1941 організує “Січ” у Рогатинському р-ні, працює завідуючим історичного музею в Рогатині, в 1943 йде в підпілля. В 1942-44 виконує обов’язки повітового референта пропаганди Рогатинщини, опісля – окружного референта пропаганди Бережанщини, вкінці – обласного референта пропаганди Тернопільщини. Організатор і керівник серії політично-виховних вишколів кадрів, від грудня 1943 засновник і головний редактор обласної газети ОУН *Самостійник*; мабуть, перший політвиховник ВО “Лисоня”. Загинув при зустрічі з німецькими жандармами. З некрологу: “Важко ранений ворожими кулями, добив себе з власної пістолі, щоби не попасти в руки ворогові”. В квітні 1945 посмертно відзначений ГВШ Бронзовим Хрестом заслуги – за видатні заслуги в національно-визвольній революційній боротьбі Українського народу проти окупантів; (ф?).

Хомин, отець монах Роман (*Рафайл*), капелян; нар. (?) 1907 в с. Підністрияни Жидачівського р-ну Львівської області – заг. 15 жовтня 1944 к. с. Липа Долинського р-ну Івано-Франківської області. Син селян, талановитий ма-

ляр, активний в "Просвіті". Член Пласту, навчався в Духовній Семінарії в Львові, студіював далі в Бельгії, здобув докторат богословії. Прийняв чин монаха-студита, рукоположений на священника УГКЦ в 1932, служив у монастирі в с. Унів (нині с. Міжгір'я Перемишлянського р-ну). Літом 1944

голоситься на службу в УПА, на рекомендацію о. Івана Гриньоха призначений капеляном Старшинської школи "Олені", 21 вересня бере участь у святочній присязі курсантів. 15 жовтня під час переходу на інше місце постою потрапив у вороже оточення, разом із цілим штабом школи загинув у бою.

Посмертно підвищений ГВШ до звання поручника-капеляна, найвищого військового ступеня, признаного священникові в УПА. Фотографія від Григорія Дем'яна.

Хомів Ярослав (Лімницький), член КП; нар. (?) 1915 в с. Гарасимів Городенківського р-ну Івано-Франківської області - заг. (?) серпня? 1942 в Києві.

Батько учитель-українець, мати полька; здібний мистець, грав на скрипці, соліст у хорах. Член Юнацтва ОУН у гімназії в Городенці; заарештований під час пацифікації в 1930, ув'язнений шість місяців у тюрмі; матуру здав у 1933. В 1933-39 студент Правничого факультету Львівського у-ту, від 1934 член Студентського проводу ОУН у Львові, заарештований 21 березня 1939 під час Студентського конгресу в Львові, ув'язнений пол. режимом;

визволився в вересні. В 1939-41 в Кракові, член Проводу ОУН українських земель під нім. окупацією, крайовий організаційний референт; ~~мабуць~~, учасник II-ого ВЗ ОУН.

Член Проводу Центральної похідної групи ОУН від червня 1941, Крайового проводу ОУН ПівнСУЗ у Києві, можливо в серпні 1942 коротко в. о. крайового провідника ПівнСУЗ. Із кінцем серпня заарештований Гестапом (Gestapo), страчений чи замордований під час слідства. Фотографія з публікації *Гомін України*.

Цвіль Юрій (Антон, Арон), член КП; нар. (?) 1914 в (?). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, у підпіллі від лютого 1944. В жовтні 1945 спрямований для праці в сітці ОУН на Закерзонні, від квітня 1946 член Крайового проводу ОУН Закерзонського краю, підготовляє пропагандивні матеріали. В жовтні 1947 йде рейдом на Захід. У Західній Німеччині працював при Місії УПА, іменованій ЗП УГВР майором пропаганди з датою старшинства від 1 липня 1949. Емігрував до США, де представ- ляв Місію УПА; закінчив студії інженерії, активний в громад- ському житті. Живе в штаті Фльоріда (Florida), США; (ф?).

Цмоць Константин (Град, Юра, Могест), обласний СБ; нар. 10 лютого 1914 в с. Синевідсько-Вижнє-Сколівського р-ну Львівської області – заг. 21 грудня 1944 к. с. Юшківці Жидачівського р-ну Львівської області. Член Юнацтва ОУН, активний член Пласту, закінчив гімназію в Стрию; політичний в'язень польських тюрем. У 1939-40 ~~жидачівці~~, обласний провідник Дрогобицької області, учасник боїв із НКВД; в 1940-41 в Кракові, в квітні 1941 учасник II-ого ВЗ ОУН. Від 1941 обласний референт СБ Дрогобицької області; організатор успішної втечі Олекси Гасина з тюрми Гестапа (Gestapo) літом? 1942 в Дрогобичі; мабуть, у вересні 1943 організує викрадення Дмитра Грицяя та Ярослава Старуха з тюрми Гестапа (Gestapo) в Львові. Від осені керівник охорони радіостанції "Афродіта", учасник багатьох геройських боїв із військами

НКВД; загинув у сутичці з ворогом. Фотографія з публікації *Шлях перемоги*.

Чавлі див. Чайлі

Чав'як Володимир (Чорнота), командир куреня; нар. 24 серпня 1922 в с. Тустань Галицького р-ну Івано-Франківської області – пом. 13 грудня 1991 в Галичі. Селянин, у 1943 закінчив гімназію в Станиславові. Одружений з Володимирою Юськевич. 28 липня 1943 йде добровільцем на вишкіл УНС, від серпня ройовий в вишкільному курені УНС “Чорні чорти” на Гуцульщині, від листопада ройовий в сотні “Змії” в Чорному лісі, від квітня 1944 чотовий, одержав звання булавного. Учасник усіх боїв куреня “Скажені” під командою Різуна в

1944 проти німців, угорців, ЧП та військ НКВД. В листопаді призначений командиром нової сотні “Сірі” в курені “Скажені”, одержав звання старшого булавного. В березні 1945 переходить із своєю сотнею до нового куреня “Дзвони”, відзначений КВШ Бронзовим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість та вміле командування сотнею; підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 15 квітня, виконує обов’язки заступника курінного. 21 грудня призначений командиром куреня “Дзвони” 22-ого [Станиславівського] ТВ “Чорний ліс”; підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946. В 1946-47 воює майже без упину в надзвичайно важких умовах; відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої класи – за хоробрість та вміле командування куренем. 4 серпня 1947 призначений командиром кур’єрської групи на Захід, в листопаді важко поранений в сутичці з чеською жандармерією, в непритомному стані потрапив у полон, переданий в руки НКВД. Від січня 1948 до березня 1949 переходив слідство в Празі, Відні, Києві та Станиславові; зро-

бив спробу повіситися в тюрмі, його врятували. Засуджений на 25 років каторги, відбував покарання на Воркуті (нині Російська Федерація), головно в штрафних відділах; звільнений в 1957 з заборonoю жити на ЗУЗ. Спершу працював шахтарем у Луганській області до 1965, пізніше переїхав до Галича, де працював електрозварником аж до пенсії. Ввесь період на “волі” періодично переслідований членами КГБ до 1990. Свої спогади, що з’явилися в 19-ому томі *Літопису УПА* він кінчає так: “Вимріяв собі з дитинства інше. Не так сталося, як гадалося. Але не стогну від ран, не нарікаю на долю, бо всміхається до нас Вільна Україна. Комуś треба буде платити за волю. Дав Бог – заплатив і я. Слава Йому! Слава Україні! Героям Слава!” Фотографія з родинного архіву.

Чайковський Роман (Чаєун), командир школи; нар. 6 вересня 1911 в Львові – заг. (?) в (?). Ширший життєпис невідомий. В 1932 закінчив гімназію на філії в Львові. Одружений. Літом 1943 вступив до Дивізії “Галичина”; закінчив старшинську школу, одержав рангу хорунжого; в липні 1944 командує сотнею в бою під Бродами. Від серпня в УПА; військовий інструктор при ШВО2 “Буг”; наказом КВШ 25 вересня йому признано рангу поручника. Весною 1945 організує та проводить підстаршинську школу для ВО на Золочівщині, готує військові підручники; нагороджений КВШ Вирізненням у Наказі від 1 січня 1946. В 1946 номінований КВШ до підвищення на сотника, рішення ГВШ невідоме. Обставини смерті невідомі.

Чайлі, Чавлі (псевдоніми), командир куреня. Життєпис, особисті дані невідомі; азербайджанець, колишній лейтенант ЧА, в 1941-42? потрапив у нім. полон. У 1943, мабуть, очолював батальйон Шуцманншафт-у, в якому служили

азербайджанці. З жовтня з більшістю своєї частини переходить до ВО "Богун" УПА-Північ, де спочатку очолює азербайджанську сотню, опісля, мабуть, курінь вояків національних меншин, землі яких під контролем режиму СРСР. Відділи УПА під його командою виділяються надзвичайною дисципліною, хоробрістю в боях проти нацистів. Учасник Конференції поневолених народів Східньої Європи й Азії 21-22 листопада, перший заступник голови її Президії. Під час зміни лінії фронту перейшов на сторону ЧП, мабуть, весною 1944. В червні 1944 командир підвідділу в загоні ЧП під командою Шукаєва, який діяв у Карпатах. Доля невідома; (ф?).

Чижевський Василь (*Демид, Артем*), член ГВШ; нар. (?) 1911? в с. Бабин Горішній Калуського р-ну Івано-Франківської області - пом. 2? травня 1948 в (?) в Західній Німеччині. Ширший життєпис невідомий. Від жовтня 1939 на чужині, учасник Старшинської школи ОУН у Кракові, від березня 1940 в підпіллі на ЗУЗ, член Обласного проводу ОУН Станіславівщини.

В грудні знов у Кракові, працює в Референтурі крайового зв'язку ОУН, у квітні 1941 учасник II ВЗ ОУН - член Пропагандивної комісії. Від червня член Військового штабу ОУН у Львові, від березня 1942 обласний військовий референт ОУН Дрогобиччини, від серпня член КВШ ОУН ЗУЗ. Від липня 1943 ад'ютант крайового командира УНС, мав військовий ступінь хорунжого; від листопада ад'ютант крайового командира УПА-Захід; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 26 січня 1944; від травня 1944 військовий інспектор КВШ УПА-Захід. Літом і восени 1944 кілька разів перетинає фронт, виконуючи доручення ГВШ, у грудні парашутує в Україну з поштою й матеріалами. В квітні 1945 призначений головним зв'язковим із

закордоном, відходить на Захід із “поштою”, в Мюнхені перебуває літо, в вересні знову на Україні, мабуть, тоді підвищений ГВШ до сотника. В листопаді відходить знову на Захід із завданнями від Романа Шухевича. Заарештований 4 грудня в Чехо-Словаччині при кордоні з Західною Німеччиною; переданий в руки МГБ. Під час слідства в Києві заломився, погодився на співпрацю. Літом 1947 МГБ вислав його в Західню Німеччину інфільтрувати ЗП УГВР і ЗЧ ОУН, при зустрічі з провідними членами сам розкрив свої завдання. Заарештований СБ ЗЧ ОУН, обставини смерті неустійнені.

Чмелик (псевдонім), член ШТВ; нар. (?) в (?) – заг. 20 квітня 1945 в с. Снідавка Косівського р-ну Івано-Франківської області. Життєпис, особисті дані невідомі. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Від літа 1943 командир вишкільної сотні УНС у Стрийському р-ні (Львівська область), опісля командир сотні в курені УНС “Гайдамаки” в Долинському р-ні (Івано-Франківська область) із рангою булавного. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 26 січня 1944; командир сотні в Старшинській школі “Олені” від лютого 1944. Від липня командир Підстаршинської школи “Беркути” ВО “Говерля”; від січня 1945, мабуть, член Штабу 21-ого [Коломийського] ТВ “Гуцульщина”. Загинув у криївці під час облави; посмертно рекомендований КВШ на підвищення до поручника, рішення ГВШ невідоме; (ф?).

Чуйковський Юрій (Юрко), командир куреня; нар. (?) в с. Рудки Млинівського р-ну Рівенської області – заг. (?) квітня 1944 в с. Перепалі там таки. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Син священика УАПЦ, підстаршина Польської армії. Під час нацистської окупації член ОУН полк. А. Мельника. Вступає до УПА весною 1943, командир сотні в Дубенському курені, від 26 липня командир цього куреня. Від 26 жовтня інспектор збройних сил для відділів УПА та самооборони на терені ВО “Богун”, організує роззброєння поліційних відділів, вояки яких утікали.

10 грудня знову призначений командиром куреня. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Шавула, Шакал (псевдоніми), командир куреня (загону); нар. (?) в (?) – заг. (?) вересня 1944 в (?). Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Від весни 1943 командир сотні в Першій групі УПА на північній Рівенщині, уживає псевдонім – Шавула. Мабуть, від вересня 1943 командир загону “імени Остапа” ВО “Заграва”, від січня 1944 користується новим псевдонімом – Шакал. У лютому під час зміни лінії фронту розформовує сотні загону, через що його zdeградували до заступника командира загону; в квітні знову призначений командиром загону. Літом у районах Березне та Корець зводить бої з військами НКВД. Літом, мабуть, переходить із загonom до ВО “Тютюнник”. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Шварний (псевдонім), крайовий СБ; нар. (?) в (?) – заг. 10 червня 1945 к. с. Градиське Маневичівського р-ну Волинської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1943-44 надрайоновий референт СБ (Костопіль) у запіллі ВО “Заграва”; мабуть, весною 1944 призначений референтом СБ запілля ВО “Заграва”. Від серпня 1944 крайовий референт СБ запілля ВО “Завихост”; загинув серед неустійнених обставин; (ф?).

Шершень (псевдонім), крайовий СБ; нар. (?) в (?) – заг. (?) серпня 1944 к. смт. Мізоч Здолбунівського р-ну Рівенської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член Штабу УПА-Південь, крайовий референт СБ. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Шиманський Лонгін (*Остюк, Крига*), член КП Юнацтва; нар. (?) 1921 в (?) – заг. 25 травня 1944 в Львові. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. В 1942-43 окружний, опісля обласний військовий референт Юнацтва ОУН Тернопільщини. Мабуть, від кінця 1943 член Крайового проводу Юнацтва ОУН ЗУЗ, референт військової підготовки. В лютому 1944 призначений політвиховником Старшинської школи “Олені”. 4 березня при виході з Львова важко

поранений в перестрілці з німецькою жандармерією; заарештований Гестапом (Gestapo), розстріляний. В квітні 1945 посмертно відзначений ГВШ Бронзовим Хрестом за заслуги – за видатні заслуги для національно-визвольної боротьби Українського народу проти окупантів; (ф?).

Шкітак Антін (*Омельян*), командир куреня; нар. (?) 1917 в с. Бориня Турківського р-ну Львівської області – заг. 29 листопада 1943 к. с. Недільня Старосамбірського р-ну тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 підстаршина в 3-ій сотні легіону, добре володів німецькою. Від літа 1943 організатор і командир вишкільного куреня УНС “імени Кривоноса” в околицях сс. Бусовиська-Недільня в Карпатах. Надзвичайно енергійний командир, кмітливий, дисциплінований, рішучий. Загинув у цілоденному бою з нацистами, які великими силами оточили табір однієї з його сотень; (ф?).

Шпонтак Іван (*Залізняк, Дубровник, 25*), командир ТВ; нар. 12 серпня 1919 в с. Волковий Ужгородського р-ну Закарпатської області – пом. 14 квітня 1989 в м. Великі Капуцани (нині Словаччина). Син селян, середня освіта, вчитель народньої школи. Вояк Карпатської Січі (Карпатська Україна) від жовтня 1938, учасник боїв із Угорською армією в березні 1939; в Третьому Райху в 1939-41. Симпатик ОУН від 1940, її членом не став. У жовтні 1941 вступив на службу в порядковій поліції в Львові, керівник четвертого комісаріату, опісля в 1943-44 заступник окружного команданта в Рава-Руській, має зв'язок із сіткою ОУН. При кінці березня 1944, взявши з собою 20 поліцаїв із повним озброєнням, переходить до УПА; 1 квітня в околицях с. Люблинець Любачівського повіту організує сотню “Месники”, стає її першим коман-

диром у званні старшого вістуну. Зі сотнею в першому курені ВО “Буг” бере участь у майже безперервних боях із АК, німецькими частинами, ЧП, аж до хвилини зміни лінії фронту в кінці липня. В вересні призначений курінним командиром; підвищений до хорунжого з датою старшинства від 1 жовтня 1944. В березні 1945 призначений командиром Любачівського ТВ ВО “Буг”; відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та вмiле командування в боях; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 15 квітня 1945. Літом і восени його три сотні ведуть завзяту боротьбу проти примусового виселення українців із Любачівщини до УРСР. У листопаді затверджений на пост командира 27-ого [Любачівського] ТВ “Бастіон” ВОБ “Сян”, рiвночасно під псевдонімом – Дубровник – шеф ШВО “Сян”. В 1946 збільшує стан куреня “Месники” до п’ять сотень, веде далі боротьбу проти акції виселення. Ще в січні 1946 командир ВО “Сян” рекомендував підвищити його до майора, а в травні, не чекаючи на відповідь, подав його на підвищення до підполковника; ГВШ в серпні остаточно признав йому ступiнь сотника з датою старшинства від 22 січня 1946. 6 січня 1947 легко поранений в ногу під час сутички. Літом 1947 його сотні ведуть завзяті бої з дивізіями Польської армії під час “Акції Висла” (Akcja Wisla), несуть важкі втрати. Вже в липні він змушений розформувати рештки сотень на рої, щоб ними легше маневрувати й їх харчувати, але в результаті тратить до них зв’язок; із кінцем літа курiнь “Месники”, ТВ “Бастіон” практично перестають діяти. В листопаді відходить на Закарпаття, опiсля на Словаччину, де залегалізувався. В 1959 його розконспірували, заарештували, передали до Польщі на суд режимом. 8 березня 1961 засуджений на кару смерти, замінену на доживоття; звільнений в 1981, коли й повернувся на Словаччину. Фотографія з публікації.

Штендера Євген (*Прiрва, Нерв, Зоряний*), командир ТВ; нар. 2 січня 1924 в с. Волиця Барилова Радехівського р-ну Львівської області. Син селян. Одружений з Любов’ю Шев-

чик-Маївською в 1950. Член Юнацтва ОУН від 1940, закінчив гімназію в Сокалі в травні 1943. Вояк УПА на Волині від червня 1943, повітовий військовий вишкільник Юнацтва ОУН Радехівщини від жовтня 1943, повітовий оргмоб ОУН Радехівщини від березня 1944. Весною провадить у Карпати чоту кандидатів до Старшинської школи "Олені". В січні 1945 призначений надрайоновим провідником Любачівщини, в червні одержує пост окружного провідника Холмщини й Підляшшя в Закерзонському краю. Після смерти командира Ягоди в вересні перебирає додатково обов'язки командира куреня "Вовки" та командира 28-ого [Холмського] ТВ "Данилів" ВО "Сян", які виконує до листопада 1946. Підвищений КВШ до звання старшого булавного з датою старшинства від 1 січня 1946, опісля – ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 22 січня 1946, нагороджений Срібною зіркою – за поранення. На 28-29 травня 1946 плянує, веде спільний наскок куреня "Вовки" та бойових відділів ВіН-у на поліційні, адміністративні об'єкти в містечку Грубешів. Це одна з останніх збройних акцій УПА курінного масштабу, єдина спільно виконана з польським підпіллям. Восени 1947 веде розформування відділів УПА, підпільної адміністрації на Грубешівщині, Підляшші; рейдує з бойовою групою на східню Пруссію, де зимує, весною 1948 знову на Підляшші. Від 11 травня до 6 серпня йде рейдом на Захід через Закерзоння, Чехо-Словаччину до Західньої Німеччини; переслуханий спецслужбою США. В 1948-55 член Місії УПА, підвищений до сотника з датою старшинства від 1 липня 1949. В Мюнхені працював у публікаціях, відповідно, як член редакції *До зброї*, співробітник *Сучасної України*, *Українського самостійника*; здобув науковий ступінь магістра політично-економічних наук Українського віль-

ного у-ту, член Українського товариства закордонних студій. Емігрував 1956 до Канади, в 1969 здобув наукові ступені магістра славистичних наук, бакалявра бібліотекарства Албертського у-ту (Едмонтон, провінція Алберта), працював бібліотекарем 1975-89, спершу в Ріджайнському у-ті (Regina, провінція Саскачеван), пізніше в Державній Бібліотеці Канади в Оттаві (провінція Онтаріо). Активний в Об'єднанні кол. вояків УПА. Один із засновників торонтського Видавничого комітету "Літопис УПА", його відповідальний редактор серії *Літопис УПА* від 1975; співредактор збірки *Political Thought of the Ukrainian Underground 1943-1951* (Едмонтон: КІУС, University of Alberta, 1986); від 1994 співголова київської Редакційної ради видань *Літопис УПА. Нова серія*; від 1995 почесний член Головної булави Всеукраїнського братства ОУН-УПА; автор низки статей українською, польською, англійською на історичну тематику визвольної боротьби; громадський діяч, член НТШ, ін. наукових товариств; живе в Оттаві (Ottawa), Канада. Фотографія з родинного архіву.

Шульган Мар'ян (*Білоус, Лисай*), член ШВО; нар. (?) 1910? в с. Угнів Сокальського р-ну Львівської області - заг. (?) квітня 1951 в (?) Жовківського? р-ну тієї таки області. Життєпис, особисті дані невідомі. Під час німецької окупації чи був радієвим техніком чи працював при радіостанції. Від березня 1944 шеф зв'язку в Штабі 1-ого куреня ВО "Буг", псевдонім - Лисай; від травня член ШВО, начальник відділу зв'язку, підвищений КВШ до старшого булавного з датою старшинства від 1 грудня 1944. В 1946, можливо, командир 12-ого [Сокальського] ТВ "Климів". Мабуть, від 1947 надрайоновий провідник ОУН Жовківщини, псевдонім - Білоус; від літа 1950 окружний провідник ОУН півн. Львівщини. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Щит, Богдан (псевдоніми), командир ТВ; нар. (?) 1914? в с. Переволочна Буського р-ну Львівської області - заг. 30 жовтня 1946 в с. Уличне Дрогобицького р-ну тієї таки області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Від 1943 псевдонім - Щит, командир чоти в Юнацькій школі "Лісові

чорти" на Поліссі, мав звання підхорунжого. В лютому 1944 йде зі старшинською кадрою в Карпати, від квітня командир чоти в Старшинській школі "Олені-1", підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 23 травня, від липня командир сотні в "Олені-2". Від листопада командир мандрівного скелету-кадри старшинської школи, проводить вишколи в сотнях УПА. В травні 1945 призначений командиром перевишколу підстаршинської чоти ВО "Говерля"; підвищений ГВШ до поручника; мабуть, від вересня начальник вишкільного відділу ШВО "Говерля". Від квітня 1946 командир 24-ого [Дрогобицького] ТВ "Маківка", міняє псевдонім на - Богдан; підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946. Заскочений в криївці, героїчно загинув.

Юрцуняк? див. *Іскра*

Яворів Василь (*Бойко*), обласний провідник; нар. (?) 1912? в (?) Стрийського р-ну Львівської області - заг. (?) грудня? 1942 в (?) Сумської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі. Член ОУН, політичний в'язень пол. тюрем (1933, 1936). В 1939-41 за кордоном, літом 1941 йде в похідних групах ОУН на схід. Від липня 1941 обласний провідник ОУН Вінничини, в серпні 1942 призначений обласним провідником ОУН на Суми. Заарештований Гестапом (Gestapo), страчений; (ф?).

Яворський Казімір (*Бей*), лицар ЗХБЗ; нар. (?) на Волині? - заг. 31? грудня 1948 к. с. Кадовбна Калуського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис, особисті дані невідомі; мати полька. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні; веселої вдачі, добрий вояк. Від 1943 в УПА на Калущині; мабуть, початково чотовий в сотні "Заграва" під командою Ромка, від осені 1944 командир сотні "Хорти" (від 1945: вд. 87), мав звання

старшого булавного. В дні національних свят часто організував по селах мистецькі виступи для населення. Підвищений ГВШ до хорунжого з датою старшинства від 31 серпня 1945, відзначений Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість і вміле керівництво в боях. Один із легендарних бойових командирів УПА, улюблений вояцтвом, майстерно проводив засідки, в бою – все спереду; відзначений УГВР невідомо коли Золотим Хрестом бойової заслуги – за хоробрість та вміле керівництво в боях. У 1946, мабуть, часово виконує обов'язки командира куреня, підвищений ГВШ до сотника з датою старшинства від 22 січня 1946. З усіх командирів УПА найчастіше поранений, вже в 1946 одержав 5-у Золоту зірку за 10-е поранення; в тілі залишилися рештки від семи куль, останнє поранення в 1948. Загинув серед невідомих обставин; (ф?).

Яворський Микола (Козак), командир ТВ; нар. (?) 1916? в (?) Тернопільської області – заг. 29 січня 1946 в (?) Косівського р-ну Івано-Франківської області. Ширший життєпис невідомий. В 1939-41 за кордоном, від квітня 1941 до грудня 1942 в легіоні. Від липня 1943 в УНС, від серпня командир сотні в вишкільному курені УНС “Чорні чорти” на Гуцульщині; мабуть, у листопаді організатор і командир першої бойової сотні УПА там таки. В 1943-44 постійно в боях із нацистами, ЧП, угорцями. 25 березня 1944 призначений командиром усіх частин УПА в Коломийській окрузі; командир першого куреня на Гуцульщині, опісля командир Коломийського загону; підвищений КВШ до старшого булавного. Мабуть, від січня 1945 командир 21-ого [Коломийського] ТВ “Гуцульщина”, командує загonom у складі чотирьох куренів. Відзначений ГВШ Срібним Хрестом бойової заслуги 2-ої кляси – за хоробрість та вміле керівництво відділами в боях; підвищений ГВШ до поручника з датою старшинства від 15 квітня 1945. Важко поранений в жовтні 1945 під час наскоку на с. Космач. Загинув серед неустійнених обставин. Літом 1946 під-

вищений ГВШ спершу до сотника, опісля УГВР – до майора з датою смерти; (ф?).

Якимчук Микола (*Олег, Василь, Гріша, Щупак, Данило, Микола Ковтонюк*), командир ВО; нар. (?) 1914 в с. Піддубці Луцького р-ну Волинської області – заг. 29 липня 1947 в с. Борохів Ківерцівського р-ну там таки. Син селян. Одружений з Зинаїдою Драницькою. Член Пласту, товариства “Відродження”, закінчив Політехніку в Львові. Давній член ОУН, під час польської окупації провідник Луцького р-ну. Літом 1941 комендант міста Луцьке, опісля йде в підпілля, окружний провідник ОУН Луцького. З початком 1943 призначений військовим референтом

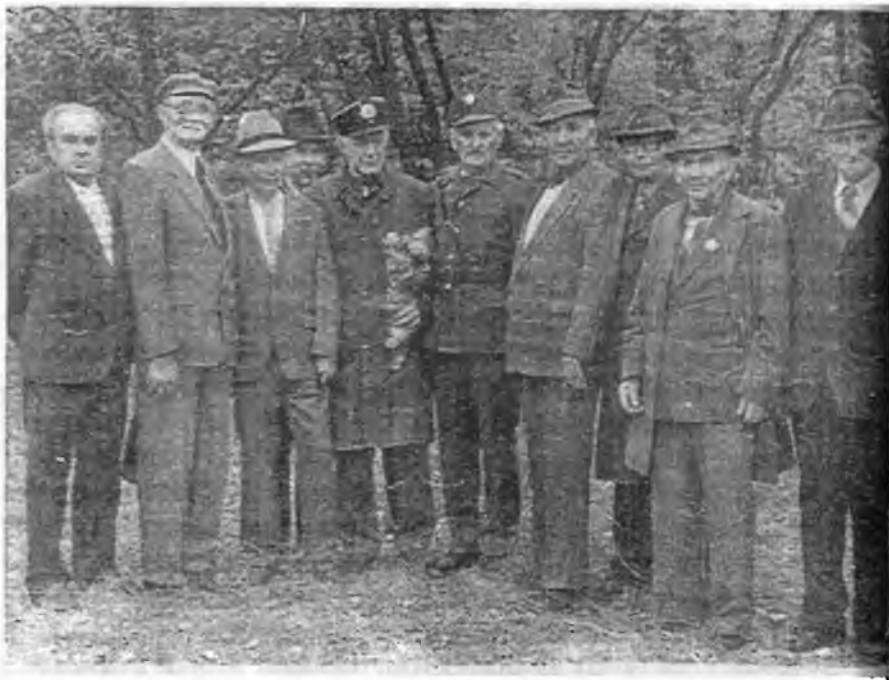

Волинської області, весною бере активну участь в організації, керівництві відділів УПА, організує окремих курінь для рейду на схід; від літа перший командир ВО “Турів”. Від 15 вересня заступник команданта запілля ВО “Турів”. У 1944, мабуть, оргмоб у КВШ УПА-Північ; діяльність у 1945-47 неустійнена. Загинув у бою з підрозділом МВД при спробі пробитися з оточення. Фотографія з публікації *Народна трибуна*.

Яковлів Яків (*Юрко, Кватиренко, Карпо, Распутін*), командир куреня (з’єднання); нар. (?) 1918? в с. Жидичин Луцького р-ну Волинської області – заг. (?) в (?). Ширший життєпис невідомий; в 1940-41, мабуть, у ЧА. Член ОУН, в 1942-43 командир чоти в господарському курені в Луцькому. В УПА від березня 1943, командир чоти, від травня командир сотні в рейді на схід. Восени 1943 командир з’єднання (куреня) “Хмельницький” ВО “Тютюнник”, відомий з завзятих боїв із ЧП та військами НКВД в 1944 в районах Рокитно й Березне Рівенської області, псевдонім – Кватиренко. Далі веде бойові дії в 1945, відомо, що діє ще на початку 1946, псевдонім – Юрко. Можливо, член Штабу З’єднаних груп “44”; доля невідома; (ф?).

Яр див. Лича

Яцків Богдан (*Денис, Софрон*), крайовий СБ; нар. (?) 1919 в с. Верхнє к. Войнилова Калуського р-ну Івано-Франківської області – заг. 6 березня 1949 в с. Сваричів Рожнятівського р-ну тієї таки області. Ширший життєпис невідомий. Селянин, середня освіта, член ОУН. В 1941-43, мабуть, студент Львівського у-ту. Від 1943 повітовий референт СБ Калущини, від 1945 окружний референт СБ Калущини, заступник крайового референта СБ. Від грудня 1948 крайовий референт СБ Карпатського краю. Обставини смерті невідомі; (ф?).

Члени Братства УПА Запорізької області в день Свята УПА на козацькому острові Хортиця. В центрі – голова братства (з квітами) Мирослав Симчиш "Кривоніс", кол. командир сотні "Березівська", коло нього в уніформі – секретар братства Василь Маркович, кол. станичний сітки ОУН (14 жовтня 1995)

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА

*Засновники-члени на Великому зборі УГВР
11-15 липня 1944:*

Біленький Ярослав	Пеленський Зенон
Вовчук Іван	Позичанюк Йосип
Волошин Ростислав	Потішко Василь
Гриньох, отець Іван	Прокоп Мирослав
Дужий Микола	Ребет Дарія
Лебедь Микола	Турула Павло
Логуш Омелян	Чуйко Петро
Мешко Катерина	Шанковський Лев
Мудрий Василь	Шумовський Павло
Осьмак Кирило	Шухевич Роман

*Особи, які дали згоду на членство в період підготовки
до Великого збору УГВР, хоч самі
в ньому участі не брали:*

Багрянний Іван
Врецьона Євген
Галянт, отець Микола
Євтимович, підполковник Варфоломій
Малиновський, отець Олександр
Охримович Василь
Вм'янчук Ілля

Кооптовані члени УГВР, від 1946 до 1950:

Дяків Осип
“проф. Г. Зелений“
Кравчук Роман
Кук Василь
Федун Петро
Хмільовський, отець Микола

Військові ранги УПА

<i>ранги:</i>	-	<i>кандидат на рангу:</i>
маршал	-	[?]
генерал-полковник	-	[?]
генерал-поручник	-	[?]
генерал-хорунжий	-	головний командир УПА
полковник	-	крайовий командир, шеф ГВШ
підполковник	-	командир ВО чи Групи, ш. КВШ
майор	-	командир загону чи ТВ, ш. ШВО
сотник	-	командир загону, курінний
поручник	-	курінний, сотенний
хорунжий	-	сотенний, чотовий
старший булавний	-	чотовий, бунчужний сотні, за- ступник чотового
булавний	-	бунчужний сотні, заступник чотового
старший вістун	-	ройовий
вістун	-	ройовий
старший стрілець	-	заступник ройового
стрілець	-	рядовий

а) Напрямі для підвищень почасти дає Наказ ГВШ число 3/44 від 27 січня 1944; Наказ ГВШ число 4/45 від 25 грудня 1945 це уточнює з нормами для підвищень - від ройового до команди-ра загонів, наприклад, ройовий командир повинен мати звання вістуна, але після шістьох місяців успішного виконання функції кандидат може бути підвищений до старшого вістуна.

б) Пов'язання функцій командирів ВО (і вище) з відповідни-ми рангами базуються на іменуваннях впродовж 1946-48.

в) Посмертні підвищення для заслужених старшин чи під-старшин були часом вище норми на одну чи дві ранги, на-приклад, визначний ройовий міг посмертно одержати рангу бу-лавного.

РЕЄСТР

Старшин УПА, провідних членів ОУН, членів УГВР

Розділ доповнює реєстр псевдонімів за азбуквою, початок якого в нашому Довіднику (1994, див. стор. 137). Реєстр – спроба зібрати якнайширші дані про увесь керівний актив визвольної боротьби на українських землях у 1942-1954, а це члени УГВР, командири УПА (від чотого вище), провідники ОУН (від районного вище). Реєстр цей тільки тимчасовий, бо потребує доповнень, зокрема про осіб на рівні чотого – сотенних – курінних УПА, та районних – надрайонних – окружних провідників ОУН.

Про деяких осіб, які відоміші чи з вищими званнями маємо вже частинно їхню біографію, але про інших – тільки те, що в реєстрі. Тому ласкаво просимо читачів надсилати на наші адреси (див. стор. 8) короткі біографії, фотографії чи ширшу інформацію про всіх у реєстрі (тут зокрема дуже важно встановити всі правдиві імена й прізвища) чи рекомендувати до реєстру всіх пропущених, та обов'язково прислати про них якнайповнішу біографію, документацію, фотографії тощо.

Інформація про дану особу в реєстрі охоплює три гнізда, зорганізовані в такому порядку (знак запиту сигналізує прогалину в даних або неуточнену інформацію):

1. Ідентифікація: псевдонім (інколи – два), під яким дана особа була чи найдовше активною чи стала найбільш відомою (хоч могла користуватися більше, ніж цим/-и псевдонімом/-ами). В дужках – правдиве прізвище та ім'я (якщо відомі). На жаль, ще не встановлена автентичність усіх тут поданих прізвищ. Особи, псевдоніми яких невідомі, стоять у списку лише під своїм дійсним прізвищем.

2. Функція (становище чи обов'язки, які особа виконувала): титул, як правило, чи останньої, найвищої функції (в скороченні) чи, в деяких випадках – найвідомішої функції. Разом із титулом іде місце чи терен праці (в скороченні) в організаційній структурі УПА чи ОУН – географічна територія активності особи, за назвою головного населеного пункту.

3. Період: рік чи роки, приблизний період виконання функції.

Аз (Осадца Олекса) – окр. госп. (Бережани) 1944-46
Азіяг (Садовський Микола) – сот. ВО “Турів” 1944
Азот (Видний Гавриїл) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Альоша – бунч. сотні “Вовки-2” 1947
Андрій – надр. орг. (Золочів) 1951
Андрій – надр. пров. (Рогатин) 1948-49
Андрій – рай. пров. (Рогатин) 1946-47
Андрій (Боричко Володимир) – надр. пров. (Дрогобич) 1946
Андрій (Бородій Михайло) – пов. проп. (Золочів) 1944
Андрій (Кубійович Василь) – надр. пров. (Городенка) 1945
Аніченко – медичний шеф ВО “Богун” 1943-44
Антон – підхорунжий в ВО “Турів” 1943
Антон – рай. пров. (Золочів) 1953
Антон (Сметана ..?) – рай. пров. (Луцьке) 1949
Антось (Гладун Антін) – рай. пров. (Рогатин) 1947-48
Апостол – шеф інф. вд. (ПЗУЗ) 1944
Аркадій – окр. проп. (Коломия) 1946-47
Аркас – надр. СБ (Станиславів) 1945
Аркас (Мельник Роман) – надр. СБ (Калуш) 1952
Аркуш – бунч. сотні “Вовки-1” 1947
Арсен – надр. орг. (Копиченці) 1944
Арсен – обл. проп. (Волинська область) 1944
Арсен – окр. проп. (Тернопіль) 1945
Арсен (Антонюк Василь) – член надр. (Коломия) 1946
Артем (Антонюк Іван) – рай. пров. (Снятин) 1951
Артем (Нагнибіда Михайло) – надр. СБ (Станиславів) 1945
Артем (Сульський Іван) – надр. пров. (Косів) 1946-47
Архип – політичний реф. Східнього краю (ПЗУЗ) 1945
Аскольд – надр. контррозвідки (південна Рівенщина) 1943
Аскольд – політичний реф. запілля ВО “Заграва” 1943
Аскольд (Головка Петро) – обл. проп. (Станиславів) 1944
Аскольд (Думанський Михайл) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Аскольд (Заячівський Іван) – рай. пров. (Обергин) 1945-46
Аскольд (Якимюк Володимир) – надр. проп. (Косів) 1952
Ат – окр. пров. (Сарни) 1950
Атос (Харко Петро) – пов. пров. (Сокаль) 1944

Байда – відзначений рой. (Калуш) 1946

Байда (Близнюк Стефан) – рай. пров. (Кути) 1945
Байдак – пов. госп. (Товмач) 1945
Байдак (Савчук Михайло) – пов. пров. (Галич) 1945
Байденко (Козак ..?) – надр. пров. (Станиславів?) 1950
Бандура – сот. (Коломийщина) 1944
Бар – окр. пров. (Станиславів) 1944
Барвінок (Бучко Дмитро) – рай. пров. (Болехів?) 1952
Батько (Бушмарчук Степан) – чот. кул. в ВО “Турів” 1943
Бджола – чот. сотні Черемоша ВО “Буг” 1944
Безвідний (Кожухівський Мик.) – надр. проп. (Городенка) 1946
Бей – інтендант сотні “Ударник-2” 1946
Береговий – окр. пров. (Золочів) 1944
Береза – пов. госп. (Золочів) 1945
Береза – рай. пров. (Бориня) 1945-46
Береза – сот. ВО “Богун” 1943
Береза – чот. сотні “Гайдамаки” ВОЗ 1945
Береза – чот. сотні Криги (Буковина) 1944
Береза (Никитюк Борис) – чот. ВО “Турів” 1943
Берест – ВПЖ сотні “Ударник-3” 1947
Беркут – нач. зв'язку ШВО “Богун” 1943-44
Беркут – член КП Юнацтва (ЗУЗ) 1943-44
Бистрий – край. проп. Східнього краю (ПЗУЗ) 1944
Бистрий – сот. (Буковина) 1944
Бистрий (Долішний Богдан) – надр. СБ (Долина) 1950
Бистрий (Ясній Володимир) – пов. проп. (Тернопіль) 1944
Бігун (Костецький ..?) – сот. ВО “Заграда” 1944
Бігун (Коцьолок Юрій) – бунч. “Ударник-6” 1947
Бідненський – госп. ШВО “Турів” 1943
Білий – СБ в сотні “Ударник-4” 1946
Білий (Боротинський Іван) – рай. пров. (Заболотів) 1952-53
Білий (Паньків Йосиф) – обл. СБ (Львів) 1944
Білий (Самокишин Петро) – бунч. сотні “Березівська” 1944
Блакитний – пвх. сотні “Лісовики” ВОЗ 1944
Блакитний (Квас Богдан) – окр. пров. (Золочів) 1945-52
Блакитний (Хомутник Василь) – ілюстратор вид. (ЗУЗ) 1944-45
Блиск – надр. СБ (Скалат) 1947
Богда (Цшак Михайло) – надр. пров. (Надвірна) 1948
Богдан – відзначений кул. сотні “Бистри” 1946

Богдан – лікар ВОЗ 1944
Богдан – надр. орг. (Скалат) 1945
Богдан – пов. проп. (Жидачів?) 1945
Богдан – рай. пров. (Заболотів) 1948-49
Богдан – рай. пров. (Степань) 1944
Богдан (Бучинський Степан) – пов. пров. (Зборів) 1942-44
Богдан (Ничик Михайло) – обл. шеф зв'язку (Станиславів) 1943
Богдан (Савуляк ..?) – рай. пров. (Тлумач?) 1948
Богдан (Хома Іван) – надр. СБ (Дрогобич) 1948
Богун – сот. в загоні “імени Богуна” 1943
Богун – відзначений кул. (Калуш) 1946
Богун – надр. пров. (Львів) 1944
Богун – рай. пров. (Більшівці) 1948
Богун – рай. пров. (Любачів?) 1945
Богун (Криса Степан) – писар ШВО2 1944
Богуславка – рай. УЧХ (Сколе) 1945
Боєвий – командир почту полк. Дибова (Рівне) 1945
Бойко – кр. диверсійної групи кінноти (Здолбунів) 1945
Бойко – рай. пров. (Калуш) 1947?
Бойко – рай. пров. (Устрики) 1948
Бойко (Філевич Антін) – пвх. сотні “Ударник-1” 1945-47
Бойтур (Долішняк Микола) – надр. пров. (Косів) 1951
Бойченко – сот. в загоні “імени Богуна” 1943-44
Бор – рай. пров. (Стрий) 1950
Боремський (Шумук Данило) – окр. пров. (Житомир) 1944
Борис – відзначений кул. сотні “Сіроманці” 1944
Борис – надр. орг. (Товмач) 1945
Борис – пров. групи на Білу Церкву 1944
Борис – рай. пров. (Почаїв) 1948
Борис – член окр. проводу (ПЗУЗ) 1945
Борис (Богайлюк Роман) – рай. пров. (Ланчин) 1949
Борис (Гринчишин Ярослав) – пов. орг. (Тернопіль) 1943
Борисенко – сот. (Буковина) 1944
Боровий – сот. ВО “Богун” 1943
Борода – командир почту Далекого (Рівне) 1945
Бортенко (Пілішенко Андрій) – сот. загону “імени Богуна” 1943-44
Бочкар – сот. куреня Гамалії (УПА-Північ) 1944
Бродяга (Мельникович Михайло) – рай. пров. (Долина?) 1946

Будило – командир групи число 1 ВОЗ “Лисоня” 1945
Буйний – надр. пров. в окрузі Уліяна (ПЗУЗ) 1949
Буйний (Карпов Микола) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Буква – рай. пров. (Костопіль) 1949
Булава (Коцятин Іван) – рай. пров. (Бурштин) 1950
Буланій – сот. куреня Кропиви ВО “Богун” 1943
Бульба – сот. куреня Кропиви ВО “Богун” 1943
Бунгар (Долишний Іван) – рай. пров. (Долина) 1946
Буревій (Білий Іван) – пов. пров. (Чесанів) 1941-43
Буревій (Боднар Михайло) – рай. пров.? (Городенка) 1949
Буревій (Макота Михайло) – надр. СБ (Долина) 1947
Буревій (Рослюк Остап) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Буркун (Бурий Тарас) – бунч. сотні “Ударник-4” 1946-47
Бурлак – край. орг. (Тернопіль) 1951
Бурлака – надр. пров. (Тернопіль) 1949
Бурлака – окр. оргмоб (Тернопіль) 1944-45
Бурлака – окр. СБ (Калуш) 1944-45
Бурлака – рай. пров. (Лемківщина) 1947
Бурлан – окр. пров. (Кременеччина) 1951
Бурлій (Левчук Гриць) – надр. орг. (Костопіль) 1944
Бурсак – кур. ВО “Богун” 1943
Бурун – рай. пров. (Самбір) 1948
Бурун (Морозевич Сидор) – рай. пров.? (Городенка) 1949
Буря – з. УЧХ ВО “Турів” (Колки) 1943
Буря (Марчук Василь) – бунч. сотні Чайки ВО4 1945
Буря (Пінківський Василь) – рай. пров. (Ланчин) 1948
Буря (Сарчук Микола) – сот. зв’язку загону “К” 1943-44
Буян – сот. ВО “Богун” 1943

Варвар Євген – надр. СБ (Золочів) 1945-46
Варнак – окр. СБ (Дрогобич) 1948
Варнак (Мазовський Павло) – надр. пров. (Бібрка) 1951
Варшава – сот.? (північна Львівщина) 1944
Варяг (Корчинський Іван) – реф. СБ при ГОСП 1946-47
Василь – чот. сотні “Месники-4” 1947
Василь (Заморочко Дометій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Василь (Якимчук Ярослав) – надр. СБ (Збараж) 1947
Ващак Олександр – сот.? (Рівенщина) 1944

Верба (Гесь Василь) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Верниволя – рай. пров. (Перемищина) 1947
Вернигора (Фриз Микола) – пвх. куреня (Лемківщина) 1946-47
Вернигора – сан. сотні в загоні “імени Богуна” 1943
Верховинець – надр. проп. (Самбір) 1948
Верховинець (Гринчак Олекса) – рай. пров. (Калуш?) 1948
Веселый – чот. в ВО “Турів” 1943
Веселка – надр. УЧХ (Скалат) 1946-47
Винниченко (Салій І.) – пров. Юнацтва (Снятин) 1946-49
Вир – рай. пров. (Заліщики) 1947
Високий (Твердохліб ..?) – пов. вій. (Стрий) 1944
Височан – надр. пров.? (Рогатин) 1950
Вихор – надр. проп. (Коломия) 1949
Вихор – пов. Юнацтва (Долина) 1944
Вихор – сот.? (півн. Рівенщина) 1945
Вихор – чот. (Станиславівщина) 1947
Вихор (Котлярчук Іван) – надр. госп. (Косів) 1945
Вихор (Михайлюк Іван) – чот. в загоні Грома? (Бережани) 1944
Вишневецький (Кононов Андрій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Вишня – чот. куреня Гамалії (УПА-Північ) 1944
Вишня (Драгай Михайло) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Вишня (Кропива Іван) – рай. пров. (Голоби) 1945
Відчар (Кашей Степан) – надр. пров. (Журавно) 1948
Вій (Клевчук Мирослав) – рай. пров. (Снятин) 1949
Вій (Пиндус Ярослав) – пов. проп. (Збараж) 1943-44
Вій (Смик Євген) – надр. СБ (Рогатин) 1946-48
Віктор – надр. пров. (ПЗУЗ) 1950
Віктор – надр. пров. (Станиславів) 1945
Віктор – надр. СБ (Товмач) 1949
Віктор (Крупа Іван) – сот. ВО “Турів” 1943
Вікторія (Гричанюк Онуфрій) – рай. пров. (Лисець?) 1951
Вільний (Батюк Іван) – чот.? (Львівщина) 1944
Вільха – сан. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Віра (Данилюк Дарія) – окр. УЧХ (Сокаль) 1944-46
Вірний (Парасюк Василь) – рай. пров. (Гвіздець) 1948
Вістун (Береза Володимир) – надр. проп. (Тернопіль) 1945
Вітер – кур. “імени Сагайдачного” ВО “Турів” 1943
Вітер – рай. пров. (Чернелиця) 1947

Вітер (Капущак Микола) – рай. пров. (Галич) 1951
Вітер (Томин Олексій) – надр. проп. (Коломия) 1949
Владко (Лазунчик Микола) – рай. пров. (Монастириська) 1946-47
Влас – окр. СБ (Калуш) 1945
Влодко – надр. СБ (Дрогобич) 1945-48
Влодко – надр. СБ (сх. Львівщина) 1949
Влодко (Куляш Осип) – відзначен. член СБ (Львівщина) 1945-46
Вовк – відзначений рой. сотні “Сіроманці” 1944
Вовк – чот. ВО “Турів” 1943
Вовк (Василенко Петро) – пвх. куреня “Месники” 1945-46
Вовк (Долішняк Микола) – рай. пров. (Печеніжин) 1952
Войвода – чот. ВО “Богун” 1944
Володимир (Плонський Ілько) – надр. пров. (Бережани) 1947-51
Володя (Романечко Іван) – надр. пров. (Підляшшя) 1946
Волос – керівник друкарень ГОСП 1944-46
Волох – надр. пров. (Сатанів) 1944-45
Воля – бунч. Старшинської школи “Дружинники” 1943
Воробець – сот. “Месники” (Дрогобич) 1945
Ворон – кур.? (Рівенщина) 1944
Ворон – надр. пров. (Корець) 1944
Ворон – надр.? пров. (півд. Рівенщина) 1943
Ворон – надр. СБ (Ковель) 1945
Ворон – сот.? (Рівенщина) 1944
Ворон – сот. куреня “Буг” ВО “Турів” 1943
Ворон – чот. у вд. Морозенка ВО “44” 1945
Ворон (Бороденко ..?) – сот. загону Яреми ВО “Заграва” 1943
Ворон (Никитюк Борис) – з. окр. СБ (Луцьке) 1945
Ворон (Повх Дмитро) – рай. пров. (Печеніжин) 1949
Ворон (Сенчак Василь) – надр. СБ (Станиславів) 1951
Ворон (Федик Михайло) – надр. проп. (Бережани) 1945-46
Ворона – кр. Підстаршинської школи загону “імени Богун” 1943
Ворона (Сорока Петро) – пов. пров. (Золочів) 1944
Вороний – сот. ВПЖ ВО “Богун” 1943-44
Всеволод (Дулин Григорій) – надр. пров. (Стрий) 1945-48?
Вугляр (Кольман Антін) – лікар ВО4 1944
Вуйко (Принагідний Іван) – бунч. сотні “Галайда-1” 1944
В’юн – поручник (УПА-Північ) 1944
В’ятич (Демків Володимир) – рай. пров. (Великі Борки) 1944-46

Гад – бунч. “Ударник-6” 1946
Гай – окр. пров. (Львівщина) 1944
Гайворон (Говдяк Микола) – надр. госп. (Станиславів) 1946
Гайворон (Микитюк Михайло) – рай. пров. (Коломия) 1945
Гайдамака – рай. пров. (Турка) 1949
Гайдар (Кубайович Йосип) – надр. проп. (Коломия) 1946
Гайдучок Іван – сот. (Клевань) 1944
Гак – ВПЖ сотні “Ударник-4” 1946-47
Галаган – окр. СБ (Буковина) 1944-45
Галай Степан – чот.? ВО4 1944-45
Галайда – сот. штрафного вд. ВО “Богун” 1943-44
Галайда (Горбаль Володимир) – надр. СБ (Калуш?) 1948
Галайда (Іванчук Павло) – сот. ВО “Турів” 1943
Галайда (Космачук Олексій) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Галайда (Лівак Мирослав) – чот. (Косів) 1945
Галайда (Семчишин Микола) – вій. інстр. (Городенка) 1945
Галина (Федик Володимира) – надр. УЧХ (Бережани) 1944-45
Галя – обл. зв’язкова (Кам’янець-Под.) 1943
Галя – пов. пров. жіноцтва (Бучач) 1943
Галя (Воробій Олександра) – надр. УЧХ (Сокаль) 1944-47
Гамалія – кур. УПА-Південь 1944
Гамалія (..? Іван) – чот. сотні Саблюка ВО “Богун” 1943
Гамалія (Василів Ілля) – член надр. (Калуш?) 1953
Гамалія (Кубий Євген) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Гамалія (Кахтур Михаїл) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Гармаш – член КП ОСУЗ 1943-44
Гармаш (Грабець Іван) – пов. пров. (Любачів) 1943-45
Гармаш (Мельничук Василь) – рай. пров. (Яблунів) 1950
Гарт – окр. проп. (Тернопіль) 1944-45
Гарт (Онищук Дмитро) – надр. СБ (Тлумач) 194?
Гарт (Скасків Михайло) – рай. пров. (Підгайці) 1944
Гарячий (Куліш ..?) – окр. пров. (Волинь) 1943
Гірна (Луканюк Анна) – надр. проп. (Коломия) 1947
Гірняк – надр. пров. (Рівенщина) 1945-46
Гірняк (Конолов Леонід) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Глинка – бунч. куреня Журавля (Калуш) 194?
Гліб – надр. пров. (Копиченці) 1944
Гліб (Пришлюга Дмитро) – член окр. (Чортків?) 1948

Гнат – пвх. куреня ВО “Богун” 1943
Гнатко – слідчий СБ Західнього краю (ПЗУЗ) 1946
Голий (Заяць Василь) – чот. сотні “Ударник-6” 1947
Голога – сан. сотні “Месники-2” 1945
Голуб – кр. вд. ВО “Турів” 1943
Голуб – окр. СБ (Сокаль) 1944-46
Голуб – поч. ШТВ28 1945
Голуб – рой. Старшинської школи “Олені” 1944
Голуб-2 – чот. сотні “Месники-2” 1946
Голуб (Лось Петро) – рай. пров. (Ново-Малятин) 1946
Гомін (Ваврів Богдан) – надр. проп. (Тернопіль) 1945-48
Гончар Уляна – рай. УЧХ (Костопіль) 1945
Горбовий – пов. пров. (Дрогобич?) 1945
Гордий (Лазорик Микола) – чот. (Косів) 1944
Гордий (Левицький Осип) – сан. сотні “Ударник-7” 1945-47
Гордий (Ревенюк Іван) – рай. пров. (Головно) 1945
Гордієнко – чот. сотні Черемоша ВО “Буг” 1944
Гордієнко (Крися Володимир) – окр. Юнацтва (Калуш) 1944
Гордій – окр. пров. (Рава-Руська) 1944
Гордон (Корчук Василь) – надр. пров. (Косів) 1947
Горліс – надр. пров. (Львівщина) 1947
Горобко – рай. пров. (Хирів?) 1947
Готур (Дацюк Микита) – надр. СБ (Радехів) 1944
Гочіч – інструктор школи “Грегит” ВО4 1944
Гоянюк Зиновія – окр. пров. жіноцтва (Коломия) 1942
Граб – надр. СБ (Дубно) 1944
Граб – чот. “Ударник-1” 1946
Градок (Греблюк Дмитро) – рай. пров. (Печеніжин) 1953
Гребля – надр. проп. (півд. Рівенщина) 1943
Грек (Кокун Григорій) – надр. пров.? 1946
Грек (Писарюк ..?) – чот. (Буковина) 1944-45
Грива – окр. орг. (Сокаль) 1944-46
Грива (Петрів Володимир) – 3. окр. проп. (Рогатин) 1946
Григор – надр. пров. (Чернівці) 1946
Григота – чот. (Коломия) 1944
Грицюк Михайло – ВПЖ куреня Лиха ВО “Богун” 1944
Гриць – окр. пров. (Чортків) 1944?
Гриць – рай. пров. (Здолбунів) 1948?

Гриць – рай. пров. (півн. Рівенщина) 1946
Грицько – член край. СБ (ЗУЗ) 1944
Гришко Григорій – обл.? проп. (Тернопіль) 1950-51
Грізний – сот. загону “імени Богуна” 1943
Грізний – сот. сотні Черемоша ВО “Буг” 1944
Грім – відзначений ч. окр. осередку проп. (Коломия) 1948
Грім – надр. СБ (Корець) 1944
Грім – сот. “Ударник-1” 1945
Грім (Івасиків Ярослав) – надр.? СБ (Стрий) 1948
Грім (Шульський Тимофій) – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Грінченко (Климчук Василь) – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Гроза – надр. СБ (Кременець) 1944
Гроза – окр. СБ (Золочів) 1944-46
Грозний – надр. оргмоб (півд. Рівенщина) 1943
Гром – сот. (Горохівщина) 1943
Грубий (Ящук Іван) – сот.? (Станіславів) 1949
Гук – окр. орг. (Бучач) 1944
Гук (Заставецький Василь) – пов. проп. (Підгайці) 1945
Гулий – край. проп. (Тернопіль) 1951-52
Гусяк Дарія – зв’язкова Проводу ОУН 1948-50
Гуцул – бунч. сотні “Месники-1” 1944-45
Гуцул – рай. пров. (Букачівці) 1945
Гуцул (Іванів Василь) – рай. пров. (Більшівці) 1949

Геник (Плинюк Микола) – сот.? (Станіславівщина) 1948
Гонга – кур. (?) ВО “Буг” 1944
Гонга – кр. вд. (півд. Рівенщина) 1943
Гонга – кр. обласного спецвідділу (Львівщина) 1944
Гонга – надр. проп. (Товмач) 1945
Гонга – окр. орг. (Бережани) 1944-45
Гонга – рай. пров. (Меневиці) 1945
Гонга – сот.? в курені “Бойки” (Дрогобиччина) 1945
Гонга – сот. куреня Гамалії УПА-Південь 1944
Гонга – сот. куреня Іскри? ВО4 1945
Гонга – сот. куреня “Карпатський” ВО4 1944
Гонга – сот. сотні “Березівська” ВО4 1944
Гонга (Демчук Іван) – окр. СБ (Ковель) 1943-44
Гонга (Рудик Ярослав) – рай. пров. (Букачівці) 1949

Гонта (Фендик Михайло) – надр. госп. (Долина) 1949
Гонта (Филипчук Олексій) – рай. пров. (Жаб'є) 1946
Грандо – італієць, член-співробітник радіостанції 1944
Граніт (Гайдей Григорій) – надр. проп. (Станиславів?) 1951

Данило – рай. пров. (Берестечко) 1944
Данило (Шайнога Іван) – окр. пров. (Бережани) 1947
Дарина (Мицько Марійка) – пов. УЧХ (Надвірна) 1944
Дарій – рай. пров. (Бібрка) 1946
Дарка – рай. УЧХ (Славське) 1945
Дарка (Підгайна-Гуляк Теодосія) – машиністка ІЦВОЗ 1945-47
Дах – ВПЖ сотні “Месники-4” 1946
Демид – окр. СБ (Рогатин) 1948-50
Демид – пов. проп. (Луцьке) 1943
Демон (Хома Василь) – надр. пров. (Коломия) 1948
Дем'ян – надр. пров. (Луцьке) 1949
Дем'ян (Голуб'як Мирон) – чот. сотні “Хорти” (Калуш) 1944
Дем'ян (Локач Зиновій) – лікар (ЗУЗ) 1944
Денис – пов. СБ (Галич) 1944
Деркач – ПВ (Любачівщина) 1945
Деркач – пров. групи на Сході 1945-46
Деркач (Онуфрак Онуфрій) – рай. пров. (Солотвина) 1951
Дзвін (Буджак Тарас) – надр. пров. (Косів) 1950
Дзвінка – надр. УЧХ (Дрогобич) 1946-48
Дзвіночок (Савчук Лідія) – сан. куреня Довбуша (УПА-Півд.) 1944
Дзендровський Ярослав – надр. пров. (Золочів) 1946?
Дилюк (Мудрик Фанасій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Дир – пов. орг. (Надвірна) 1945
Дир (Сербенюк Петро) – рай. пров. (Коломия) 1947
Дир (Сташків Михайло) – надр. госп. (Рогатин) 1947
Діброва – кр. вд. (півд. Рівенщина) 1943
Діброва – пвх. сотні “Ударник-1” 1945
Діброва – сот. ВО “Богун” 1943
Дік – окр. СБ (Чортків) 1944-45
Діоген – відзначений надр. пров.? (Коломия) 1948
Дмитро – окр. проп. (Тернопіль) 1948
Дмитро – політичний керівник запілля ВО “Богун” 1943
Дмитро (Кулай Ярослав) – окр. проп. (Тернопіль) 1948

Дмитро (Савка Степан) – кр. почту край. пров. ПК 1946
Дніпровий – надр. пров.? (Золочів) 1952
Дніпровий – окр. пров. (Городок) 1944 ~45
Дністер – чот. сотні Гамалії (Станиславів) 1944
Довбенко – сот. куреня Карого (сх. Львівщина) 1944
Довбня – чот. (сх. Львівщина) 1944
Довбуш – сот. загону “імени Богуна” 1943
Довбуш (Білозубко Микола) – бунч. сотні Шума (Стан.) 1945
Довбуш (Козак Іван) – пов. пров. (Галич) 1944?
Довбуш (Надашкевич Стратон) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Довбуш (Хариняк Михайло) – нач. ВПЖ (Коломия) 1944
Довбушенко (Яцюк Борис) – з. сот. (півд. Рівенщина) 1943
Довгій (Данилюк Степан) – чот.? загону “імени Богуна” 1943
Довжан – редактор підпільних видань (ПЗУЗ) 1944-45
Долина – бунч. сотні в загоні “імени Богуна” 1943
Дон (Пилипів Микола) – рай. пров. (Тисьменниця) 1948
Дон (Рибак Ярослав) – надр. СБ (Підгайці) 1948
Донець – надр. пров. (Рівенщина) 1945-46
Донець (Грачух Микола) – рай. пров. (Букачівці) 1949
Донський – надр. СБ (Стрий) 1951
Дорко (Андрухів Іван) – надр. пров. (Рудки) 1952
Дорош – окр. СБ (Сарни) 1943
Дорош – сот.? загону “імени Богуна” 1943
Дорош (Заткальницький Іван) – рай. пров. (Войнилів) 1947
Дорош (Саноцький Іван) – сот.? (Львівщина) 1944
Дорош (Федуник Зенон) – надр. госп. (Коломия) 1945
Дорошенко – сот. сотні “Перебийніс” ВО “Буг” 1944-45
Дробот – кур? (УПА-Південь) 1944
Дроль – рай. пров. (Ходорів) 1945
Дружба (Луцюк Володимир) – чот.? загону “імени Богуна” 1943
Дуб – лікар куреня в загоні “імени Богуна” 1943
Дуб (Вадюк Антон) – рай. пров. (Надвірна) 1950?
Дуб (Калений Михайло) – рай. пров. (Калуш) 1949
Дубовий – окр. пров. (Дніпропетровщина) 1943
Дубок (Петрунь Василь) – член надр. (Рогатин) 1958?
Дубчак Микола – чот.? сотні Зміюки (Станиславів) 1944?
Дума – сот. (півн. Рівенщина) 1945
Думка (Гаврилюк Степан) – окр. СБ (Станиславів) 1951

Дунай – чот. сотні “Галайда-2” 1945
Дунайський (Герасимюк Теодосій) – окр. проп. (Холмщина) 1947
Дух (Витвицький Тарас) – надр. проп. (Долина) 1950
Дух (Маланюк Василь) – пов. пров. (Надвірна) 1942-44
Дух (Мижишин Зиновій) – відзначен. кул. “Ударник-5” 1947
Дух (Петрушевич Нуна) – аптекар КП УЧХ (ЗУЗ) 1944

Едвард (Горюк Василь) – надр. пров. (Городенка) 1948
Еней – надр. госп. (Чортків) 1946-47

Євген – рай. пров. (Вашківці) 1946
Євген – сот.? загону “імени Богуна” 1943
Євген (Заславський Богдан) – надр. проп. (Надвірна) 1951
Євген (Поздик ..?) – край. проп. (Тернопіль) 1949-51
Єрмак (Бойко Андрій) – сот.? (УПА-Північ) 1944

Жан – рай. пров. (Ярославщина) 1947
Жар – окр. проп. (Дрогобич) 1949
Жар – окр. СБ (Тернопіль) 1947?
Жар (Цебрій Петро) – рай. пров. (Коропець) 1946-47
Жбурляй (Пилипівський Теодор) – чот. ВО “Заграва” 1943
Жмайло (Жук Юрко) – сот. ВО “Заграва” 1943
Жмайло (Сикогін ..?) – вій. комендант (Остріжчина) 1944
Жубер – обл. пропагандист (Львівщина) 1944
Жук – пов. пров. (Галич) 1944
Жук (Боцан Богдан) – окр. проп. (Калуш) 1951
Жук (Бричко Йосип) – чот. ВО “Заграва” 1943
Жук (Токмак Володимир) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Жук (Тягнибік Федір) – надр. госп. (Яворів) 1946
Жупан – відзначений кул. сотні “Звірі” (Станиславів) 1946
Журавель – відзначений гармаш сотні “Сіроманці” 1944
Журавель (Дідушок Петро) – надр. проп. (Зборів) 1944-45
Журавель (Заворотинський Андрій) – чот. ВО “Турів” 1943

Забережний (Марценко Дмитро) – сот. загону “імени Богуна” 1943
Забужий – сот. загону “імени Богуна” 1943
Заведія – чот. сотні Гонти ВО4 1944
Загір (Павук Михайло) – абсолютвент Ст. школи “Олені-2” 1944

Засує (Княгницький Михайло) – рай. пров. (Ланчин) 1951
Зайчик (..? Дмитро) – відзначен. рой. сотні “Ударник-5” 1947
Залізний – інстр. СБ (Карпатський край) 1948-50
Залізняк – рай. пров. (Старий Самбір) 1946
Залізняк (Гоянюк Михайло) – рай. пров. (Коломия) 1951
Залізняк (Кревен Василь) – надр. госп. (Перемишляни) 1946
Залізняк (Равлюк Федір) – рай. пров. (Заболотів) 1948
Залізняк (Срайко Федір) – рай. пров. (Чернелиця) 1947
Залізняк (Чаюк Миколай) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Залізняк (Чорній Дмитро) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Залізняк (Швець Микола) – сот. загону “імени Богун” 1943
Залізо – чот. ВПЖ ВО “Богун” 1943
Запорожець – сот. куреня Крука ВО “Богун” 1943
Зараза – командир ТВ (півд. Львівщина) 1944
Захар – окр. пров. (Тернопіль) 1944
Захар – політичний реф. заплля ВО “Заграва” 1943
Зелена див. *Оленка*
Зелений – бунч. сотні Черемоша ВО “Буг” 1944
Зелений – чот. ВО “44” 1944
Зелений (Зеленко Михайло) – рай. пров. (Заболотів) 1949
Зелений (Кіричук Зиновій) – бунч. сотні ВО “Турів” 1943
Зелений (Левицький Іван) – рай. пров. (Рогатин) 1947
Зелес – рай. пров. (Ярославщина) 1947
Зенко (Беленчук Іван) – пвх. сотні “Вовки-2” 1947
Зенко (Салій Антін) – рай. пров. (Станиславів) 1950
Зенко (Скрентович Іван) – надр. СБ (Тлумач) 1950
Зенко (Тимчина Сафат) – бунч. сотні “Месники-1” 1945-46
Зенон – шеф контррозвідки ВО “Богун” 1943
Зенон (Лапінський Леонід) – окр. СБ (Холмщина) 1945-47
Зенон (Левко Василь) – рай. пров. (Бережани) 1947-49
Зенон (Тичківський Петро) – надр. СБ (Рогатин) 1948-49
Зеня – відзначена ч. окр. Техзвена (Гуцульщина) 1948
Зеро (Фіголь Микола) – обл. пров. Юнацтва (Тернопіль) 1944
Зима – лікар Старшинської школи “Дружинники” 1943
Зимний (Костецький Степан) – пров. (?) (півн. Рівенщина) 1945
Зимний (Соколюк Гриць) – надр. СБ (Самбір) 1946-50
Зимний (Чех Дем’ян) – окр. пров. (Горохів) 1944
Зінько – надр. пров. (Костопіль) 1945-50

Зір – надр. проп. (Чортків) 1946-47
Зір – чот. сотні Петренка (Самбір) 1944
Змагун (Яниш Михайло) – ВПЖ сотні “Ударник-6” 1946-47
Зов – надр. пров. (Самбір) 1945-49
Зоря (Дулей Іван) – чот. (Буковина) 1944
Зоряна (Лебедович Олена) – надр. УЧХ (Любачів) 1944-45
Зот (Білоган Василь) – надр. госп. (Тернопіль) 1948
Зубченко (Гузар Василь) – лікар-дентист (Перемищина) 1945-47
Зух – кр. вд. ВО “Турів” 1943-44

Іван – окр. СБ (Житомир) 1945
Іван (Мартиянів Сергій) – сот. ВО “Турів” 1944
Іванка – надр. УЧХ (Стрий) 1945
Ігор – автор статтів про курінь “Смертоносці” 1947
Ігор – надр. проп. (Збараж) 1948-50
Ігор – пвх. сотні “Орли” ВОЗ “Лисоня” 1944
Ігор – пов. фін. (Товмач) 1945
Ігор – рай. пров. (Єзупіль/Жовтень) 1947
Ігор (Данилюк Микола) – надр. проп. (Станиславів) 1946
Ігор (Джанжалак Стах) – рай. пров. (Станиславів) 1951
Ігор (Зозуляк Йосафат) – рай. пров. (Снятин) 1950
Ігор (Кіт Володимир) – рай. пров. (Перемищина) 1946
Ігор (Крушельницький Р.) – член Проводу ЮОУН (Стан.) 1943
Ігор (Лоняк Ярослав) – пов. СБ (Золочів) 1945
Ігор (Мигович Йосип) – рай. пров. (Нові Стрілища) 1951
Ігор (Поварчук Михайло) – рай. пров. (Яремче?) 1949
Ігор (Подзидзей Василь) – чот.? в загоні “імени Богуна” 1943
Ілько (Цимбалів Еміліян) – пвх. сотні “Рубачі” 1945
Іменний – чот. “Ударник-2” 1947
Інеул (Стисло Дмитро) – рай. пров. (Доброміль) 1947
Ірха – бунч. Підстаршинської школи ВО “Заграва” 1943
Ісидор – обл. госп. (Тернопіль) 1944-45
Іскра – окр. пров. (Житомирщина) 1943
Іскра – сот. ВО “Богун” 1943
Іскра (Атаманюк Павло) – рай. пров. (Більшівці) 1949
Іскра (Ковалюк Василь) – з. пов. пров. (Косів) 1944
Іскра (Федорук Степан) – рай. пров. (Чернелиця) 1948
Іскра (Юрив Юрко) – пов. пров. (Долина) 1943-45

Іганийок (Петрак Роман) – чот. “Ударник-8” 1947

Кадоб'янська Стефанія – зв'язкова край. СБ ЗУЗ 1942-44

Каїн – надр. госп. (Бережани) 1944-45

Кайдаш (Максимюк Гриць) – надр. пров. (Луцьке) 1943

Калина – сот. куреня Лиха ВО “Богун” 1943

Калина (Семенців Степан) – чот. куреня Іскри? 1945

Камінь (Пастух Прокіп) – надр. СБ (Долина) 1950

Капелюх – відзначений кул. сотні “Сіроманці” 1944

Карась – відзначений ч. край. осередку проп. КК 1948

Карат або *Корот* – сот. (півд. Рівенщина) 1943

Карат (Задорожний Андрій) – надр. пров. (Збараж) 1946

Карий (Лисай Ярослав) – пов. нач. ВПЖ (Радехів) 1944-45

Кармелюк – з. сот. ВО “Богун” 1943

Кармелюк – член штабу Старшинської школи “Олені” 1944

Кармелюк (Лупій Михайло) – пвх. сотні “Галайда” 1944

Карпо – надр. пров. (Городок) 1945-46

Карпо – сот.? загону “імени Богуна” 1943

Карпо (Новицький Дмитро) – рай. пров. (Калуш) 1948

Каргуз (Друхуп Василь) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943

Касян – з. командира групи число 3 ВОЗ “Лисоня” 1945

Качан – чот. сотні Тополі ВО “Богун” 1943-44

Квітка (Баканьчук Петро) – чот. (півд. Рівенщина) 1943

Кий (Кринцель Іван) – рай. пров. (Зборів) 1943-46

Кий (Наконечний Іван) – пов. пров. (Рогатин) 1943

Кирило – кер. центрального зв'язку 1950?

Кис (Костерук Іван) – надр. СБ (Косів) 1946

Кит – окр. госп. (Бережани) 1944-45

Кіров (Турчак Роман) – окр. СБ (Коломия) 1951

Клен (Пасічник Михайло) – пвх. сотні ВО “Турів” 1943

Клим – член осередку СБ ВО “Богун” 1943

Клим (Мельник Стефан) – надр. СБ (Бучач?) 1946

Клим (Наконечний Іван) – рай. пров. (Войнилів) 1948

Клим (Смик Євген) – надр. пров. (Яворів) 1946

Клим (Ярчук Михайло) – надр. пров. (Чортків) 194?-52

Кнопка – надр. СБ (Костопіль) 1946-49

Князевич – інструктор Підстарш. школи “Беркути” 1944

Кобза – інст. Старшинської школи “Лісові чорти” 1943-44

Кобзар (Лазорик Михайло) – чот. (Косів) 1945
Коваленко – кур. ВО “Богун” 1944
Коваль – надр. СБ (півд. Рівенщина) 1943
Ковальчук Стахій – рай. пров. (Людвипіль) 1945
Кожем’яка – рай. пров. (Перегінське) 1948
Козак – нач. картографічного вд. ШВО “Богун” 1943
Козак (Будь Олександр) – рай. пров. (Колки) 1945
Козуб – з. керівника диверсійних груп (Рівенщина) 1944
Колос – з. сот. “Месники-5” 1947
Колос – сот. УПА-Південь 1944
Коля – командир ВОП (Рівенщина) 1945
Коля (Реутов Ніколай) – чот. (Буковина) 1944
Комар (Литвинець Микола) – відзнач. ВПЖ куреня “Дзвони” 1947
Комар (Слободян Іван) – рай. пров. (Збараж) 1949
Копитко (Витвицький Володимир) – надр.? пров. (Долина?) 1951
Корбан – нач. вишкільного вд. ВО “Заграва” 1943-44
Корж – окр. пров. (Кременець) 1944
Корінь – пвх. сотні ВО “Турів” 1943
Корнієнко – кр. ВПЖ ШВО “Турів” 1943
Корнієнко (Хандрій Дмитро) – сот. (Тернопільщина) 1945
Корній – мистець-ілюстратор ГОСП 1945
Корній – надр. СБ (ПЗУЗ) 1944
Корній – рай. пров. (Мельниця) 1945
Королюк – чот.? (півд. Рівенщина) 1944-45
Корот див. Карат
Корут – сот. ВО “Богун” 1943
Корч (Фортуна Владислав) – пвх. сотні “Ударник-6” 1947
Корчак (Корчинський Іван) – кр. охорони ГОСП 1944-47
Кос (Михалич Андрій) – рай. пров. (Седлище) 1945
Косар (Видра Юхим) – окр. проп. (Волинь) 1943
Косач (Мирза Володимир) – пвх. “Ударник-7” 1945-47
Котко (Евстафієв Борис) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Коханий (Галчун Іван) – надр. СБ (Рогатин) 1947
Кошевий – надр. пров. (Житомир) 1944
Кравчук Кирило – рай. пров.? (Яблунів) 1952
Креміль – надр. пров. (Львівщина) 1949
Кривоніс (Дмитраш Іван) – окр. лікар (Сокаль) 1944
Кривоніс (Косташук Степан) – рай. пров. (Снятин) 1951

Крига – пов. орг. (Галич) 1945
Крига – чот. сотні Гамалії (Станиславів) 1944
Крига (Данилюк Роман) – рай. пров. (Єзупіль/Жовтень) 1949
Крига (Красовський Стах) – з. надр. пров. (Долина) 1945
Крилатий – пов. пров. (Бібрка) 1944-46
Криlach (Коцьолок Ярослав) – сот. “Ударник-6” 1946-47
Крим – сот. куреня Черця [пс. від: ‘чернець’] ВО “Донбас” 1944
Кропива (Степанович Федір) – кр. школи “Грегит” ВО4 1944
Кропило, о. – капелян куреня “Месники” (Любачів) 1946
Кружляк (Возняк Кирило) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Крук – ВПЖ сотні “Месники-2” 1945
Крук – надр. командант запілля (Столин) 1943
Крук – чот. ВО “Турів” 1943
Крук – чот. ВПЖ ВО “Богун” 1943
Крук – чот. “Вовки-3” 1947
Крук – чот. сотні “Березівська” ВО4 1944
Крук – чот. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Крук (Геник Константин)? – з. окр. СБ (Коломия) 1950
Крук (Дячишин Роман) – окр. УЧХ (Бережани) 1945
Крук (Рубчак Володимир) – слідчий окр. СБ (Калуш) 1948
Крук (Шатинський Петро) – окр. проф. (Львів) 1949-50
Крутько (Желівський Мирослав) – бунч. сотні “Рубачі” 1945
Круча – сот. ВО “Богун” 1943
Круча – чот.? ВО “Турів” 1944?
Круча – чот. “Ударник-1” 1944-45
Крючок (Пархомчук Федір) – рай. пров. (Любешів) 1948
Кузьма – рай. пров. (Клевань) 1944
Кузьма (Ковальчук Федір) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Куля (Волосовець Леонтій) – надр. пров. (Луцьке) 1944-45
Куниця – рай. пров. (Вижниця) 1946
Курган – пвх. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Курильчин Іван – сот. (Коломийщина) 1945
Курсин (Максимчук Аліксей) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Курт – вій. інстр. (Дрогобиччина) 1945
Курява (Федюк Василь) – пов. пров. (Косів) 1941-45?
Кучерявий – з. чот. сотні “Ударник-4” 1946-47
Кучерявий (Сузданець Яків) – чот. (півд. Рівенщина) 1943

Ластівка (Турчин Ганя) – сан. куреня Довбуша (УПА-Півд.) 1944
Лебедь (Савчук Омелян) – чот. (Буковина) 1944
Лебідь (Латин Володимир) – окр. госп. (Сарни) 1943
Лев – ВПЖ сотні “Месники-1” 1946
Лев – підхорунжий ВО “Турів” 1943
Лев – рай. пров. (Заставно) 1946
Лев – член штабу Старшинської школи “Олені” 1944
Лев (Висоцький Андрій) – чот. (Перемищина) 1946
Лев (Корольок Олександр) – сот. ВО “Турів” 1944
Левадний – пвх. сотні “Березівська” ВО4 1944
Левко – секретар Романа Шухевича 1946-47
Левко – чот. сотні Бурлаки ВО “Сян” 1944-45
Левко – чот. сотні Криги (Буковина) 1944
Левко (Потіха Микола) – рай. пров. (Нове Село) 1949-51
Лемек (Пинка Дмитро) – член окр. СБ (Коломия) 1947
Лемко (Кожан Дмитро) – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Лесик – сот. ВО “Богун” 1944
Леся – відзначена ч. окр. осередку проп. (Коломия) 1948
Летун – сот. ВО “Богун” 1943
Летун (Лафурак Микола) – надр. СБ (Надвірна) 1950
Лена – сан. сотні “Переяслави-2” 1945
Ливар – окр. пров. (Волинська обл.) 1943
Лиман – надр. пров. (Золочів) 1951
Лиман – рай. пров. (Нове Село) 1947-49
Лиман (Павлик Іван) – ч. редакції журналу *Лісовик* 1945-46
Лиман (Ребрик Дмитро) – слідчий СБ (Станиславів) 1945
Липа (Міхуровський Микола) – бунч. сотні ВО “Турів” 1943
Липа Юрій – лікар куреня “Переяслави” 1944
Лис – командир ВОП (Рівенщина) 1945
Лис – чот. куреня Бистрого (УПА-Південь) 1944
Лис (Торгоній Григорій) – надр. СБ (Костопіль) 1944
Лисенко – рай. пров. (Колки) 1951
Лисий – рай. пров. (Волинська обл.) 1943
Лисий (Ковальчук Федір) – сан. (півд. Рівенщина) 1943
Лискул (Шостак Микола) – бунч. сотні “Месники-1” 1946-47
Лисок – чот. сотні “Березівська” ВО4 1944
Листок – чот. сотні “Полтавці” ВО3 1944
Литвин (Литвинович Геннадій) – чот. (Кременець) 1943

Лича/Сотник – край. СБ Східнього краю (ПЗУЗ) 1945
Лімницький (Хомів Ярослав) – член Крайового проводу СУЗ 1942
Ліра – сан. сотні “Переяслави-1” 1945
Ліс (Рибчук Прокіп) – надр. проп. (Коломия) 1950
Лісова/Рома – пов. УЧХ (Мостиська) 1944
Лісовий – бунч. сотні Бурлаки ВО6 1944-45
Лісовик – підхорунжий ВО “Турів” 1943
Лісовик (Парипа Василь) – надр.? пров. (Калуш?) 1951
Лісовик (Ваврів Теодор) – надр. проп. (Тернопіль) 1945
Ліщук – кр. вд. ВО “44” 1945
Лобода – інт. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Лобода – надр. пров. (півд. Рівенщина) 1944
Лобода – пов. пров. (Кам’янка-Бузька) 1944-46
Лобода – чот. сотні Гонти ВО4 1944
Лощина (Карпович Ол.) – бунч. куреня Гамалії (УПА-Півн.) 1944
Луговий – рай. пров. (Перемищина) 1946
Луговий – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Луговий (Луговий Василь) – кур. (Буковина) 1944
Лука – пов. проп. (Любачів) 1944
Луценко – рай. пров. (Стрілки) 1944
Любко (Сольський Станислав) – бунч. потні “Ударник-1” 1947
Люсик (Мочуць Максим) – рай. пров. (Морочно) 1943
Люга дів. Оксана
Люцил (Олійник Василь) – член надр. (Рогатин) 1948

Маєвий (Чорний Володимир) – сан. сотні “Месники-2” 1946
Майський – окр. пров. (Городок) 1944-46
Мазена – сот. (Лемківщина) 1944
Мак – ВПЖ сотні “Месники-3” 1946
Макар – окр. проп.? (Ковель) 1944?
Макар – окр. СБ (Буковина) 1950
Макаренко – лікар ТВ “Климів” 1944-46
Максим – надр. госп. (Самбір) 1949
Максим – надр. пров. (Дрогоиц?) 1948
Максим – надр. пров. (Стрий) 1948-49
Максим – рай. пров. (Рожнятів) 1945
Максим (Галуга Ярослав) – член надр. (Рогатин) 1949
Максим (Довганик Василь) – рай. пров. (Гвіздець) 1945

Малий (Гармаш ..?) – окр. Юнацтва (Сарни) 1942
Малий (Цар Михайло) – інтендант куреня Журавля ВО4 1945
Малиняк (Баран Андрій) – чот. “Ударник-7” 1945-47
Малуша (Мороз Оля) – пов. УЧХ (Добромиль) 1944
Малярчин-Шпиталь Дарія – друкарка ГОСП 1945-48
Мамай (Склеповий Петро) – рай. пров. (Галич) 1950
Марійка (Партикевич Надія) – рай. УЧХ (Сянік) 1945-47
Маркіян – кер. зв’язку (ЗУЗ) 1942-45
Маркіян (Плюгавка Тадей) – кер. мед. служби УЧХ (Дрогобич) 1944-45
Марко – кр. вд. “Пімста Полісся” 1943
Марко – надр. пров. (півд. Рівенщина) 1943
Марко (Дашко Володимир) – чот. “Ударник-4” 1946-47
Марко (Джапа Володимир) – обл. Юнацтва (Волинь) 1944
Марко (Смежак Лазар) – надр. проп. (Станиславів) 1944-49
Марко (Хома В. І.) – надр. пров. (Городенка) 1949
Марко (Хома Василь) – надр. пров. (Коломия) 1948-49
Марко (Яремків Богдан) – рай. пров. (Бурштин) 1949
Марли (Кравзе Гельмут) – сан. сотні “Ударник-6” 1945-47
Марта (Філь Ярослава) – друкарка надр. (Лемківщина) 1946-47
Мартин – рай. пров. (Гоща) 1944
Мартин – рай. пров. (Старий Самбір?) 1950
Мартинець Едмунд – кер. охорони Головної реф. СБ 1946
Марцигель – ВПЖ сотні “Сіроманці” 1944
Мат – рай. пров. (Матіїв) 1945
Мат (Попадич Зиновій) – пов. проп. (Тернопіль) 1943
Матвій – рай. пров. (Здолбунів) 1952
Матіящук – надр. пров. (Летичів) 1941-42
Матрос – надр. пров. (півд. Рівенщина) 1943-44
Матрос – окр. пров. (Рівенщина) 1944
Махно (Маріянчук Володимир) – інст. школи “Світлана” 1943
Махно (Савчак ..?) – надр. вій. (Станиславів) 1945
Маяк (Каратницький Михайло) – надр. проп. (Товмач) 1951
Медвідь – сот. куреня Назара ВО “Турів” 1943-44
Медуна – УЧХ КВШ (УПА-Північ) 1944-45
Мельник (Мільнічук Микита) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Метеор – секретар Штабу ВО “44” 1944
Микита – член надр. (Яворів) 1945
Микитчук Карпо – зв’язковий ГСЗС УГВР 1944-45

Микитюк, о. ..? – капелян куреня Різуна (Станиславів) 1944
Микола (Цісик Олег) – пров. радистів (ЗУЗ) 1944
Мир (Ворона Василь) – рай. пров. (Галич) 1947
Мирог Олександр – з. сот. (Рівенщина) 1944
Мирон – окр. пров. (Рогатин) 1951
Мирон (Затовканюк Федір) – окр. СБ (Луцьке) 1945-46
Мирон (Захарів Іван) – рай. пров. (Городенка) 1949
Мирон (Захарук Іван) – надр. госп. (Городенка) 1947
Мирон (Капустяк Василь) – надр. СБ (Станиславів) 1945
Мирон (Левицький Михайло) – рай. пров. (Копиченці) 1946-47
Мирон (Скиба Павло) – кур. ВО “Турів” 1943
Мирон (Ягнич Василь) – рай. пров. (Тлусте) 1951-52
Михайло – надр. пров. (Волинська обл.) 1950
Михайло (Арсенич Анатолій) – окр. лікар (Коломия) 1950
Мілько (Білий Ярослав) – окр. орг. (Холмщина) 1944-45
Місяць – надр. оргмоб (Острог) 1943
Міхась – чот. ВПЖ загону “імени Богуна” 1943
Миша (Чікрізов Іван) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Модест – надр. СБ (Стрий) 1949
Модест (Ваврів Богдан) – надр. проп. (Збараж) 1948
Модеста – обл. УЧХ (Дрогобич) 1944-45
Монах – надр. СБ (Яворів) 1945
Мономах (Мацейко Михайло) – сан. сотні ТВ27 1945-47
Мономах (Стригун Дмитро) – чот. (Надвірна) 1946
Морак – надр. пров. (ПЗУЗ) 1944
Морак – надр. пров. (Рівенщина) 1944
Мороз – окр. пров. (Петровське) 1943
Морозенко – рай. пров. (Славське) 1946-49
Морозенко – сот. (північна Львівщина) 1944
Морозенко (Мартиняк Василь) – рой. “Ударник-5” 1946
Морський – член проводу округи/области (Карпати) 1944
Морський (Николяк ^{Богдан} ..?) – обл. пров. (Дрогобич) 1942
Мотря – шеф УЧХ ВО “Заграва” 1943-44
Музика – з. кр. вд. УНС (Золочів) 1943
Мур (Романів Петро) – пов. пров. (Зборів) 1944-45
Муха – сот. куреня Гамалії (УПА-Північ) 1944
Муха (Бірчак Олексій) – рай. пров. (Заболотів) 1951

Надія (Бійовська Наталя) – надр. орг. (Городенка) 1947
Надя – друкарка ГОСП 1945-50?
Назар – чот. (УПА-Північ) 1944
Назар (Демчук Олександр) – окр. орг. (Буковина) 1945
Назаренко (Мельник Петро) – інстр. школи “Світлана” 1943
Наливайко – сот. загону “імени Богуна” 1943
Наливайко (Гончаренко Іван) – чот. загону “імени Богуна” 1943
Наливайко (Труфік ..?) – чот. (Буковина) 1944
Нанашко – бунч. Старшинської школи “Олені” 1944
Невський – чот. сотні Петра ВО “Богун” 1943
Недобитий – кр. ВПЖ куреня Карого (Золочів) 1944
Незнаний (Ничипорук Іларіон) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Ненаситець – відзначений рай. пров. (Коломийщина) 1948
Непорадний (Бойчук Михайло) – рай. пров. (Снятин?) 1948
Несподіваний – окр. СБ (Рівенщина) 1944
Нестор – політвиховник ВО “Богун” 1943-44
Нестор – сот.? ВО “Турів” 1943
Нечай – рай. пров. (Турка) 1948
Нечай – чот. сотні Шуляка ВО “Богун” 1944
Нечай (Вовк Михайло) – з. вій. реф. надр. (Рогатин) 1946
Нечай (Дідик Ярослав) – рай. пров. (Козлів) 1945-47
Нечай (Іщенко Григорій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Нечай (Луканюк Григорій) – рай. пров. (Надвірна) 1948
Нечай (Надбродний Степан) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Нечай (Приймак Йосип) – чот. (Гуцульщина) 1945
Нечай (Тиховський Павло) – чот. ВО “Турів” 1943
Нечипір – надр. СБ (Костопіль) 1945-46
Нечипір – секретар ШВО “Богун” 1943-44
Нечипір – хорунжий (УПА-Північ) 1943-44
Низший (Кінчаківський Петро) – надр. СБ (Тлумач) 1945-49
Новачин – сот.? (півд. Рівенщина) 1943
Нора – рай. пров. (півд. Рівенщина) 1943
Нумер-1 (Цеслив Павло) – надр. СБ (Стрий) 1945

Обранець – бунч. сотні “Ударник-6” 1946
Одарка (Понич Стефанія) – окр. жін. (Буковина) 1944
Одисей [sic] – рай. пров. (Нові Стрілища) 1949
Одисей [sic] – сот. куреня Бистрого ВО “Богун” 1943

Огуд – чот.? ВПЖ загону “імени Богуна” 1943
Оксана/Люга – обл. пров. жіноцтва (Кам’янець-Под.) 1943
Оксана (Мацішин Марія) – почет окр. (Калуш) 1951
Око – надр. пров. (Заліщики) 194?
Олег – кр. вд. (півд. Рівенщина) 1944?
Олег – пвх. сотні “Булава” ВО4 1946
Олег (Мельничук Володимир) – надр. пров. (Коломия?) 1945
Олег (Сушко Константин) – надр. госп. (Дрогобич) 1944
Олекса – надр. розвідки (півд. Рівенщина) 1943
Олександр – надр. пров. (Волинська обл.) 1949
Олена (Посацька Надія) – пов. УЧХ (Калуш) 1944-46
Оленка/Зелена – рай. УЧХ (Стрий) 1945
Оленка (Романина Євгенія) – друкарка Техзвена ЛК 1947-54
Олесь – надр. пров. (Городок) 1946
Олесь (Малащук Панас) – вій. кореспондент (УПА-Північ) 1944
Оля – пров. жіноцтва (Вінниця) 1943
Оля (Духович Марійка) – пов. УЧХ (Галич) 1944
Оля (Романина Ярослава) – друкарка Техзвена ЛК 1947-52
Ольга (Духович Ольга) – надр. УЧХ (Станиславів) 1947-49
Омелько – ВПЖ сотні “Сіроманці” 1944
Омелько (Яйчук Матвій) – окр. шеф зв’язку (Горохів) 1943
Омельченко – інструктор школи “Грегит” ВО4 1944
Опришок (Небилович Іван) – надр.? пров. (Калуш) 19??
Орач – надр. СБ (Тернопіль) 1948
Орел – відзначений рой. сотні “Звірі” 1946
Орел – рай. пров. (Галич) 1944
Орел – член Повітового проводу (Яворів) 1945
Орел – чот. Старшинської школи “Дружинники” 1943
Орел – чот. Старшинської школи “Олені” 1944
Орел (Барабаш Тарас) – рай. пров. (Дрогобич) 1951
Орел (Луців ..?) – пов. пров. (Бучач) 1943-45
Орел (Михащук Миколай) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Орел (Семенюк Микола) – чот. загону “імени Богуна” 1943
Орелюк (Куліш ..?) – обл. Юнацтва (Волинь) 1943
Ореля (Григораш Ніна) – друкарка надр. (Надвірна) 1947?
Орест – надр. пров. (Дрогобич) 1945
Орест – надр. проп. (Стрий) 1949
Орест – пвх. сотні в загоні “імени Богуна” 1943

Орест (Зарихта Богдан) – пов. пров. Юнацтва (Теребовля) 1944
Орися – окр. шеф зв'язку (півн. Рівенщина) 1944
Орися (Довган Марія) – надр. УЧХ (Грубешів) 1945-47
Орися (Поєвська Ганна) – надр.? проп. (Буковина) 1952
Оріх – сот. неустійненої сотні (Станиславівщина) 1944?
Оріх (Оринець Василь) – чот. “Месники-5” 1947
Орленко – рай. пров. (Микулинці) 1944-49
Орлик – окр. СБ (ПЗУЗ) 1950
Орлик – сот. загону “імени Богуна” 1943
Орлик (Браташ Михайло) – рай. пров. (Кам'янка-Бузька) 1942
Орлик (Іванів Федір) – рай. пров. (Богородчани?) 1948
Орлик (Кузьмич Василь) – пов. пров. (Городенка) 1944?
Орлик (Семюк Андрій) – рай. пров. (Коломия) 1951
Орлик (Яворський Клим) – окр. СБ (Горохів) 1944
Орлиця (Івановська Марія) – надр. медсестра (Стрий) 194?
Орлич (Рудий Іван) – пов.? пров.? (Калуш) 1944-46
Оршан (Могун Іван) – надр. СБ (Станиславів) 1947
Осип – кер. центрального зв'язку 1950?
Осип – рай. пров. (сх. Львівщина) 1943
Осип (Кіт Йосиф) – кур'єр УГВР 1950
Осип (Лемеґа Всеволод) – член КП Юнацтва (ЗУЗ) 1943-44
Осипенко – лікар повіту (Любачів) 1944-45
Остап – пов. пров. (Кам'янка-Бузька) 1944
Остап – рай. пров. (Славське) 1945
Остап – сан. сотні “Бурлаки” ВОЗ 1944
Остап – чот. “Вовки-1” 1947
Остап (Мельничук Василь) – надр. СБ (Коломия) 1951
Остап (Охота Павло) – чот. “Ударник-4”. 1946-47
Острий (Ласюк Ваврик) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Офелія (Ганас Ольга) – рай. УЧХ (Перемишль) 1946-47
Ох (Далецький Іван) – ч. окр. (?) (Бережани) 1945-46
Охрім (Галібей Роман) – співробітник ГВШ 1944

Павда (Данилюк Б.) – бунч. (півд. Рівенщина) 1943
Павленко – інтендант загону “імени Богуна” 1943
Павленко – пов. пров. (Хотин) 1944-45
Павленко – чот. (Перемищина) 1944-46
Павленко (Стасик Нестор) – рай. пров. (Станиславів) 1947

Павло – рай. пров. (Здолбунів) 1949
Павлюк (Остапчук Сергій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Павур (Мигаль Павло) – окр. пров. (Сокаль) 1945-51?
Паливода (Багрій ..?) – пов. пров. (Збараж) 1943-44
Паливода (Парасюк Володимир) – окр. проп. (Коломия) 1946
Палій – пров. групи на Схід 1945
Палій (Луців Роман) – лікар (Тернопільщина) 1945
Палій (Стисла Антін) – пвх. сотні “Ударник-6” 1946
Панас – окр. госп. (Сарни) 1943
Панас – рай. пров. (Стрілки) 1945
Панько – кр. бригади? (півн. Рівенщина) 1945
Партизан (Бойчук Михайло) – надр. СБ (Надвірна) 1945-47
Партизан (Потапчук ..?) – сот. (Деражно) 1944
Пасічняк Петро – бунч. сотні (Гуцульщина) 1945
Патефон (..? Любомир) – чот. “Ударник-5” 1946
Певний – почет ШТВ28 1945
Певний – сот. ВО “Богун” 1943
Перебенді – сот. (півн. Рівенщина) 1944
Перебийніс (Галамай Борис) – бунч. сотні “Кочовики” 1945
Перемога – рай. пров. (Калущина) 1949
Перський – обл. госп. (Львівщина) 1944-45
Петрик – фінансовий реф. (ЗУЗ) 1942
Петро (Оксененко Петро) – сот. ВО “Богун” 1943
Петрук В. Ф. – сот.? (Гоща) 1945
Печера – інтендант ВО “Турів” 1943
Печериця – пров. групи на Коростень 1944
Підкова – член надр. проводу (ПЗУЗ) 1944
Підкова (Ільчук Давид) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Підкова (Лук’ячук Андрон) – член СБ (півд. Рівенщина) 1944
Підступний – відзначений рой. сотні “Сіроманці” 1944
Підхмурний – сот.? (півд. Рівенщина) 1943
Пізній – пвх. кінноти в загоні “імени Богуна” 1943
Пік (Васкул Михайло) – рай. пров. (Яблунів) 1950
Пімста – інтендант загону “імени Богуна” 1943
Пімста (Цимбал О.) – пров. Юнацтва (Городенка) 1948-51
Пінчук ..? – сот. (Рівенщина) 1944
Пісня (Бойчук Василь) – пов. СБ (Надвірна) 1943-44
Пластун (Мотиль Михайло) – член СБ ПК 1945-47

Пліт Павло – чот.? в сотні Донського (ТВ23) 1946?
Поділець – поручник ВО “Турів” 1943-44
Подоляк – з. окр. СБ (Чортків) 1947
Поет – відзначений кул. (Калуш) 1946
Польовий – надр. пров. (Костопіль) 1945
Помста (Бойчук Василь) – рай. пров. (Ланчин) 1948
Помста (Борисюк Михайло) – надр. госп. (Надвірна) 1950
Понурий – надр. оргмоб (Кременець) 1943
Поручик – окр. вій. (Ковель) 1945
Потап – надр. або окр. СБ (Дрогобич) 1948-49
Потап – нач. госп. вд. ШВО (півн. Рівенщина) 1943
Потап (Цаляк Василь) – надр. СБ (Перемишль) 1947
Потурченко (Левко Василь) – слідчий надр. СБ (Городенка) 1948
Похиленко – обл. госп. (Рівенщина) 1944
Правдивий (Саган Антон) – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Придорожний – сот. (УПА-Південь) 1944
Пріся (Погінець Уляна) – окр. розвідки (Ковель) 1944
Прометей – слідчий окр. СБ (Станиславів) 1945
Промінь (Черевко Дмитро) – надр. пров. (Надвірна) 1944-48
Професор (Кузьма Степан) – член ГОСП 1945-48
Прут (Швед Володимир) – надр. СБ (Комарно) 1945
Птах – рай. пров. (Стрий) 1945
Птах (Галаса Михайло) – член Проводу? в Києві 1942
Пугач – рай. пров. (Лемківщина) 1947
Пчілка (Дудак Софія) – надр. УЧХ (Перемищина) 1946

Равлик (Ткачук Іван) – бунч. сотні “Кочовики” 1944
Рада – надр. проп. (Долина) 1950?
Рагченко – пров. групи на Андрушівку 1944
Раг – лікар Лемківського куреня 1946-47
Рись – надр. СБ (Бережани) 1947
Рись (Будзь Микола) – надр. СБ (Косів) 1951
Рись (Гават Василь) – пвх. у Чорному лісі (Станиславів) 1944
Рись (Кекіш Остап) – надр. СБ (Бережани) 1944-47
Ровергер – лікар куреня (Рівенщина) 1943-44
Рог – пвх. сотні “Сірі вовки” ВОЗ “Лисоня” 1944
Роксоляна (Ільків Ольга) – зв’язкова Р. Шухевича 1946-47
Рома див. Лісова

Роман – рай. пров. (Великі Борки) 1946-49
Роман – пров. групи на Схід 1945-46
Роман – сот. ВО “Тютюнник” 1943
Роман (Бондарук Федір) – бунч. в загоні “імени Богуна” 1943
Роман (Ковальчук Олексій) – з. надр. пров. (Клевань) 1951
Роман (Стецишин Володимир) – член обл. СБ (Львів) 1944
Ромко (Миколайчук Микола) – рай. пров. (Чернелиця) 1947
Рос – окр. госп. (Станиславів) 1945
Рубан (Бойчук Йосип) – надр. госп. (Галич) 1945
Рубанець (Бойко Семен) – рай. пров. (Букачівці) 1948
Рубач – рай. пров. (Гвіздець) 1945
Рубаш – сот. ВО “Турів” 1944
Русич – член КП (Львівщина) 1948
Руслан – надр. пров. (Підгайці) 1944-45
Руг – рай. пров. (Стрілки) 1946
Рух (Бартків Микола) – окр. проп. (Бережани) 1944
Рух (Маланюк Василь) – пов. пров. (Надвірна) 1942-43
Рух (Сулик Ілько) – відзначен. обл. зв’язковий (Тернопіль) 1948
Рух (Холодний Матвій) – рай. пров. (Заложці) 1946-48

Савич – пов. оргмоб (Бібрка) 1944-45
Савич (Левенець Юхим) – надр. пров. (Кременець) 1946-48
Савчин Сидір (псевдонім) – начальний лікар УПА-Північ 1943
Сагайдак (Свистович Григорій) – сот. “Ударник-6” 1946-47
Сагайдачний – сот. (Буковина) 1944
Сагайдачний (Торус Микола) – сот. (Коломийщина) 1945
Сагайдачний (Шостачук Іван) – сот. загону “імени Богуна” 1943
Сайгор (Кох Юрко) – шеф тех. вд. КОП ПЗУЗ 1943-44
Сам (Винницький ..?) – лікар повіту (Стрий) 1944-45
Самара – надр. оргмоб (Рівне) 1943
Самсон – надр. пров. (півд. Рівенщина) 1944
Сашко (Абрамюк Іван) – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Свист – пвх. сотні (Рівенщина) 1944
Світлана (Кухарчук Марія) – окр. учХ (Холмщина) 1946
Світозор – окр. проп. (Тернопіль) 1945
Святослав – рай. пров. (Галич) 1944
Святославич (Рудаков Володимир) – ШВО “Заграва” 1944
Священик – пов. пров. (Рогатин) 1944

Семен – інстр. СБ КК? 1948
Сергій – надр. проп. (Долина) 1949?
Сергій (Іванюк Микола) – рай. пров. (Коломия) 1949
Серце – пов. пров. (Комарно) 1944
Семушка – надр. пров. (Радомишль) 1944-45
Сивий – госп. ШВО “Завихост” 1945
Сивий (Скоробагатий Сильвестр) – кер. радіозв’язку 1945
Сивий (Тафійчук Михайло) – рай. пров. (Печеніжин) 1951
Сигор – заст. інтенданта загону “імени Богуна” 1943
Сигор – надр. пров. (Чортків) 1946-47
Синиця – сот. (Острог) 1944
Сич – чот. сотні “Галайда-1” ВО2 1945
Сікора (Панько Іван) – рай. пров. (Любешів) 1952
Сірий (Ковш Микита) – лікар куреня Гамалії (УПА-Північ) 1944
Сірий (Кухарчук Володимир) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Сірко – з. сот. сотні Великана ВО “Богун” 1943
Сірко – надр. госп. (Надвірна) 1945
Сірко – надр. СБ (Горохів) 1944
Сірко – пов. госп. (Галич) 1944
Сірко (Задорожний Іван) – рай. пров. (Рогатин) 1953
Сірко (Кметюк Михайло) – надр. госп. (Надвірна) 1945
Сірко (Ковальчук Михайло) – надр. СБ (Тлумач) 1949
Сірко (Урчан Андрій) – надр. пров. (Луцьке) 194?
Січовий (Гудима Дем’ян) – надр. СБ (Золочів) 1947
Скакун (Миронюк Микола) – сот.? (Гуцульщина) ВО4 194?
Скала (Гук Богдан) – лікар надр. (Перемишль) 1946
Скиба – сот. (Гуцульщина) 1944
Скоб – окр. пров. (Кам’янець-Подільський) 1945-52
Скоб (Волошин Осип) – з. надр. пров. (Зборів) 1945
Скорий – чот. загону “імени Богуна” 1943
Скорик – інструктор Підстаршинської школи ВО “Буг” 1944
Скрипаль (Шай Варма) – лікар загону “імени Богуна” 1944
Скрипач – з. обл. орг. (Львівщина) 1944
Скритий (Сенюк Михайло) – рай. пров. (Букачівці) 1951
Славко – бунч. сотні “Ударник-7” 1947
Славко – з. окр. СБ (Дрогобич) 1947
Славко – член центрального зв’язку 1950?
Славко – сот.? (півд. Рівенщина) 1943

Славко (Гарасименко Ярослав) – член край. проп. (ПЗУЗ) 1943
Славко (Гречанюк Онуфрій) – рай. пров. (Лисець?) 1951
Славко (Генек Ярослав) – рай. пров. (Яблунів) 1952
Славко (Куньчик Сава) – чот. загону “імени Богуна” 1943
Славний – рай. пров. (Станиславівщина) 1949
Славуга (Лісовий Богдан) – окр. проп. (Тернопіль) 1945
Слюзар – чот. загону “імени Богуна” 1943
Смерека – пов. пров. жіноцтва (Надвірна) 1944-45
Смола (Лучинський Богдан) – ч. окр. проводу (Сарни) 1947
Сніг – бунч. сотні “Месники-5” 1947
Снігур – чот. сотні “Месники-5” 1947
Сойка – чот. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Сойка (Регей Антоніна) – окр. УЧХ (Станиславів) 1946
Сойка – пов. оргмоб (Кам’янка-Бузька) 1944-45
Сокира (Вархоміка Іван) – сан. сотні “Месники-5” 1946
Сокіл – ВПЖ сотні “Ударник-5” 1947
Сокіл – політичний виховник ТВ “Бастіон” 1946-47
Сокіл – чот. сотні Криги (Буковина) 1944
Сокіл (Бісюк Іван) – рай. пров. (Коломия) 1947
Сокіл (Іваницівський Іван) – рай. пров. (Перегінське?) 1947
Сокіл (Кічак Ігор) – пров. Юнацтва ОУН (Коломия) 1948-51
Сокіл (Левицький С.) – обл. пров. (Перемишль) 1942-43
Сокіл (Максимів Олександр) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Сокіл (Мацюк Сергій) – бунч. сотні загону “імени Богуна” 1943
Соловей (Данилюк Микола) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Соловій – надр. проп. (Бережани) 1944-45
Соловій – чот. “Ударник-1”, бунч. сотні “У-8” 1945-47
Соловій (Бачинська Марія) – рай. жін. (Борислав) 1944
Соломка – пвх. сотні “Ударник-8” 1947
Сомко – пвх. куреня в загоні “імени Богуна” 1943
Сон – підхорунжий ВО “Турів” 1943
Сорока – підхорунжий ВО “Турів” 1943
Сорока (Патиш Лука) – рай. пров. (Магерів) 1947
Сосна (Коваль Іван) – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Сосновий – окр. оргмоб (Чортків) 1945
Сотник див. *Лича*
Софія – пов. УЧХ (Перемишль) 1944
Спартак (Гошовський Микола) – кер. централь. зв’язку 1943-44

Спартак (Підлетейчук Петро) – ч. окр. проп. (Коломия) 1952
Спекулянт – бунч. сотні Лапайдуха (сх. Львівщина) 1944
Співак – сан. сотні “Ударник-3” 1945-47
Спритний – чот. ВО “Завихост” 1944-45
Сталь (Дзюба Дмитро) – окр. пров. (Любачів) 1945-46
Старий – окр. пров. (Чортків) 1944
Старий (Гарабач Іван) – окр. СБ (Перемишль) 1946-47
Стародуб (Арсенич Н. В.) – окр. шеф зв’язку (Коломия) 1949
Степ – сот. куреня Ясена ВО “Богун” 1943
Степ (Білецький Микола) – рай. пров. (Глибичок Великий) 1944-48
Степ (Нагуришин Ілько) – відзначений вістун ВОЗ 1947
Степан – рай. пров. (Гусятин) 1948-49
Степан – рай. пров. (Костопіль) 1945
Степан – рай. пров. (Сторожинець) 1946
Степан (Гетьманюк Ярослав) – надр.? пров.? (КК) 1945
Степан (Костишин Ігор) – ч. окр. СБ (Стрий) 1950-51
Степан (Мицак Микола) – рай. пров. (Перегінське) 1947
Степовий – інструктор Старшинської школи “Олені” 1944
Степовий (Павук Петро) – край. госп. (Львівщина) 1947
Степовик (Кулеба ..?) – рай. пров. (Рогатин) 1950
Стефка (Щур-Дзюбак Стефанія) – надр. УЧХ (Бережани) 1945-48
Стефурак Микола – надр. СБ (Надвірна) 1950
Стіжок – пвх. куреня в загоні “Імени Богуна” 1943
Столяр – інтендант ВО “Богун” 1943
Стригун – надр. пров. (Буковина-північ) 1946
Стріла – відзначений рой. ВОБ 1945
Стріла (Костюк Михайло) – рай. пров. (Богородчани) 1950
Стукач (Маланин Юрій) – окр. проп. (Калуш) 1947
Ступа (Скоропадюк ..?) – чот. (Буковина) 1944
Сук – ВПЖ сотні “Месники-1” 1946
Сулима – надр. пров. (Волинська обл.) 19??
Сулима (Вацеба Грицько) – пов. пров. (Станиславів) 1945
Супрун – надр. пров. (Заліщики) 1944-45
Супрун (Сіно Петро) – окр. орг. (Тернопіль) 1945-47
Сурмач – бунч. сотні “Вовки-2” 1947
Сурмач – пов. СБ (Надвірна) 1945
Суслик – чот. “Месники-1”, “Месники-2” 1944-45
Сян (Вельтіке Вільгельм) – сан. сотні (Перемищина) 1945-47

Сьомко (Княгницький Федір) – окр. госп. (Коломия) 1949?

Тамара – завідувача шпиталем число 1 ВО “Турів” 1943

Тамара (Семко Ярослава) – надр. УЧХ (Долина) 1945

Тарас – надр. оргмоб (Дубно) 1943

Тарас – надр. пров. (Волочиська) 1945

Тарас – окр. орг. (Тернопіль) 1944-45

Тарас – окр. пров. (Калуш) 1950?

Тарас – рай. пров. (Кіцмань) 1946

Тарас – чот. ВПЖ ВО “Богун” 1943

Тарас – чот. кінно-розвід. Лемківського куреня 1944

Тарас (Гуменяк Юрій) – рай. пров. (Надвірна) 1951

Тарас (Жук Йосип) – чот.? сотні “Сіроманці” ВО3 1945

Тарас (Кавула Петро) – надр. пров. (Перемишль) 1945-47

Тарас (Ковальчук Володимир) – надр. СБ (Бучач) 1945-47

Тарас (Пасічник ..?) – надр. проп. (Тернопіль) 1946-50

Тарас (Трофі[и]мчук Павло) – інтендант ВО “Заграва” 1943-44

Твергий – рай. пров. (Кути) 1950?

Теплий – чот. сотні Громенка ВО6 1945

Терешко – надр. СБ (півд. Рівенщина) 1943

Тетяна (Черешньовська Анна) – рай. УЧХ (Лемківщина) 1945-47

Тигр – відзначений кул. сотні “Сіроманці” 1944

Тигр – надр. оргмоб (півд. Рівенщина) 1943

Тигр – чот. сотні Гонти ВО4 1944

Тигр (Гой Ілля) – рай. пров. (Глибичок Великий) 1943-44

Тиміш – кр. загону (півн. Рівенщина) 1945

Тиміш – почет ШТВ13 (зах. Львівщина) 1945-46

Тиміш (Ковальчук Роман) – надр. СБ (Косів) 1949

Тимошенко (Талдикін Юрко) – сот. (півд. Рівенщина) 1943

Тиран (Левшенюк Ігор) – чот. (півд. Рівенщина) 1943

Тирса – надр. УЧХ (Лемківщина) 1945

Тирса – оргмоб ВО “Богун” 1943

Тирса (Свитан Андрій) – надр. СБ (Зборів) 1945

Ткач Іван – з. кур. (Рівенщина) 1944.

Тонкий (Толенчук Григорій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943

Топір (Івашків Василь) – член обл. Юнацтва (Тернопіль) 1944

Тополя – рай. пров. (Кам’янка-Бузька) 1946

Тріска (Гурей Дмитро) – рай. пров. (Жаб’є) 1946

Трясило – відзначений рой. сотні “Сірі” 1946
Тугар (Костюк Антін) – рай. пров. (Надвірна) 1947
Тур – політвиховник загону “Озеро” 1943
Тур – сот. куреня Птаха ВО “Богун” 1943
Тур (Ткачук Василь) – ч. скелету-кадри “Олені” 1944-45
Тур (Тодорюк Володимир) – окр. пров. (Буковина) 1944-45
Турист (Левицький Михайло) – рай. пров. (Букачівці) 1950
Турок – рай. пров. (Львівщина) 1947
Тяги́ва (Олійник Евстахій) – окр. госп. (Тернопіль) 1944

Ударник – кур. (?) ВО “Буг” 1944
Уляна – відзначена окр. зв’язкова (Гуцульщина) 1948
Уляна – пов. УЧХ (Мостиська, Львівщина) 1945
Уляна (Гресько Мирослава) – рай. УЧХ (Комарно) 1945
Уляна (Заячівська Олена) – член КП Юнацтва ЗУЗ 1943-44
Урал – чот. “Ударник-1” 1947
Усен (Ожечевич Михайло) – рай. пров. (Бурштин) 1948

Федір – з. край. проп. (ПЗУЗ) 1943
Федір (Гайдук Мирослав) – обл. вій. (Чернівці) 1944
Федосій (Орланський Порфір) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Федось – окр. СБ (Ковель) 1946
Федько (Крохмаль Савель) – рай. пров. (Горохів) 1945

Хар (Кочуба Іван) – рай. пров. (Сокаль) 1946
Хвиля (Хома Зеня) – пов. Юнацтва (Підгайці) 1944
Хитра – пов. УЧХ (Бережани) 1945
Хмара – окр. пров. (Чемеровиці) 1944
Хмара – пов. пров. (Стрий) 1944
Хмара – сот. (Буковина) 1944
Хмара – сот. куреня Крука ВО “Богун” 1943
Хмара – чот. сотні Донського (Калуш) 1945
Хмара (Кравчук Григорій) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Хмара (Марущак Василь) – надр. пров. (Бережани) 1944-45
Хмара (Процюк Михайло) – рай. пров. (Порицьк) 1945
Хмара (Рожок Роман) – надр. проп. (Городенка) 1951
Хмель – шеф ШТВ “Климів” 1945-46
Хмель (Гринюк Федір) – чот. (Гуцульщина) 1945

Хміль – бунч. сотні “Галайда-1” ВО2 1945
Хміль – чот. (Буковина) 1944
Хміль (Надрига Михайло) – рай. пров. (Богородчани) 1946
Хміль (Петрівський Микола) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Хмурий – сот. (Рівенщина) 1944
Хмурий (Крук Петро) – чот.? (північна Львівщина) 194?
Холодний (Онищук Тихон) – рай. пров. (Головне) 1943-45
Хома – рай. пров. (Турійськ) 1951
Хома (Хіль Андрій) – сот. загону “імени Богуна” 1943
Хортиця (Заклінська Текля) – пов. УЧХ (Станиславів) 1944
Храбрій (Подайко Антон) – чот. сотні Яра (УПА-Північ) 1944

Цвіт – чот. в загоні “імени Богуна” 1943
Циган – сот. (Александрія, Рівенщина) 1944
Циган – сот.? (півд. Рівенщина) 1943
Циган (Мояк Жорж) – пвх. куреня ВО “Турів” 1943-45
Циганка (Демишин Василина) – окр. жін. (Луцьке) 1943
Цимбал – сот. куреня Ясена ВО “Богуна” 1943

Чабан (Бойко Федір) – рай. пров. (Печеніжин) 1946
Чайка (Сандига Василь) – надр. проп. (Тлумач) 1950
Чайченко – сот. ВО “Тютюнник” 1944
Чар (Коваadlo Петро) – рай. пров. (Бережани?) 1945-46
Чар (Паланичка Степан) – надр.? пров. (Рогатин) 1945
Чарамандик – надр. пров. (Буковина-гори) 1946
Чашка (Лісовий Богдан) – окр. проп. (Тернопіль) 1945
Чепига – бунч. сотні “Ударник-3” 1946-47
Черемшина (Кричук Микола) – надр. пров. (Буковина) 1944
Черемшина (Чуйко Богдан) – окр. СБ (Станиславів) 1943
Черешня (Суль Павло) – чот. загону “імени Богуна” 1943
Черник – нач. розв. вд. ШВО “Турів” 1943
Черник (Вербило Степан) – пов. госп. (Тернопіль?) 1941-44
Черник (Герасимин Богдан) – рай. пров. (Богородчани) 1944
Черник (Деренович Антін) – рай.? пров. (Богородчани) 19??
Черник (Карпишин Василь) – окр. проп. (Сокаль) 1944-51
Чиж (Голояд Володимир) – член СБ (ЗУЗ) 1944
Чикаленко (Олійник Роман) – пов. проп. (Сокаль?) 1944-45
Чміль (Цоцка Олекса) – рай. пров. (Солотвина) 1945-47

Човен – окр. оргмоб (Бережани) 1945
Чоп (Загребельний Павло) – сот. (Кременець) 1943
Чорна (Демчинська Василина) – окр. УЧХ (Луцьке) 1943
Чорна (Петричук Марія) – надр. жін. (Буковина) 1944
Чорний – лікар куреня (півн. Рівенщина) 1943
Чорний – сот. (Рівенщина) 1944
Чорний (Дутчак Василь) – рай. пров. (Коршів) 1949-50
Чорний (Колодій Іван) – рай. пров. (Гусятин?) 1946-50
Чорний (Литвинець ..?) – окр. госп. (Станиславів) 1945
Чорний (Мельничук Дмитро) – рай. пров. (Коршів) 1946
Чорний (Ярош Іван) – член СБ (ЗУЗ) 1944
Чорногора (Скляновський Іван) – надр. пров. (Городенка) 1949
Чорногора (Федик Дмитро) – окр. проп. (Станиславів) 1947
Чорноморець – надр. СБ (півд. Рівенщина) 1944
Чорноморець (Комар Володимир) – сот. ВО “Турів” 1943
Чорнота – відзначений рой. сотні “Змії” 1946
Чорнота – надр. проп. (Товмач) 1945
Чорнота – надр. СБ (ПЗУЗ) 1944
Чорнота – рай. пров. (Зборів) 1948-49
Чорнота – сот. (півн. Рівенщина) 1944
Чорнота – сот. ВО “Турів” 1943-44
Чорнота (Курла ..?) – надр. пров. (Каменецьке) 1943
Чуб – сот. загону “імени Богуна” 1943
Чуб (Шрамик Іван) – надр. пров. (Підляшшя) 1947
Чубенко – командир групи число 3 ВОЗ “Лисоня” 1945
Чугайстер – надр. орг. (Скалат) 1944-45
Чугайстер (Кондзьолка Радіон) – рай. пров. (Нове Село) 1945-46
Чуйкевич – сот.? (Горохів) 1943
Чуйко (Ткачук Павло) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Чумак – відзначений рой. сотні “Риболовці” 1944
Чумак – сот. (Буковина) 1944
Чумак (Квасній Дмитро) – пов. пров. (Галич) 1944
Чумак (Оленчук Андрій) – надр. пров. (Рогатин) 1946
Чумак (Руденко Степан) – сот. сотні Дуденка? ВО4 1945
Чупринка – сот. “Бродяги”? (Дрогобиччина) 1944

Шарко – рай. пров. (Любачівщина) 1946

Шах – окр.? пров. (Станиславів) 1947

Шах (Багрій Мирослав) – пов. СБ (Зборів) 1948-49
Шахай (Кохалик Євген) – пвх. сотні “Месники-1” 1945-47
Шварц – окр.? пров. (Волинська обл.) 1943-45
Швейк – відзначений рой. сотні “Звірі” 1946
Швець (Лашин Олекса) – рай. пров. (Чесанів) 1945-47
Шевченко – бунч. (УПА-Північ) 1942
Шевчук Микола – сот.? (Рівенщина) 1944
Шелест – сот.? загону “імени Богуна” 1943
Шелис – рай. пров. (Устрики?) 1947
Шеремета – пвх. сотні “Месники-2” 1946
Шлемко Ірина – УЧХ (Станиславів) 1944
Шлях – надр. пров. (Бережани) 1951
Шминдрик (Онисимюк Микола) – чот. (Косів) 1945
Шоломницький (Одрач Федір) – окр. проп. (Ковель) 1943
Шпага (Мурашкевич В.) – мін. куреня Гамалії (УПА-Півн.) 1945
Шпак – відзначений кул. сотні “Бурлаки” 1944
Шпак – член ШВО “Турів” 1943
Шпак (Гапачура Ярослав) – чот.? ВО4 1944
Шпак (Рученчин Іван) – рай. пров. (Станиславів?) 1952
Шпиталь Дарія див. Малярчин-Шпиталь Дарія
Шрам (Кліщ Микола) – надр. СБ (Рогатин) 1951
Шрам (Кузик Василь) – надр. проп. (Городенка) 1951
Шрам (Фединський Василь) – окр. СБ (Любачів) 1945-47
Шрам (Шиманський Петро) – рай. пров. (Чесанів) 1943-45
Шувар (Лужицький Євген) – лікар на Перемищині 1946-47
Шугай – надр. проп. (Городенка) 1949
Шугай – підхорунжий ВО “Турів” 1943
Шугай (Томюк Онуфрій) – чот. (Буковина) 1944
Шуляк – сот. (півн. Рівенщина) 1944
Шуляк – чот.? ВО “Турів” 1943
Шум – надр. пров. (Калуш?) 1948
Шуст – бунч. ВО “Турів” 1944

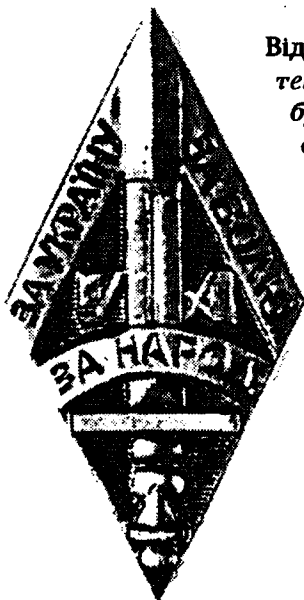
Щорс (Німіий Ярослав) – пов. СБ (Калуш) 1944-45
Щупак – бунч. сотні “Ударник-5” 1946

Юра – з. обласного провідника (Вінниця) 1944
Юра – член СБ (ПівдСУЗ) 1943

Юрась – рай. пров. (Садгір) 1946
Юрій – надр. пров. (Самбір) 1945
Юрій (Бездушко Володимир) – окр. проп. (Тернопіль) 1943-44
Юрій (Безкоровайний Іван) – шеф зв'язку ПК 1946-47
Юрко – надр. пров. (Рівне) 1944
Юрко – надр. пров. (Стрий) 1950
Юрко – надр. СБ (ПЗУЗ) 1944-45
Юрко – рай. пров. (Тисмениця) 1945
Юрко (Семигон Теодор) – пров. ЮОУН (Станиславів) 1943
Юрко (Заячківський Іван) – рай. пров. (Обертин) 1945
Юрко (Тимочишин Петро) – надр. проп. (Коломия) 1948
Юхимчук – шеф зв'язку (ПЗУЗ) 1944

Явір – чот. загону “імени Богуна” 1943
Явір – чот. куреня Гамалії (УПА-Північ) 1944
Яворенко – сот. (півд. Рівенщина) 1943
Ягур – командир загону? УПА-Південь 1944
Яким – лікар на Лемківщині 1946-47
Якуб'як Василь – чот.? неустійненої сотні ВО4 1944
Японець[ь] (Горбачук Яків) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
Яр – кур.? (сх. Львівщина) 1944
Яр – рай. пров. (Нові Стрілища) 1945
Яр – чот. сотні “Ударник-3” 1945-47
Яр (Сененко Іван) – край. СБ ПК 1947-48
Ярема – надр. пров. (Борщів) 1944-45
Ярема – сот. куреня Олега ВО “Богун” 1943-44
Ярема – сот.? (півд. Рівенщина) 1943
Ярема (Данилюк Іван) – рай. пров. (Солотвина) 1944-45
Ярема (Костащук Василь) – рай. пров. (Заболотів?) 1947
Ярема (Кушнірок Юрій) – окр. проп. (Буковина) 1944
Ярема (Остап'юк Микола) – надр. пров. (Косів) 1947
Ярема (Ткач Михайло) – пвх. (півд. Рівенщина) 1943
Ярема (Якотюк Порфир) – рай. пров. (Берестечко) 1945
Яремко (Паньків Василь) – окр.? СБ (Золочів) 1948?
Ярий – надр. пров. (Мельниця) 1945
Ярий – сот. загону “імени Богуна” 1943
Ярий (Гошовський Василь) – рай. пров. (Болахів) 1950
Ярий (Олесницький Яромир) – лікар ВОЗ “Лисоня” 1944-45

Ярий (Ханас Степан) – писар ШТВ “Бастіон” 1946
 Ярина (Савицька-Голояд Галина) – окр. УЧХ (Перемишль) 1945
 Ярич – сот. “Ударник-1” 1945
 Ярослав – з. чот. сотні “Ударник-5” 1946
 Ярослав – надр. пров. (Здолбунів) 1945?
 Ярослав – рай. пров. (Лисець) 1944
 Ярослав – сот. куреня Черця [пс. від: ‘чернець’] ВО “Донбас” 1944
 Ярослав (Грицьків Михайло) – рай. пров. (Букачівці?) 1948
 Ярослав (Кузьменко Устим) – надр. пров. (Камінь-Коширський) 1943
 Ясенко (Ходзюк Тихон) – чот. (півд. Рівенщина) 1943
 Ясень – сот. (півд. Рівенщина) 1944
 Ясин – підхорунжий ВО “Турів” 1943
 Яструб – сот. куреня Лисого ВО “Турів” 1943
 Яструб – чот. “Звірі” (Станиславівщина) 1945
 Яструб (Москалюк ..?) – сот. (Буковина) 1944
 Яцірка – бунч. сотні “Ударник-1” 1947

Відзнака УПА, проєкт – Ніла Хасевича. Мистець виготовив чотири проєкти відзнаки, мабуть, у 1949. УГВР затвердила перший проєкт і передала його кур'єром на Захід літом 1950. Мабуть, у січні 1951 в Західній Німеччині вибили неустійнену кількість (чи не в сотнях) відзнак із металу, частину яких доставив кур'єр в Україну ще в травні того року.

Цю відзнаку може й повинен носити ветеран бойових частин УПА (відзнака члена ОУН – іншого вигляду).

БОЙОВІ ЧАСТИНИ

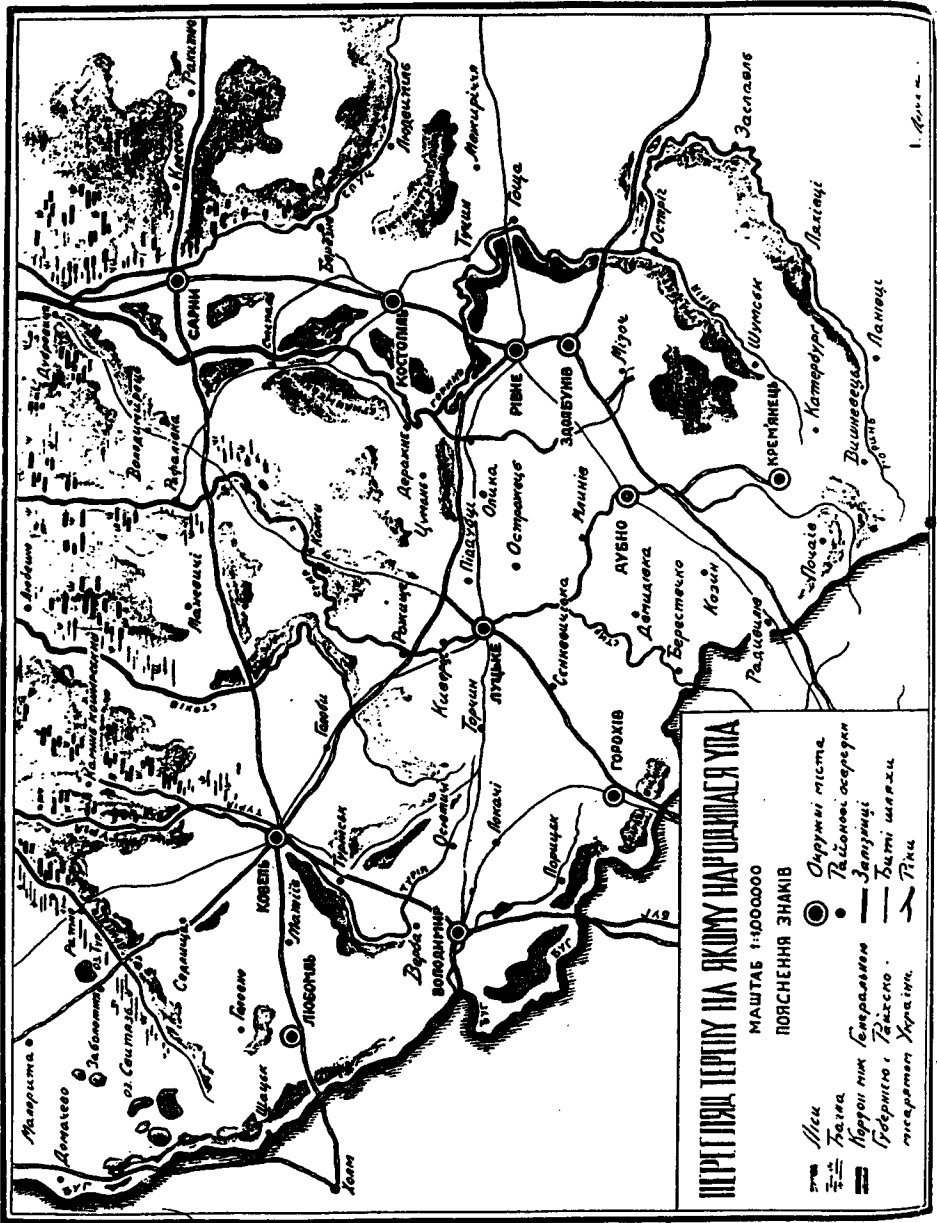
Тактичні бойові одиниці УПА це сотні, курені (батальйони), бригади (фактично курені), загони (на правах полків), Групи чи З'єднані групи (на правах дивізій). УПА ділиться територіяльно на Генеральні воєнні округи (ГВО) – УПА-Північ, УПА-Захід і УПА-Південь, а кожна з них – на Воєнні округи (ВО), а ВО в УПА-Захід – на Тактичні відтинки (ТВ). Бойові сотні відомі з своїх оперативних дій від лютого 1943; їх об'єднують у курені, мабуть, від квітня. Курені та сотні – основні тактичні одиниці впродовж періоду дії УПА.

В липні 1943 вперше з'єднують два курені в оперативний загін для виконання означеної дії. В вересні постають постійні загони, хоча не всюди однаково. ВО “Турів” об'єднує три загони (кожний – по три курені), в яких усіх разом – вище три тисячі вояків, а ВО “Заграва” в тому самому часі нараховує шість загонів, хоча лише по дві чи три сотні кожен, отже це на ділі – курені. Фактичні загони діють ще в 1944 під час зміни лінії фронту, особливо весною в УПА-Південь. В УПА-Захід у 1944-45 загони ведуть акції тільки як тимчасові об'єднання куренів.

Бригади діють, мабуть, тільки в ВО “Завихост” у 1944-45. Намічений штатний плян бригади передбачає її поділ на загони з відділами та підвідділами. Остаточо чисельний стан кожної бригади становить від 200 до 400 вояків, а це фактично сила куреня, в якому дві чи три бойові сотні. Найвища тактична формація це Група чи З'єднана група, яка гуртує всі бойові частини однієї ВО, хоча невідомо, чи якась із Груп діяла як суцільна тактична одиниця (крім сил, що воювали в Гурбенському бою).

Тактичні відтинки (ТВ) це територіяльний поділ ВО від листопада 1944, але лише в УПА-Захід. Початково в кожному ТВ мав стояти курінь чи кілька окремих сотень війська, але через місцеві обставини в деяких ТВ діяли по два чи більше куренів. Найбільший це 22-ий [Станіславівський] ТВ “Чорний ліс” із силою п'яти куренів у 1945-46.

До заплянованого видання “УПА: Енциклопедичний довідник” увійдуть також гасла про кожен воєнну округу, загін, так-

ПІРІВНЯЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ НА ЯКОМУ НАВІДНОУЄТЬСЯ УПА

МАШТАБ 1:1000000

ПОВ'ЯСНЕННЯ ЗНАКІВ

- Окремі міста
- Райони, округи
- Заміські
- Биті шляхи
- Ріки

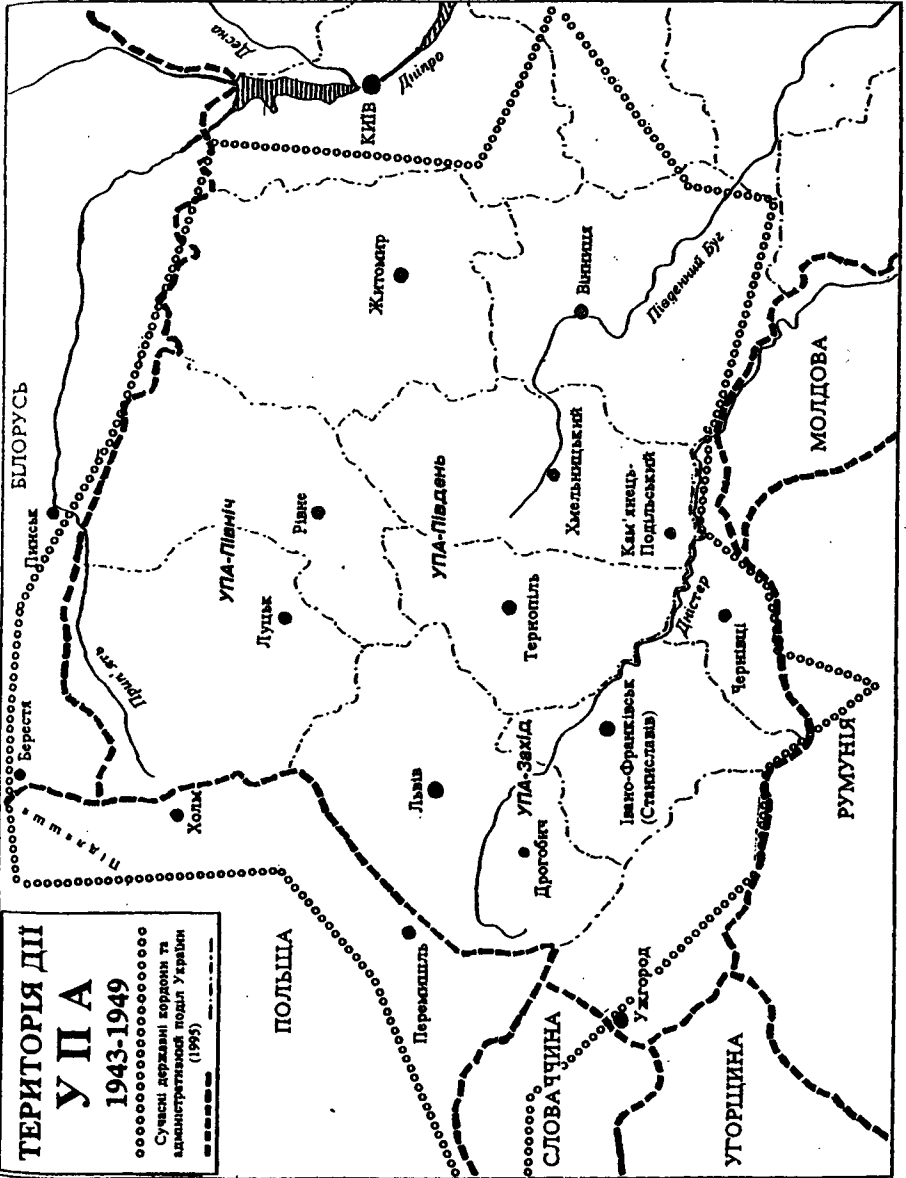
- Шлях
- Кіля
- Кирок між територіями
- Губернія, Радісно
- місцевості України

ТЕРИТОРІЯ ДІ

УПА

1943-1949

Сучасні державні кордони та адміністративні поділи України (1995)

тичний відтинок, бригаду, курінь і, по можності, більшість сотень. Хочемо ці гасла-історії бойових частин УПА якнайширше описати й тому закликаємо шановних читачів активно в цьому допомогти як інформацією, так і фотографіями.

Для кращої орієнтації читача та потенційного інформатора даємо в цьому розділі як приклад усе те, що потрібне “До історії бойових частин”; “Організаційні схеми” воєнних округ із списками куренів і деяких сотень; “Криптоніми штабів і відділів”, де йдуть кодові назви різних бойових частин за азбукою.

За боротьбу в особливо важких умовах (медаля), проєкт - Ніла Хасевича. УГВР встановила відзначення медалею своїм рішенням від 6 червня 1948. Мистець виготовив три проєкти з блакитно-синьою стрічкою, мабуть, у 1949. УГВР затвердила третій проєкт літом 1950 та передала його кур'єром на Захід. Мабуть, у січні 1951 в Західній Німеччині вибили неустійливу кількість медалів, частину яких доставив кур'єр в Україну ще в травні того року.

Петро Федун - єдиний, нагороджений медалею (інформація без потвердження).

До історії бойових частин

Як мінімум потрібні такі, задокументовані факти: • назва бойової частини, дата, місце її організації • ім'я командирів, інших визначніших старшин • терен дії • чисельний стан • найбільший бій чи важніші досяги • дата, місце розбиття чи демобілізації

ВО Башта. Перша воєнна округа – ВО1 УПА-Захід; терен дії: місто Львів та Янівські ліси, полігон; командир ВО1 – хорунжий Віктор Харків-“Хмара”, шеф ШВО – Ярослав Саляк-“Сокіл”; зорганізована в листопаді 1943 на базі військовиків теренової сітки ОУН у Львові та підміських околиць. Терен ВО1 становить окрему область у структурі ОУН ЗУЗ. У лютому 1944 ВО1 організує перший військовий вишкіл к. с. Зарудці (нині Жовківський р-н). У березні 86 українців кидають службу при Вермахт-і, їх ведуть із міста до табору в околиці с. Ставки (нині Жовківський р-н) для організації першого бойового відділу, але заскочений там відділ був нацистами розбитий. З уцілілих постає бойова група “Чорна сотня”. В травні виводять із Львова в Янівські ліси решту військовиків ОУН, після бою з німцями їх об'єднують у другу бойову групу “Спартанці”. В червні ці бойові групи об'єднують в регулярну сотню УПА, яка веде вишкіл, її постійно доповнюють; сотня квартирує в селах Поляни, Рокитно, Мокротин (Жовківський р-н). Від 5 липня сотня зветься “Холодноярці”, її реорганізують у курінь із двома сотнями: “Холодноярці-1” та “Холодноярці-2”. Обі сотні підпорядковуються ШВО безпосередньо до хвилини призначення курінного командира; в серпні твориться додаткова сотня “Холодноярці-3”. 30 серпня формально затверджують курінь “Холодноярці” з чисельним станом 425 вояків. До ВО1 також належить, мабуть, курінь “Переяслави”, який діє в силі трьох сотень (400 вояків) на Яворівщині, в Янівському полігоні. Чисельно це найменша ВО УПА-Захід, період її дії найкоротший. Частини цієї

ВО займаються головно вишколом, не ведуть великих боїв. Наказом КВШ УПА-Захід від 1 вересня 1944 розформовують ВО1 “Башта”, а її терен і військо прилучують до ВО2 “Буг”, хоч фактична зміна приходить аж із початком жовтня. В 1945 колишній терен ВО1 і курені “Холодноярці”, “Переяслави” стають базою новоствореного 13-ого [Львівського] Тактичного відтинку “Розточчя” ВО2 “Буг”.

ТВ Бастіон. 27-ий [Любачівський] Тактичний відтинок – ТВ УПА-Захід, який входить до 6-ої (Закерзонської) Воєної округи – ВОБ “Сян”; терен дії (нині Польща): повіти Любачівський, частини Ярославського, Томашівського. Командир відтинку – сотник Іван Шпонтак-“Залізник”. Усі військові відділи ТВ об’єднані в курінь “Месники”, командир якого – також Шпонтак. Формально ТВ затверджують аж у листопаді 1945, хоч фактично ще з початком того року ТВ створили при ВО2 “Буг”. У 1945 в ТВ діють три бойові сотні: “Месники-1” (вд. 97), “Месники-2” (вд. 98) та “Месники-3” (вд. 97а). В 1946 постають нові сотні: “Месники-4” – “М-4” (вд. 98а) та “Месники-5” – “М-5” (вд. 97б); “М-4” розформовують уже восени. Літом 1946 ТВ, в силі п’ять бойових сотень (14 чот, 44 рої), охоплює к. 500 вояків; найзаслуженіші сотенні – Шум, Балай, Калинович, Туча і Крук. У 1946-47 на терені майже постійно перебувають також частини ВО2 “Буг”: Підстаршинська школа [сотня] “Переяслави” та чота сотні “Кочовики”. Одним із додаткових завдань цього ТВ – дбати про безпеку членів Крайового проводу ОУН Закерзоння, постій якого на цьому терені. Мимо непригожого терену для дії постанців сотні ТВ постійно виконують саботажні акції, зводять сутички з ворогом, зокрема перешкоджають польському режимові депортувати українське населення в 1945-47. В червні-липні 1947 всі відділи “Месників” несуть важкі втрати в безперервних боях під час “Акції Вісла” (Акція Wisła); уцілілих із цих відділів тоді перегруповують на рої, які самостійно діють. На доручення командира ВОБ із

кінцем серпня проводять демобілізацію; кілька груп ідуть рейдом на Захід; рештки сотні "М-5" під командою Крука, мабуть, єдині з ТВ, перетинають кордон до УРСР, ведуть далі боротьбу.

Загін імени Богуна. 3-ій загін 3-ьої Воєнної округи – ВОЗ "Турів" УПА-Північ; терен дії: південно-західня частина Волинської області, нинішні райони Володимир-Волинський, Іваничі, Локачі та Горохів. Командир – Лівар; від листопада 1943 – Порфир Антонюк-"Сосенко"; від лютого 1944 – Остріжський [sic]. Окремі бойові відділи на цьому терені після організації діють уже в березні 1943, першою – сотня "імени Івана Мазепи" під командою Сосенка в Володимир-Волинському р-ні. Мабуть, уже весною створюють бойову базу "Січ", де стоїть штаб, зброярня, шпиталь; вишколюють один курінь, Підстаршинську школу "імени С. Петлюри". На терені загону, зокрема в Горохівщині, протягом весни й літа йдуть жорстокі бої з нацистами. Власне в Загорові на Горохівщині йде 9 вересня героїчний бій однієї чоти під командою Берези проти сотень нацистів, що атакували.

Загін формально створюють при кінці серпня чи в вересні 1943. В жовтні в загоні – вже три курені: 7-ий імени князя Святослава, 8-ий імени Сагайдачного, та 9-ий, мабуть, імени Б. Хмельницького. Чисельний стан загону на 30 листопада: 1.049 вояків. Командири куренів у різні періоди – Голуб, Мирон, Вітер, Бескид, Остап. У грудні частину вояцтва звільняють, відпускають в рідні села на період зміни лінії фронту; інші відділи також тимчасово розформовують. У січні 1944 на терен несподівано прибула рейдом під командою генерал-майора Петра Вершигори дивізія ЧП "імени Сидора Ковпака", яка знищила базу "Січ" та в наглих наскоках розбила розчленовані відділи, які готовилися на перехід фронту. Щойно під кінець лютого знову вдається зібрати частину вояцтва, відновити загін під командою Остріжського в силі всього трьох сотень.

Із зміною лінії фронту та несподіваною його стабілізацією на лінії Ковель–Луцьке–Броди загін, опинившись у безпосередній прифронтовій смузі по німецькому боці, змушений відійти на Холмщину. В Грубешівському повіті його беруть до оперативних дій ВО2 “Буг” на “протипольському фронті” – для оборони населення українських сіл від нападів відділів АК. Коли в липні фронт подався на захід, загін успішно проривається на Волинь, іде в бою аж у Маневицький район. Тут його переформовують на чоти, він діє далі на новому терені. Після реорганізації УПА-Північ в серпні 1944 на базі загону створюють бригаду “Холмська”, яка воює під контролем новоствореної ВО “Завихост”.

Курінь Скажені. Перший курінь УПА в Чорному лісі к. Станиславова, який входить у ВО4 “Говерля” УПА-Захід. Дата формального створення куреня неустійнена, мабуть, не пізніше березня 1944. Організатор і командир куреня –

Василь Андрусяк

хорунжий Василь Андрусяк-“Різун”, від 7 січня 1945 – старший булавний Павло Вацик-“Прут”. В околиці Чорного лісу вже від липня 1943 в силі чоти під командою Різуна діє ВОП, якого перетворюють при кінці листопада в сотню “Змії”. Сотня постійно поповнюється, скоро дає кадри для створення сотні “Месники” під командою Благого, а також – для сотні “Довбуш” під командою Гамалії. В травні 1944 долучується до куреня ще новостворена сотня “Дружинники” під командою Черника.

Від квітня до червня курінь завзято й успішно воює з загonom ЧП “Іскра” під командою Г. С. Кулагіна, завданням якого – опанувати Чорний ліс. 30 червня курінь у повному складі переходить інспекцію крайового команди-

Перша чота огнієї з сотень куреня "Скажені" (фрагмент; червень 1944)

ра УПА-Захід майора Шелеста; всі сотні йдуть окремо в терен із завданнями. Сотня "Довбуш" лишається в Чорному лісі, з кінцем літа її переформовують у окремий курінь. Три інші сотні, надзвичайно добре озброєні, йдуть рейдом на захід. 8 липня курінь "Скажені" зводить на горі Лопата в Долинському р-ні жорстокий цілоденний бій з кількома полками німців та угорців, які намагалися загородити йому дорогу. Після успішного бою сотні йдуть далі маршем на захід. Сотня "Дружинники" йде під Пермишль і там, після переходу фронту, розростається в курінь ВОБ "Сян". Сотні "Змії" та "Месники" діють у Дрогобицькій області, ведучи сутички та роззброюючи німецькі та угорські частини, що відступали, та організують нові відділи; вояки цих сотень – одні з перших, які дають "Присягу воюяка Української повстанчої армії" УГВР: сотня "Змії" – 5 серпня, сотня "Месники" – 6 серпня.

В середині серпня сотні окремо та при важких обставинах перетинають фронт, повертаються на початку вересня до Чорного лісу. Сотня "Месники" стає тепер ядром та першою сотнею нового куреня "Смертоносці". Сотня "Змії" під команду Прута діє далі як перша сотня куреня "Ска-

жені“, ряди якого доповнюють нові сотні: “Стріла“ під командою Хмари, “Залізни“ під командою Бойка та, мабуть, сотня “Лебеді“ під командою, мабуть, Шрама. 1 листопада до куреня входить сотня “Чорні чорти“ (уціліле вояцтво з куреня “Довбуш“) під командою Пирого, а з початком грудня з сотні “Змії“ виділяють дві чоти й творять сотню “Сірі“ під командою Чорноти.

В період від вересня 1944 до січня 1945 курінь “Скажені“ майже безпереривно рейдує окремими сотнями чи повною силою по цілій області, воює з військами НКВД, атакує обласний центр, низку райцентрів. 7 січня в сутичці важко поранено Різуна, команду куреня перебирає Прут. 19 січня курінь, спільно з куренем “Смертоносці“, бере участь у цілоденному жорстокому бою к. с. Глибоке Богородчанського р-ну. 30 грудня 1944 та 2 лютого 1945 цей курінь, разом із коломийськими куренями, веде бої за с. Космач на Гуцульщині; в березні діє на Дрогобиччині. Мабуть, у березні його знову ділять на дві частини. Сам курінь перестає діяти, формально тратить назву “Скажені“. До нового 1-ого куреня “Підкарпатський“ під команду Прута переходять сотні “Змії“, “Залізни“, “Чорні чорти“, а три інші сотні – “Стріла“, “Лебеді“, “Сірі“ об’єднуються в новий 2-ий курінь “Дзвони“ під командою Хмари.

Сотня Ударник-2. Перша сотня перемиського куреня 26-ого [Лемківського] ТВ “Лемко“ ВОБ “Сян“. Основний терен дії: 3-ій район Перемиського надрайону ОУН, околиці містечок Бірча та Динів, ріка Сян. Командир – поручник Михайло Дуда-“Громенко“, заступник командира та сотенний політвиховник – булавний Лев Футала-“Лагідний“, бунчужний – булавний Іван Йовик-“Соколенко“. Найзаслуженіші чотові: Чайка, Іменний, Бартель, Залізник. Сотню організують у червні 1944, коли хорунжому Громенкові доручають створити першу бойову сотню ВОБ “Сян“. До сотні йде головно багато старшого віку молодь, якій грозить арешт нацистами чи більшовиками. Літом сотня веде

низку сутичок із загонами ЧП, також із німцями та їх союзниками, що відступали. Від 15 вересня сотня діє в загоні “Лемківщина” під командою Рена, 30 вересня успішно перетинає фронт. 1 жовтня її призначають до перемиського куреня під командою Євгена. Після повороту на Перемищину сотню демобілізують на зимовий період 1944-45, вояки йдуть у рідні села, входять у СКВ.

Михайло Дуга

Літом 1945 сотню відновляють, але в сильно зміненому складі, де одна чота – з колишньої сотні під командою Бурлаки, а дві інші чоти – з СКВ. 31 серпня сотня дає “Присягу вояка Української повстанчої армії” УГВР, має Свято зброї. Восени вона активно протидіє ворогові в його насильному виселенні українців, 22 жовтня успішно виконує наскок на польський адміністративний центр у Кузьміні, під час якого важко поранено сотенного Громенка. Команду тимчасово перебирає від нього старший булавний Орський, який гине 7 січня 1946 на чолі сотні в останній акції УПА – на Бірчу. Ще в листопаді 1945 сотню перереєструють на вд. 95 УПА-Захід, дають їй місцевий криптонім “Ударник-2” з номерами 504, 505, 506 для її чот. Чисельний стан сотні в 1946: від 116 до 130 вояків. Вона виконує малі акції в обороні населення від нападів польських боївків, бере участь 16 листопада 1945 в наскоку на містечко Динів. У 1946-47 при сотні довший час перебував курінний Байда.

28 квітня 1947 режим Польщі пустив у рух “Акцію Вісла” (Akcja Wisla); вже 3 травня все цивільне населення депортовано з терену дії сотні, за нею полює ціла дивізія піхоти ворога. Брак харчування, фізичне виснаження вояків змушує сотню в боях і сутичках прориватися на Лемківщину. 13 червня вона одержує наказ іти рейдом на Захід: 17 червня перетинає польсько-чеський кордон, вмілим маневруванням долає в сутичках територію Чехо-Словаччини, 25 серпня йде через кордон

Сотня "Ударник-2" коротко перед інтернуванням Армією США (Західня Німеччина, 11 вересня 1947)

Австрії, 10 вересня непомітно входить на територію Західньої Німеччини. 11 вересня 1947 в зорганізованому стані складає з церемонією зброю, вояків УПА коротко інтернує Армія США.

Рейд сотні тривав 90 днів, покрив 1.500 км і приніс їй 22 бої. Більшість вояків у дорозі або гинуть або відходять із бойовими завданнями та з невідомих причин більше не голосяться; 13 вояків потрапили в полон режиму Чехо-Словаччини, а він їх видає польській владі в 1948. Протягом 1947-48 до Західньої Німеччини прийшли рейдом із Закерзоння всіх разом усього 140 вояків із десятиох різних сотень, із-серед яких – 49 із "сотні Громенка". Сотня "Ударник-2" єдина військова частина УПА, яка не втратила своєї бойової готовості під час рейду, яка зорганізовано добилася на Захід, першою перетявши Залізну заслону.

Українська повстанча армія на ПЗУЗ Зміни в організаційній структурі

весна 1943

УПА: шеф Крайового військового штабу – Сом
Перша група УПА (північна Рівенщина і Полісся)
Друга група УПА (південна Рівенщина і Волинь)
Третя група УПА (Волинська область, Кобрин-Берестя)

серпень 1943

УПА: командир – Клим Савур
ВО1/Група “Заграва” (півн. Рівенщина і Полісся) – КГ Дубовий
ВО2/Група “Енея” (півд. Рівенщина, Волинь, ОСУЗ) – КГ Еней
ВО3/Група “Турів” (Волинська обл., Кобрин-Берестя) – КГ Олег
ВО4/Група “Тютюнник” (Житомирська область) – КГ Верещака

листопад 1943

УПА-Північ: крайовий командир – Панас Мосур
ВО1/Група “Заграва” – КГ Дубовий
ВО2/Група “Богун” – КГ Еней
ВО3/Група “Турів” – КГ Рудий
ВО4/Група “Тютюнник” – КГ Верещака

березень 1944

УПА-Північ: в. о. крайового командира – Заславський
Група “Заграва” – КГ Юрій
Група “Турів” – КГ Кайдаш
Група “Тютюнник” – КГ Олекса

Примітка: ВО2/Група “Богун”, мабуть, від лютого – в УПА-Південь.

серпень 1944

УПА-Північ: крайовий командир – Панас Мосур
З'єднані групи “33”, “Завихост” (Західний край) – КГ Максим
З'єднані групи “44” (Східний край) – КГ Олекса

УПА-Північ — загони і курені
Вересень-грудень 1943

ВО1 / Група “Заграва” – КГ Дубовий

(загони – фактично курені, по 2-3 сотні)

Загін “імени Богуна” (Сарни) – кр. Ярема

Загін “імени Остапа” (Березне) – кр. Шавула

Загін “імени Колодзінського” (Дубровиця) – кр. Лайдака

Загін “імени Коновальця” (Володимирець) – кр. Кора

Загін “ім. Хмельницького” (Костопіль) – кр. Боровий, кр. Острий

Загін “імени Дорошенка” (Деражне) – кр. Вороний

ВО2 / Група “Богун” – КГ Еней

Дубенський курінь – кур. Птах

Дубенський курінь – кур. Юрко

Здолбунівський курінь – кур. Ясен

Кременецький курінь – кур. Бурсак

Загін “Кодак” (рейди на схід; командир невідомий):

Рейдуючий курінь – кур. Крук

Рейдуючий курінь – кур. Кропива, кур. Бистрий

Рейдуючий курінь – кур. Олег

ВО3 / Група “Турів” – КГ Олег, КГ Рудий

Загін “Озеро” (Ковель) – кр. Рудий, кр. Вовчак

[1-ий] курінь – кур. Назар

2-ий курінь “Буг” – кур. Павлюк

[3-ій] курінь – кур. Голобенко

Загін “Котловина” (Луцьке) – кр. Рубашенко

[4-ий] курінь “імени Коновальця” – кур. Рибак

[5-ий] курінь “імени Хмельницького” – кур. Орел

[6-ий] курінь “Погром” – кур. Мороз

Загін “імени Богуна” (Володимир-Вол.) – кр. Лівар, кр. Сосенко

7-ий курінь “імени Святослава” – кур. Мирон, кур. Бескид

8-ий курінь “імени Сагайдачного” – кур. Вітер, кур. Остап

9-ий курінь “імени Хмельницького?” – кур. Голуб?

ВО4 / Група “Тютюнник” – КГ Верещака

З’єднання [курінь] “Хмельницький” – кур. Кватиренко

УПА-Північ — курені

Осінь 1944 – весна 1945

(бригади і загони – фактично курені)

Західня ВО “Завихост” / З’єднані групи “33” – КГ Максим

1-а бригада “Пам’ять Базару”, “імени Лайдаки” – кр. Ярок

2-а бригада “Жовті води”, “імени Острога” – кр. Галайда

3-я бригада “Холмська”, “імени Мазепи” – кр. Буря, кр. Ткач

4-а бригада “Соборна Україна”, “імени Вовчака” – кр. Ромб

5-а бригада “Пилявці”, “імени Байди” – кр. Лисий, кр. Ігор

6-а бригада “Помста Крут”, “імени Назара” –

кр. Крига, кр. Верховинець

Східня ВО / З’єднані групи “44” – КГ Олекса

Загін “Дорош” – кр. Стальний

Загін “Прилуцький” – кр. Дяченко

Загін “Стародубський” – кр. Кузьма

УПА-Південь — курені

Неповний реєстр

весна 1944

УПА-Південь – крайовий командир Леміш

Курінь – кур. Сторчан

Курінь – кур. Докс

Курінь – кур. Мамай

Курінь – кур. Бувалий

Курінь – кур. Довбенко

Курінь – кур. Лихо

Курінь – кур. Птах

Курінь – кур. Макс

Курінь – кур. Бистрий

Курінь – кур. Саблюк

осінь 1944

З’єднані групи “22” – КГ Роман, КГ Ясен

Дубенський курінь – кур. Чернець

Кременецький курінь – кур. Докс

Здолбунівський курінь – кур. ?

Кам’янець-Подільський курінь – кур. Бистрий

Вінницький курінь – кур. Панько

Українська повстанча армія на ЗУЗ
Зміни в організаційній структурі
(Галичина, Буковина, Закарпаття, Закарзоння)

липень-листопад 1943

Українська народна самооборона – командир Андрієнко

Львівська область – командир Ярема

Тернопільська область – командир Чугайстер, командир Остап

Станіславівська область – командир Дзвінчук

Курінь УНС “Гайдамаки” – кур. Хмель

Курінь УНС “Чорні чорти” – кур. Липей

Відділ особливого призначення – чот. Різун

Дрогобицька область – командир Вовк, командир Орел

Курінь УНС “імени Кривоноса” – кур. Омелян

1943-1944

УПА-Захід –

крайовий командир Андрієнко, крайовий командир Шелест

ВО1/Група “Башта” (м. Львів, Розточчя, полігон) – КГ Хмара

ВО2/Група “Буг” (Львівська область) – КГ Ярема, КГ Вороний

ВО3/Група “Лисоня” (Тернопільська область) – КГ Остап

ВО4/Група “Говерля” (Станіславівська обл.) – КГ Гуцул, КГ Грім

ВО5/Група “Маківка” (Дрогобицька обл.) – КГ Орел, КГ Дзвінчук

ВО6/Група “Сян” (Перемиська область) – КГ Ударник

ВО7/Група “Сучава” (Буковина) – не призначено КГ

ВО8/Група “Срібна” (Закарпаття) – не призначено КГ

1945-1947

УПА-Захід – крайовий командир полк. Шелест

ВО2/Група “Буг” (Львівський край) – КГ май. Вороний

ВО3/Група “Лисоня” (Подільський край) – КГ май. Бондаренко

ВО4/Група “Говерля” (Карпатський край) – КГ май. Грім

ВО6/Група “Сян” (Закарзонський край) – КГ май. Орест

Примітки: а) ВО1 прилучили до ВО2, а ВО5, ВО7 і ВО8 – до ВО4.

б) ВО6 підпорядкували ВО2 від XI. 1944 до IV. 1945.

УПА-Захід — курені

Серпень-грудень 1944

ВО1 / “Башта”:

Львівський курінь “Холодноярці” – кур. Град
Яворівський курінь “Переяслави” – кур. Бахмач

ВО2 / “Буг”:

Грубешівський курінь “Гайдамаки” – кур. Юрченко
Золочівський курінь “Дружинники” – кур. Шугай
Золочівський курінь “Романовичі” – кур. Вартовий, кур. Ткаченко
Любачівський курінь “Месники” – кур. Залізник
Миколаївський курінь “Жубри” – кур. Дир?
Рава-Руський курінь “Галайда” – кур. Євшан, кур. Перемога

ВО3 / “Лисоня”:

Бережанський курінь – кур. Остап
Бережанський курінь – кур. Бондаренко, кур. Крук
Рогатинський курінь – кур. Роман, кур. Яструб
Тернопільський курінь – кур. Чугайстер
Чортківський курінь – кур. Гордієнко, кур. Бистрий

ВО4 / “Говерля”:

Буковинський курінь “?” – кур. Перебийніс
Калуський курінь “Загроза?” – кур. Ромко
Калуський курінь “Промінь” – кур. Журавель
Коломийський курінь “Гайдамаки” – кур. Скуба
Коломийський курінь “Гуцульський” – кур. Книш
Коломийський курінь “Карпатський” – кур. Лісовий
Коломийський курінь “Перемога” – кур. Степовий
Станіславівський курінь “Бескид” – кур. Довбуш-1
Станіславівський курінь “Довбуш” – кур. Гамалія
Станіславівський курінь “Сивуля” – кур. Іскра
Станіславівський курінь “Скажені” – кур. Різун
Станіславівський курінь “Смертоносці” – кур. Благий

ВО6 / “Сян”:

Лемківський курінь “Лемківщина” – кур. Рен
Перемиський курінь “Лютий?” – кур. Євген

Тактичні відтинки ВО2 / Групи «Буг»

Літо 1945 – літо 1947

11-ий [Золочівський] ТВ “Пліснисько” – КВ Шугай, КВ Чайчук

Вд. ?? “Витязі” – сот. Оверко

Вд. ?? “Дружинники” – сот. Свобода, сот. Козак

Вд. ?? “Непоборні” – сот. Малиновий

Вд. ?? “Русичі” – сот. Павленко

12-ий [Сокальський] ТВ “Климів” – КВ Лис, КВ Перемога

Вд. ?? “Галайда-1” – сот. Перемога

Вд. ?? “Галайда-2” – сот. Куліш, сот. Ворон, сот. Сивий, сот. Чавс

Вд. ?? “Кочовики” – сот. Штиль

Вд. ?? “Перебийніс” – сот. Шумський

Вд. ?? “Пролом” – сот. Черник

Вд. ?? “Тигри” – сот. Ромко, сот. Лис

13-ий [Львівський] ТВ “Розточчя” –

КВ Град, КВ Тиміш, КВ Угринович

1-ий курінь “Холодноярці” –

кур. Град, кур. Тиміш, кур. Глухий

Вд. ?? “Холодноярці-1” –

сот. Кобзаренко, сот. Мрія, сот. Сагайдачний

Вд. ?? “Холодноярці-2” – сот. Глухий, сот. Чорнота

Вд. ?? “Холодноярці-3” –

сот. Грізний, сот. Дон, сот. Гонта, сот. Довбня, сот. Зорян

2-ий курінь “Переяслави” – кур. ..?, кур. Угринович

Вд. ?? “Переяслави-1” – сот. Бриль

Вд. ?? “Переяслави-2” – сот. Петренко, сот. Гамалія

Вд. ?? “Переяслави-3” – сот. Сян

14-ий [Городоцький] ТВ “Асфальт” – КВ ..?, КВ Грабенко

Вд. ?? “Жубри-1” – сот. Крутіж, сот. Осика

Вд. ?? “Жубри-2” – сот. Стрибожич, сот. Гайдук

Вд. ?? “Наддніпрянци” – сот. ?

Вд. ?? “Наддністрянци” – сот. ?

15-ий [Рогатинський] ТВ “Яструб” – КВ ..?, КВ Шугай

Вд. ?? “Сурмачі” – сот. Буря?

Тактичні відтинки ВОЗ / Групи «Лисоня»

Літо 1945 – літо 1947

16-ий [Тернопільський] ТВ “Серет”? – КВ Чорний

Вд. ?? “Бурлаки” – сот. Чорний

Вд. ?? “Рубачі” – сот. Гамалія

Вд. ?? “Сіроманці” – сот. Косач

17-ий [Бережанський] ТВ “?” – КВ Левко

Вд. ?? “Гайдамаки” – сот. Ясмін

Вд. ?? “Лісовики” – сот. Крук

Вд. ?? “Риболовці” – сот. Левко

Вд. ?? “Холодноряці” – сот. Овоч

18-ий [Чортківський] ТВ “Стрипа”? – КВ Бистрий

Вд. ?? “Сірі вовки” – сот. Хмель

Вд. ?? “Чорноморці” – сот. Ростислав

19-ий [Кам’янець-Подільський] ТВ “?” – КВ Довбня

Вд. ?? “?” – сот. Кий

Тактичні відтинки ВО4 / Групи «Говерля»

Літо 1945 – осінь 1949

20-ий [Чернівецький] ТВ “?” – КВ Недобитий?
[без відділів]

21-ий [Коломийський] ТВ “Гуцульщина” – КВ Козак, КВ Хмара-1

Вд. 58 “Сурма” – сот. Білий

Вд. 59 “імени Колодзінського” – сот. Спартан

Вд. 60 “Дністер” – сот. Юрко

Вд. 61 “??” – сот. Підгірський

Вд. 62 “імени Богуна” – сот. Вихор-2

Вд. 63-68 [неустійнені]

Вд. ?? “Березівська” – сот. Мороз, сот. Кривоніс

22-ий [Станиславівський] ТВ “Чорний ліс” – КВ Греггіт, КВ Дунай

1-ий курінь “Підкарпатський” – кур. Прут

Вд. 69 “Змії” – сот. Сокіл

Вд. 70 “Заведії” – сот. Буря, сот. Запорожець

Вд. 71 “Чорні чорти” – сот. Пиріг, сот. Морозенко

2-ий курінь “Дзвони” – кур. Хмара-1, кур. Чорнота

Вд. 72 “Стріла” – сот. Явір, сот. Причепа

Вд. 73 “Лебеді” – сот. Вовк, сот. Мур

Вд. 74 “Сірі” – сот. Чорнота, сот. Сапер

3-ий курінь “Смертоносці” – кур. Чорний

Вд. 75 “Звірі” – сот. Гроза, сот. Крамаренко

Вд. 76 “Залізни” – сот. Богун, сот. Вихор

Вд. 77 “Месники” – сот. Павло

[див. галі]

4-ий курінь “Сивуля” – кур. Іскра

Вд. 78 “Верховинці” – сот. Вивірка, сот. Бобик

Вд. 79 “Бистрі” – сот. Вихор-1, сот. Сагайдачний

5-ий курінь “Бескид” – кур. Довбуш-1

Вд. 80 “Гуцули” – сот. Крук, сот. Тур

Вд. 80а “Зелені” – сот. Шабля

23-ий [Калуський] ТВ “Магура” – КВ Байрак

Вд. 81 “Летуни” – сот. Середний

Вд. 82 “Вітрогони” – сот. Тютюнник, сот. Морозенко

Вд. 83 “Круки” – сот. Моряк

Вд. 84 “Рисі” – сот. Гонта, сот. Влодко

Вд. 85 “Бистриця” – сот. Донський, сот. Черник, сот. Ластівка

Вд. 86 “Журавлі” – сот. Грізний

Вд. 87 “Хорти” – сот. Бей, сот. Волиняк

Вд. 88 “Опришки” – сот. Довбуш-2

24-ий [Дрогобицький] ТВ “Маківка” –

КВ Андрієнко, КВ Богдан, КВ Хрін

Курінь “Бойки” – кур. Трясило

Вд. 89 “імени Вітовського” – сот. Моряк, сот. Бродич

Вд. 90 “імени Хмельницького” – сот. Буйтур, сот. Грузин

Самостійні сотні?

Вд. 91 “Басейн” – сот. Біль, сот. Мирон, сот. Тараско, сот. Ромко,
сот. Чорняк, сот. Оріх

Вд. 92 “Булава” – сот. Зелений, сот. Мирон, сот. Орленко

Вд. 93 “Вовки” – сот. Кармелюк

25-ий [Закарпатський] ТВ “?”: КВ (?)

[без відділів]

Тактичні відтинки ВО6 / Групи «Сян»

Осінь 1945 – літо 1947

26-ий [Лемківський] ТВ “Лемко” – КВ Рен

1-ий лемківський курінь – кур. Рен

Вд. 94 “Ударник-1” – сот. Дідик, сот. Бродич

Вд. 96 “Ударник-3” – сот. Бурій, сот. Бір

Вд. 95а “Ударник-5” – сот. Хрін

Вд. 95б “Ударник-8” – сот. Стах, сот. Крилач, сот. Стах

2-ий перемиський курінь – кур. Коник, кур. Байда

Вд. 95 “Ударник-2” – сот. Громенко, сот. Орський, сот. Громенко

Вд. 94а “Ударник-4” – сот. Бурлака

Вд. 96а “Ударник-6” – сот. Барон, сот. Зруб, сот. Яр, сот. Крилач

Вд. 94б “Ударник-7” – сот. Ластівка

Вд. ?? [без назви] – сот. Ворон

27-ий [Любачівський] ТВ “Бастіон” – КВ Залізник

Любачівський курінь “Месники” – кур. Залізник

Вд. 97 “Месники-1” –

сот. Шум, сот. Умань, сот. Підкова, сот. Калинович

Вд. 98 “Месники-2” – сот. Біс, сот. Балай, сот. Туча

Вд. 97а “Месники-3” – сот. Біс, сот. Умань, сот. Шум

Вд. 98а “Месники-4” – сот. Яр

Вд. 97б “Месники-5” – сот. Крук

28-ий [Холмський] ТВ “Данилів” – КВ Ягода, КВ Прірва, КВ Беркут

Холмський курінь “Вовки” – кур. Ягода, кур. Прірва, кур. Беркут

Вд. 99 “Вовки-1” – сот. Крапка, сот. Кропива, сот. Громовий, сот. Яр

Вд. 100 “Вовки-2” – сот. Багряний, сот. Лис, сот. Дуда

Вд. ?? “Вовки-3” – сот. Зірка, сот. Давид

Криптоніми штабів і відділів

Бойові відділи, а часом і деякі штаби мали особливі назви чи криптоніми, починаючи вже з весни 1943. Більшість цих назв не були відомі воякам, а вживалися тільки в оперативних звітах або в описах боїв для публікації. Все таки деякі назви стали відомі широко серед населення, наприклад, "Сіроманці". Віг 1944, а спеціально в 1945 назви замінено кодовими нумерами для конспірації перед ворогом.

Цей список ще потребує доповнень, особливо щодо теренів УПА-Північ та УПА-Південь.

Асфальт - 14-ий [Миколаївський] ТВ ВО "Буг", 1945-47

Базар - з'єднання [сотня] ВО "Тютюнник", весна 1944

ім. Байди - короткотривала назва бригади "Пилявці", 1944

Басейн - сотня ТВ "Маківка", вд. 91, 1946-49

Бастіон - 27-ий [Любачівський] ТВ ВО "Сян", 1945-47

Батуринський - загін (кол. "імени Остапа") ВО "Заграва", 1944

Башта - ВО1 (Львівська, місто) УПА-Захід, 1943-44

Березівська - сотня куреня "Карпатський", 1944-45

Беркути - Підстаршинська школа [сотня] ВО "Говерля", 1944

Бескид - 5-ий курінь ТВ "Чорний ліс", 1944-46

Бистриця - сотня ТВ "Магура", вд. 85, 1945-47

Бистрі - сотня куреня "Сивуля", вд. 78, 1944-46

ім. Благого - короткотривала назва куреня "Смертоносці", 1945

Богун - ВО2 (південна Рівенщина) УПА-Північ, 1943-44

ім. Богуна - загін [курінь] ВО "Заграва", 1943-44

ім. Богуна - 3-ій загін ВО "Турів", 1943-44

ім. Богуна - сотня ТВ "Гуцульщина", вд. 62, 1944-49

Бойки - курінь ТВ "Маківка", 1944-45

Бродяги - мабуть, сотня під командою Чупринки ВО5 "Маківка" 1944

Буг - ВО2 (Львівська) УПА-Захід, 1943-47

Буг - 2-ий курінь загону "Озеро", 1943-44

Буйні - сотня ВО "Лисоня", 1943-45

Булава - сотня ТВ "Маківка", вд. 92, 1943-48

Бурлаки - сотня ВО "Лисоня", 1943-46

Верховинці – сотня куреня “Сивуля”, вд. 79, 1944-46
Витязі – сотня ТВ “Пліснисько”, 1945-46
вд. Вільшини – КВШ УПА-Північ, 1943
ім. Вітовського – сотня куреня “Бойки”, вд. 89, 1944-46
Вітрогони – сотня ТВ “Магура”, вд. 82, 1944-46
Вовки – курінь ТВ “Данилів”, 1945-47
Вовки – Підстаршинська школа [сотня] ВО “Заграва”, 1943
Вовки – сотня ТВ “Маківка”, вд. 93, 1944-46
Вовки-1 – перша сотня куреня “Вовки”, вд. 99, 1944-47
Вовки-2 – друга сотня куреня “Вовки”, вд. 100, 1945-47
Вовки-3 – третя сотня куреня “Вовки”, вд. 99а, 1946-47
ім. Вовчака – 4-а бригада ВО “Завихост”, 1944

Гайдамаки – курінь ВО “Буг”, серпень-вересень 1944
Гайдамаки – курінь ТВ “Гуцульщина”, 1944-45
Гайдамаки – курінь УНС к. Долини в Карпатах, 1943
Гайдамаки – сотня ВО “Лисоня”, 1944-45
Галайда – курінь ВО “Буг”, 1944-46
Галайда-1 – перша сотня куреня “Галайда”, 1944-46
Галайда-2 – друга сотня куреня “Галайда”, 1944-47
ім. Гамалії – короткотривала назва сотні “Чорні чорти”, 1944
Говерля – ВО4 (Станиславівська) УПА-Захід, 1943-49
Грегит – юнацька школа на терені Гуцульщини, літо 1944
Громобій – сотня загону “Котловина”, 1943-44
Гуцули – сотня куреня “Бескид”, вд. 80, 1944-46
Гуцульський – курінь ТВ “Гуцульщина”, 1944-45
Гуцульщина – 21-ий [Коломийський] ТВ ВО “Говерля”, 1945-49

ім. Гонти – сотня куреня “Гайдамаки” ТВ21, 1944-45

Данилів – 28-ий [Холмський] ТВ ВО “Сян”, 1945-47
Дзвони – 2-ий курінь ТВ “Чорний ліс”, 1945-47
Дніпро – відділ [сотня] УПА-Південь, вересень 1944
Дністер – сотня ТВ “Гуцульщина”, вд. 60, 1945-47
Дністер-200 – сотня ВО “Богун”, 1943-44
Довбуш – курінь ВО “Говерля” в Чорному лісі, 1944
Донбас – ВО1 УПА-Південь, від серпня 1944
Дорош – загін [курінь] З’єднаних груп “44”, 1944-45

ім. Дорошенка – загін [курінь] ВО “Заграва”, 1943
Дружинники – сотня куреня “Скажені”, 1944
Дружинники – Старшинська школа [сотня] УПА-Північ, 1943
Дружинники – 1-ий курінь ТВ “Пліснисько”, 1944-45

Енея – перша назва ВО “Богун”, 1943

Жовті води – 2-а бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45
Жубри – курінь ТВ “Асфальт”, 1944-45
Журавлі – сотня ТВ “Магура”, вд. 86, 1944-47

Заведії – 2-а сотня куреня “Підкарпатський”, вд. 70, 1944-46

Завихост – західня ВО УПА-Північ, 1944-46

Завойовники – сотня ВО “Буг”, 1944

Заграва – курінь (на Коломийщині) ВО “Говерля”, 1944

Заграва – сотня ВО “Говерля”, 1944

Заграва – ВО1 (північна Рівенщина) УПА-Північ, 1943-44

Загроза – курінь ТВ “Магура”, 1944-45

Залізни – 2-а сотня куреня “Смертоносці”, вд. 76, 1944-46

Замок – КВШ УПА-Захід

Звірі – 1-а сотня куреня “Смертоносці”, вд. 75, 1944-46

Зелені – сотня куреня “Бескид”, вд. 80а, 1944-46

З’єднані групи “22” – УПА-Південь від серпня 1944

З’єднані групи “33” – західня ВО УПА-Північ від серпня 1944

З’єднані групи “44” – східня ВО УПА-Північ від серпня 1944

Змії – 1-а сотня куреня “Підкарпатський”, вд. 69, 1943-46

Карпатський – курінь ТВ “Гуцульщина”, 1944-45

Кентавр – штрафний вд. [сотня] ВО “Заграва”, 1943

Климів – 12-ий [Сокальський] ТВ ВО “Буг”, 1945-46

Кодак – загін ВО “Богун”, 1943-44

ім. Колодзінського – загін [курінь] ВО “Заграва”, 1943-44

ім. Колодзінського – сотня куреня “Карпатський”, вд. 59, 1944-47

ім. полк. Коники – Підстаршинська школа [сотня] ВО “Сян”, 1946

ім. Коновальця – загін [курінь] ВО “Заграва”, 1943-44

ім. Коновальця – 1-ий курінь загону “Котловина”, 1943-44

Корсунський – загін (кол. “ім. Колодзінського”) ВО “Заграва”, 1944

Котловина – 2-ий загін ВО “Турів”, 1943-44

Кочовики – сотня ТВ “Климів”, 1944-46
ім. Кривоноса – курінь УНС (Турка–Самбір у Карпатах), 1943
Крилаті – сотня загону “Котловина”, 1943-44
Крилаті – Підстаршинська школа [сотня] ВО “Маківка”, 1944
Кричалі – 3-я сотня куреня “Галайда”, 1944-45
Крим – назва, мабуть, ВО2 УПА-Південь, 1944
Круки – сотня ТВ “Магура”, в.д. 83, 1944-45
Крути – з’єднання [сотня] ВО “Тютюнник”, весна-літо 1944
Кубанці – сотня ВО “Лисоня”, 1944

ім. Лайдаки – 1-а бригада ВО “Завихост”, 1944-45
Лебеді – 2-а сотня куреня “Дзвони”, в.д. 73, 1945-46
Леви чи Льви – курінь ВО “Буг”, 1944
Лемківщина – курінь [коротко загін] ВО “Сян”, 1944
Лемко – 26-ий [Лемківський] ТВ ВО “Сян”, 1945-47
Легуни – сотня ТВ “Магура”, в.д. 81, 1944-47
ім. Лисого – короткотривала назва бригади “Пилявці”, 1944
Лисоня – ВО3 (Тернопільська) УПА-Захід, 1943-47
Лісовики – сотня ВО “Лисоня”, 1943-45
Лісові чорти – Підстаршинська школа [сотня] ВО “Буг”, 1944-45
Лісові чорти – Старшинська школа [сотня] УПА-Північ, 1943-44

Магура – 23-ій [Калуський] ТВ ВО “Говерля”, 1945-49
ім. Мазепи – 3-я бригада ВО “Завихост”, 1944
ім. І. Мазепи – перша сотня УПА Володимир-Вол. повіту, 1943
Маківка – ВО5 (Дрогобицька) УПА-Захід, 1943-44
Маківка – 24-ий [Дрогобицький] ТВ ВО “Говерля”, 1945-49
Месники – курінь ТВ “Бастіон”, 1944-47
Месники – сотня ВО “Маківка”, 1944
Месники – 3-я сотня куреня “Смертоносці”, в.д. 77, 1944-47
Месники-1 – 1-а сотня куреня “Месники”, в.д. 97, 1944-47
Месники-2 – 2-а сотня куреня “Месники”, в.д. 98, 1944-47
Месники-3 – сотня куреня “Месники”, в.д. 97а, 1945-47
Месники-4 – 4-а сотня куреня “Месники”, в.д. 97б, 1946
Месники-5 – 5-а сотня куреня “Месники”, в.д. 98а, 1946-47

Наддніпрянци – сотня ТВ “Асфальт”, 1945
Наддністриянци – сотня ТВ “Асфальт”, 1945

ім. Назара – короткотривала назва бригади “Помста Крут”, 1944
Непоборні – сотня ТВ “Пліснисько”, 1945

Озеро – 1-ий загін ВО “Турів”, 1943

Олені – Старшинська школа [курінь] УПА-Захід, 1944

Опришки – сотня ТВ “Магура”, в.д. 88, 1944-47

Орли – сотня ВО “Лисоня”, 1943-45

Оса – Штаб Першої групи УПА, 1943

ім. Остапа – загін [курінь] ВО “Заграва”, 1943-44

ім. Острога – короткотривала назва бригади “Жовті води”, 1944

Очайдух – сотня загону “Котловина”, 1943-44

Пам’ять Базару – 1-а бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45

Перебийніс – сотня ТВ “Климів”, 1944-45

Перемога – курінь ТВ “Гуцульщина”, 1944-45

Переяслави – курінь ТВ “Розточчя”, 1944-46

Переяслави-Підстаршинська школа [сотня] ТВ “Розточчя”, 1946-47

Переяслави-1 – 1-а сотня куреня “Переяслави”, 1944-46

Переяслави-2 – 2-а сотня куреня “Переяслави”, 1944-46

Переяслави-3 – 3-я сотня куреня “Переяслави”, 1944-46

Перша група УПА – з’єднання північної Рівенщини, весна 1943

Петлюра – з’єднання [курінь] ВО “Тютюнник”, весна-літо 1944

ім. Петлюри – сотня ТВ “Гуцульщина”, 1944-45

ім. С. Петлюри – Підстарш. школа [сотня] загону “ім. Богуна”, 1943

Пилявці – 5-а бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45

Підкарпатський – 1-ий курінь ТВ “Чорний ліс”, 1945-46

Пімста – сотня загону “Котловина”, 1943-44

Пімста Полісся – відділ [сотня] УПА в районі Дивин, весна 1943

Пліснисько – 11-ий [Золочівський] ТВ ВО “Буг”, 1945-46

Погром – 3-ій курінь загону “Котловина”, 1943

Полтава-100 – курінь ВО “Богун”, 1944

Полтавці – сотня ВО “Лисоня”, 1944-45

Помста Крут – 6-а бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45

Прилуцький – загін [курінь] З’єднаних груп “44”, 1944-45

Пролом – сотня ТВ “Климів”, 1943-45

Промінь – Калуський курінь ВО “Говерля”, 1944-45

Риболовці – сотня ВО “Лисоня”, 1944-45

Риси – сотня ТВ “Магура”, вд. 84, 1944-47
Розточчя – 13-ий [Львівський] ТВ ВО “Буг”, 1945-46
Романовичі – 2-ий курінь ТВ “Пліснисько”, 1944-45
Рубачі – сотня ВО “Лисоня”, 1944-46
Русичі – сотня ТВ “Пліснисько”, 1945-46

ім. Сагайдачного – курінь загону “імени Богуна”, 1943
Світляна – часова назва Підстарш. школи загону “ім. Богуна”, 1943
ім. Святослава – курінь загону “імени Богуна”, 1943
Серет – мабуть, 16-ий [Тернопільський] ТВ ВО “Лисоня”, 1945-46
Сивуля – 4-ий курінь ТВ “Чорний ліс”, 1944-46
Сірі – 3-я сотня куреня “Дзвони”, вд. 74, 1944-47
Сірі вовки – сотня ВО “Лисоня”, 1943-46
Сіроманці – сотня ВО “Лисоня”, 1943-46
Скажені – 1-ий курінь Чорного лісу ВО “Говерля”, 1944-45
Скуба – короткотривала назва куреня ТВ “Гуцульщина”, 1946
Смертоносці – 3-ій курінь ТВ “Чорний ліс”, 1944-46
Соборна Україна – 4-а бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45
Соколи – сотня ВО “Маківка”, 1944-45
Спартанці – початкова назва сотні “Холодноярці-2”, 1944
Срібна – ВО8 (Закарпаття) УПА-Захід, 1944
Стародубський – загін [курінь] З’єднаних груп “44”, 1944-45
Стрипа – мабуть, 18-ий [Чортківський] ТВ ВО “Лисоня”, 1945-46
Стріла – 1-а сотня куреня “Дзвони”, вд. 72, 1944-47
Стріла – сотня загону “Котловина”, 1943-44
Сурма – 1-а сотня ТВ “Гуцульщина”, вд. 58, 1943-48
Сурма – сотня ВО “Маківка” (пізніше “Ударник-3”), 1944-45
Сурмачі – сотня ТВ “Яструб”, 1945-46
Сучава – ВО7 (Чернівецька область) УПА-Захід, 1944
Східняки – сотня ВО “Маківка” (опісля ВО “Сян”), 1944
Сян – ВО6 (Перемиська, Закерзонська) УПА-Захід, 1943-47

Тигри – сотня ВО “Буг”, 1943-45
Трембіта – сотня куреня “Карпатський”, 1944-45
Трембіта – сотня куреня УНС “Гайдамаки”, 1943
Турів – ВО3 (Волинська) УПА-Північ, 1943-44
Тютюнник – ВО4 (Житомирська) УПА-Північ, 1943-44

Командир Востної Стрели
М.ДУБОВИЙ

У П А
ГРУПА „ЗАГРВА“
Шеф Військового Штабу
Пор. СЛАВУТА.

У П А
ГРУПА „ЗАГРВА“
Начальний лікар
Др. БРАВІЙ.

У П А
ГРУПА „ЗАГРВА“
Шеф Технічного Відділу
ЛЕВІДЬ

У П А
ГРУПА „ЗАГРВА“
ЗАГІН ІМ. „ДОРОШЕНЬКА“
Дни _____ 194_ р.

№ _____

Ком. Загону
ВОРОНИЙ.

Поштова марка, печатки УПА

Ударник – назва всіх сотень ТВ “Лемко”, 1945-47

Ударник-1 – 1-а сотня Лемківського куреня, вд. 94, 1944-47

Ударник-2 – 1-а сотня Перемиського куреня, вд. 95, 1944-47

Ударник-3 – 2-а сотня Лемківського куреня, вд. 96, 1944-48

Ударник-4 – 2-а сотня Перемиського куреня, вд. 94а, 1944-47

Ударник-5 – 3-я сотня Лемківського куреня, вд. 95а, 1945-48

Ударник-6 – 3-я сотня Перемиського куреня, вд. 96а, 1945-47

Ударник-7 – 4-а сотня Перемиського куреня, вд. 94б, 1945-47

Ударник-8 – 4-а сотня Лемківського куреня, вд. 95б, 1946-47

Фастівський – загін (колишній “Котловина”) ВО “Заграва”, 1944

Хмельницький – з’єднання [курінь] ВО “Тютюнник”, 1943-44

ім. Хмельницького – загін [курінь] ВО “Заграва”, 1943-44

ім. Хмельницького – сотня куреня “Бойки”, вд. 90, 1944-48

ім. Хмельницького – сотня ТВ “Гуцульщина”, 1944-45

ім. Хмельницького – 2-ий курінь загону “Котловина”, 1943

ім. Хмельницького – 3-ій курінь загону “імени Богуна”, 1943

Холмська – 3-я бригада [курінь] ВО “Завихост”, 1944-45

Холодноярці – курінь ВО “Башта” (опісля ВО “Буг”), 1944-46

Холодноярці – сотня ВО “Лисоня”, 1943-46

Холодноярці-1 – 1-а сотня куреня “Холодноярці”, 1944-46

Холодноярці-2 – 2-а сотня куреня “Холодноярці”, 1944-46

Холодноярці-3 – 3-я сотня куреня “Холодноярці”, 1944-46

Хорти – Підстаршинська школа [сотня] ВО “Заграва”, 1943

Хорти – сотня ТВ “Магура”, вд. 87, 1944-47

Хортиця – відділ командира Довбуша ВО “Заграва”, 1943

Черемош – сотня куреня “Гуцульський”, 1944-45

Чорна сотня – перша назва Львівської сотні “Холодноярці-1”

Чорний ліс – 22-ий [Станиславівський] ТВ ВО “Говерля”, 1945-49

Чорні гайдамаки – сотня загону “Дорош”, 1945

Чорні чорти – курінь УНС на Гуцульщині, 1943

Чорні чорти – 3-я сотня куреня “Підкарпатський”, вд. 71, 1944-46

Чорногора – сотня куреня “Гуцульський”, 1944-45

Чорноморці – сотня ВО “Лисоня”, 1944-45

Яструб – 15-ий [Рогатинський] ТВ ВО “Буг”, 1945-46

Організація українських націоналістів
Організаційна структура (1942-43)

Західні українські землі (ЗУЗ)

область - Львів-місто

область Львів -

округи: Львів-південь, Золочів, Сокаль, Рава-Руська

область Тернопіль -

округи: Бережани, Тернопіль, Чортків

область Станиславів -

округи: Коломия, Станиславів, Калуш, Чернівці?

область Дрогобич -

округи: Стрий, Дрогобич, Самбір

область Перемишль -

округи: Перемишль, Сянік

Північно-західні українські землі (ПЗУЗ)

область Волинська -

округи: Луцьке, Горохів, Ковель, Холм?, Берестя?

область Рівне -

округи: Сарни, Рівне?, Кременець, Житомир

Північно- чи Осередньо-східні українські землі (ПСУЗ/ОСУЗ)

області -

Київ, Кам'янець-Подільський, Вінниця, Чернігів,
Полтава, Суми, Харків

Південно-східні українські землі (ПівдСУЗ)

області -

Дніпропетровське, Кіровоград, Сталіно, Вороши-
ловград, Запоріжжя, Херсон, Миколаїв, Крим,
Одеса

**Краї, округи та надрайони ОУН
1945-47**

Львівський край (ЗУЗ)

1. Золочівська округа -
надрайони: Броди, Золочів
2. Сокальська? округа -
надрайони: Радехів, Жовква, Кам'янка-Бузька
3. Місто Львів
4. Львівська округа -
надрайони: Яворів, Городок, Миколаїв
5. Рогатинська округа -
надрайони: Рогатин, Бібрка

Подільський край (ЗУЗ)

1. Тернопільська округа -
надрайони: Зборів, Тернопіль, Збараж
2. Бережанська округа -
надрайони: Бережани, Підгайці
3. Чортківська округа -
надрайони: Чортків, Бучач, Заліщики
4. Кам'янець-Подільська округа -
надрайони: Сатанів, Волочиська

Карпатський край (ЗУЗ)

1. Чернівецька округа -
надрайони: Чернівці, Вижниця, Вашківці
2. Коломийська округа -
надрайони: Косів, Коломия, Городенка
3. Станиславівська округа -
надрайони: Надвірна, Станиславів, Тлумач

[див. далі]

4. Калуська округа -
надрайони: Долина, Калуш, Журавно
5. Дрогобицька округа -
надрайони: Стрий, Дрогобич, Самбір
6. Закарпатська округа -
[невідомі надрайони]

Закерзонський край (ЗУЗ)

1. Перемиська округа -
надрайони: Перемишль, Сянок, Кросно
2. Любачівська округа -
надрайони: Любачів, Ярослав?
3. Холмська округа -
надрайони: Грубешів, Підляшшя

Західний край ПЗУЗ

1. Берестейська округа -
надрайони: Кобринь, Берестя
2. Ковельська округа -
надрайони: Любомль, Ковель, Камінь-Коширський
3. Луцька округа -
надрайони: Луцьке, Горохів, Володимир-Волинський

Східний край ПЗУЗ

1. Сарненська округа -
надрайони: Пинське, Сарни, Костопіль
2. Кременецька? округа -
надрайони: Кременець, Дубно, Здолбунів, Рівне?
3. Житомирська округа -
надрайони: Коростень, Андрушівка

Листівка Збройного підпілля, видання, мабуть, ПЗУЗ (перед 1950)

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ. АВТОРИ ТА РЕДАКТОРИ

Списком цим у частинах (А) і (Б) хочемо охопити всі публікації УГВР, УПА та ОУН із періоду зорганізованої збройної боротьби на українських землях 1942-53: чи то книжки-видання чи окремо перевидані брошурками статті з не- чи періодичних видань, геть кожну працю, яку автор написав, коли ще був членом підпілля—всі публікації, які підпілля приготувало до друку чи пустило в світ. Найголовніша мета—все зафіксувати, неважно, чи праця доступна чи ні. Нотуємо все, що відоме про дану публікацію, до найскупішої про неї згадки; розкриваємо псевдоніми; інформуємо про передрук-переклад книжки/числа в підпіллі чи деінде.

Черговість даних щодо (А) книжок така: 'автор-титул(-редактор)', а для (Б) періодики-неперіодики: 'титул-редактор'. Якщо на обкладинці чи в тексті праці в частині (А) є ім'я автора, тоді титул пускаємо після дійсного ім'я/псевдоніму особи. Коли нема автора (в А) чи редактора (в Б) ніде на публікації, а нам вдалося встановити дійсне ім'я цієї особи, тоді пускаємо його і в (А) і в (Б) після назви праці.

Наш список, самозрозуміло, ще не точний (сигналом чого є всі ті "білі плями", де нема ім'я/псевдоніму автора-редактора, місця появи, видавця, року, стор. тощо: див. "потрібне" під [А] і [Б] далі), і тому знову звертаємося до читачів із проханням допомогти заповнити всі пропущення, виправити всі помилки (див. адреси на стор. 8).

А. Книжки, підручники, брошури, звернення, спогади

Потрібно такі, відповідно, бібліографічні дані: автор • назва праці • переклад із праці • ім'я/псевдонім перекладача • ім'я/псевдонім редактора • опис (брошура тощо) • дійсне ім'я автора • передрук, джерело, назва видавця, інші дані: місце, назва друкарні, рік, кількість стор., формат друком, наклад/-и • передрук у підпіллі, назва видавця, інші дані • передрук на чужині, назва видавця, інші дані

А. К., Конституція ССРСР. Сатира. Брошура. 1947 (30 березня), 10 стор. машинопису.

Альбом. Знімки провідних членів ОУН, відбитки листівок із нагоди різних свят. 1945, 14 стор.

Михайло Дяченко

Артем див. у: Хасевич Ніл . . . , *Графіка в бункрах УПА*
Бабій Олесь, *Гуцульський курінь*. Поема (передрук із оригіналу, 1917). Видання ОУН Закерзонського краю, 1945, 140 стор. на циклостилі.

Бей Василь див. Василенко Улас; також у: *Перспективи розвитку національно-визвольної боротьби в Східній Україні*

Боевой устав пехоты див. у: *Бойовий правильник піхоти*; також у: *Стрілецький курінь*; також у: *Стрілецький полк*
Боєслав Марко, *Горді душі*. Оповідання, автор – Михайло Дяченко. Видання ОУН Станіславівської округи, 1948.

—, *За соборний моноліт*. Автор – Михайло Дяченко. З друкарні ОУН “За волю”, 1950, 9 стор.

—, *Марена*. Поема, автор – Михайло Дяченко. Видання Станіславівської округи ОУН, 1948. Передрук, із друкарні ОУН “Воля народам”, 1952, 8 стор. друком книжкового формату.

- , *Народові*. Збірка поезій, автор – Михайло Дяченко. Брошура. 1950, 20 стор. машинопису.
- , *Поеми*. Автор – Михайло Дяченко. 1949, 22 стор. машинопису.
- , *Сталь без іржі*. Драма на 6 сцен (10 відслон), автор – Михайло Дяченко. “Із друкарні С. Петлюри в Станиславові”, 1947, 2-е змінене видання, 40 стор. друком книжкового формату.
- , *Уколгоспних путях*. Оповідання з більшовицької дійсності, автор – Михайло Дяченко. 1949, 38 стор. машинопису книжкового формату.

Бойко-Чорнота див. *Хорунжий Бойко-Чорнота (1922-1945)*

Бойовий правильник партизанки. Підручник, автор, мабуть, Микола Симоненко-“Береза”. Видання УПА, 1946, 77 стор. [+ 4 стор. поправок] кишенькового формату на циклостилі.

Бойовий правильник піхоти. Із російської переклав Д. М. Б. з: *Боевой устав пехоты* (Москва, 1943). Дмитро Грицай (редактор), коректор – Микола Дужий. Підручник. Видання УПА, 1944, в чотирьох книжечках: частини I-II (стор. 1-47), частини III-VII (стор. 49-122), частини VIII-XII (стор. 123-222), частини XIII-XIV (стор. 223-322);

Передрук див. стор. 313-461 у: *Літопис УПА. Нова серія* 1995- , т. I, “Видання Головного командування УПА”, Н. Черкаська (редактор), упорядники – Олександр Вовк, Василь Галаса, Василь Кук, Юрій Черченко. Київ–Торонто: Інститут укр. археографії та джерелознавства імені Михайла Грушевського НАН України, В-во “Літопис УПА”, Головне архівне управління при Кабінеті міністрів України, 1995, 482 [+ 30] стор. Переднє слово: В. Коваль (також англійською). Фундатори: сл. п. Володимир Макар (1911-1993) та його дружина Параня Тереза Бавтро-Макар. У книжці резюме англійською, факсиміле репродукцій, ілюстрації, Список скорочень, Список оголошених видань УПА; Показчик: Олександр Вовк; у твердій обгортці.

Bolszewiecka demokracja Europy див. у: Дума П.

- Боротьба за хліб – боротьба за владу.* Брошурка. Видання ОУНСД, 1943 (серпень), 4 стор. друком книжкового формату.
- Буйтур, *Історія сотні командира Беркута.* Нарис історії сотні “Криlachі” (ВО “Буг”) у 1944; 7 стор. машинопису від 28 лютого 1952.
- Бусел Яків див. Київський *Concentration Camps in the USSR* див. у: *Лагери СССР*
- В. С., *Нові коляди.* Написано 1948. В-во “Курган”, Техзвено “За волю України”, 1950, 9 стор. друком кишенькового формату.
- Вартова служба.* Військовий підручник. Видання “До зброї”, 1944, 26 стор. на циклостилї.
- Василенко Петро див. Гетьманець Петро; також у: *Ранок смерти*; також у: *У боротьбі за волю – під бойовими прапорами УПА*
- Василенко Улас, *До питання нашої політпропагандивної роботи у східньоукраїнському середовищі.* Автор – Василь Бей (керівник ОУН на ОСУЗ). 1952 (травень), 77 півстор. із обгорткою.
- Визвольна боротьба Мазени та Орлика.* Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- Викриття російсько-більшевицької фальсифікації історії України.* Брошура. Видання ОУН, 1949. Перевидання, 1950.
- Вировий М. В., *Україна і Росія.* Автор – Мирослав Прокоп. Передрук, мабуть, із журналу *Ідея і чин* 1943, 3 (квітень?). Видання ОУН, 1943.
- Вишкільна робота – схема пораг.* Інструкція. 1952.
- Вігозва до населення Західніх областей України, селян і робітників Осередніх і Східніх областей України.* Брошурка. Видання ОУН, 1945, книжкового формату; наклади: один – друком, два – на циклостилї.
- Вігповідь Людмилі Шевченко (від українських революціонерів).* Брошурка. Видання ОУН Карпатського краю, 1948. Передрук, Техзвено “За волю України” (ПЗУЗ), 1950, 23 стор.

КОЛОСКИ ПРАКІВНИК

НАУТИЗАНКИ

КИЇВ

1946

ДБНІВ

- Військово-повстанський вишкіл*. 1949, 34 стор. машинопису.
- Вільшинка Т. (пс.), *Ми переможем!* Збірник поезій. "28" (редактор). Видання ОУН Подільського краю, 1948.
- Вказівки щодо пропагандивної роботи на 1950 рік*. Збірник інструкцій. Видання, мабуть, ГОСП, із кінця 1949.
- Волинь в боротьбі*. Альманах, присвячений УПА на Волині і Поліссі; репродукції дереворитів з 1948-49, автор – Ніл Хасевич; його ілюстрація обгортки від 22 червня 1949.
- ГОСП див. у: *Шлях до волі*
- ГСЗС УГВР див. у: *Лагери СССР* (переклад у: *Concentration Camps in the USSR*)
- Гай Марта, *До зорі*. Збірка поезій, автор – Галина Савицька-Голояд. 1950, 11 стор. машинопису книжкового формату.
- , *Люди підпілля* (Мініатюри I). Чотири оповідання, автор – Галина Савицька-Голояд. 1950, 13 стор. машинопису книжкового формату.
- Гайовська Любов див. Ілинська О.; також у: *Збірка споми-нів із повстанського життя*, Ілинська О. (редактор)
- Галаса Василь див. Назаревич О.; також: Савченко; також: Савченко З.; також: Савченко Зенон; також у: *Короткі вказівки для тих, що йдуть в рейд на Словаччину*
- Гетьманець Петро, *Мої повстанські марші* (Лірика грудня). Збірка поезій, автор – Петро Василенко. Видання УПА, 1946, 69 стор. кишенькового формату на циклостилї; також: два видання ОУН Західньольвівської округи, 1948; 1949.
- Гітлер А., *Майн кампф*. Брошура. Переклад із т. 2 (видання, мабуть, із 1925), Розділи 1, 2; основи філософії Нацистської партії та пляни на розбудову майбутнього Третього Райху, про вищість арійської раси, небезпеку марксистської ідеології. Видання для кадрів ОУН, ширшого кола читачів для наświetлення дійсних плянів, намірів нацистів. 1942, 50 стор. аркушевого формату друком із матриць.

Голодова катастрофа в Україні. Брошура про голод в Україні в 1946-47-их рр. Автор – Ярослав Старух. Видання ОУН Закерзоння, 1947, українською, англійською.

Голояд Галина див. Гай Марта

Гончарук О., *УПА – носій ідей визволення і дружби народів.* Брошура, автор – Осип Дяків. Передрук із журналу УГВР *Самостійність* 1946, 1. 1950, 58 стор.

Горновий О., *На большевицькому ідеологічному фронті.* Брошура, автор – Осип Дяків. 1947, 25 стор. машинопису.

—, *Наше становище до російського народу.* Брошура від червня 1948, автор – Осип Дяків. 1950, 22 стор.

—, *Новий наступ сталінських вельмож на колгоспників.* Брошура, автор – Осип Дяків. Видання ГОСП ОУН, 1947.

—, *Підсумки успіхів нашої національно-визвольної боротьби останніх років.* Брошура, автор – Осип Дяків. Видання ГОСП ОУН, 1949 (березень), 10 стор. машинопису книжкового формату.

—, *Про свободу преси в ССРСР.* Брошура, автор – Осип Дяків. Передрук із журналу УГВР *Самостійність* 1946, 1. 24 стор. книжкового формату.

—, *Четверта сталінська п'ятирічка.* 1946 (липень), 44 стор. Брошура, автор – Осип Дяків. 1947.

—, *Як розуміти концепцію власних сил у нашій національній боротьбі.* Брошура, автор – Осип Дяків. Видання ГОСП ОУН, 1948, 24 стор. машинопису.

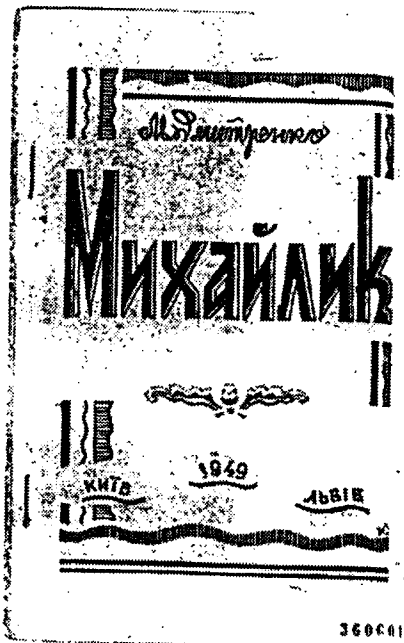
—, *Яка філософія нас зобов'язує – ідеалістична чи матеріалістична?* Стаття для кадрів, автор – Осип Дяків. Видання ГОСП ОУН, 1948, 5 стор. машинопису.

Гриньох, о. Іван див. Коваленко І. М.

Грицай Дмитро (редактор) див. у: *Бойовий правильник піхоти*

Гутірка з населенням. Брошури; низка гутірок на виховно-політичні теми. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946.

ГУЛаг див. у: *Лагері ССРСР*

Богданна Світлик

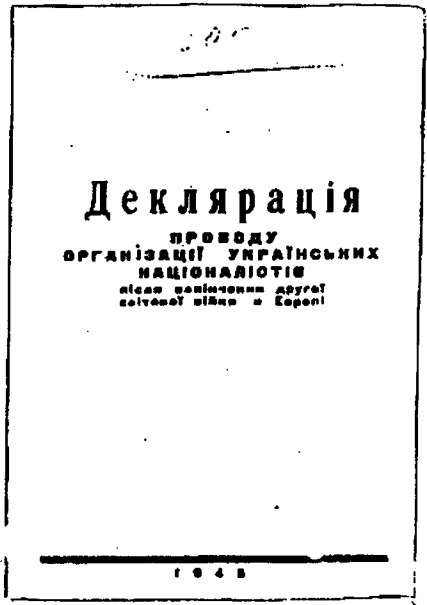
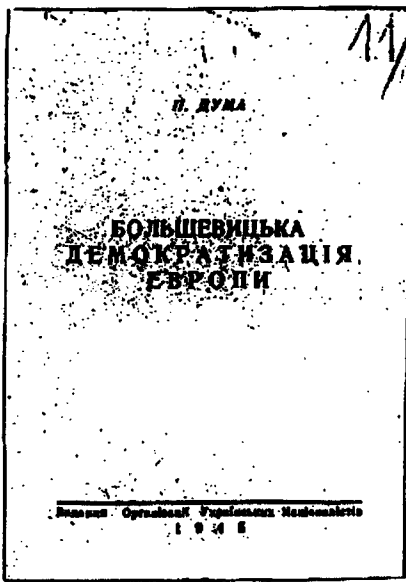
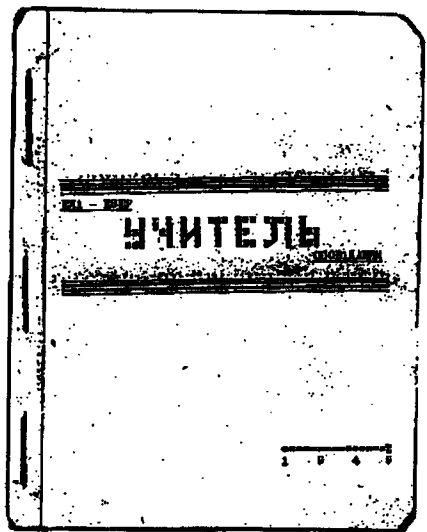
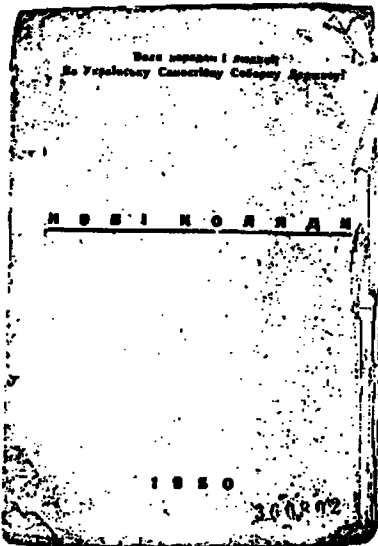
28 (редактор) див. у: Вільшинка Т., *Ми переможемо!*

Д. М. Б. див. у: *Бойовий правильник піхоти*; також у: *Стрілецький курінь*; також у: *Стрілецький полк*

Деклярація Проводу Організації українських націоналістів після закінчення Другої світової війни в Європі. Брошура, автор - Дмитро Маївський. Видання Проводу ОУН, 1945 (травень), 18 стор. книжкового формату; наклади: один - друком, чотири - на циклостилі, з яких один - чеською.

Дмитренко М., *Михайлик*. Оповідання, автор - Богданна Світлик-Литвинко. Видання ОУН Дрогобицької округи, 1947, 31 стор.; також - "Київ-Львів": "Із друкарні імени Лопатинського в Стрию", 1949, 2-е видання, 30 стор. друком книжкового формату; ілюстрована обгортка;

Передрук на еміграції підпільного видання - *Михайлик* (Оповідання про юного розвідника УПА). Торонто: В-во "Св-

шан зілля“ [Об'єднання працівників дитячої літератури імени Леоніда Глібова] та Об'єднання кол. вояків УПА (Станиця в Торонто), 1960, 50 стор.; віньєтка та портрет авторки: Мирон Левицький; ілюстрації: Василь Залуцький; мабуть, п'ять перевидань (із деякими змінами) до 1969;

Переклад англійською неустійнений (мабуть, у Торонті, Канада);

Перевидання в Україні. Львів-Торонто: Українські працівники літератури для дітей і молоді імени Л. Глібова та Товариство кол. вояків УПА в Канаді, 1992, 48 стор.; ілюстрації: М. Левицький.

—, *На смерть, не на життя...* Збірка оповідань, автор – Богданна Світлик-Литвинко. 1946

—, *Учителька*. Оповідання, автор – Богданна Світлик-Литвинко. Видання ОУН Дрогобицької округи, 1948, 38 стор.;

Перевидання в Україні. Львів: “Молода Галичина“, 1993, 38 стор.; ілюстрації: Анатолій Ойчусь; за фінансової допомоги Марії Крижанівської.

Дмитро Мирон-Орлик. Пропам'ятна книжечка. Видання ОУН, 1942.

До бійців і командирів спеціальних МВД, призначених для боротьби з українським революційним рухом. Брошура. 1947, 10 стор. книжкового формату.

До всіх членів і симпатиків ОУН, до всіх українських підпільників і повстанців. Звернення Проводу ОУН до кадрів підпілля і бійців та командирів УПА з нагоди 20-річчя ОУН. Листівка ГОСП. 1949 (травень).

До народу українського в західних і східних областях України. Заклик Проводу ОУН, 1949 (лютий), 2 стор. друком.

До українського народу під московсько-більшевицькою окупацією. Звернення УГВР, 1946 (листопад), 5 стор. друком аркушевого формату; 1948, 2-ий наклад, 8 стор. друком книжкового формату.

До цілого культурного світу! Відозва в справі насильного виселювання і тероризування українців за лінією

Керзона, автор – Ярослав Старух. Видання ОУН За-
керзонського краю, 1945; наклади: сім – українською,
п'ять – польською, по два – словацькою, французь-
кою, по одному – чеською, англійською.

Дужий Микола див. у: *Бойовий правильник піхоти*

Дужий Петро див. Панасенко Арсен; також у: *Слово Орга-
нізації українських націоналістів до українського народу*

Дума П., *Большевицька демократизація Європи*. Брошура, ав-
тор – Дмитро Маївський. Передрук із журналу *Ideя і
чин* 1945, 9 (квітень?). Видання Проводу ОУН, 1945,
36 стор. кишенькового формату; наклади: один –
друком, два – на циклостилї; також: два наклади
польською (25 стор., 27 стор.) на циклостилї – Duma
P., *Bolszewiecka demokratyzacja Europy*, по одному – чесь-
кою, французькою; один готувався англійською.

—, *Лицем до народу*. Вказівки для пропагандистської ро-
боти серед українців Осередніх і Східніх земель.
Брошура, автор – Дмитро Маївський. Зміст: Вступ;
Загальна характеристика ментальности зденаціона-
лізованих українців; Характеристика соціальних се-
редовищ Східньої України; Зміст і тактика пропа-
гандистської роботи. Про працю згадують як про
обов'язковий підручник для вишколу в 1943 та
1944 провідних кадрів ОУН. Видання Проводу ОУН,
1942, 45 [+ 5 (титульних)] стор. книжкового формату
на циклостилї.

Дяків Осип див. Гончарук О.; також: Горновий О.; також:
Орленко Осип; також: Осипенко А.; також: Осипен-
ко О.; також у: *Шлях до волі*

Дяченко Михайло див. Боеслав Марко

Elections in USSR див. у: Стояр

Елі-Езер, *Учитель*. Оповідання. Видання Крайового осеред-
ку пропаганди ОУН Подільського краю, 1949, 13 стор.

Жаткевич (також: Любомир), *На свято 30 червня 1941*. Спо-
гад про святкування на Львівщині під керівництвом
пров. Дем'яна. 1952 (липень), 4 стор. машинопису.

- Залізний Максим (пс.), *Листопадовий зрив на ЗУЗ*. 1942, 26 стор. книжкового формату на циклостилі.
- За самостійність*. Альманах. Зміст: До основ нашої теперішньої політики; Дмитро Мирон-“Орлик“, “Наші завдання“ (передрук, мабуть, у журналі *Iдея і чин* 1942, 1 від 1. XI. 1942); За поширення і поглиблення нашого руху; До проблеми “Нової Європи“; У новому етапі; В сучасний момент; До питання українських визвольних акцій в перші пореволюційні роки в світлі процесу СВУ; Ідея націоналізму в творах українських радянських письменників. Видання Обласного проводу ОУН Станиславівщини, 1942, 38 стор., аркушевий формат на циклостилі.
- За Україну*. Співаник. 1942; 1943, 2-ий наклад.
- За що веде боротьбу Українська Повстанческа Армія?* Брошура. Видання УПА, 1944, 5 стор.; 1946, 2-ий наклад.
- За що бореться Українська повстанча армія?* Брошура. Видання УПА, 1944.
- За що бореться визвольно-революційна Українська повстанча армія?* Брошура. Короткий виклад ідеї і програми УПА. Видання Проводу ОУН, 1943 (вересень), 4 стор. друком.
- За що нам боротися?* Брошура. Видання ОУН, 1943, 7 стор. друком.
- Збірка споминів із повстанського життя*. Ілинська О. (редактор). Брошура. 1952, 36 стор.
- Збірник вишкільних матеріалів 1-ого ступеня*. Підручник. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Карпатського краю, 1948, 80 стор. машинопису.
- Збірник пісень*. Брошура. 1950, 144 стор.
- Збірник революційних пісень* (Частина II). 1948, 48 стор.
- Звернення Воюючої України до всієї української еміграції*. Автор, мабуть, Петро Федун. 22 підписи: члени УГВР, керівники ОУН, старшини УПА, провідні члени Збройного підпілля; 1949 (жовтень), 7 стор. машинопису;
- Поширене друком на Заході в 1950-51.

Петро Буца

**ЛИЦЕМ
ДО НАРОДУ**

Звернення Проводу ОУН до українського народу. 1944 (січень); 1944 (червень), 2-ий наклад.

Здоровенко, лікар, *Санітарні оказівки в наглих захворіннях* (Популярний доклад). Підручник конспірації в умовах підпілля, автор, мабуть, Василь Кук (зміненна редакція видання: *Пашині буряки*, автор – Василь Кук, 1938). 1942, 30 стор. машинопису.

Зена див. Левич У. (пс.)

Глинська О., *З років тисяча дев'ятсот п'ятдесятих.* Брошура, автор – Любов Гайовська. 1953, книжкового формату.

—, *Посів.* Брошура, автор – Любов Гайовська. 1952, 30 стор. машинопису книжкового формату.

—, *Шофер.* Брошурка, автор – Любов Гайовська. 1952, 15 стор. машинопису книжкового формату.

— (редактор), див. у: *Збірка споминів із повстанського життя*

Інструкція в справі святкування свята УПА. 1952.

Історія Української національної революції. Брошурка-нарис.

Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

Історія революційної боротьби в Наддніпрянській Україні (Історія революційної боротьби на СУЗ по змаганнях 1920 р.). Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1948;

Передрук. “Чужина”: ЗЧ ОУН, 1949. Передрук підпільних матеріалів. Передрук підпільних видань. П. Б. 48;- 10/49, 39 [+ 1] стор. кишенькового формату; ілюстровані обгортки.

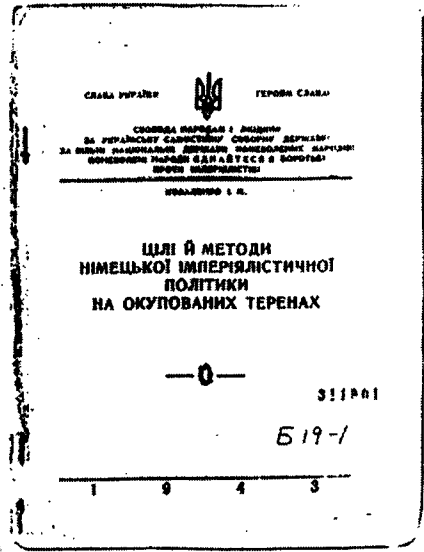
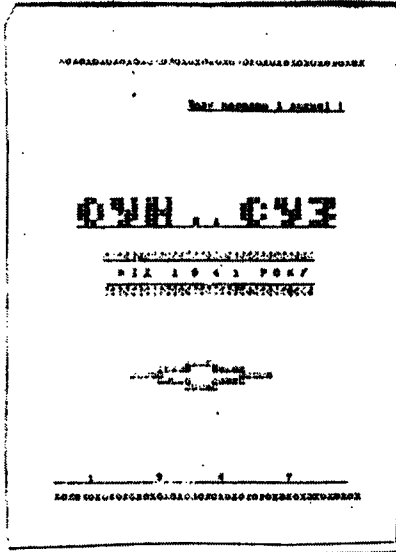
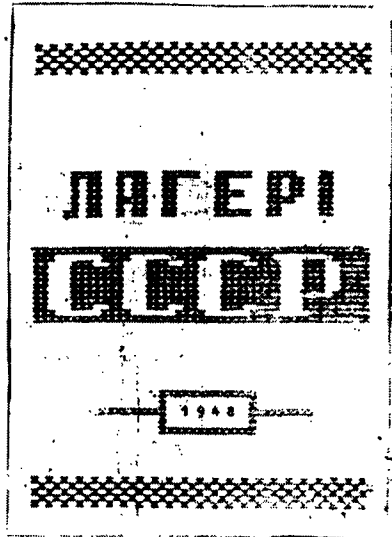
Каганович знову в Україні. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

Календарець на 1947 рік. Із друкарні імени полк. д-ра Юрія Липи “у Львові”, 49 стор. машинопису кишенькового формату.

Календарець на 1948 рік. Із друкарні імени полк. д-ра Юрія Липи “у Львові”, 48 стор. машинопису кишенькового формату.

Календарець повстанця 1950. Техзвено “За волю України”, 50 стор. друком кишенькового формату.

Календарець українського революціонера на рік 1949. З дру-

карні імени Лопатинського “в Стрию”, 39 стор. друком кишенькового формату.

Календарець українця-націоналіста. 1942.

Калина Б. (пс.), *Одної доби*. Оповідання. Брошура. 1951, 38 стор. машинопису.

Калина В. (пс.), *Друг Карпо*. Видання ОУН Дрогобицької округи, 1948.

Карпатський Л., *До питання аграрної проблеми в Україні*. Автор, мабуть, Михайло Палідович. Видання ОУН, 1942, 12 стор. книжкового формату на циклостилі.

Київський, *Советський патріотизм*. Автор – Яків Бусел. 1945 (серпень), одне книжкове видання друком, два – на циклостилі; також: “Київ”–“Львів”, 1946, 19 стор. на циклостилі. Передрук, 1948, 16 стор.;

Передрук на чужині: У збірці передруків підпільних видань – П. Б. 48; 04/48 [1948].

Кілька пригадок щодо побуту підпільника. Інструкції. Видання ОУН, 1949, машинопис. Передрук, 1953.

Коваленко І. М., *Цілі і методи німецької імперіялістичної політики на окупованих теренах*. Автор – о. Іван Гриньох. Видання редакції журналу *Ідея і чин*, 1943, 48 стор. друком.

Коваль П., *Україна, якою була, якою є, якою буде*. Брошура, автор – Пантелеймон Сак. “Київ”, 1942, 31 стор. друком кишенькового формату; два накладі. Видання ОУН Подільського краю, 1949, 2-е змінене видання.

Конопадський Олекса див. у: Тетяна, *Спомини чотогового УПА Островерха*

Короткі вказівки для тих, що йдуть в рейд на Словаччину. Автор – Василь Галаса. 1945, 4 стор. на циклостилі.

Коса В. (пс.), *Популяційна політика большевиків в Україні*. Брошурка. Видання неустійненого теренового провуду ОУН, 1947.

Krwawym szlakiem stalinowskiej demokracji див. у: *Новітні варвари*

Кубань. Брошура. 30 стор. машинопису.

Кужіль У. (пс.), *Большевики та національне питання*. Брошура. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

—, *Чи большевики ведуть до комунізму?* Брошура. Видання ГОСП ОУН, 1947, 32 стор. друком кишенькового формату. Передрук, ТХЗ 232, 1950.

Кузма Степан див. Кузьменко; також: С. К.

Кузьменко, *Движем*. Збірка гуморесок, автор - Степан Кузьма. Видання Дрогобицької округи ОУН, із друкарні імени Лопатинського "в Стрию", 1947, 18 стор. друком книжкового формату.

Кук Василь див. Здоровенко; також: Леміш В.

Лагери СССР. Брошура про систему ГУЛагів, комуністичних концентраційних таборів під наглядом МВД. Видання ОУН, 1948, 29 [+ 3] стор. машинопису, зі схемою будинків у одному лагпункті "Унжлагу" (над рікою Унж) плюс пояснення до схеми;

Переклад англійською див. стор. 7-23 в: *Concentration Camps in the USSR*. Information Furnished by [the Supreme Ukrainian] Liberation Council in Ukraine (UHWR). Нью-Йорк-Філадельфія: Prolog And Association of Friends For Liberation Movement in Ukraine [AFLMU], 1952, 23 стор. (із подякою від AFLMU) [видання з'явилося заходами Миколи Лебеда, генерального секретаря ГСЗС УГВР і президента фірми Пролог (Нью-Йорк, США)]; *Додатки*: репродукція деревориту Nil-a Khasevych-а СССР - *тюрма народів* ("Prison of Nations" [sic]) від 27 лютого 1950 плюс текст із поясненням; переднє слово: "To Our Readers"; подяка: "Acknowledgment"; передрук карти (чорно-біла, 41 x 53 см): "GULAG" - Slavery Inc., *The Documented Map of Forced Labor Camps in Soviet Russia*. New Edition (1951) Prepared For the Free Trade Union Committee of the American Federation of Labor", © 1951 by Isaac Don Levine; карта з супровідним поясненням-текстом про концентраційні табори ГУЛагу, з факсиміле "пашпортів" ув'язнених, з фотографіями ув'язнених неповнолітніх і ін.

Левенко З. (пс.), *Помилкова політика польських антибольшевицьких сил та її згубні наслідки*. Видання ГОСП ОУН, 1948.

Левич У. (пс.), *В єдності сила*. Організаційний псевдонім автора – “Зена”. Оповідання; під час облави в криївці в с. Могиляни Куликівського р-ну. Видання ОУН Львівського краю, 1952, 7 стор. із обгортками.

—, *В побуті, і в бою...* Брошура. 1953, 11 стор. машинопису книжкового формату.

—, *В Святийованівську ніч*. Брошура. 1952, 10 стор. машинопису книжкового формату.

—, *З Новим роком*. Оповідання з 1948. Видання ОУН Львівського краю, 1952, 6 стор. із обгортками.

—, *З окопів в окопі*. Оповідання. Видання ОУН Львівського краю, 1952, 4 стор. із обгортками.

—, *Мініятюри*. Брошура. 1952, 4 стор. машинопису книжкового формату.

—, *На шляху до перемоги*. Оповідання. Видання ОУН Львівського краю, 1952, 15 стор. із обгортками.

—, *Один із буднів друга Романа*. Брошурка, написана в 1947. Видання ОУН, 1952, 10 стор. машинопису книжкового формату.

Левкович Л. (пс.), *Про міжнародне положення*. Брошура ОУН, 1944.

Леміш В., *Колгоспне рабство*. Критика колгоспної системи, задокументована офіційними радянськими даними й документами. Автор – Василь Кук. 1950, 120 стор. машинопису.

Ленко І. (пс.), *Шевченко – Апостол незалежності України*. Брошурка. Видання неустійненого теренового провуду ОУН, 1947.

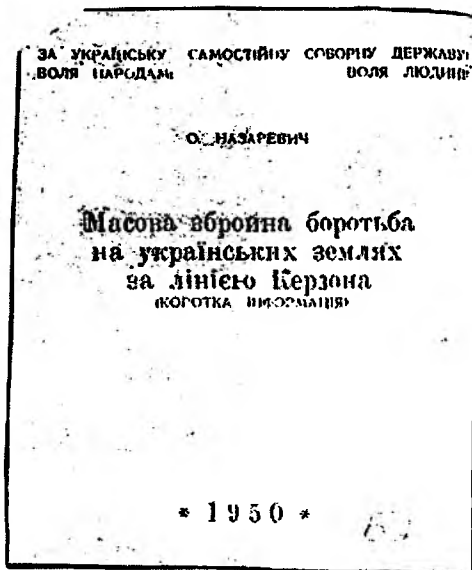
Литвинко Богданна див. Дмитренко М.

Літописець, *В 300-літні роковини Козацької Революції під проводом гетьмана Б. Хмельницького*. Брошурка. Видання ОУН Львівського краю, з друкарні імени полк. Ю. Липи, 1948, 27 стор.

- Лозовський Р. див. у: *У голови Генерального Секретаріату УГВР Р. Лозовського*
- Лот Б. (пс.), *Безрук*. Збірка поезій. Видання ОУН Подільського краю, 1948, 23 стор.
- , *Mater Dolorosa*. Збірка поезій. Видання ОУН Подільського краю, 1947, 37 стор. машинопису.
- Любомир (також Жаткевич), *Голос душі вбитого колгоспника*. Опис на тлі смертельного побиття колгоспника Михайла Галущака 24 травня 1952 в с. Тетевчиці Радохівського р-ну, 2 стор. машинопису.
- М. В-ак, *Большевицька "розв'язка" національного питання*. Брошура. Передрук із журналу *Ідея і чин* 1945, 9 (квітень?). Видання ОУН, 1950, 7 стор.
- Маївський Дмитро див. Дума П.; також у: *Деклярація Проводу Організації українських націоналістів після закінчення Другої світової війни в Європі*
- Марусин О. (пс.), *Переможці*. Брошура. Видання, мабуть, Подільського краю, 1948, 28 стор.
- Мар'ян, *Як я став повстанцем*. Брошура. 1953, 6 стор. машинопису книжкового формату.
- Мечник М. (пс.), *Виговський, П. Дорошенко і Мазепа не "зрадники", а борці за державну незалежність України*. Історичний нарис. Видання ОУН Львівського краю, 1952, 12 стор. машинопису.
- , *Перехід через кордон*. Спогад. 1952, 11 стор. друком кишенькового формату.
- , *Як творилася українська нація*. Історичний нарис. Видання ОУН Львівського краю, 1951, 32 стор. машинопису з обгортками.
- Мир чи війна*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- Мирон див. у: Хасевич Ніл . . . , *Графіка в бункрах УПА*
- Мирон Дмитро див. у: *Дмитро Мирон-Орлик*; також у: *За самостійність*
- Могутня зброя підпілля*. Підручник конспірації для "легальників". Видання Проводу ОУН, 1950.

Василь Галаса

Мох Р. (пс.), *Наша боротьба*. Брошурка, 1946 (грудень), 18 стор. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

—, *Перспективи нашої боротьби*. Брошурка. (Передрук, із журналу *Інформатор* 1946, 1/11.)

—, *Чи на розпугті?* Про зміну програмних положень ОУН. Видання н. в., 1948 (травень).

Назаревич О., *Масова збройна боротьба на українських землях за лінією Керзона*. Автор – Василь Галаса. Видання ОУН, 1948, 12 стор. друком; ТХЗ 233, 1950, 2-е видання, 12 стор.

На допомогу пропагандистам. Брошура. Видання ОУН, 1944.

На п'ятому році повстанської боротьби українського народу проти окупантів. 1947, 6 стор. на циклостилі.

Нарис військової топографії. Підручник Старшинської школи “Лісові чорти” в 1943-44. Передрук, 1947 (березень), 104 стор. на циклостилі.

Нас питають, якого ми роду. Співаник, 1949, 29 стор.

Наш клич "Воля народам і людині" – найбільш прогресивний клич у світі. Брошура. Передрук із журналу *Революціонер-пропагандист* 1949, 6. Видання ОУН, 1952, 14 стор.

Наша боротьба і проблема кадрів. Брошура. 1950.

Наша визвольна боротьба і проблема жертв. Брошура. Передрук із журналу *Повстанець* 1946, 8-9. Із друкарні імени Лопатинського "в Стрию", 1949, 8 стор. друком; 1950, 2-ий наклад, Техзвено 233.

Наша відповідь. Брошурка. Автор – Ярослав Старух. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946; наклади: англійською, французькою, польською.

На шляху до перемоги (О, весно! Ми в леті з Тобою!). Оповідання. Видання ОУН, 1952, 17 стор. машинопису книжкового формату.

Неповний текст Постанов ІІ конференції ОУН. Видання Проводу ОУН, 1942.

New Famine Catastrophe in Ukraine див. у: Стояр

Нові Лідіце – Nove Lidice. Брошура. Матеріали з коментарями про вимордованих українців польськими шовіністами в сс. Павликома, Березка та ін., та порівняння з актом геноциду в чеському с. Лідіце – нацистами. Автор – Ярослав Старух. 1945; наклади: українською, польською, англійською.

Новітні варвари. Брошурка. Матеріали про польські насильства під час знищення с. Завадка Морохівська та примусового виселення єпископа Йосафата Коциловського з Перемишля. Автор – Ярослав Старух. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946, 21 стор. книжкового формату на циклостилї; наклади: українською, польською – *Krwawym szlakiem stalinowskiej demokracji*, чеською, словацькою, французькою, англійською.

ОУН на СУЗ від 1941 року. Брошура. 1947, 22 стор. машинопису.

ОУН/ОУНСД/ОУН на Українських землях див. Провід . . .

- О. К., *Боротьба за хліб*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- О. К., *Значення фактичного і місцевого матеріалу в масовій пропаганді* (Для внутрішнього вжитку пропагандивного апарату). Брошура. Видання ОУН, 17 стор. машинопису.
- Ольгович І. (пс.), *До характеристики сьогочасної міжнародної ситуації*. Брошура. Видання ОУН, 1944.
- Орелець Н. (пс.), *Прощання*. Поезії, написані 14 вересня 1947. Автор – уродженець СУЗ, учасник у 1944-47 боротьби на Закерзонні, загинув восени 1947. Техзвено “За волю України”, 1950, 7 стор. друком кишенькового формату.
- Орленко Осип, *Большевики в боротьбі з українським революційно-визвольним рухом у Другій імперіалістичній війні*. Брошура. Автор, мабуть, Осип Дяків. Видання ОУН, 1946, 54 стор. книжкового формату на циклостиллі.
- , *Шевченко проти Москви*. Брошурка. Видання ОУН, 1947, на циклостиллі.
- Осипенко А., *Кінець другого етапу большевизації країн Центральної та Південно-Східньої Європи*. Брошура, автор – Осип Дяків. Видання ГОСП ОУН, 1948.
- Осипенко О., *Важливий крок на шляху до визволення народів, поневолених і загрожених сталінським імперіалізмом*. Брошура, текст від 1946 (жовтень), автор – Осип Дяків. 1947, 7 стор.
- Островець див. у: Тетяна, *Спомини чогового УПА Островець*
Палідович Михайло див. Карпатський Л.
- Панасенко Арсен, *Роки революції і державного будівництва в Україні*. Автор – Петро Дужий. Видання ОУН, 1942.
- Пашні буряки* див. у: Здоровенко
- Перелесник М. (пс.), *Вірка*. Оповідання про Віру Шевчук із с. Янишівка (нині с. Іванівка Ставищенського р-ну), яка загинула смертю героя з рук нацистів у січні 1944 в с. Потіївка Білоцерківського р-ну Київ-

СМЕРТЬ ГИТЛЕРСКИМ-СТАЛИНСКИМ
ОКУПАНТАМ!

СЛОВО

БОЙЦАМ И КОМАНДИРАМ
КРАСНОЙ АРМИИ

□□□□

212101

1944

Всё народом и для
За Украинский Советский Союз
Березю!

НАША ВИЗВОЛЬНА БОРЬБА

i

ПРОБЛЕМА ЖЕРТВ

В14-2

1949

КИЕВ — ЛЬВІВ

211402

ГЛАВ. ЗАКАЗНИК ГЕНІЙ СЛАВИ

СМІЛОСТЬ НАРОДА І ЛЮДИНИ
ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОДУ ДЕРЖАВИ
І ВІСЬМ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОПРАВИ ВІСЬМОГО НАРОДУ
ПОКІНУЛИ НАШОМУ ЄДИНІТВО В БОРЬБИ
ПРОТИ ІМПЕРІАЛІЗМУ

ПОСТАНОВИ

ЩЕРО НАДЗВИЧАЙНОГО ВЕЛИКОГО ЗБОРУ
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ,

НО. ВІДБУДСЯ В ДНІХ 1-4 СЕРПНЯ 1944.

312304

533-

1 9 4 3

1-589

СЛОВО

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ
ДО
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

1943

ської області. З друкарні ОУН імени Ольги Басараб, 1951 (лютий), 13 стор. друком кишенькового формату.

—, *Кривава рожі*. Оповідання про Ярину, зв'язкову ОУН. Із друкарні ОУН імени полк. Шелеста, 1951 (січень), 5 стор. друком.

—, *Шкільні товариші*. Брошура. 1951, 13 стор. друком книжкового формату.

Переяславська легенда. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1948.

Перспективи розвитку національно-визвольної боротьби в Східній Україні. Автор – Василь Бей. 1951-52 (зима).

Підлісний, В 90-і роковини смерті Т. Шевченка. Брошура. 1951, 8 стор.

Підручник військово-повстанського вишколу. Видання Проводу ОУН, 1950.

Підручник організаційного вишколу для кадрів підпілля. Видання Проводу ОУН, 1950.

Плян загально-організаційної праці на літній період 1952 р. Збірка інструкцій.

Плян пропагандивної роботи від 15. VI по 30. IX. 1952 р. Збірка інструкцій.

Плятформа Української Головної Визвольної Ради. Брошурка. Кілька видань друком і на циклостилі українською, російською, чеською, 1944. Передрук у жур. *Ideя і чин* 1945, 8 (квітень?), стор. 8-12;

Передрук див. стор. 241-247 у: *Вивід прав України. Документи і матеріали до історії української політичної думки*. Богдан Кравців (упорядник). Нью-Йорк: В-во Пролог, 1964; низка накладів, передруків пізніше.

Поборювання партизан регулярною армією. Переклад із німецької. Бойові вказівки для поборювання партизанів. Брошура [1943], 23 [+ 2 титульні] стор. друком.

Позичанюк Йосип див. Рубайгада Богдан

Покірний, Спомини. Брошура. Бойовий життєпис вояка УПА

в 1944-49. Видання ОУН Дрогобицької області, 1950, 35 стор. машинопису книжкового формату.

Полтава Петро, *20 років боротьби за національне і соціальне визволення українського народу, за Українську Самостійну Соборну Державу*. З нагоди 20-річчя ОУН. Брошура, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1949.

—, *Безпосередньо за що ми ведемо наш бій*. Брошура, написана 14-17 лютого 1949, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1949, 19 стор. друком книжкового формату. Перевидане ТХЗ 233, 1950.

—, *Концепція Самостійної України та основна тенденція політичного розвитку сучасного світу*. Брошура, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1947, 62 стор. книжкового формату. Передрук ТХЗ "За волю України", 1950, 71 стор. друком.

—, *Передпосилки поширення нашого руху в умовах більшовицького ССРСР*. Брошура, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1947, 13 стор. друком книжкового формату.

—, *Про одну рушійну силу революції*. Брошура, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1948.

—, *Про наш плян боротьби за визволення України в теперішній обстановці*. Брошурка, написана в квітні 1950, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1950. Передрук, із друкарні ОУН "Воля народам", 1951, 12 стор. друком кишенькового формату; з друкарні імени майора М. Дубового, 1952, 3-ій наклад.

—, *Хто такі бандерівці та за що вони борються*. Популярна брошура для підрадянського читача, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1948 (травень), 32 стор. друком книжкового формату; наклади: українською, російською. Перевидання, з друкарні ОУН імени Якова Бусла-Київського" (ПЗУЗ), 1950, ілюстроване дереворитами Ніла Хасевича.

—, *Чому повстання 1648 р. було переможне?* Брошура, ав-

тор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1948, 48 стор. кишенькового формату.

—, *Чому ССРСР повинен бути перебудований на принципі незалежних національних держав усіх підсоветських народів?* Стаття від січня 1950, автор - Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1950, 16 стор. машинопису.

Польське питання. Напрямні на допомогу інструкторам-пропагандистам. Видання ОУН, із друкарні "Українська інформаційна служба", 1944 (липень), 16 стор. на циклостилі.

Поневолений український народ! Заклик українських революціонерів. 1950, 12 стор.

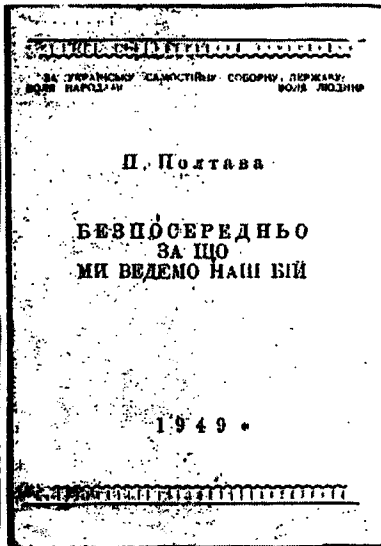
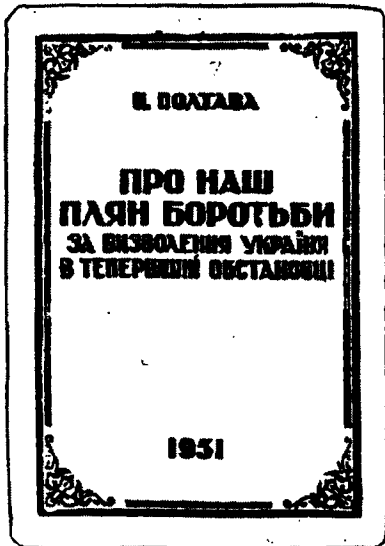
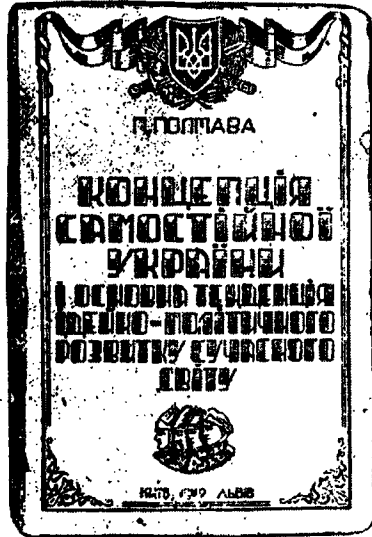
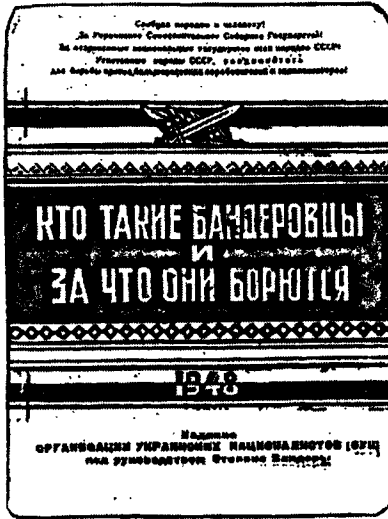
Постанови III-ьої конференції Організації українських націоналістів самостійників державників (ОУНСД) (Неповний текст). Постанови від 17-21 лютого 1943. Брошурка. Передрук, мабуть, із журналу *Ідея і чин* 1943, 3 (квітень?). Видання Проводу ОУН, 1943, 9 стор. друком.

Постанови III-ього надзвичайного великого збору Організації українських націоналістів, що відбувся в днях 21-25 серпня 1943 р. Брошура. Передне слово від серпня 1943. Видання Проводу ОУН, із друкарні ОУН, 1943, 24 стор. друком; ілюстровані обгортки. Передрук у журналі *Ідея і чин* 1943, 5 (листопад?).

Прийоми конспірації. Підручник конспірації для учасників підпілля, в двох частинах. Видання Проводу ОУН, 1950.

Проблеми нашого визволення. Брошура, 1947, 24 стор.

Провід ОУН / ОУНСД / ОУН на Українських землях див. у: До всіх членів і симпатиків ОУН, до всіх українських підпільників і повстанців; також у: До народу українського в західних і східних областях України; також: Звернення Проводу ОУН до українського народу; також у: Неповний текст Постанов II конференції ОУН; також у: Постанови III-ьої конференції Організації українських націоналістів самостійників державників (ОУНСД); також у: Постанови III-ього надзвичайного великого збору Орга-

нізації українських націоналістів, що відбувся в днях 21-25 серпня 1943 р.; також у: *Решення III-го Великого Сбора Організації Українських Націоналістів*; також у: *Шлях до волі*

Програма конспіраційного вишколу (Число 1). Інструкції. 1952.

— (Число 2). Інструкції. 1952.

Програма нашого визволення. Брошурка. 1947.

Промислові робітники України. Брошурка, написана в вересні 1950. Видання ОУН на Українських землях, із друкарні ОУН імени Арпада-Золотаря, 1951 (серпень), 9 стор. друком кишенькового формату.

Проекти 64 і 156. Сатира. 10 стор. машинопису книжкового формату.

Прокоп Мирослав див. Вировий М. В.; також: Садовий О. *Промінь волі*. Брошурка. Видання, мабуть, ОУН Подільського краю, 1949.

Рабочие, крестьяне, интеллигенты, народы СССР. Брошурка. Видання ОУН, 1943, 16 стор. друком.

Радич В. (пс.), *Світ проти большевизму*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

Рамзенко Всеволод (пс.), *Будь готовий і не встидайся, українче, як Тебе називають націоналістом!* Брошура в виховно-національному дусі. 1951, 28 стор.

—, *Вказівки в справі ідейно-політичної праці з наддніпрянцями*. Для внутрішньої, мабуть, дискусії з провідними кадрами. Брошура, написана в березні 1950. 1952, 20 стор. машинопису.

—, *Чому ми за Українську Самостійну Соборну Державу*. Брошурка, написана в червні 1949, 18 стор. друком книжкового формату. Із друкарні ОУН імени полк. Шелеста, 1951 (червень), 2-ий наклад, 40 стор. друком кишенькового формату.

Ранок смерті. Етюди в пам'ять 22-ого листопада – Базар, автор – Петро Василенко. Видання ОУН Закерзонського краю, 1945 (17 листопада), 4 стор. на циклостилі.

Ратник, *Основи тактики повстанських (партизанських і боївкарських) відділів*. Брошура, з першою статтею з запланованого циклю. Передрук, із журналу *Повстанець* 1946, 8-9, із додатковим закінченням. 1948, 17 стор. машинопису.

—, *Роля поодинокого повстанця і революціонера в цілості визвольних змагань української нації*. Брошура. Передрук дещо поширеної статті з журналу *Повстанець* 1946, 8-9. 1947, 16 стор. машинопису.

Революційна боротьба на СУЗ після 1920 р. Брошура. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

Решення III-го Великого Сбора Організації Українських Націоналістів. Брошура. Видання ОУН, 1945; багато накладів друком, на циклостилі.

Рубайгада Богдан, *Оповідання про те, як більшовики революцію з'їли, як Сталін перевішав українських комуністів та про найвищих секретарів компартії України*. Брошура, автор, мабуть, Йосип Позичанюк. Із друкарні “Чорноморець” “в Одесі”, 1944, 4 стор. Передрук, 1946.

С. К., *Двигнем* (Частина 2). Автор, мабуть, Степан Кузьма, член ГОСП. 1947, 23 стор.

Савицька-Голояд Галина див. Гай Марта

Савченко, *Ідейно-політичні основи нашої тактики*. Стаття, автор – Василь Галаса. Конспект: спроба вяснити, чому ОУН прийняла такі, а не такі форми тактики й методи боротьби проти окупантів за визволення України. 1948, 30 стор. машинопису.

Савченко З., *За що і як боремося*. Брошура, автор – Василь Галаса. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946.

—, *Польща перед виборами*. Аналіза політичної ситуації в Польщі перед виборами 1946, прогноза результатів виборів, укладу політичних сил. Автор – Василь Галаса. 1946, на циклостилі; наклади: українською, польською.

—, *Форма і тактика ОУН в боротьбі за УССД – єдиноправильні*. Брошура, автор – Василь Галаса. Передрук роз-

ділу, що раніше побачив світ у брошурі З. Савченка *За що і як боремося*, із журналу *Інформатор* (ПЗУЗ) 1948, рік 3, 2/6. 1950, 14 стор. друком книжкового формату.

Савченко Зенон, *Польсько-українські взаємини*. Брошура, автор – Василь Галаса. Видання ОУН Закерзонського краю; наклади: по три – українською (1945), польською (1946), один – англійською.

Садовий О., *Куди прямують поляки?* Брошура, автор – Мирослав Прокоп. Передрук із журналу *Ідеї і чин* 1944, 7 (травень?). Видання ОУН, 1944.

Сак Пантелеймон див. Коваль П.

Саме історичне. Збірка сатири. 1951, 21 стор. машинопису.

Санік, *Повстанський стяг*. Збірник революційних пісень. Видання, мабуть, ОУН Подільського краю, 1947, 63 стор. машинопису книжкового формату.

Свирид див. у: Хасевич Ніл . . . , *Графіка в бундрах УПА*

Світ більше визується. Гуморески. Брошура. Видання, мабуть, ОУН Подільського краю, 1947.

Світлик-Литвинко Богданна див. Дмитренко М.

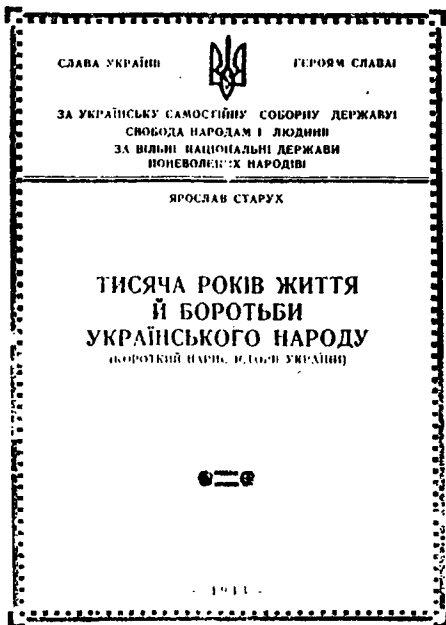
Свято зброї і свято перемоги. Матеріали для святкувань Дня української зброї. 1942, 24 стор. аркушевого формату на циклостилі.

Симоненко Микола див. у: *Бойовий правильник партизанки* *Словничок чужомовних слів*. 1680 слів. 1948 (14 березня), 119 стор. машинопису кишенькового формату.

Слово до учителів, братів зі східних областей України! Відозва. Видання УПА, 1946 (30 серпня), 8 стор.

Слово к бойцам и командирам Красной Армии. Брошура. Видання УПА, з друкарні “Свобода народам і людині”, 1944 (жовтень), 55 стор. друком кишенькового формату; широкий наклад.

Слово Організації українських націоналістів до українського народу. Брошурка, автор – Петро Дужий. Видання Проводу ОУН, 1945 (червень), 24 стор. кишенькового формату; наклади: один – друком, чотири – на циклостилі.

Ярослав Старух

Співаник – За Україну. З друкарні ОУН, 1945, 2-е видання, 47 стор. друком книжкового формату.

Співаник українського повстанця. 1949, машинопис кишенькового формату.

Spectre of Fascism див. у: Ярлан (Yarlan)

Спомини бовевика. Книжкове видання. 1950.

Старух Ярослав, *Тисяча років життя й боротьби українського народу* (Короткий нарис історії України). Нарис історії до 1914. Видання ОУН, 1943, 232 стор. друком книжкового формату; див. Стояр; також у: *Голодова катастрофа в Україні*; також у: *До цілого культурного світу!*; також у: *Наша відповідь*; також у: *New Famine Catastrophe in Ukraine*; також у: *Нові Лідиче – Nove Lidice*; також у: *Новітні варвари*; також у: *Чи атомна бомба врятує Англію?*

Сташко М. (пс.), *Процес денационалізації України.* Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.

СПІВАНІК

Стебельський Степан див. Хрін Степан

Стояр, *Вибори в ССРСР*. Коротка інформація про “вибори” 10. II. 1946. Брошура, автор - Ярослав Старух. Видання ОУН Закарпатського краю, 1947, 24 стор. на циклостилі; також: англійською - *Elections in USSR*.

—, *Нова голодова катастрофа в Україні*. Брошура, автор - Ярослав Старух. Видання УПА “Вулькан”, 1947 (лютий), 12 стор. на циклостилі; також англійською: *New Famine Catastrophe in Ukraine*.

Стрілецький курінь. Із російської переклав Д. М. В. статті чч. 667-924 з: *Боевой устав пехоты* (Москва, 1940). Видання УПА, 1944, 57 стор. друком книжкового формату; два накладі на циклостилі.

Стрілецький полк. Із російської переклав Д. М. В. статті чч. 935-1067 із: *Боевой устав пехоты* (Москва, 1940). Видання УПА, 1944, 30 стор. друком книжкового формату; два накладі на циклостилі.

Ч. 3.

Воля народна і армія!
За Українську Самостійну Соборну Державу!

**У ГОЛОВИ
ГЕНЕРАЛЬНОГО
СЕКРЕТАРІАТУ УГВР
Р. ДОЗОВСЬКОГО**

Львів

СТОЯР

БОРИ

В

ССР

NEW

famine

CATASTROPHE

in UKRAINE

1942
U.P.A.

- Сукіль Я. (пс.), *Повищитиреволюційну пильність*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- Supreme Ukrainian Liberation Council див. УГВР
- Т. Б., *Микола Хвильовий*. Брошура. Видання, мабуть, ОУН Львівського краю, 1949, 5 стор.
- Тарас Шевченко проти Москви*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- Тершаковець Зиновій див. Чагрів Ф.
- Тетяна, вістун УПА, *Спомини чогового УПА Острове́рха* ("Лемко"-"Маківка" - 1944-48 рр.). Спогади, записані Анною Черешньовською-"Тетяною" з розповідей про участь в УПА Олекси Конопадського-"Острове́рха"; закінчені нею - машиністкою Штабу ТВ "Маківка" 14 вересня 1948, 101 стор. машинопису;
- Спогади побачили світ друком на чужині. Мюнхен: В-во "До зброї", 1953, 167 стор.
- Трипільський, *Большевики в своїх власних словах*. Брошурка. Видання неустійненого теренового проводу ОУН, 1947.
- УГВР див. у: *До українського народу під московсько-більшевицькою окупацією*; також у: *Плятформа Української Головної Визвольної Ради*; також: Supreme Ukrainian Liberation Council [UHVR] у: *Concentration Camps in the USSR*; також у: *Український народе!*; також у: *Універсал Української Головної Визвольної Ради*
- УПА див. у: *Військово-повстанський вишкіл*; також у: *За що веде боротьбу Украинская Повстанческая Армия?*; також у: *За що бореться Українська повстанча армія?*; також у: *Інструкція в справі святкування свята УПА*; також у: *На п'ятому році повстанської боротьби українського народу проти окупантів*; також у: *Слово до учителів, братів зі східних областей України!*; також у: *Слово к бойцам и командирам Красной Армии*; також у: *УПА до українців зі східних українських земель (СУЗ)*
- УПА до українців зі східних українських земель (СУЗ). Збірка листівок, 1952.

У боротьбі за волю – під бойовими прапорами УПА. Петро Василенко (редактор). Збірка нарисів із бойових дій УПА. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946, 170 стор. книжкового формату;

Передрук на чужині. Авґсбург: ЗЧ ОУН, 1949;

Передрук вибраного, К. Вірлинів – “За Космач”; А. В. – “Після двадцятого”; Пвх. Ст. Голяш-“Мар” – “Повстанське Різдво”, див. стор. 229-246 у: *Літопис УПА 1976-*, Є. Штендера (відпов. ред. серії), т. 19, “Група УПА ‘Говерля’”, Книга друга: Спомини, статті, вид. історично-мемуарного характеру, П. Содоль (ред.). Торонто: В-во “Літопис УПА”, 1992, 359 стор.

У голови Генерального Секретаріату УГВР Р. Лозовського. Брошурка. Інтерв’ю, мабуть, Петра Федун з Романом Шухевичем. Передрук, із публікації *Бюро інформації УГВР 1948*, 2 (серпень). Із друкарні імени Легенди “в Дрогобичі”, 16 стор. кишенькового формату.

Україна. Збірка поезій з 1946-48. 1948, 9 стор. машинопису книжкового формату.

Україна погиває! Хто винуватий в цьому? Брошурка, автор – Петро Федун. Видання ГОСП ОУН, 1948 (лютий), 19 стор. друком книжкового формату.

Українська культура під большевиками. Брошурка. Видання, мабуть, Подільського краю, 1948, 68 стор.

Український народ у боротьбі з російським імперіалізмом. Брошурка. Видання неустійненого теренового провуду ОУН, 1947.

Український народє! Звернення УГВР у справі т. зв. виборів до Верховної Ради УРСР, 1946.

Улас, Чи дійсно старший брат? Брошура. Видання Крайового осередку пропаґанди ОУН Карпатського краю, 1949. Перевидання, Техзвено “За волю України”, 1950, 21 стор. друком книжкового формату.

—, *Як це насправді з допомогою російського народу українському.* Брошура, з квітня 1949, 54 стор. машинопису. Видання Крайового осередку пропаґанди ОУН Карпатського краю, 1949, друком.

Універсал Української Головної Визвольної Ради. Звернення. Постій, 1944 (червень [липень?]), 1-2 стор.; три різного формату листівки й плякати, деякі великого афішного розміру, кілька видань друком і на циклостилї;

Передрук див. стор. 234-240 у: *Вивід прав України. Документи і матеріали до історії української політичної думки*. Богдан Кравців (упорядник). Нью-Йорк: В-во Пролог, 1964; низка накладів, передруків пізніше.

Urior Faszyzmu див. у: Ярлан (Jarlan)

Фашистівське страшило див. у: Ярлан

Федун Петро див. Полтава Петро; також у: *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції*; також у: *У голови Генерального Секретаріату УГВР.Р. Лозовського*; також у: *Україна погибає! Хто винуватий в цьому?*; також у: *Шлях до волі*

Формування української нації. Конспект, 1949, 32 стор. машинопису.

Хасевич Ніл див. у: *Волинь в боротьбі*; також у: *Лагери СССР* (Nil Khasevych див. у перекладі: *Concentration Camps in the USSR*); також у: Полтава Петро, *Хто такі бандерівці та за що вони борються*;

Див. у виданні на Заході: *Графіка в бункрах УПА. Альбом гереворитів, виконаних в Україні в роках 1947-1950 мистця українського піпнілля Ніла Хасевича-“Бей-Зота” та його учнів*. Філадельфія: В-во Пролог, 1952, 72 стор., редакція – Дмитро Баглай, Петро Мегик, Лев Шанковський; в твердій обгортці, виконання: Петро Андрусів; автори статтів: Мирослав Прокоп (по-укр.), Шанковський (по-англ.), Хасевич (по-укр.), Мегик (по-укр.). Репродукції праць Хасевича: екслібриси (деякі з виставки в Варшаві 1936-1937); букви (з грамоти митрополита Андрія Шептицького); варіанти дереворитів; ілюстровані легючки (“З друкарні імени Кліма Савура”); проскти (деякі невиконані) медаль УПА; праці “Артема”, “Свирида”, “Мирона” (його учнів).

Хмель С. Ф. (пс.), *Українська партизанка*. Підручник, ав-

Ніл Хасевич, "Волинь в боротьбі"; обгортка альманаху (дереворит, 22 червня 1949)

Ніл Хасевич, "Автопортрет"
(20 листопада 1945)

Пам'ятник Нілові Хасевичеві на місці його смерті в с. Сухівці Рівенської області відвідують пластуни з Мандрівного табору "Заграва-93" (літо 1993)

- тор – сотник УПА, член Штабу УПА-Захід. 130 машинописних стор.;
- Підручник побачив світ друком на чужині. Лондон: ЗЧ ОУН, 1959, 274 стор.;
- Передрук. Львів: “Шлях перемоги”, 1994, 128 стор.
- Хорунжий Бойко-Чорнота (1922-1945)*. Оповідання. 1947, 55 стор.
- Хрін Степан, *Зимом в бункрі*. Спогади, автор – Степан Стебельський-“Хрін”; про участь в УПА від весни 1947 до весни 1948, написані зимою 1947-48, 116 стор. машинопису, знову переписані в підпіллі на машинці зимою 1948-49;
- Спогади побачили світ друком на чужині. Мюнхен: В-во “До зброї”, 1950, 142 стор.
- , *Кризь сміх заліза*. Спогади, автор – Степан Стебельський-“Хрін”; про участь в УПА від 1 червня 1944 до 9 вересня 1945; в підпіллі, березень 1949, 115 стор. машинопису;
- Спогади побачили світ друком на чужині. Мюнхен: В-во “До зброї”, 1952, 160 стор.
- Чагрів Ф., *Польське питання*. Брошурка, автор – Зиновій Тершаковець-“Федір”. 1944.
- Черешньовська Анна див. Тетяна
- Чи атомна бомба врятує Англію? Відповідь Черчілеві на його Фултонську промову*. Брошурка, автор – Ярослав Старух. Видання ОУН на Закерзонні, 1946; наклад: українською, польською, англійською, французькою.
- Чому і як треба писати протоколи розмов*. Збірка інструкцій. Брошура. Передрук із журналу *Революціонер-пропагандист* 1949, 5. Видання ОУН, 1952.
- Чорнота див. *Хорунжий Бойко-Чорнота (1922-1945)*
- Чупринка Тарас, *До генези Української Головної Визвольної Ради*. Брошурка, автор – Роман Шухевич. Передрук із журналу *Бюро інформації УГВР* 1948, 2 (серпень), із друкарні УГВР імени С. Петлюри, 1949, 22 стор. кишенькового формату.

1974
1974 р.р.

СПОМНИ

ЧОТОВОГО
УПА

О
С
Т
Р
О
В
В
Е
Р
Х

Велик українці і любили!
За Українську Самостійну Соборну Державу!

Генерал **ТАРАС ЧУПРИНА**

ДО ГЕНЕЗИ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ
ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

№ 49

110401

За Українську Самостійну Соборну Державу!
Велик українці і любили!
Смерть ворогам і зрадкам України!

УКРАЇНА ПОГИБАЄ!
ХТО ВИНОВАТІЙ В ЦЬОМУ?

1948

Організація Українських Націоналістів
(ОУН)

Yarlan

Грецьке

КОЛОСІВ

—, *Наказ головного командира УПАрмії*. Брошура, автор — Роман Шухевич. 1945.

Шлях до волі. Збірник матеріалів для початкового (1-ого ступеня) ідеологічно-політичного вишколу кадрів ОУН, у чотирьох частинах; 1) Катехиз українського націоналіста; 2) З українознання (історія і географія України, з історії української літератури та культури); 3) Короткі відомості про ідеологію, історію та політику українського революційного націоналізму; 4) Советознання: Короткі відомості про большевицьку гнобительську і експлуататорську систему. В збірнику найнеобхідніші відомості, які мав обов'язково знати кожен член ОУН. Автори статтів чи розділів — П. Полтава, О. Горновий. Видання ГОСП при Проводі ОУН, Крайового осередку пропаганди Карпатського краю при співпраці інших керівних учасників підпілля; Провід ОУН на Українських землях апробував текст збірника, розіслав у терен для використання в листопаді 1949.

Шухевич Роман див. Чупринка Тарас; також у: *У голови Генерального Секретаріату УГВР Р. Лозовського*

Щитенко (пс.), хор. В., *Рейди*. Брошура. Видання УПА, 1946, книжкового формату на циклостилі.

Що нам дає відомість про реакцію населення на нашу літературу. Брошура. Аналіза пропагандивної роботи на базі дослідів, проведених серед населення. Передрук із журналу *Революціонер-пропагандист* 1948, 4. 1952, 8 стор. друком кишенькового формату.

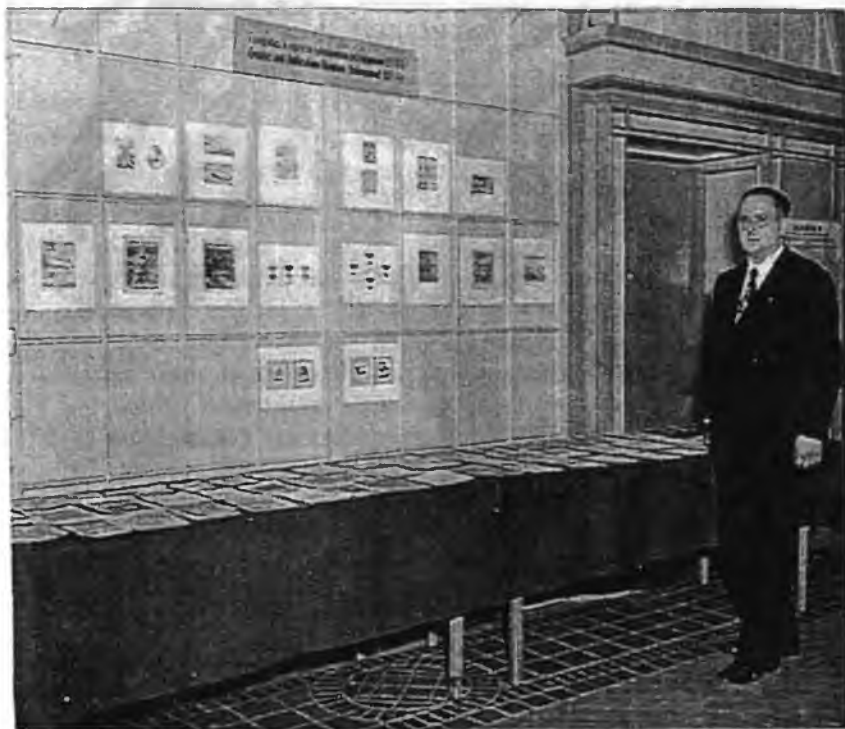
Юрченко, *Держава в світлі марксистської теорії і большевицької практики*. Брошура. Передрук із журналу *Революціонер-пропагандист* 1949, 8. 1952, 12 стор. машинопису книжкового формату.

Ярлан, *Упир фашизму*, також: *Фашистівське страшило*. Брошура, автор — Ярослав Старух. Видання ОУН Закерзонського краю, 1946; наклади: три — українською, чотири — польською: Jarlan, *Upior Faszyzmu*, один —

англійською: *Yarlan, Spectre of Fascism*, також підготовано французькою, чеською.

Яким мусить бути український революціонер націоналіст. Інструкції для революційних кадрів – членів ОУН і стрільців УПА. Видання ОУН, 15 стор. машинопису кишенькового формату.

Ярослав, *Одна з перших пригод. Спогад про події 24 листопада 1950 на Львівщині, 1952 (липень), 6 стор. машинопису.*

Перша на Заході виставка публікацій УГВР, ОУН, УПА та дереворитів Ніла Хасевича; матеріали з ЗДМЛ, при столі – Лев Шанковський, організатор і керівник виставки (Філадельфія, США, 12-14 жовтня 1951)

ЗА ЩО БОРЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ?

Не за Сталіна,
Ні за Суворова,
Ні за Гітлера
На розум хвсрого.

За Україну,
За безмежну.

Ні від Йоськи, ні від Фріца
Незалежну!

Листівка УПА (1943/1944)

Б. Періодичні та неперіодичні видання

Потрібно такі, відповідно, бібліографічні дані: не- чи періодичної публікації *назва* • ім'я/псевдонім редактора • опис, як часто, для кого • назва видавця, місце, назва друкарні, рік, число, дата/місяць, кількість стор. • передрук, джерело, назва видавця, місце, ін. дані

Бойовик. Журнал неустійненого теренового проводу, ма-
буть, КП ОУН ЗУЗ.

Бусел Яків див. у: *Вісті з фронту УПА*; також у: *До зброї*
Бюлетень. Михайло Палідович (редактор). Політично-ідео-
логічний журнал, орган Крайового проводу ОУНСД
ЗУЗ, із друкарні “Новий шлях” “у Празі”: 1942, 1 до
10 (по 20 стор.); із іншої друкарні: 1943, 11 (16
стор.); 1944, 1/12 від 1 січня 1944 (8 стор.).

Бюлетень. Видання ОУН на Буковині: 1948, 1.

Бюро інформації Української Головної Визвольної Ради (УГВР)
Петро Федун (редактор). Орган УГВР: 1948, 1 (кві-
тень), 2 (серпень), 3 (вересень); 1949, 4 (березень), 5
(листопад); 1950, 6 (лютий), 7 (березень); 195?, 8;
1951, 9 від 19 травня 1951, 10 (червень);

Передрук чч. 1-3 з оригіналів, що в Архіві Прологу (ЗДМЛ),
див. стор. 367-465 у: *Літопис УПА 1976-* , Євген Штенде-
ра (відповідальний редактор серії), т. 9, “Українська Го-
ловна Визвольна Рада. Документи, офіційні публікації,
матеріяли”, Книга друга: 1946-1948, Євген Штендера (ре-
дактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1982, 535 стор.; Пе-
редне слово, резюме англійською; списки скорочень,
ілюстрацій; Показчик; у твердій обгортці;

Передрук чч. 4-7, 9 із оригіналів, що в Архіві Прологу (ЗДМЛ),
див. стор. 141-379 там таки в: т. 10, “Українська Головна
Визвольна Рада. Документи, офіційні публікації, мате-
ріяли”, Книга третя: 1949-1952, Євген Штендера (редак-
тор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1984, 435 стор.; Перед-
не слово, резюме англійською; Підпільні документи;
Статті й матеріяли; списки скорочень, ілюстрацій; По-
казчик; у твердій обгортці.

816 (редактор) див. у: *Підпільне слово*

31010
Свобода Народом і Людям!
Слава Україні — Героям Слава!
За Українську Самостійну Соборну Державу!

БЮЛЕТЕНЬ

Видає Красвий Провід
Організації Українських Націоналістів Самостійників Державників.

Рік III.

1943

Ч. 11.

ДОВКРУГІ СС СТРЕЛЬЦЬОЇ ДИВІЗІЇ ГАЛИЧИНА.

I.

Німецькі сироби примусити український елемент кри-
влятися на фронтах в ім'я імперіалістичних цілей Берліна,
мають свою історію. Вже зимою 1941-42р. стрічалися до
німецьких полків чоти, створені з українців, здебільшого з
вчорашніх полонених. Це про них зволив згадати Гітлер у
своїй промові з 26. квітня 1942р., ставляючи їх на передос-
татньому місці поруч татар та інших воїничих народів евро-
пейського Сходу. Здавалося тоді, що німці приступлять до
творення якихось більших українських - за своїм складом - бо-
йових одиноків. В той час появилася в „Бюлетені“ стаття п.н.
„В обличчі одної можливості“. В ній з'ясовано було став-
лення українського народу до справи творення українських
військових частин. Було підкреслено, що без української
держави, без українського уряду не може бути й ук-
раїнської армії. Те, що планують німці — це дальший
визиски, цим разом фізичної сили народу, це дальше
його нищення і ставлення наше до цього у тому ви-
падку може бути тільки негативне.

Одначе в тому часі — весною 1942р. — закінчилися
все на гороткотривалому шумі. Справа закрутилася
знову в сервіні минулого року. В Західній Україні проголо-
шено набір до т. зв. Ваффе СС. Сироба закінчилася крахом.
І саме цей крах примусив німецькі чинники шукати нових
шляхів. Відмовитись від українського воєнка вони не хотіли,
тимбільш, що як показав гіркий досвід більшолицької зимо-

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

БЮРО ІНФОРМАЦІЇ

УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ (УГВР)

Випуск № 3

Вересень, 1948 р.

Рік вид. 1.

ВІСТІ

Огляд воєнно-політичних подій

ВИДАЄ РЕДКОЛЕГІЯ „ЮНАКА“

Р. II.

Перша половина січня 1944 р.

Ч. 4.

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Воля народам і людям!

УКРАЇНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ

Рік I. Ч. 1.

1 квітня 1944 р.

Ваврук Василь (редактор) див. у: *Помста*; також у: *Стрілецькі вісті*

Василенко Петро (редактор) див. у: *Лісовик*

Вільна Україна. Місячник ОУН на ПЗУЗ, із друкарні "Поліграфтрест 'Авангард'" "у Полтаві", по 8 до 12 стор.: 1943, 1 (лютий), 2 (березень), 3 (квітень), 4 (травень), 5 (червень), 6 (липень), 7 (серпень), 8 (вересень).

Вісник Української інформаційної служби. Видання ОУН на ЗУЗ: 1942, 1 до 9; 1943, 10, 11.

Вісті. Видання ОУН на ПівдСУЗ: 1943, 1, 2, 3, 4-5 (квітень-травень; 23 стор. на циклостилї); мабуть, місячник від січня 1943.

Вісті. Видання редакційної колегії журналу *Юнак*. Осип Дяків (редактор). Інформативна газетка, огляд воєнно-політичних подій з періоду окупації Третього Райху, з Юнацької друкарні "Кратер", по 4 до 10 стор.: 1943, 1 (листопад); 194?, 2, 3, 4, 5, 6; 1944, 7 (лютий).

Вісті з України. Ярослав Старух (редактор). Видання ОУН Закерзонського краю: 1945, 1-2; 1946, 3-4.

Вісті з фронту УПА. Газетка Політичного відділу Штабу УПА на ПЗУЗ, керівник – Яків Бусел: 1943, 1.

Вісті Української інформаційної служби. Петро Дужий (редактор). Видання Крайового проводу ОУН на ЗУЗ, із друкарні "Українська інформаційна служба": 1944, 1 від 1 квітня 1944 (14 стор.), 2 від 15 квітня 1944 (14 стор.), 3 від 20 травня 1944 (10 стор.).

Галаса Василь (редактор) див. у: *За волю нації*; також у: *Інформативні вісті*; також у: *Молодий революціонер*

Гомін волі. Журнал для молоді. Видання Окружного осередку пропаганди ОУН Дрогобицької округи: 19??, 1, 2; 1950, 3 (40 стор. машинопису);

Передрук числа 3 з оригіналу, який в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. стор. 190-223 в: *Літопис УПА 1976-* . Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 19, "Група УПА 'Говерля'", Книга друга: Спомини, статті та видання історич-

Осип Дзяків

Йосип Позичанюк

но-мемуарного характеру, Петро Содоль (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1992, 359 стор.; Переднє слово, резюме англійською; списки скорочень і ілюстрацій; Покажчик; у твердій обгортці.

27 (редактор) див. у: *До волі*; також у: *Жорна*

Девінем. Гуморески. Видання, мабуть, ОУН Подільського краю: 1949, Л 2.

Дискусійна трибуна. Журнал, мабуть, неперіодичний, для внутрішнього вжитку провідними кадрами ОУН у 1948?-50.

Для великої ідеї. Виховно-вишкільний журнал. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Карпатського краю: 1950, 1 (42 стор. машинопису книжкового формату).

До волі. "27" (редактор). Журнал літератури, спочатку називався *На шляху до волі*. Видання ОУН Подільського краю, по 42 до 56 стор.: 1948, 1, 2; 1949, 3, 4, 5, 6; 19??, 7; 1950, 8.

До зброї, Видає політичний відділ УПА. Місячник. Видання Політичного відділу Штабу УПА на ПЗУЗ, керівник – Яків Бусел, із друкарні УПА / з друкарні УПА імени Б. Хмельницького, по 12 стор., з’явилося сім або вісім чч.: 1943, 1 (липень), 2 (серпень), 3 (вересень), 4 (жовтень), 5 (листопад), 6 (грудень); нотатка повідомляє про неустійнений номер числа від лютого 1944;

Передрук чч. 1-6 див. стор. 1-124 в: *Літопис УПА. Нова серія* 1995- , т. 1, “Видання Головного командування УПА”, Н. Черкаська (редактор), упорядники – Олександр Вовк, Василь Галаса, Василь Кук, Юрій Черченко. Київ-Торонто: Інститут укр. археографії та джерелознавства імени Михайла Грушевського НАН України, В-во “Літопис УПА”, Головне архівне управління при Кабінеті міністрів України, 1995, 482 [+ 30] стор. Переднє слово: В. Коваль (також англійською). Фундатори: сл. п. Володимир Макар (1911-1993) та його дружина Параня Тереза Бавтро-Макар. У книжці резюме англійською, факсиміле репродукцій, ілюстрації, Список скорочень, Список оголошених видань УПА, Показчик: Ол. Вовк; у твердій обгортці.

До чину. Михайло Дяченко (редактор). Журнал Проводу ОУН Станіславівської області: 1944, 1 (листопад, 13 стор.) на циклостилі.

Дужий Микола (редактор) див. у: *Повстанець*

Дужий Петро (редактор) див. у: *Вісті Української інформаційної служби*; також у: *Ідея і чин*

Дяків Осип (редактор) див. у: *Вісті*

Дяченко Михайло (редактор) див. у: *До чину*; також у: *Чорний ліс*; також у: *Шлях перемоги*

Жорна. “27” (редактор). Гумористичний журнал. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Подільського краю: 1948, 1, 2.

Журнал. Квартальний сатирично-гумористичний журнал. Видання ОУН Подільського краю: 1948, 1.

За волю нації. Редактор – Микола Козак, від 1948 – Василь Галаса. Журнал літератури. Видання ОУН на ПЗУЗ: 1946?, 1; 1947, 2; 1948, 3; 1949, 4, 5; 1950, 6, 7.

Микола Дужий

Яків Бусел

За Самостійну Соборну
Українську Державу!

Воля Народам!
Воля Людям!

ВИДАЄ ПОЛІТИЧНИЙ ВІДДІЛ УПА

РІК. I.

ВЕРЕСЕНЬ 1943 Р.

Ч. 3.

Слава Україні! Героям слава! Воля народам! Воля людям!

РІК II. Квітень—травень 1945 р. Ч. 5—6.

Видає Українська Повстанча Армія

За волю України. Журнал для молоді. Видання Округного осередку пропаганди ОУН Калуської округи: 1946, 1; 194?, 2, 3, 4, 5, 6; 1949, 7 (23 стор. машинопису); 19??, 8; 1950, 9-10;

Передрук числа 7 журналу з оригіналу, який в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. стор. 168-189 у: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 19, "Група УПА 'Говерля'", Книга друга: Спомини, статті та видання історично-мемуарного характеру, Петро Содоль (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1992, 359 стор.; Переднє слово, резюме англійською; списки скорочень і ілюстрацій; Покажчик; у твердій обгортці.

За державність. Видання неустійненого терену: 1943.

За самостійну державу. Орган Крайового проводу ОУН на ОСУЗ: 1944-45.

За самостійну Україну. Журнал. Пантелеймон Сак (редактор). Видання київського Проводу ОУН на ОСУЗ, 8 стор. друком: 1942, 1 (червень), 2, 3, 4, 5, 6; 1943, 7.

За самостійну Україну. Масова газета. Йосип Позичанюк – "Назар Чубенко" (відповідальний редактор). Бойовий орган ОУН, із друкарні ОУН імени Миколи Хвильового, по 4 стор. великого формату (неустійнений початковий період видання): 1943 (рік III), 8 від 24 жовтня 1943, 9 від 10 грудня 1943.

За українську державу. Газета. Видання ОУН неустійненого терену, великого формату, ілюстрована: 1942, 1 від 1 квітня 1942.

За українську державу. Йосип Позичанюк (редактор, 1944). Орган Крайового проводу ОУН ЗУЗ, із друкарні ОУН імени Є. Легенди, по 4 до 10 друкованих стор. великого формату: 1944, 1, 2, 3 від 23 травня 1944, 4, 5 від 1 грудня 1944; 1945, 6 (січень), 7-8 (лютий-березень), 9-10 (квітень-травень).

За Україну. "Ігор" (редактор). Журнал. Видання ОУН Львівського краю, з друкарні імени М. Міхновського, великого розміру на циклостилї, з наддруком у ко-

За Самостійну Соборну

Українську Державу!

Воях Народам!

Воях Людин!

ВІСНИК УКРАЇНИ

Ч. 8. вересень 1943.

Рік 1.

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Воях народам!
Воях людин!

ЩО ВЕДИ

ЛІТЕРАТУРНИЙ ЖУРНАЛ

Рік I. Число 1. 1943.

СЛАВА УКРАЇНІ
СВОБОДА НАРОДАМ І ЛЮДИНІ

ГЕРОЯМ СЛАВА!
ЗА НАЦІОНАЛЬНІ ДЕРЖАВИ
ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ.

ЗА САМОСТІЙНУ УКРАЇНУ

Видає Організація Українських Націоналістів (ОУН)
на Осередніх і Східніх Українських Землях (ОСУЗ)

Рік II.

1943

№ 7.

льорах: 1945, 1 (липень, 18 стор.), 2 (серпень-вересень, 20 стор.).

За Україну. “М-789” (редактор). Журнал для молоді. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Подільського краю: 1948?, 1; 19??, 2, 3, 4; 1950, 5.

Заграва. Газетка. Видання неустійненого осередку ОУН у Дрогобицькій області, по 10 стор. на циклостилі: 1944, 1, 2, 3.

Збірник революційних пісень: 1947, 1; 1948, 2 (листопад-грудень).

Ігор (редактор) див. у: *За Україну* 1945; також у: *Стрілецькі вісті*

Ідея і чин. Редактори – Дмитро Маївський, Мирослав Прокоп, Михайло Палідович, Петро Дужий, Петро Федун. Журнал, офіціоз Проводу ОУН/ОУНСД, провідний орган української незалежної думки; велика вісімка, ілюстрований неустійненим мистцем; з’явилося 10 чч.: 1942, 1 від 1 листопада 1942 (24 [+ 4] стор.); “Прага”, “[вул.] Нусле XVII”, з друкарні “Новий шлях”: 1943 (рік II), 2 (січень?, 32 [+ 4] стор.), із друкарні ОУНСД, 3 (квітень?, 28 [+ 4] стор.), 4 (червень-липень?, 28 [+ 4] стор.), із друкарні ОУН, 5 (листопад?, 24 [+ 4] стор.); – із [неустійненої/-их] друкарні/-ень ОУН: 1944 (рік III), 6 (січень?, 16 стор.), 7 (травень?, 23 [+ 1] стор.); 1945 (рік IV), 8 (січень?, 35 [+ 1] стор.), 9 (квітень?, 43 [+ 1] стор.); 1946 (рік V), 10 (червень?, 73 [+ 3] стор.);

Готується передрук усіх чч. журналу, які в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. у: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 24, “Ідея і чин”. Орган Проводу ОУН, 1942-1946. Передрук підпільного журналу”, Євген Штендера (редактор), Юрій Маївський (технічний редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1995, 592 стор. Вступна стаття: Мирослав Прокоп. Переднє, кінцеве слово, резюме англійською; Додаток; списки скорочень, ілюстрацій, авторів журналу, публікацій підпілля; Покажчик; у твердій обгортці.

Мирослав Прокоп

Петро Дужий

Свобода народам і людині
За вільні національні держави поневолених народів!
Поневолені народи єднайтеся в боротьбі проти імперіалістів!

Видав Провід Організації Українських Націоналістів
Самостійників Державників (ОУНСД)

Інформативні вісті. Редактори – Василь Галаса та “Орелець” (професор, викладач Київського у-ту). Інформативні, ідеологічно-політичні матеріали. Видання ОУН Закерзонського краю, з друкарні “Перемога”; в 1944-45 з’являлося, мабуть, як центральне видання ОУН; 1946 (рік III, 22 ч.); 1947 (рік IV, 17 ч., останнє – від 16 травня 1947).

Інформатор. Масова газетка для Волині, Полісся. Видання ОУН на ПЗУЗ, із друкарні “Воля народам”, у кожному числі: передова стаття, “Події на фронтах”, “Політичні новинки”, по 4 стор.: 1942, 1 до 3; 1943, 1/4 до 20/23.

Інформатор. Інформаційний журнал про життя, боротьбу українського народу на ПЗУЗ. Видання Проводу ОУН на ПЗУЗ, “Друкарня ОУН імени Кліма Савура”: 1946, 1, 2; 1947, 3, 4; 1948, 5, 6 (39 стор.).

Інформатор. Видання ОУН Львівського краю: 1946, 1 (42 стор. машинопису).

Інформатор. Ярослав Старух (редактор). Журнал на циклостилї. Видання ОУН Закерзонського краю, з друкарні імени Івана Габрусевича-“Джона”; спочатку центральне видання, а з переходом редактора на Закерзоння в квітні 1945, журнал “пішов” із ним: 1944, 1 до 4; 1945, 1/5 до 6/10; 1946, 1/11.

Інформації. Інформаційний листок, мабуть, Проводу ОУН ПЗУЗ, по 2-3 стор. машинопису: 1944, 1 від 10 червня 1944, до 9 від 12 липня 1944.

Інформаційний листок. Видання ОУН: 1941, 1, 2; 1942, 3.

Козак Микола (редактор) див. у: *За волю нації*

Кузьменко У. (пс.; відповідальний редактор) див. у: *Наш фронт* (газетка)

Легінь. Журнал Старшинської школи “Олені” на циклостилї: 1944, 1, 2 від 6 червня 1944 (10 стор.)

Лісовик. Петро Василенко (редактор, мабуть), від лютого-березня 1945 до травня 1946. Сатирично-гумористичний журнал для УПА на Закерзонні; 1945 з’яви-

- лося дев'ять чч.; 1946 – три чч.; із В-ва УПА імени Петра Василенка-“Волоша“, 1947, одне число.
- Літопис УПА*. Зиновій Тершаковець (редактор, мабуть). Видання Групи УПА “Буг“; перше число з'явилося як одноднівка: 1947, 1 (жовтень, 57 стор.); 1948, 2.
- Логуш Омелян (редактор) див. у: *Молода Україна* М-789 (редактор) див. у: *За Україну* (1948?-50); також у: *Малі друзі*
- Маївський Дмитро (редактор) див. у: *Ідея і чин*
- Малі друзі*. “М-789“ (редактор). Журнал для дітей. Видання підпілля Подільського краю: 1949, 1; 19??, 2, 3, 4, 5, 6; 1950, 7.
- Мечем*. Журнал, мабуть, Проводу ОУН ЗУЗ, 26 стор. друком, відомо про два числа: 1942, 1; 1943, 2-3 (січень-лютий).
- Молода Україна*. Омелян Логуш (редактор). Журнал для молоді. Видання КП ПівдСУЗ, друк на ПЗУЗ: 1943, 1.
- Молодий революціонер*. Василь Галаса (редактор). Журнал для юнацтва. Видання ОУН на ПЗУЗ: 1948, 1; 1949, 2; 1950, 3, 4; 1951, 5; 1952, 6, 7.
- На зміну*. Журнал для молоді. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Карпатського краю: 1946, 1, 2, 3; 194?, 4, 5, 6, 7; 1950 – п'ятий рік видання, 8 (липень, 35 стор. машинопису);
Передрук на чужині: 1949, 1 (23 [+ 1] стор.).
- На поготові*. Журнал. Видання неустійненого теренового проводу ОУН: 1942, 1 (20 стор. друком).
- На чатах*. Журнал для молоді. Видання ОУН Львівського краю: 1946, 1; 1947, 2, 3; 1948, 4 (39 стор.);
Передрук числа 1 (1946) на чужині: 1949, 1 (58 [+ 6] стор.).
- На шляху до волі* див. *До волі*
- Наша книжечка*. Журнал для дітей і доросту, з історичною тематикою. Видання, мабуть, ОУН: 1952, 1 (9 стор. машинопису книжкового формату); плянувалися ін. чч.
- Наш фронт*. Бюлетень революційної організації поневолених Москвою народів. Видання, мабуть, Прово-

37
 Українську Східноліську Соборну
 Державу!
 Дож народчи! Воля людаи!

38
 ЧОРНИЙ ЛІС

212701

Велика перемога і перемога
 в Українську Східноліську Соборну Державу!
КОЛОДМИ ТЕРОРИ
 Серія випусків для молоді

ПОЛКОВНИК
 ОЛЕГ БОГУН

ЛІТОВІ

У П А

За українську ДЕРЖАВУ

Рік І. Ч. 3. | ВИДАЄ ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ | 23 травня 1941

За Українську Самостіану
Собору Державу!

Воля народам!
Воля людині!

НАЗІНУ

ЛУКИ ДН ПІСІОКІ

Видав Крайовий Осередок Ерекхаганда ОУН /ПК

Число 8

липень, 1950

Рік 5

За Українську Самостіану
Собору Державу!

Воля народам!
Воля людині!

ОСЕРЕДОК ПРОПАГАНДИ І ІНФОРМАЦІЇ

ПРИ ПРОВОДІ

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(ОУН)

ду ОУН ПЗУЗ: 1943? (32 стор. друком), текст українською, російською, іншими мовами.

Наш фронт. “У. Кузьменко” (відповідальний редактор). Газетка. Видання ОУН на ПЗУЗ, із друкарні “Свобода” “в Камінь-Коширському”, по 4 стор.: 194?, 1; 1943, 2 від 15 липня 1943, 3 від 1 серпня 1943.

Новинки. Газетка. Видання ОУН на ПЗУЗ, В-во “Наш фронт”, по 2 стор.: 1943, 1 від 8 липня 1943, 2 від 23 липня 1943.

Орелець (редактор) див. у *Інформативні вісті*

Орлики. Журнал для дітей: 1949, 1; 19??, 2, 3; 1951, 4 (21 стор. друком кишенькового формату).

Оса. Гумористичне видання проводу ОУН неустійненого району на ЗУЗ: 1942, 1 (листопад; 2 стор. на циклостилї); з’явилося 17 чч.

Осередок пропаганди і інформації. Петро Федун (редактор). Орган Проводу ОУН: 1948, 1 (травень), 2 (серпень); 1949, 3 (травень); 1950, 4 (травень); 1951, 5 (травень).

Палідович Михайло (редактор) див. у: *Бюлетень* (ОУН ЗУЗ); також у: *Ідея і чин*

Перемога. Ярослав Пеців (редактор). Літературно-виховний журнал. Видання ОУН Закарпатського краю: 1946, 1 (січень), 2 (лютий-березень), 3-4.

Пеців Ярослав (редактор) див. у: *Перемога*

Підпільне слово, проєкт-назва – “Підпільник”. “816” (редактор). Журнал для “легального” світу. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Подільського краю: 1948, 1 (61 стор.), 2 (41 стор.); 1949, 3 (54 стор.), 4.

“Підпільник” див. *Підпільне слово*

Повстанець. Микола Дужий (редактор чч. 1 до 5-6). Журнал для вояків УПА. Видання, спочатку КВШ УПА-Захід, опісля, мабуть, ГВШ, чч. 1 до 5-6 друком книжкового формату: 1944, 1 (листопад, 16 стор.); 1945, 2 (січень, 20 стор.), 3-4 (лютий-березень), 5-6 (квітень-травень, 24 стор.); 1945, 7; 1946, 8-9 (серпень-вересень);

Передрук чч. 1, 1 (2), 3, 4, 5-6 див. стор. 125-268 у: *Літо-*

За Українську Самостійну Соборну Державу!
Воля народам!

Воля людині!

ОСЕРЕДОК ПРОПАГАНДИ І ІНФОРМАЦІЇ

при
ПРОВОДІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ
на Українських Землях

Травень, 1951

В Україні, у підпіллі

Випуск № 5
Рік вид. IV

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Українська Головна Визвольна Рада, Головне Командування Української Повстанчої Армії та Провід Організації Українських Націоналістів на Українських Землях діляться з кадрами визвольного підпілля та з усім українським народом болючою висткою про те, що ранком 5-го березня 1950 р. в с. Білогорща б. Львова на своїй підпільній квартирі в боротьбі з москесько-більшевизанськими окупантами смертю героя загинув Голова Генерального Секретаріату УГВР, Генеральний Секретер Військових Справ УГВР, Головний Командир УПА та Голова Проводу СУН на Українських Землях, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги та Золотим Хрестом Бойової Заслуги I-ої клася.

генерал-хорунжий УПА

Р. О М А Н Ш У Х Е В И Ч —

Л О З О В С Ь К И Й,

Т А Р А С Ч У П Р И Н К А,

Г У Р.

пис УПА. Нова серія 1995- , т. 1, "Видання Головного командування УПА", Н. Черкаська (редактор), упорядники – Олександр Вовк, Василь Галаса, Василь Кук, Юрій Черченко. Київ-Торонто: Інститут укр. археографії та джерелознавства імені Михайла Грушевського НАН України, В-во "Літопис УПА", Головне архівне управління при Кабінеті міністрів України, 1995, 482 [+ 30] стор. Переднє слово: В. Коваль (також англійською). Фундатори: сл. п. Володимир Макар (1911-1993) та його дружина Параня Тереза Бавтро-Макар. У книзі резюме англійською, факсиміле репродукцій, ілюстрацій, списки скорочень, оголошених видань УПА, Показчик: Ол. Вовк; у твердій обгортці.

Повстанське кропило. Журнал куреня "Жубри", вірші, карикатури, спеціальна обгортка, 12 стор. машинопису, з'явилося два чч.: 1944, 1 від 1 грудня 1944; 1945, 2 від 1 січня 1945.

Подільський інформатор. Інформативний журнал. Видання ОУН Подільського краю на циклостилї: 1945.

Позичанюк Йосип (редактор) див. у: *За самостійну Україну* (масова газета); також у: *За українську державу* (орган КП ОУН ЗУЗ)

Помста див. *Стрілецькі вісті*

Порендовський ..? (редактор) див. у: *Щоденні вісті*

Прапор молоді. Публікація для східноукраїнської молоді. Видання Проводу Юнацтва ОУН ЗУЗ: 1942, 1 до 9.

Провід ОУН/ОУНСД див. у: *Ідея і чин*; також у: *Осередок пропаганди і інформації*

Прокоп Мирослав (редактор) див. у: *Ідея і чин*

Пропагандист. Теоретично-вишкільний журнал для кадрів. Видання ОУН Карпатського краю, з друкарні імені С. Петлюри "в Станиславові" на циклостилї, по 36 стор.: 1945, 1 (червень?), 2 (липень), 3 (серпень); 194?, 4, 5; 1946, 6.

Революціонер-пропагандист. Журнал для кадрів ОУН. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Подільського краю, по 58 до 67 стор.: 1947, 1; 1948, 2, 3, 4; 1949, 5, 6; 1950, 7.

- Сак Пантелеймон (редактор) див. у: *За самостійну Україну Самостійна Україна*. Видання неустійненого терену: 1944, 9. "Самостійна Україна" (радіостанція) див. у: *Щоденні вісті Самостійник*. Журнал. Видання Володимирської округи ОУН ПЗУЗ, спочатку 4 стор. машинопису, опісля на циклолостилі: 1943, 1 від 27 червня 1943 до 6 від 1 серпня 1943.
- Самостійник*. Василь Хомин (редактор). Масова газета. Видання Обласного проводу ОУН Тернопільщини в період окупації Третього Райху, з друкарні імени Дмитра Мирона, по 6 стор. великого формату: 1943, 1 від 23 грудня 1943; 1944, 2 від 6 січня 1944, 3 від 22-29 січня 1944.
- Самостійність*. Петро Федун (редактор). Орган УГВР: 1946, 1 (139 стор. машинопису, готових до друку); 1948, 2 (число, хоча готове, не дійшло до рук читача: 7 квітня 1948 "впала" криївка редакції, МВДисти захопили весь його наклад);
- Передрук на чужині видання з батьківщини (1946). Б. м. в., 1949, 188 стор.;
- Передрук числа 1 із оригіналу, що в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. стор. 135-359 у: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 9. "Українська Головна Визвольна Рада. Документи, офіційні публікації, матеріали", Книга друга: 1946-1948, Євген Штендера (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1982, 535 стор.; Передне слово, резюме англійською; списки скорочень, ілюстрацій; Показчик; у твердій обгортці.
- Слідами героїв*. Серія коротких біографічних нарисів історичних постатів, для молоді. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Карпатського краю, 1948-19??, випуски: 1) "Полковник Іван Богун", 2) "Полковник Грегит-Різун", 3) "Юрко Березинський", 4) "Сотник Черник", 5) "Ольга Басараб", 6) (назва?), 7) (назва?), 8) "Роберт - Ярослав Мельник"; неустійнений номер випуску - "Полковник Кричевський";
- Передрук випуску 2) "Полковник Грегит-Різун" із оригіналу,

який в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. стор. 224-228 у: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 19, "Група УПА 'Говерля'", Книга друга: Споми-ни, статті та видання історично-мемуарного характеру, Петро Содоль (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1992, 359 стор.; Переднє слово, резюме англійською; списки скорочень і ілюстрацій; Показчик; у твердій обгортці.

Старух Ярослав (редактор) див. у: *Вісті з України*; також у: *Інформатор* (1944-46); також у: *Український перець*

Стрілецькі вісті, перше число - *Помста*. Редактори - Ва-силь Ваврук (політвиховник ВО), опісля - "Ігор". Журнал для повстанців. Видання Політвиховного відділу Штабу ВО "Буг", по 4 стор. на циклостилї: *Помста* 1944, 1 (весна); *Стрілецькі вісті* 1944, 2 до 25?; 1945, 1 (січень), 2-3 (лютий-березень), 4?, 5?, 6 (червень), 7 (липень), 8 (серпень-вересень-жовтень).

Тершаковець Зиновій див. у: *Літопис УПА* (1947-48)

Тижневі вісті. Журнал. Видання ОУН Закерзонського краю, з друкарні імени Івана Габрусевича-"Джона" на ци-клостилї: 1945, 1 від 22 липня 1945, 2, 3 від 5 серп-ня 1945.

Тижневий огляд. Інформативна газетка про міжнародні події. Видання ОУН на Закерзонні, з друкарні "Лісовик" на циклостилї: 1945 (рік II), 127 від 22 червня 1945 (2 стор.).

УГВР див. у: *Бюро інформації Української Головної Визволь-ної Ради (УГВР)*; також у: *Самостійність*

УПА див. у: *Легінь*; також у: *Повстанець*

Український перець. Ярослав Старух (редактор), Василь Хо-мутник (співредактор, карикатурист). Гумористич-но-сатиричний журнал УПА, публікація друком, ба-гато ілюстрована першорядними карикатурами в кольорах. Видання ГОСП, із друкарні "Смерть імпе-ріялістичним акулам": 1943, 1 (листопад); - із дру-карні "Смерть гітлерівсько-сталінським катам": 1944, 2 (вересень); 1945, 3 (березень, 12 стор.);

Передрук див. стор. 269-312 у: *Літопис УПА. Нова серія* 1995- , т. 1, "Видання Головного командування УПА", Н. Чер-

За Українську Самостійну Соборну Державу!
Воля народам і людям!

ДІПЛОМАТИЧНЕ СЛОВО

журнал

рік I

1948

число I

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Воля народам!
Воля людям!

ПРОПАГАНДИСТ

Видає Українська Союзівка Пропаганди, Іншоку і Політичній

Рік I.

Серпень 1945.

Ч. 3.

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Свобода Народом
і Амасіт!

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

САМОСТІЙНИЦЬ

Україна Українська
і українському народові!
Т. Шевченку

„Розумом — це йде
що висуває борючі“
Наполеон

Рік II.

22-23 січня 1944 р.

Ч. 1.

За Самостійну Соборну Україну!

Воля народам і людям!

ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ

Видає УКРАЇНЬСЬКА ПОВОСТАНА АРМІЯ /"Говори"/

Рік I.

I. червень 1945.

Ч. 3.

каська (редактор), упорядники – Олександр Вовк, Василь Галаса, Василь Кук, Юрій Черченко. Київ–Торонто: Інститут укр. археографії та джерелознавства імені Михайла Грушевського НАН України, В-во “Літопис УПА”, Головне архівне управління при Кабінеті міністрів України, 1995, 482 [+ 30] стор. Переднє слово: В. Коваль (також англійською). Фундатори: сл. п. Володимир Макар (1911-1993) та його дружина Параня Тереза Бавтро-Макар. У книжці резюме англійською, факсиміле репродукцій, ілюстрацій, Список скорочень, Список оголошених видань УПА, Показчик: Олександр Вовк; у твердій обгортці.

Український робітник. Газета для робітників. Видання Крайового осередку пропаганди ОУН Карпатського краю: 1946, 1 (січень, 16 стор. на циклостил), 2, 3, 4, 5.

Українські вісті. Щоденний радіоінформатор у період окупації Третього Райху. Видання ОУН.

Федун Петро (редактор) див. у: *Бюро інформації Української Головної Визвольної Ради (УГВР)*; також у: *Ідея і чин*; також у: *Осередок пропаганди і інформації*; також у: *Самостійність*; також у: *Юнак*

Холмсько-Підляський інформатор. Щодекадне видання, передуки присланих “згори” статтів, радіовісток, актуальних матеріалів із місцевого терену, на циклостил, з’явилося 20 чч. В-во УПА “Боротьба”: від грудня 1946 до 10 червня 1947.

Хомин Василь (редактор) див. у: *Самостійник* (Тернопільщ.)

Хомутник Василь (співредактор) див. у: *Український перець Хрін* (Під землею виростає, кого треба, припікає). Сатирично-гумористичний журнал. Видання ОУН Подільського краю, по 26 до 28 стор.: 1947, 1, 2-3; 1948, 4, 5, 6, 7; 1949, 8, 9, 10; 1950, 11.

Чайка (редактор) див. у: *Чорний ліс*

Чин зброї. Одноднівка ВО “Говерля”: 31 серпня 1946 (16 стор. машинопису).

Чорний ліс. У редакції чи працювали чи були редакторами – “Чайка” (політвиховник ТВ) та Михайло Дяченко. Видання 22-ого Станіславівського ТВ УПА “Чорний ліс”,

Українським Дітям

Ч. 3. | Сіють, зривають та ворогів перчать | **Березень**
УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ | 1945

під землею
виростає,
кого треба
припикати!

вiбр. 1948 р.

порція 6.

„Здобудьши Українську Державу,
або згинеш у боротьбі за Неї...“
(Євген Кононович)

315201

НО НА К

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ
Ч. 15. 1943.

з'явилося 11 чч.: 1947, 1 (червень: одноднівка; пізніші чч.: неперіодично), 2 (серпень), 3 (жовтень); 1948, 4-5 (січень-лютий), 6-7 (березень-квітень), 8-9 (травень-червень), 10-11 (липень-серпень); 1949, 12 (липень), 13 (жовтень); 1950, 14-15 (березень), 16 (травень);

Передрук чч. 1 до 6-7 із оригіналів, які в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. у: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 3, "Чорний ліс", Книга перша: 1947-1948, Євген Штендера (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1978, 272 стор.; 2-е, виправлене видання, 1987; Переднє слово, резюме англійською; списки скорочень, карт і ілюстрацій; кольорове факсиміле обгортки; Показчик; у твердій обгортці;

Передрук чч. 8-9 до 16 із оригіналів, які в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. там таки в: т. 4, "Чорний ліс", Книга друга: 1948-1950, Євген Штендера (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1979, 288 стор.; 2-е, виправлене видання, 1989; Переднє слово, резюме англійською; списки скорочень, авторів жур., карт і ілюстрацій; кольорове факсиміле обгортки; Показчик; прохання до читачів; у твердій обгортці.

Чорноморський вісник. Журнал. Видання ОУН у Трансністрії, 16 стор.: 194?, 1; 1943, 2 (липень).

Шлях перемоги. Михайло Дяченко (редактор). Масова газета, спочатку запланована як двотижневик. Видання ВО "Говерля": 1945, 1 від 1 травня 1945, 2 від 15? травня 1945, 3 від 1 червня 1945, 4 від 15? червня 1945, 5 від 1? липня 1945, 6-7 від 1 серпня 1945; 194?, 8 до 12; 1946, 13; 194?, 14 до 16; 1947, 17;

Передрук чч. 3, 5, 6-7 із оригіналів, які в Архіві Прологу (ЗДМЛ), див. стор. 26-104 в: *Літопис УПА 1976-*, Євген Штендера (відповідальний редактор серії), т. 18, "Група УПА 'Говерля'", Книга перша: Звіти та офіційні публікації, Петро Содоль (редактор). Торонто: В-во Літопис УПА, 1990, 328 стор.; Переднє слово, резюме англійською; Список скорочень, Показчик; у твердій обгортці.

Щоденні вісті. ..? Порендовський (редактор). Видання Української інформаційної служби на циклостилї, з наддруком у кольорах, ілюстроване карикатурами:

1944, 1 від 8 березня 1944 (1 стор. машинопису. Зміст: події на фронтах; політичні вістки з-за кордону), – від числа 13 від 20 березня 1944: по 2 стор.; – від числа 53 від 26 травня 1944: по 3 стор.; – від числа 76 від 29 червня 1944: по 4 стор.; – від числа 75 від 27 червня 1944 часом з'являються вістки радіостанції “Самостійна Україна”; – число 127 від 14 листопада 1944 інформує про звільнення Ст. Бандери з нацистської тюрми. Видання з'являлося від 8 березня 1944 до квітня 1945; світ побачили 160 ч.

Юнак. Петро Федун (редактор). Журнал для Юнацтва ОУН у період окупації Третього Райху. Видання Крайового проводу Юнацтва ОУН ЗУЗ, із Юнацької друкарні “Кратер”, по 16 до 18 стор. друком: 1942, 1 до 9; 1943, 10 до 16; див. у: *Вісті* (інформативна газетка)

Юні грузі. Журнал для дітей. Видання підпілля ПЗУЗ: 1949, 1; 19??, 2; 1950, 3, 4.

Заповіді підпільної газети

Я Твій довірений приятель, що приходжу сказати Тобі слово правди, розповісти про Україну і світ, порадити, що маєш робити і як боротися за кращу долю. Не лякайся мене, бо про Тебе я нікому не скажу, але пам'ятай:

- За видавання і кольтиртаж мене Твої товариші-друзі кладуть свої голови і тому бережи мене як зіницю ока!
- Обережно мене читай — в полі, або кімнаті при закритих дверях і вікнах — тихо чи шепотом, щоб ворог не бачив і дурень не чув!
- Читай швидко і другому передай, бо на мене ждуть тисячі таких як Ти і тому злочинном є тримати мене: „З хати до хати, з рук до рук“
- Передавай мене лише тим, до кого маєш довіря, і які як і Ти після прочитання передадуть мене далі.
- Знищити мене можеш лише тоді, коли ворог наступає, а заховати вже нема часу; інакше шануй мене, бо я йду будити народ до великого революційного діла — будувати Самостійну Українську Державу.

СЛАВА УКРАЇНІ!

“Заповіді підпільної газети”, Ідея і чин. *Вісник Провід ОУН*, 1942, 1
від 1 листопада 1942

ЗАПОВІДІ ПІДПІЛЬНОЇ ГАЗЕТИ

Я Твій довірений приятель, що в умовах морстоких російсько-більшовицької окупації приходжу сказати Тобі слово Правди, розповісти про Україну і світ, порадити, що маєш робити і як боротися за краду долю. Не лякайся мене, бо про Тебе я нікому не скажу, але пам'ятай:

- За видання і кольтпортж мене Твої товариші-друзі кладуть свої голови, і тому бережи мене, як зиняцю ока!
- Обережно мене читай - в полі або в кімнаті при закритих дверях і вікнах, тихо чи шепотом, - щоб ворог не бачив і дурень не чув!
- Читай швидко і другому передай, бо на мене идуть тисячі такж, як Ти, і тому злочином є затримувати мене!

З х а т и д о х а т и , з р у к
д о р у к !

- Передавай мене лиш тим, до яких маєш довіря, і які, як і Ти, після прочтання передадуть мене далі.
- Знайти мене можеш лиш тоді, коли ворог наступас, а заховати мене вже немає часу; інакше - шануй мене, бо я йду будити народ до великого революційного діла - будувати Українську Самостійну Соборну Державу!

*** 000 ***

РОЗШУКИ. ІДЕНТИФІКАЦІЯ

Читач не знайде в наших довідниках при кожному гаслі в розділах "Керівництво воюючої України" фотографії відповідної особи головно тому, що ніяк не вдалося одержати чи віднайти чіткої знімки.

В цьому розділі, з другого боку, даємо читачеві для ідентифікації самі знімки чи тих осіб, родина яких шукає за якиминибудь відомостями про рідних, чи фотографії членів підпілля, пра яких треба встановити точні дані: ім'я/прізвище/псевдонім/функція в підпіллі, дата народження/смерти, життєпис тощо. В допомозі будуть хоча б і фрагменти з біографії тут зображених (для перевірки фактів), як також і адреси знайомих чи родини, до яких нам слід буде звернутися за ширшою інформацією.

Дорогий читачу, допоможи в цій справі! Треба ідентифікувати кожне лице в цьому розділі, тому й просимо: добре приглянься, може якраз когось розпізнаєш! А якщо так – спиши все відоме тобі про особу; важне при цьому занотувати НУМЕР перед стрілкою, яка вказує ВГОРУ НА ЛИЦЕ, та СТОРІНКУ довідника.

Інформацію просимо слати поштою (див. адреси на стор. 8).

1↑

2↑

3↑

4↑

5↑

6↑

7↑

8↑

9↑

10↑

11↑

12↑

13↑

14↑

15↑

16↑

17↑

18↑

19↑

20↑

21↑

22↑

23↑

24↑

25↑

26↑

27↑

28↑

29↑

30↑

31↑

32↑

33↑

34↑

35↑

36↑

37↑

38↑

39↑

40↑

41↑

42↑

43↑

44↑

45↑

46↑

47↑

48↑

49↑

50↑

51↑

52↑

53↑

54↑

55↑

56↑

57↑

58↑

59↑

60↑

61↑

62↑

63↑

64↑

65↑

66↑

67↑

68↑

69↑

70↑

71↑

72↑

73↑

74↑75↑

76↑77↑ 78↑79↑ 80↑

81↑

82↑

83↑

84↑

85↑

86↑

87↑

88↑

89↑

90↑

91↑

92↑

93↑

94↑

95↑

96↑

97↑

98↑

99↑

100↑

101↑

102↑

103↑

104↑

105↑

106↑

107↑

108↑

109↑

110↑

111↑

112↑

113↑

114↑

115↑

116↑

117↑

118↑

119↑

120†

121†

122†

123†

124†

125†

126†

127†

128†

129↑

130↑

131↑

132↑

133↑

134↑

135↑

136↑

137↑

СПИСОК ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІЯЛУ

- 63 Пропам'ятна картка ОУН* із знімкою Василя Мельничука (див. його гасло на стор. 62), підпис із відзнакою ОУН, перехрещеним прапором і мечем та з дубовим листям:
Мельничук Василь-Чумак
обласний провідник ОУН
*1914 розстріляний німецькими посіпаками 27. XI. [1]942.
- 64 Спільна могила 52-ох, розстріляних нацистами 27 листопада 1942 к. Чорткова (лице пропам'ятної картки ОУН)
- 65 Список 52-ох, розстріляних нацистами 27 листопада 1942 (зворотна сторона картки)
- 93 Група старшин Королівського війська Голляндії під опікою УПА після втечі з німецького полону в січні 1944 (фотографія, мабуть, від лютого 1944)
- 118 Члени Братства УПА Запорізької області в день Свята УПА на козацькому острові Хортиця 14 жовтня 1995 (від ліва до права): Василь Редько, братчик; Леонід Герасимюк, комбатант; Михайло Пелюх, комбатант; Микола Ткаченко, братчик; Мирослав Симчич-“Кривоніс”, голова братства – з квітами, колишній командир сотні “Березівська”; Василь Маркевич, секретар братства – в військовій уніформі, колишній станичний сітки ОУН; Василь Ромащук, комбатант; Михайло Джиджора, комбатант; Яків Бричко, комбатант; Григорій Горулько, братчик (фотографія від Степана Голяша)
- 119 «Українська Головна Визвольна Рада», список засновників-членів, інших членів, кооптованих членів
- 120 «Військові ранги УПА»
- 158 «Відзнака УПА», за проєктом Ніла Хасевича (1949)
- 160 «Перегляд терену, на якому народилася УПА», карта неустійненого виконавця
- 161 «Територія дії УПА 1943-1949», карта-варіант; первісне виконання: Григорій Колодій

Кожну фотографію в Розділі 1 “Керівництво воюючої України” при гаслі-біографії особи сигналізуємо зірочкою * в Змісті, див. стор. 291-293.

* Імена майже всіх виконавців ілюстрацій для підпільних публікацій (титультні сторінки тощо), які відтворюємо тут і далі – неустійнені.

- 162 «За боротьбу в особливо важких умовах», медаля УГВР (1951), за проєктом Ніла Хасевича (1949?)
- 166 Василь Андрусяк
- 167 Перша чота однієї з сотень куреня “Скажені” (червень 1944; фрагмент)
- 169 Михайло Дуда
- 170 Сотня “Ударник-2” коротко перед інтернуванням Армією США; по середині в першому ряді – старшини сотні (від права): бунчужний “Соколенко” (хор. Іван Йовик), сотенний “Громенко” (сотник Михайло Дуда), заступник сотенного “Лагідний” (пор. Лев Футала), чотовий “Залізник” (хор. Михайло Озимко), Західня Німеччина (11 вересня 1947)
- 187 Поштова марка, печатки УПА
- 189 «ОУН: Організаційна структура (1942-43)»
- 190 «Краї, округи та надрайони ОУН (1945-47)»
- 192 Листівка Збройного підпілля, видання, мабуть, ПЗУЗ (перед 1950; поменшення)
- 194 Михайло Дяченко (фотографія з публікації)
Марко Боєслав, *Уколгоспних путях. Оповідання з большевицької діяльності* (1949; поменшення титульної стор.)
- 197 *Бойовий правильник партизанки* (1946; поменшення титульної стор.)
- 200 Богданна Світлик (фотографія з публікації)
М. Дмитренко, *Михайлик* (1949, 2-е видання; поменшення титульної стор.)
- 201 • Поменшення титульних сторінок:
Нові коляди (1950);
Елі-Езер, *Учитель* (1949);
П. Дума, *Большевицька демократизація Європи* (1945);
[Дмитро Маївський], *Деклярація Проводу Організації українських націоналістів після закінчення Другої світової війни в Європі* (1945)
- 205 Петро Дума, *Лицем до народу* (1942; поменшення титульної стор.)
- 207 Поменшення титульних сторінок:
Календарець українського революціонера на рік 1949; Лагері ССРСР (1948);
ОУН на СУЗ від 1941 року (1947);

- I. М. Коваленко, *Цілі й методи німецької імперіялістичної політики на окупованих теренах* (1943)
- 212 Василь Галаса
- О. Назаревич, *Масова збройна боротьба на українських землях за лінією Керзона (Коротка інформація)* (1950; поменшення титульної стор.)
- 215 Поменшення титульних сторінок:
Слово к Бойцам и Командирам Красной Армии (1944);
Наша визвольна боротьба і проблема жертв (1949);
Постанови III-ього надзвичайного великого збору Організації українських націоналістів, що відбувся в днях 21-25 серпня 1943 р. (1943);
Слово Організації українських націоналістів до українського народу (1943)
- 219 Поменшення титульних сторінок:
Кто такие бандеровцы и за что они борются (1948);
 П. Полтава, *Концепція самостійної України і основна тенденція ідейно-політичного розвитку сучасного світу* (1949);
 П. Полтава, *Про наш плян боротьби за визволення України в теперішній обстановці* (1951);
 П. Полтава, *Безпосередньо за що ми ведемо наш бій* (1949)
- 223 Ярослав Старух, *Тисяча років життя й боротьби українського народу (Короткий нарис історії України)* (1943; поменшення титульної стор.)
- Ярослав Старух
- 224 *Співаник - За Україну* (1945, 2-е видання; поменшення з титульної стор.)
- 225 Поменшення титульних сторінок:
У голови Генерального Секретаріату УГВР Р. Лозовського (1948?);
У боротьбі за волю - під бойовими прапорами УПА (1946);
 Стояр, *Вибори в СССР (Коротка інформація)* (1947);
New Famine Catastrophe in Ukraine (1947)
- 229 Ніл Хасевич, *Волинь в боротьбі* (дереворит; ілюстрація на обгортку заплянованого альманаху, 22 червня 1949; поменшення)
- Ніл Хасевич, *Автопортрет* (20 листопада 1945; поменшення)
- Пам'ятник (неустійненого виконавця) Нілові Хасевичеві на місці його смерті в с. Сухівці Рівенської області відвіду-

- ють пластуни Мандрівного табору “Заграва-93”; командант (другий від ліва) – Володимир Русанов (літо 1993)
- 231 Поменшення титульних сторінок:
Тетяна, вістун УПА, *Спомини чогового УПА Острроверха* (1948);
Генерал Тарас Чупринка, *До генези Української Головної Визвольної Ради* (1949);
Україна погибає! Хто винуватий в цьому? (1948);
Yarlan, Spectre of Fascism (1946)
- 233 Перша на Заході виставка публікацій УГВР, ОУН, УПА та дереворитів Ніла Хасевича; матеріали з ЗДМЛ, при столі – Лев Шанковський, організатор і керівник виставки (Філадельфія, США, 12-14 жовтня 1951)
- 234 «За що борються українські повстанці?», листівка УПА (1943/1944; поменшення)
- 236 *Бюлетень*. Видає Крайовий провід Організації українських націоналістів самостійників державників, 1943, рік III, 11; початок статті “Довкруги СС Стрілецької дивізії ‘Галичина’” (поменшення титульної стор.)
- 237 Поменшення з титульних сторінок:
Бюро інформації Української Головної Визвольної Ради (УГВР) 1948, 3;
Вісті (Огляд воєнно-політичних подій). Видає редколегія *Юнака*, 1944, рік II, 4;
Вісті Української інформаційної служби 1944, 1
- 239 Осип Дяків
- 241 Йосип Позичанюк (фотографія з публікації)
- 241 Микола Дужий
Яків Бусел
Поменшення з титульних сторінок:
До зброї 1943, 3;
Повстанець 1945, рік II, 5-6
- 243 Поменшення з титульних сторінок:
Вільна Україна 1943, 8;
До волі 1943, 1;
За самостійну Україну 1943, рік II, 7
- 245 Мирослав Прокоп
Петро Дужий
Ідея і чин. Видає Провід Організації українських націона-

- лістів самостійників державників (ОУНСД), 1943, рік II, 3 [квітень?] (поменшення з титульної стор.)
- 248 Поменшення титульних сторінок:
За волю України. Видання для молоді, 1949, 7;
Чорний ліс 1947-1950;
Слідами героїв. Серія випусків для молоді (1948);
Літопис УПА 1947-1948?
- 249 Поменшення з титульних сторінок:
За українську державу 1941, 3;
На зміну 1950, рік V, 8;
Осередок пропаганди і інформації при Проводі Організації українських націоналістів (ОУН) 1948, 2
- 251 *Осередок пропаганди і інформації при Проводі Організації українських націоналістів на Українських землях 1951, рік IV, 5*; початок "Повідомлення" про смерть генерал-хорунжого УПА Романа Шухевича (поменшення титульної стор.)
- 255 Поменшення з титульних сторінок:
Пігнільне слово 1948, 1;
Пропагандист 1945, 3;
Самостійник 1944, рік II, 3;
Шлях перемоги 1945, 3
- 257 Поменшення з титульних сторінок:
Український перець 1945, 3;
Хрін 1948, 6;
Юнак 1943, 15
- 259 «Заповіді підпільної газети», *Iдея і чин*. Видає Провід ОУН, 1942, 1 від 1 листопада 1942 (поменшення фрагменту стор.)
- 260 «Заповіді підпільної газети», *Молодий революціонер* 1952, 6 (поменшення стор.)
- 276 Свирид і Ніл Хасевич, *Кару смерти в СРСР скасовано, замінюючи її на 25 літ каторги...* (дереворит; поменшення); підписи під оригіналом (рукою написані):
 "16/50. Свирид + [ініціали Хасевича] 26. XII. 49";
 "Дереворит. Серія – шаржі. Викон[ав] 'Свирид' за проскотом і під наглядом [ініціали Хасевича]"

КАРУ СМЕРТИ В СССР СКАСОВАНО, ЗАМІНЮЮЧИ ЇЇ НА 25 ЛІТ КАТОРГИ

ПЕРЕД СКАСУВАННЯМ

ПІСЛЯ СКАСУВАННЯ

ЖИТИ НЕ ДАВАЛИ

ВМЕРТИ НЕ ДАЮТЬ!

Свирид і Ніл Хасевич, "Кару смерти в СССР скасовано, замінюючи її на 25 літ каторги" (деревоцит, 26 грудня 1949)

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ І ПОЯСНЕНЬ. Доповнення

- АК – Armia Krajowa (по-пол.), Армія крайова – військо пол. підпілля, розв'язане літом 1945
- Акт 30 червня – проголошення відновлення української державності 30 червня 1941 в Львові Ярославом Стецьком
- БП – Бюро проводу ОУН, від травня 1943
- Б. м. в. – без місця видання
- бр. – бригада (нова назва на курені в УПА-Північ, від серпня 1944)
- бунч. – бунчужний, головний підстаршина сотні чи куреня
- ВВ НКВД – Внутренние Войска НКВД (по-російськи)
- ВЗ ОУН – Великий збір ОУН, Перший конгрес укр. націоналістів у Відні 28 січня до 3 лютого 1929
- ВЗ УГВР – Великий збір УГР (11-15 липня 1944)
- Він – Wolność i Niezawisłość (по-пол.), Воля і незалежність – військо пол. протикомуністичного підпілля, від осені 1945
- ВО – Воєнна округа УПА (на рівні бойової дивізії); див. УПА-Захід; також: УПА-Північ; також: УПА-Південь
- ВО “Завихост” – від серпня 1944, об'єднання Групи “Турів” і частини Групи “Заграда”
- ВОП – Відділ особливого призначення
- ВПЖ – Військова польова жандармерія УПА
- в-во – видавництво
- вд. – відділ
- Вермахт – Wehrmacht (по-нім.), Армія Німеччини, Третього Райху; Німецька армія
- вид. – видання
- відзнач. – відзначений
- вій. – військовий
- в. о. – виконуючий обов'язки
- Вол. – Волинська область
- ГВШ – Головний військовий штаб УПА
- ГОСП – Головний осередок пропаганди ОУН
- ГС – Генеральний Секретаріат УГВР, підпільний уряд
- ГСВС – Генеральний секретаріат внутрішніх справ УГВР
- ГСЗС – Генеральний секретаріат закордонних справ УГВР
- ген. – генеральний

- Гетьманський пластун Скоб – почесний ступінь для провідних юнаків Пласту
- гол. – головний
- госп. – господарчий, керівник постачання чи господарки
- ГУЛаг – Главное Управление Лагеров (по-російськи), система комуністичних концентраційних таборів під наглядом МВД в кол. СРСР
- Гестапо – Gestapo – Geheime Staatspolizei (по-нім.), тайна державна політична поліція Третього Райху
- Дивізія “Галичина” – широко вживана назва, а від 25 квітня до 8 травня 1945 (під кінець Другої світової війни) офіційна її назва – Перша укр. дивізія Української національної армії (по-нім.: 1. ukrainische Division der ukrainischen National-Armee); від свого заснування 28 квітня 1943 діяла як частина в збройних силах Третього Райху під назвою, яку ось так міняли, починаючи від: SS[Schutzstaffel]-Freiwilligen-Division "Galizien" / Galizische Division / SS-Division "Galizien" / SS-Schützen-Division "Galizien" / (14.) SS-Freiwilligen-Division "Galizien" / 14. Galizische SS-Freiwilligen-Division / 14. Waffen-Grenadier-Division der SS (galizische Nr. 1) / 14. Waffen-Grenadier-Division der SS (ukrainische Nr. 1)
- 201 батальйон – 201. Schutzmannschaft Batallion (по-нім.), курінь піхоти в збройних силах Третього Райху, зорганізований з розформованих куренів “Нахтігаль” і “Ролянд” у листопаді 1941, під командою майора Євгена Побігущого; також: леґіон – курінь “імени полк. Є. Коновальця”; батальйон розформовано в Білорусі в грудні 1942
- II ВЗ ОУН – Другий великий збір ОУН (Рим, 27. VIII. 1939)
– Другий великий збір ОУН (Краків, 1-4. IV. 1941)
- ЖОУН – жіноча сітка ОУН
- жін. – жіноцтво/-а, жіноча сітка ОУН
- жур. – журнал
- ЗГ “22” – З’єднані групи / військо УПА-Південь, від серпня 1944
- ЗГ “33” – З’єднані групи “Турів” і частинно “Заграва”/ західня ВО УПА-Північ, від серпня 1944
- ЗГ “44” – З’єднані групи “Тютюнник” і частинно “Заграва”/ східня ВО УПА-Північ, від серпня 1944
- ЗДМЛ – Збірка документів Миколи Лебеда в Архіві Прологу (Нью-Йорк, США)
- ЗП УГВР – Закордонне представництво УГВР

ЗУЗ – Західні укр. землі (Галичина)
ЗУНР – Західньо-Українська Народня Республіка (1918-20)
ЗХБЗ – Золотий Хрест бойової заслуги, найвище військове від-
значення УПА
ЗЧ ОУН – Закордонні частини ОУН під проводом Степана Бандери,
від 1945
з. – заступник
заг. – загинув, загинула
Закерзоння – українські етнографічні землі від 1944 в Польщі (по-
за кордоном; назва від: Lord D. Curzon [Курзон], кол. міністер
закордонних справ Об'єднаного Королівства в 1919)
зах. – західній
ім. – імени
ін. – інші
інст. – інструктор (викладач, вишкільник)
КВ – командир Тактичного відтинка
КВШ – Крайовий військовий штаб УПА (на рівні корпусу)
КГ – командир Групи чи ВО
КЕ ОУН – Крайова ексекютива ОУН (провід регіону, до 1941)
КІУС – Канадський інститут укр. студій (Canadian Institute of Ukrain-
ian Studies, по-англійськи) при Албертському у-ті в Едмонто-
ні (провінція Алберта, Канада)
КК – Карпатський край (терен на південь від Дністра), від 1945
КП ОУН – Крайовий провід ОУН чи Юнацтва ОУН (провід регіо-
ну, від 1941)
КП(б)У – Комуністична партія (більшовиків) України (в кол. УРСР)
КПЗУ – Комуністична партія Західньої України (під Польщею)
к. – коло
кер. – керівник, нове означення провідника сітки ОУН (від 1949)
кол. – колишній
кр. – командир
край. – крайовий
кур. – курінний, командир куреня (підрозділ загону чи ТВ)
ЛК – Львівський край (Львівщина до Дністра, з Рогатином)
Л-УПА – Видавничий комітет “Літопис УПА” (Торонто, Канада)
та його філія в Львові
легіон – популярно вживана назва для частин: “Нахтігаль”, “Ро-
лянд”, 201 батальйон (куринь “імени полк. Є. Коновальця”)
лінія Курзона – див. Закерзоння

Луг – руханково-спортове товариство в Галичині
МВД – Министерство Внутренних Дел (по-російськи), в кол. СРСР,
УРСР

МГБ – Министерство Государственной Безопасности (по-російськи),
в кол. СРСР, УРСР

м. в. – місце видання

мед. – медичний, медик

мін. – мінометчик

Місія УПА – представництво УПА за кордоном, підпорядковане
ЗП УГВР

НАН – Національна Академія Наук України (кол. Академія наук
УРСР)

НВРО – Народна визвольно-революційна організація, липень 1944

НКВД – Народный Комиссариат Внутренних Дел (по-російськи),
політична поліція кол. СРСР

НКГБ – Народный Комиссариат Государственной Безопасности (по-
російськи), політична поліція кол. СРСР

НТШ – Наукове товариство імені Шевченка

н. в. – назва видавця

надр. – надрайон (підрозділ округи, раніше – повіт), надрайоно-
вий

нар. – народився, народилася

“Нахтігаль” – Nachtigall (‘соловейко’, по-нім.), курінь піхоти в Ні-
мецькій армії літом 1941 під командою поручника А. Герц-
нера (Leutnant A. Herzner); див. 201 батальйон

нац. – нацистський; нацист, див. Штурмабтайлунг

нач. – начальний; начальник

нім. – німецький

ОП – обласний провід ОУН

ОСУЗ – Осередньо-східні укр. землі (Хмельницька, Вінницька, час-
тини інших областей)

ОУН – Організація укр. націоналістів, від 1929

ОУНз – ОУН за кордоном (“двійкарі”) під керівництвом двох –
Лева Ребета та Зиновія Матли, від 1955

ОУНм – ОУН під керівництвом полк. Андрія Мельника, від 1941

ОУНСД – Організація укр. націоналістів самостійників державни-
ків (під керівництвом Миколи Лебеда, урядуючого провід-
ника ОУН/ОУНСД), 1943

о. – отець

Об'єднання кол. вояків УПА – Об'єднання колишніх вояків УПА в США і Канаді

обл. – обласний, область (підрозділ земель чи країв у структурі ОУН, до 1945)

окр. – окружний, округа (підрозділ області, пізніше краю)

орг. – організаційний референт у тереновому проводі ОУН

оргмоб – організаційно-мобілізаційний референт (у проводах ОУН)

от. – отаман

ПВ – політичний виховник (тактичного) відтинка

ПГ – політичний виховник Групи чи ВО

ПЗУЗ – Північно-зах. укр. землі (Волинь і Полісся)

ПК – Подільський край (Тернопільщина, зах. Хмельниччина), від 1945

ПУН – Провід Українських Націоналістів під керівництвом полк. Євгена Коновальця; від 1938 – полк. Андрія Мельника

пвх. – політичний виховник куреня, сотні, чоти

папаша – пістолет-пулемёт Шапошникова – ППШ (по-російськи), гатунок ручної автоматичної зброї в ЧА

півд. – південний

ПівдСУЗ, ПСУЗ – Південно-східні укр. землі (осередок: Дніпропетровське)

півн. – північний

пов. – повітовий, повіт (підрозділ округи)

пол. – польський

полк. – полковник

пом. – помер, померла

пров. – провідник ОУН (означеного терену)

проп. – керівник пропаганди теренового проводу ОУН

проф. – професор

пс. – псевдонім

РЗЗ – Референтура зовнішніх зв'язків (при Проводі ОУН) під керівництвом Миколи Лебеда від серпня 1943

РРФСР – кол. Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка (1917-1991), від 1991 – Російська Федерація

р. в. – рік/роки видання, написання

р-н – район (адміністративна одиниця) в кол. УРСР; від 1991 – в Україні

Райхскомісаріят Україне – Reichskommissariat Ukraine (по-нім.), адміністративна частина Третього Райху

рай. – районний, район (підрозділ надрайону чи повіту ОУН)
ред. – редактор, редакція
реф. – референт, референтура
“Ролянд” – Rolland, курінь піхоти в Німецькій армії літом 1941 під командою сотника УГА Ріка Ярого; див. 201 батальйон
СБ – Служба безпеки ОУН (контррозвідка, розвідка, безпека)
СВУ – Спілка визволення України
СКВ – Самооборонні куцєві відділи
СМЕРШ – смерть шпионам (по-російськи), офіційна назва воєнної контррозвідки кол. СРСР в 1943-46
СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік (1922-1991)
СУМ – Спілка укр. молоді
СУМ-А – Спілка укр. молоді в Америці (США)
СУНМ – Союз укр. націоналістичної молоді, до 1929
СУЗ – Східні укр. землі (осередок у Києві)
США – Сполучені Штати Америки
с. – село
смт. – селище міського типу
сан. – санітар
секр. – секретаріят
Сель-Роб – Українське селянсько-робітничє соціалістичне об’єднання, укр. політична партія радянофільського напрямку в Галичині, зліквідована 1932 пол. режимом
“Січ” – спортова організація для жінок
сот. – сотенний, командир сотні (підрозділ куреня)
Ст. – старшинська школа
Стан. – Станіславів (місто), від 1939 – Станіслав, від 1962 – Івано-Франківське
стар. – старшина (офіцер), старшинська (офіцерська)
сх. – східній
ТВ – Тактичний відтинок (підрозділ ВО, на правах полку), в УПА-Захід від листопада 1944
ТХЗ – Техзвено, технічне звено, редакція/друкарня в підпіллі
ІІІ НВЗ ОУН – Третій надзвичайний великий збір ОУН (на Тернопільщині, 21-25 серпня 1943)
тех. – технічний
Товариство кол. вояків УПА – Товариство колишніх вояків УПА імени генерал-хорунжого Тараса Чупринки в США і Канаді
УАПЦ – Українська Автокефальна Православна Церква

- УБП – Urząd Bezpieczeństwa Publicznego (по-пол.), Служба безпеки режиму Польщі після Другої світової війни
- УВО – Українська військова організація
- УГА – Українська галицька армія
- УГВР – Українська Головна Визвольна Рада, від 15 липня 1944
- УГКЦ – Українська Греко-Католицька/Католицька Церква
- УДК – Український допомоговий комітет у Галичині 1941-44
- УДП – Українське Державне Правління під керівництвом Ярослава Стецька, в Львові від 30 червня 1941
- УККА – Український конгресовий комітет Америки (США)
- УНДО – Українське національно-демократичне об'єднання, політична партія в Галичині до 1939
- УНР – Українська Народня Республіка
- УНС – Українська народна самооборона (початкова назва УПА в Галичині, 1943)
- УПА – Українська повстанча/повстанська армія
- УПА-Захід – терен ЗУЗ, Галичина;
- ВО1 / “Башта” – терен охоплював Львів, Янівський полігон, Розточчя; прилучено до ВО2 в вересні 1944;
- ВО2 / “Буг” – спочатку північні, південні та східні р-ни Львівської області, південна Холмщина, Любачівщина; від 1945 – “Буг”: терен до Дністра нинішньої Львівської області;
- ВО3 / “Лисоня” – терен галицької частини Тернопільської області;
- ВО4 / “Говерля” – спочатку терен Станиславівської області (без Рогатинського р-ну); від листопада 1944: терен поширився на Буковину, Закарпаття, Дрогобищину;
- ВО5 / “Маківка” – терен тодішньої Дрогобицької області; ввійшов до ВО4 в листопаді 1944;
- ВО6 / “Сян” – спочатку терен т. зв. Перемиської області (повіти: Ярослав, Перемишль, Доброміль, Сянік, Ліско); в 1945 додатково ввійшли: Холм, Любачів, Томашів, Підляшшя;
- ВО7 “Сучава” – терен Чернівецької області;
- ВО8 “Срібна” – терен Закарпатської області
- УПА-Півд./Південь – Хмельницька, Вінницька область, від весни 1944: північні райони Тернопільської, південні райони Рівенської області

УПА-Північ – терен ПЗУЗ, Волинь і Полісся (до серпня 1944);
ВО1 / “Заграва” – терен північної Рівенщини та південні
р-ни Пинської області;
ВО2 / “Богун” – терен південної Рівенщини, північної Тер-
нопільщини;
ВО3 / “Турів” – терен Волинської області та південні р-ни
Берестейської області;
ВО4 / “Тютюнник” – терен Житомирської області
УПСР – Українська партія соціал-революціонерів
УСРР/УРСР – кол. Українська Соціалістична Радянська / Радянська
Соціалістична Республіка (1917-1991), від 1991 – Україна
УЦК – Український центральний комітет (у Кракові, 1939-44)
УЧХ – Український червоний хрест, у структурі ОУН
укр. – український
у-т – університет
центр. – центральний
ЦеСУС – Центральний союз укр. студентства
ЧА – Червона армія кол. СРСР
ЧП – Червоні партизани, радянські партизани кол. СРСР
ч. – член, членкиня
чч. – числа (множина), чисел
чес. – чеський
чот. – чотовий, командир чоти (підрозділ сотні)
ШВО – Штаб ВО (на правах штабу дивізії)
ШТВ – Штаб ТВ (на правах штабу полку)
ш. – шеф
шш. – шеф штабу
Штурмабтайлунг – Sturmabteilung – SA (по-нім.), формація членів
Нацистської партії – Nationalsozialistische Deutsche Arbeitspartei
– Nazi (по-нім.): Націонал-соціалістична німецька робітничка
партія
Шуцманншафт – Schutzmannschaft (по-нім.), охоронні військові від-
діли Третього Райху
ЮОУН – Юнацтво ОУН

ПРОСИМО ВИПРАВИТИ

У нашому виданні *Українська повстанча армія, 1943-49. Довідник* (1994) треба виправити на сторінці (див. жирним шрифтом):

8 - в 11 рядку згори кінець речення треба читати далі: також із "Збірки документів Миколи Лебеда", багато факсиміле з якої як частина "Мандрівної виставки Прологу" (МВП) ввійшли до виставки "Документація до історії визвольної боротьби УГВР, УПА та ОУН (1943-1950)", яка разом із матеріалами інших співучасників виставки експонувалася з нагоди 50-річчя Української Головної Визвольної Ради в Нью-Йорку літом 1994. Від 11 грудня 1995 МВП - в Україні.

16 - в 11 рядку згори й далі треба читати: "Турів".

27 - "Територія дії УПА в 1944" (карта), див. також карти на стор. 51, 57: на всі карти треба додати терен Підляшшя, який становив окремий надрайон у Холмській окрузі ОУН із активною сіткою в 1944-48. Цей надрайон не мав місцевих відділів УПА, але через нього проходили сотні в рейді з інших теренів.

32 - в 5 рядку знизу треба читати: були станиці.

35 - в 12 рядку згори й далі треба читати: Матла Зиновій.

44 - в 1 рядку знизу треба читати: Маївського-"Тараса".

66 - початок гасла Белейлович Іван ... треба читати:

Белейлович Іван.

Там таки останнє речення треба читати: Живе в рідному селі.

68 - в гаслі Ваврук Василь ... у 9 рядку знизу треба читати: заг. 19-ого грудня 1945 в с. ...

69 - в 14 рядку згори й далі треба читати: виїхав за кордон.

74 - в гаслі Гриньох, отець Іван ... у рядках 2-3 згори треба читати: пом. 14-ого вересня 1994 в містечку Нарінг (Naring) к. Мюнхену (Німеччина), похований в м. Оліфант (Olyphant), штат Пенсільванія, США.

81 - в гаслі Дужий Петро ... кінець речення в 4 рядку знизу треба читати далі: редактор чч. журналу *Ideя і чин* 1945, 8 [січень?] і 9 [квітень?].

84 - в гаслі Казван ... перше речення треба читати:

Казван Дмитро (Черник), шеф КВШ; нар. (?) 1918 в с. Охматків Млинівського р-ну Рівенської області - заг. (?) к. с. Глибока Долина (?) тієї таки області.

88 - в гаслі Корінець Дмитро? ... перше речення треба читати:

Корінець Дмитро (*Бористен*), шеф ШВО; нар. 7 листопада 1913 в с. Завадів Стрийського р-ну Львівської області - заг. 29 липня 1944 к. с. Казимирівка (нині Кузьмівка) Сарненського р-ну Рівенської області.

90 - гасло Кравчук Роман ... треба читати (виправлення - за інформацією в підпільному документі):

Кравчук Роман (*М. І. Лісовий, М. Гончаренко, Максим, Петро, Семен, Степовий*), голова Президіяльної колегії УГВР; нар. 6 жовтня 1910 в м. Кам'янка-Бузька Львівської області - заг. 22 грудня 1951 к. с. Григорів Рогатинського р-ну Івано-Франківської області. Член Пласту, член ОУН, у 1929 закінчив гімназію в Золочеві. Від 1930 член Повітової ексективи ОУН Золочівщини, від 1932 постійно переслідуваний пол. поліцією. В 1934 засуджений на 5 років ув'язнення, в 1937 звільнений; в 1938 знову засуджений на 5 років ув'язнення, звільнився в вересні 1939. В 1939-40 учасник військових та організаційних курсів ОУН у Кракові, від 1940 один із провідників антибільшовицького підпілля в Галичині. В 1941-42 політичний в'язень нім. тюрем, після звільнення в підпіллі. Член Проводу ОУН від 1942, організаційний референт; від січня 1944 крайовий провідник ОУН ЗУЗ. Надзвичайно здібний конспіратор, безоглядний супроти підозрілих і зрадників, авторитетний серед кадрового членства ОУН; мабуть, від 1948 підготовляє для дальшої боротьби запасову сітку ОУН із глибоко законспірованих членів. Літом 1950 призначений заступником голови Проводу ОУН, кооптований в члени УГВР, вибраний головою її Президіяльної колегії. Обставини смерті невідомі; (ф?).

92 - в гаслі Лащак Василь ... перше речення треба читати:

Васи́ла шко Васи́ль (*Перемога*), командир ТВ; нар. (?) 1918 в с. Завишень (нині Вишнівка) Сокальського р-ну Львівської області - заг. 15 лютого 1946 к. с. Волиця Радехівського р-ну тієї таки області.

94 - в гаслі Лебедь Микола ... в 14 рядку згори треба читати: живе в Піттсбургу (Pittsburgh), штат Пенсільванія, США.

- в гаслі Левкович Василь ... перші два речення треба читати:

Левкович Василь (*Вороний, Чернець, Роман*), командир ВО; нар. 6 лютого 1920 в с. Любіннець Старий Любачів-

ського повіту (нині Польща). Син селянина. Одружений в ув'язненні зі Славою Романиною, районною УЧХ в 1944-47, друкаркою окружного техзвена в 1947-52.

Там таки в 7 рядку знизу треба читати: 17-ого грудня 1946.

99 - в 9 рядку згори треба читати: нью-йоркської.

- в гаслі Лукашук Володимир (*Кропива*) треба читати в рядках 2-3 згори без дати й місця загибелі та без останніх чотирьох рядків, починаючи від слова 'командир' (пропущене стосується до біографії іншого "Кропиви").

100 - в гаслі Маївський Дмитро ... в рядках 2-3 згори псевдоніми в дужках треба читати: *Зенко, Косар, Зенко Косар, Майченко, Тарас, Зруб, Курган, Ом*; публіцистичні псевдоніми: *П. Дума, П. Т. Дума, Петро Дума*.

Там таки речення згори від 6 рядка до початку 8 рядка треба читати: За революційну діяльність - приналежність до ОУН його в Сокалі виключили з гімназії, заборонили вступ до якоїнебудь іншої на терені Галичини; середню освіту закінчив у вчительській ...

Там таки речення в рядках 18-22 згори треба читати: Потрапивши в засідку Гестапа (Gestapo) в Львові 21-ого листопада 1942 в будинку на вул. Жулінського, 7, де ворогам вдалося схопити кількох членів підпілля, "... скориста[в із захованої з]брої в обороні таємних документів і врятував їх, не [зважаючи] на те, що був важко поранений" (*Igeя і чин* 1946, 10 [червень?], стор. 1).

102 - початок гасла Матвійчук ..? ... треба читати:

Матвійчук Панас.

110 - в гаслі Охримович Василь ... останнє речення від 4 рядка згори треба читати: Підступно схоплений МГБ (точна дата не устійнена: не скоріше від літа 1952, не пізніше від осені 1953); засуджений на кару смерти Воєнним трибуналом Київської воєної округи 29 березня 1954; розстріляний 18 травня 1954 в Києві.

- гасло Петерс Кость ... аж до його кінця треба читати (виправлення - за інформацією від Василя Бобика, Юрія Скасківа й Ярослава Струтинського; також одержано фотографії):

Петер Константин (*Сокіл, Гонта*), член ГВШ; нар. (?) 1896? в с. Пилипи-Борівські Томашпільського р-ну Вінницької області - заг. 17? квітня? 1953 к. с. Грабовець? Богородчанського р-ну Івано-Франківської області. Син ветеринара нім. походження, закінчив учительську семінарію в Вінниці. Одружений з ..? Голинською. В 1914-17 офіцер Царської армії, мабуть, у кавалерії, воював на

російсько-нім. фронті. В 1917-20 в Армії УНР, воював проти більшовиків та денікінців; поранений, одержав звання сотника; інтернований пол. військом. Мабуть, від 1921 працював при нафтопромислі к. Надвірної; звільнений з праці тому, що називав себе українцем; опісля учителював у с. Грабівка. В 1940-41 в підпіллі, в 1941-42 районний начальник порядкової поліції по черзі в Богородчанах, Надвірній, Тисменниці; допомагає сітці ОУН зброєю, теплим одягом. Мабуть, у травні 1942 заарештований нацистами, ув'язнений в слідчий тюрмі в Львові, звільнений через брак доказів вини з кінцем 1942. Від весни 1943 знов у підпіллі, організує відділи самооборони, військові вишколи для сітки ОУН. Від квітня 1944 в УПА, від липня член ШВО "Говерля", начальник відділу розвідки. Від січня 1945 командир Калуського ТВ "Магура", від літа 1945, мабуть, член КВШ УПА-Захід, опісля член ГВШ у чині майора, мабуть, начальник персонального відділу штабу. Його підпис стоїть під документом *Звернення Воюючої України до всієї української еміграції* (жовтень 1949). Від літа 1950 виконує обов'язки окружного референта пропаганди Станиславщини. Надзвичайно культурний, авторитетний; улюблений стрілецьтвом, поважаний населенням. Загинув героїчно в окруженні спецвідділу МГБ, стріляючи до останнього набою.

118 – в гаслі Світлик Богданна ... псевдонім треба читати: *М. Дмитренко*.

120 – гасло Скаськів Ярослав (*Моряк*) треба читати (виправлення – за інформацією членів родини; також одержано фотографію):

Скасків Ярослав (*Моряк, Крук*), обласний провідник; нар. 24 червня 1922 в с. Божиків Бережанського р-ну Тернопільської області – заг. 19 липня 1944 к. с. Старі Стрілища Жидачівського р-ну Львівської області. Син офіцера УГА, активний член Юнацтва ОУН. Із відзначенням закінчив гімназію в Бережанах у 1940, студент Хемічно-технологічного факультету Львівської політехніки від 1940, староста інституту. Літом 1941 впродовж кількох тижнів під арештом Гестапа (Gestapo). Обласний провідник Юнацтва ОУН Тернопільщини від осені 1941. Заочно студював економіку в Подєбрадах (нині Словаччина), вільно володів кількома західноєвропейськими мовами. Від 1943 крайовий провідник Юнацтва ОУН ЗУЗ, організатор військових вишколів для Юнацтва ОУН, від червня 1944 обласний провідник ОУН Львівщини. В 1945 посмертно нагороджений УГВР Срібним Хрестом заслуги – за ви-

датні заслуги в національно-визвольній боротьбі Українського народу проти окупантів. Загинув у бою з нацистами.

127 – в гаслі Федорук Юрій (*Лемко*) в 4-5 рядках знизу треба читати: Закінчив лицей.

132 – в гаслі Шанковський Лев ... у 2 рядку знизу після середника треба читати: член торонтського Видавничого комітету “Літопис УПА”; помер 25 квітня 1995 в Філадельфії (Philadelphia), штат Пенсільванія, США.

139 – треба викреслити такі рядки: 3 рядок згори {Байда – абсольтент ...}; 15 рядок згори {Байда (Сивак Євген) ...}; 18 рядок згори {Байрак – бунч. ...}; 7 рядок знизу {Бей – кур. ...}.

140 – треба викреслити 8 рядок знизу {Білоус ...}.

141 – треба викреслити 1 рядок знизу {Борис ...}.

142 – 1 рядок згори треба читати: Борис (Хомин Василь) – обл. реф. проп. (Тернопільщина) 1943-44.

143 – треба викреслити такі рядки: 11 рядок згори {Бульба – член ...}; 14 рядок згори {Буревій – бунч. сотні (?) ...}.

145 – треба викреслити такі рядки: 9 рядок згори {Вихор – сот. “Пролом” ...}; 17 рядок знизу {Вільха – сот. “Леви” ...}; 3 рядок знизу треба читати: Влас – надр. пров. (Сарни) 1946.

147 – треба викреслити 16 рядок згори {Гай – інтендант ...}; в 15 рядку знизу треба читати: Гайда (Сивак Євген); треба викреслити 6 рядок знизу {Галайда (Онишкевич Тарас) – кур. ВО ...}.

148 – треба викреслити 6 рядок згори {Гамалія – сот. (Гуцульщина) ...}.

149 – треба викреслити 4 рядок згори {Голуб – чот. сотні кр. Лапайдуха ...}.

150 – треба викреслити 10 рядок знизу {Грубий – сот. ...}.

151 – треба викреслити такі рядки: 7 рядок згори {Гонта – кр. ...}; 14 рядок згори {Гонта – чот. сотні “Вовки-2” ...}; 3 рядок знизу {Денис (Палідович Михайло) ...}.

152 – треба викреслити такі рядки: 12 рядок згори {Дим – чот. ...}; 12 рядок знизу {Довбня – сот. ...}; 1 рядок знизу {Довбуш – чот. сотні “Бурлаки” ...}.

153 – треба викреслити такі рядки: 7 рядок згори {Довгий – чот. сотні кр. ...}; 6 рядок знизу {Дуб – сот. (Грубешівщина) ...}.

154 – треба викреслити 13 рядок знизу {Еней – чот. ...}.

155 – треба викреслити 7 рядок згори {Жмайлик ...}.

ПРОСИМО ВИПРАВИТИ

- 156 – треба викреслити 3 рядок знизу {Зруб – чот. ...}.
- 157 – треба викреслити 14 рядок згори {Ігор – чот. ...}.
- 160 – в 17 рядку згори треба читати: Колчак (Корольюк Фе-дір); у 2 рядку знизу треба читати: Коршун (Лещук Андрій).
- 161 – треба викреслити такі рядки: 15 рядок знизу {Кривонос – кур. ...}; 16 рядок знизу {Кривонос – інструктор ...}.
- 164 – 2 рядок згори треба читати: Лівар – кр. загону ВО “Турів” 1943; треба викреслити 10 рядок згори {Лис – чот. сотні кр. ...}; у 19 рядку згори треба читати: Лисий (Климчак Іван) – кур.; 12 рядок знизу треба читати: Лісовий – кур. “Карпатський” ВО4 1944-45.
- 166 – треба викреслити 12 рядок згори {Меч – чот. ...}.
- 168 – треба викреслити 14 рядок згори {Недоля (Трохимчук ..?) ...}.
- 169 – треба викреслити 10 рядок згори {Олег – організатор ...}.
- 170 – треба викреслити такі рядки: 2 рядок згори {Орел – кр. ...}; 4 рядок знизу {Осика – чот. ...}; 1 рядок знизу {Осип – пвх. сотні “Ударники-7” ...}.
- 171 – треба викреслити 4 рядок згори {Остап – ПГ ...}.
- 173 – 14 рядок знизу треба читати: Пташка (Затовканюк Силь-вестр) – комендант заплілля ВО “Богун” 1943-44.
- 174 – в 9 рядку згори треба читати: Рогніда (Лемеха Віра).
- 175 – треба викреслити 4 рядок знизу {Сірий – кр. ...}.
- 176 – треба викреслити 12 рядок згори {Січовий – сот. ...}.
- 177 – треба викреслити 17 рядок згори {Сокіл – член ...}.
- 183 – треба викреслити 8 рядок згори {Чова ...}; в 10 рядку знизу треба читати: Чорноморець (Басюк Євген).
- 185 – треба викреслити такі рядки: 16 рядок згори {Штур-мовець ...}; 11 рядок знизу {Шум – кр. бригади ...}.
- 186 – треба викреслити 10 рядок знизу {Якимчук ...}.
- 187 – треба викреслити такі рядки: 3 рядок згори {Ярема – кур. ВО ...}; 12 рядок згори {Ярема-Стальний ...}; 17 рядок зни-зу {Ярко (Калинюк ..?) ...}; 4 рядок знизу {Яструб – сот. (До-линщина) ...}.
- 191 – в 16 рядку згори треба читати: 1943; в 3 рядку знизу треба читати: Райхскомісаріят ...
- 192 – в 23 рядку згори треба читати: Urząd Bezpieczeństwa ...
- 195 – в 17 рядку згори треба читати: «Цілі і завдання УГВР».

ЗМІСТ

7 Переднє слово

РОЗДІЛ I. Керівництво воюючої України (Доповнення)

9 Вступ

9	<i>Аніченко</i>	21	Гачкевич Михайло
9	Антонюк Порфир	21	Гвоздецький Богдан*
10	<i>Архип</i>	22	<i>Гірчиця</i>
10	Базильків Ольга	22	Голояд Галина
10	<i>Балабан</i>	23	Голояд Мирон
10	<i>Бахмач</i>	23	<i>Голуб</i>
11	<i>Бескид</i>	23	<i>Голубенко</i>
11	Білинський Ярослав	23	Голуб'як Зенон
12	Біліченко Федір	24	Горняткевич Дмитро
12	Бобанич Михайло*	24	Грацюк Григорій*
13	Брись Олексій*	25	Гринішак Лука*
13	<i>Будько</i>	25	Грицина Михайло
14	<i>Буря</i>	26	Гуль Володимир
14	<i>Вадим</i>	26	Гусяк Дарія*
14	Вацик Павло*	27	Голяш Степан*
15	<i>Великан</i>	28	Гонта Іван*
16	Вільшинський Богдан*	29	Гуштак Михайло*
16	Вітовський Ярослав*	30	Данилюк Назар
17	<i>Владан</i>	30	<i>Довбенко</i>
17	Власюк Петро	30	<i>Довбуш</i>
18	<i>В'юн</i>	31	<i>Довженко</i>
18	Галицька Артемізія	31	Дольницький Андрій*
18	Галібей Роман*	32	Друль Григорій*
19	Галів Тимотей	32	Дудар Ярослав
20	<i>Гамалія</i>	33	Дутко Микола
20	Ганущак Юлія	34	Ждан Ярослав
20	Гасин Юрко	34	<i>Журавель</i>
20	Гах Дмитро*	34	Заблоцький Василь

* Їз фотографією при гаслі.

35	Затовканюк Сильвестр	54	<i>Лісовий</i>
35	Заячівська Олена Галя*	55	Лозинський Роман
36	Зінчук Тихон	55	Луговий Василь*
36	<i>Ірка</i>	55	Лукаsevич Мар'ян*
36	<i>Ісґра</i>	57	Луцюк Іван
37	<i>К. іґамі</i>	57	Лютий Ілярій
37	Калинюк ..?	57	Магонський Олександр
37	Капало Іван	58	Масвський Анатолій
38	Качинський Сергій*	58	Мазуркевич Зиновій
39	Кедюлич Іван*	59	Максимчук Петро
39	Кисіль Іван	59	<i>Майо</i>
40	<i>Клименко</i>	59	Матвій Юліян*
40	Климишин Іван	60	Матвійчук Федір
41	Климук? ..?	60	Мельник Макар
41	Климчак Іван	61	Мельник Петро*
42	Кобилицець ..?	62	Мельничук Василь*
42	Коваль Степан*	62	Миколенко Петро*
43	Ковальський Юліян*	67	Мичковський Антін
44	Коза -Коровіна Ірина*	67	Мізерний Василь*
45	<i>Кони</i> *	69	Мороз Антін*
46	<i>Корбан</i>	69	<i>Мрія*</i>
46	Корейчук Д..?	70	Никигюк Григорій
46	Коренюк Василь*	70	Ніновський Микола
47	Королук Федір*	70	Обершин Ілля*
47	Котельницький Григорій*	71	Олеськів Сергій
49	Крисоватий ..?	72	Онишкевич Тарас
49	Крисько Левко	72	<i>Орел</i>
49	<i>Крутіж</i>	72	Палідович Михайло*
50	Кузьма Степан*	73	Паньків Іван*
51	Левицький Микола*	74	<i>Панько</i>
51	<i>Левко</i>	74	Пелип Дмитро
51	<i>Левко</i>	75	Перегіняк Гриць*
52	Левочко Василь	76	Петречко Ярослав
52	Лемєха Віра*	76	Прокопів Богдан*
53	<i>Летуи</i>	77	Процюк Василь*
53	Литвиненко Іван	77	<i>Птах</i>
54	<i>Лихо</i>	78	Пушка Петро*
54	<i>Лича</i>	78	Рачок Ілько
54	<i>Лівар</i>	79	Решетило Григорій

79	<i>Рибак</i>	96	<i>Угринович</i>
79	<i>Роман</i>	96	Федик Богдан*
79	<i>Ромко</i>	97	Федоришин Михайло
80	Рудак Данило	97	Федюшка Петро
80	Рудаков Володимир	98	<i>Фесенко</i>
81	Савицька-Козак Ірина*	98	Фолібота Михайло
81	Савка Богдан Теодор*	98	Футала Лев*
82	Савчак Василь*	99	Хамчук Петро*
83	<i>Савчин Сигір</i>	100	Харків Віктор
83	Савчук Степан	101	Хіменець Олекса
83	Салло Іван	102	<i>Хмурий</i>
84	Світонюк Василь	102	Хома Іван*
84	Семчишин Іван	103	Хомин Василь
84	Семчишин Тиміш*	103	Хомин, о. Роман*
85	Сененко Іван	104	Хомів Ярослав*
85	Сенюк Василь	105	Цвіль Юрій
86	Симоненко Микола	105	Цмоць Константин*
86	Скабівна Славка	106	Чав'як Володимир*
87	Сказінський Ілярій*	107	Чайковський Роман*
87	Скиба Павло	107	<i>Чайлі</i>
87	Скорупський Максим*	108	Чижевський Василь*
89	Скуба Микита	109	<i>Чмелик</i>
89	Снядецький Семен	109	Чуйковський Юрій
89	Сорочак Володимир*	110	<i>Шавула</i>
90	<i>Стародуб</i>	110	<i>Шварний</i>
91	<i>Степаненко Петро</i>	110	<i>Шершень</i>
91	<i>Степовиш</i>	110	Шиманський Лонгін
91	Стефанович Федір	111	Шкітак Антін
91	<i>Сторчан</i>	111	Шпонтан Іван*
92	Струтинський Ярослав*	112	Штендера Євген*
93	Твердохліб Іван	114	Шульган Мар'ян
94	<i>Тиміш</i>	114	<i>Щит*</i>
94	Ткачук Ілько	115	Яворів Василь
94	Токар Матвій	115	Яворський Казімір
95	Трач Богдан*	116	Яворський Микола
95	Трачук Андрій	117	Якимчук Микола*
95	Трейко Іван	117	Яковлів Яків
96	Трохимчук ...?	118	Яцків Богдан

РОЗДІЛ 2. РЕЄСТР СТАРШИН УПА, ПРОВІДНИХ ЧЛЕНІВ ОУН ТА ЧЛЕНІВ УГВР (Доповнення)

121 Вступ

РОЗДІЛ 3. БОЙОВІ ЧАСТИНИ

159 Вступ

До історії бойових частин (приклади)

- 163 В^О Башта
- 164 ТВ Бастіон
- 165 Загін імені Богуна
- 166 Курінь Скажені
- 168 Сотня Ударник-2

Організаційні схеми

- 171 УПА на ПЗУЗ. Зміни в організаційній структурі (весна 1943 – серпень 1944)
- 172 УПА-Північ – загони і курені. Вересень-грудень 1943
- 173 УПА-Північ – курені. Осінь 1944 – весна 1945 (бригади і загони – фактично курені)
- 173 УПА-Південь – курені. Неповний реєстр (весна-осінь 1944)
- 174 УПА на ЗУЗ. Зміни в організаційній структурі 1943-47 (Галичина, Буковина, Закарпаття, Закарзоння)
- 175 УПА-Захід – курені. Серпень-грудень 1944
- 176 Тактичні відтинки ВО2/Групи “Буг”. Літо 1945 – літо 1947
- 177 Тактичні відтинки ВО3/Групи “Лисоня”. Літо 1945 – літо 1947
- 178 Тактичні відтинки ВО4/Групи “Говерля”. Літо 1945 – осінь 1949
- 180 Тактичні відтинки ВО6/Групи “Сян”. Осінь 1945 – літо 1947
- 181 *Криптоніми штабів і відділів*

РОЗДІЛ 4. СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ. АВТОРИ ТА РЕДАКТОРИ

193 Вступ

193 А. Книжки, підручники, брошури, звернення, спогади

235 Б. Періодичні та неперіодичні видання

294 ЗМІСТ

РОЗДІЛ 5. ~~Розшуки.~~ Ідентифікація

261 Вступ

271 Список ілюстративного матеріалу

277 Список скорочень і пояснень (Доповнення)

285 Просимо виправити